

ਪ੍ਰੀਤ

ਮੰਤਰ ਦੇ ਪੱਤੇ (15) ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ ।
ਮੰਤਰ ਰਹਿਤਾਨ, ਮੰਤਰਾ, ਰਖਦੀ ਤੇ ਮੰਤਰ
ਰਾਗਰਾਜੀ ਰੱਖਦੀ, ਸਿੱਖ ਹੀ ਬਣਿ, ਅੰਤਰ ਜਾਤਿ
ਗੁਰੂ ਦੀ ਧਾਰਮ ਅੰਤਰੀ ਰਹਿਤੀ ਜਾਤਿ
ਮ. ਪ ਦੇ ਸੰਤ, ਦਿਖਾਇਆ ਮਾਤ
ਮਾਤ ੧੦ ਦੇ ਲੇਖ, ਮਾਤਾ ਦੀ ਰਾਤ
ਰਾਤ —

ਗੁਰੂ ਜਗੀ ਮਹਲਾ ੫॥

ਕਾਹੇ ਮਨ ਚਿਤ

ਹਿਉ ਦੁਜਾ ਅਗਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਰਿਆ ਸੈਲਪ

ਥਰਮਾ ਹਿਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾਰਿ ਜਕਾਮ ਗੈ ਕਰਿ ਪਾਰਿ

ਆ॥ ੧॥ ਅਰੇ ਮਾਧ ਉਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੁਤ ਰਿਸਾ

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਅ ਸੁਖੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿ

ਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨ ਨਿਪਿਤਾ ਕੇ ਸੁਤ ਕਨਿਤ ਕੇ

ਫਿਨੀ ਸਕੀ ਪਰਿਆ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਜਕੁ ਸਿਖਰੇ

ਠਾਕੁਰੁ ਕਾ ਹਮਨੁ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥ ਉਰੇ ਉਰੇ ਆ

ਵੇਸੈ ਕੋ ਸਾਤਿ ਸੁਧਾ ਛੇਬ ਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਵਣ

ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਿਆਹਨੁ ਕਰਿ

ਆ ॥੩॥ ਸਾਭੁ ਨਿਧਾਨ ਦਸਾਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਕੁ

ਰੁਕਾਰਿ ਤਿਧਿਆ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਬਲਿ ਬਲਿਸ

ਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਅੰਤਰਾ ਅੰਤੁ ਸਾਹਾਵਰਿਆ ॥੪॥

ਭੁਜਾ ਮਸਾਹਟ ॥੧॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥੨॥

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ

ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਸ
ਅਗਸ ਅਪਗਸ ਸਾਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਾਭਿ ਧਿਆਵ
ਹਿਤੁ ਪੁ ਜੀਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਸਾਭਿ ਜੀਅ
ਤੁਮਹੇ ਜੀ ਤੂੰ ਆਕਾਦਾ ਤਾਹਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੀ
ਤਪੁ ਜੀ ਸਾਭਿ ਦੁਖਾਵਿ ਸਾਹੁ ਦਹਾਹਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾ
ਕਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕ ਜੀ ਕਿਆ ਨ ਕਜੇ ਤੁਹਿ

ਗਾ॥੧॥ਤੂੰਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀ

ਹਰਿਏਕੋਪੁਰਖੁਸਮਾਣਾ॥ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਭੇਖ॥

ਹੀਜੀਸਾਰੁਤੇਰੋਚੇਜਵਿਗਾਣਾ॥ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾ

ਆਪੇਬੁਗਤਾ॥ਤੂੰਉਤਪ੍ਰਥਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾ॥ਤੂੰ

ਪਾਹੁਕ੍ਰਮੁਕੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਜੀਅਤੇਰੋਕਿਆਗੁਣ

ਆਖਿਵਖਾਣਾ॥ਜੇਸੇਵਹਿਜੇਸੇਵਹਿਤਪੁਜੀਜ

ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥ਹਰਿਧਿਆਵਹਿ

ਹਰਿਧਿਆ ਵਹਿਤੁ ਪੁਜੀਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹੀ
ਬੁਧਵਾਸੀ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਬੁਧੇ ਜਿਨਹ
ਹਰਿਧਿਆ ਇਆ ਜੀਤਿ ਨ ਟੂਟੀ ਜ ਮੁਕੀ
ਵਾਸੀ ਜਿਨ ਨਿਰਬੁਧੀ ਜਿਨਹ ਹਰਿਨਿਰਬੁ
ਧਿਧਿਆ ਇਆ ਜੀਤਿ ਨ ਕਾਬੁ ਏ ਮੁਕਤੁ
ਵਾਸੀ ਜਿਨ ਸੇਵਿਐ ਜਿਨ ਸੇਵਿਐ ਮੁਕਤੁ
ਹਰਿਜੀਸੇ ਹਰਿਹਰਿ ਪੁਸਤਕ ਮਾਸੀ

ਸਧੁ ਸੁਸੇਧੰ ਨੁਜਿ ਨਹਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀਜਤੁ

ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਾਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਬੁਗਤਿ

ਤੇਰੀ ਬੁਗਤਿ ਭੰਗਾ ਜੀ ਬੁਰੇ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰ

ਤਾ ਤੇਰੇ ਬੁਗਤ ਤੇਰੇ ਬੁਗਤ ਸਭਾ ਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ

ਤਿਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ

ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਤਾਪ

ਧਿਯਾਇ ਬੇਅੰਤਾ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇ

ਕਪੜਾ ਹਿਥੁ ਸਿਖਿ ਤਿਸਾ ਸਤ ਜੀ ਕਹਿ ਕੇ ਹਿ
ਪਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ਸੇਰੁ ਗਤ ਸੇਰੁ ਗਤ ਭੁਲੇ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੇਗਾ ਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭੁਗਵੰਤਾ ॥੧॥
ਤੂੰ ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਆਪਰਿ ਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਝ ਜੇ ਵਰੁ
ਆਵਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਜੁ ਗੁਣ ਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏ
ਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹ ਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੇਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ
ਸੇਈ ਦੁਰ ਤੇ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁਰੇਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ

ਸਿਸਾਟੇ ਸਰੁਓਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਰੁਗੋਈ
 ਜਨੁ ਨ ਨ ਕਗੁਟਗਾ ਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਰੁ ਸੈ ਕਸ
 ਟੇਈ॥੫॥੨॥ ਆਜਾ ਸਰੁ ਲਾਓ॥
 ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਸਾਚਿ ਆਹੁ ਮੇਰਾ ਸਾਈ ਜੇਤ ਉਰਾ ਵੈ
 ਈਸੀ ਜੇਤੁੰ ਦਾ ਹਿਸੇਈ ਹਉਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰੁ
 ਤੇਰੀ ਤੁਸਰੁ ਨੀਧਿ ਆਇਆ ਜਿਸਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰ
 ਰਿਤਿ ਨਿਨਾ ਮੁਰਤ ਨੁਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ

ਮਨਮੁਖੀਗਵਾਇਆ ਤੁਧੁਆਪਿਵਿਛੋੜਿਆ ਮਨਮੁਖੀ

ਪਿਆਲਾਇਆ ॥੧॥ ਤੁਦਰੀਆਉਸਤੁਤੁਦਰੀਆ

ਹਿ ਤੁਤੁਬੰਦੁਜਾਕੇਲੀਨਾਹਿ ਜੀਅਜੇਤਾ

ਰੁਤੇਰਾਖੇਭੁਵਿਜੇਗਿਅਲਿਵੇਛੁੜਿਆਸੇਜੇਹੀ

ਮੇਭੁ ॥੨॥ ਜੇਸਨੇਤੁਜਦਾਇਹਿਭੇਈਜਨੁਜਾਦੈ

ਅਹਿਰੁਦਸਦਰੀਆਖਿਵਖਾਣੈ ॥ਜਿਨਿਹਉ

ਸੇਵਿਆਤਿਸਿਖੁਖਪਾਇਆਸੁਰਜੇਹੀਹਉ

ਨਾਮਿਸਾਸਤਿਨਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁੰਆਪੇਕਰਤਾ ਤੇਹਾ ਕੀਮਾ ॥ ੦

ਨਹੁਹੋਇਨਾਤੁਕਰਿਕਰਿਵੇਖਾ ॥ ਰਿਜਾਦਰਿਜੇਇ ॥

ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥

ਆਸਾਮੁਲਾ ॥ ੧ ॥ ਤਿਤੁਸਰਵਰਕੈਰੁਈਲੋਨਿ

ਦਾਸਾਪਾਈਪਾਵਕਤਿਨਰਿਕੀਆਪਾਪਕੁ

ਸੋਦਾਗੁਰਮੁਖੀਚਾ ਲੋਹਮਦੇਖਤਰੁਈਲੋ ॥

੧ ॥ ਸਨਦੇਖਨਚੇਤਾਸਿਮੁਰੁਸਨਾਹਰਿਸਿਸਰਤਤੇ

ਰੇਗੁਣਗਾਇਆ॥੧॥ਰੁਹਉਨਾਹਉਜਤੀਸਤ॥

ਨਹੀਪਾਤਿਆਸੁਗਾਖਿਸੁਗਧਾਜਨਸੁਗੁਇਆਪ੍ਰ

ਦਵਤਿਨਨਕਤਿਨਕੀਸਰਦਾਜਿਨਤੂਨਾਹੀਵੀਸ

ਰਿਆ॥੨॥੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫

ਬੁਝੀਪਗਧਾਤਿਆਨੁਖਦੇਹੁਗੀਆਗੋਬਿੰਦਾਮਿਤ

ਦਕੀਇਹਤੇਹੀਬੀਆਆਵਰਿਕਾਜਤੇਹੀਕਿਤੇ

ਨਕਾਂਆਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਾਤਿਉਚੁਕੇਵਲਨਾਮ॥੧॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

॥ ਜੈਪ੍ਰਸਾਦਿਕੀਰਤਿਅਖੀਅਕਰਤੇਕਹੋਇ ॥ ੩ ॥

ਚੌਥਾ ॥ ਤਿਤੁਪਸਿਗਵਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿਵਰਿਹੁਸਿਰ

ਜਣਹਾਰੋ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਗਵਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿਵਰਿਹੁਸਿਰ

ਹਉਵਾਹੀਜੇਤੁਸੋਹਿਲੇਸਦਾਤੁਖੁਹੋਇ ॥ ੧ ॥

ਹਰਾਉ ॥ ਨਿਤਨਿਤਜੀਅਰੇਸਮਾਣੀਅਨਿਦੇਈ

ਦੇਵਦਹਰਾਤੇਰਦਾਨੈਕੀਅਤਿਨਾਪਵੇਤਿਸੁਦਾਤੇ

ਕਵਣੁਸੁਆਰੁ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤਿਸਾਹਲਿਖਿਅਨਿਰਿ

ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਰਾ ਦੇਹੁ ਜਨਮ ਅਸੀਸ ਹੀ ਅਗਿ

ਉਹੁ ਹੋਸਾ ਰਿਬੁ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥ ੩ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੁ ॥

ਪੁਚਾਸਦ ਤੇ ਨਿਤੁ ਪਵੰਨਿ ॥ ਸਦਾ ਰਹਾ ਸਿਮਰ

ਐਨਕ ਸੇਵਿਹੁ ਆਵੰਨਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ਅ

ਸਾਮਰਤਾ ੧ ॥ ਛਿਅ ਪਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ

ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੈ ਵੇਸਾ ॥ ੧ ॥ ਬਾ

ਥਾ ਜੈ ਪਰਿ ਕਰ ਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਪਰੁ ਗੁਰੁ

ਵਗਾਈ ਤੋਇ ॥ ੧ ॥ ਵਿਸੁਏ ਚਸਿ ਮਾਘੜੀ ॥

੩੩

ਹਗਾਥਿਤੀ ਵਾਗੀ ਮਾਹੁਰੇ ਮਾਹੁਰੇ ਚੁਏ ਕੋਰੁ ਤਿਸ

ਨੇਕਾਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

ਗਗੁ ਸਨਾਸੀ ਮਾਹੁਰਾ १ ॥ ਗਗਨ ਮੈਥਾ

ਲੁਗਵਿਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇਤਾ ਰਿਕਾਮੰਗੁ ਲਜਨ

ਮੋਤੀ ॥ ਧੁਧੁ ਮਲ ਮਾਨ ਲੋਪ ਵਣੁ ਰਵੇਰ ਕੇ ਦੇਸ

ਗਲ ਬਨ ਗਾਇਨੁ ਲੰਚ ਜੋਤੀ ॥ ੧ ॥ ਕੈਸੀ ਨਾਹੁ

ਤੀਰੰਦਿਉਵਖੀਰਨਾਤੇਰੀਅਰਤੀਅਨਰਤਾਸਬ
ਦੁਵਾਜੀਤਰੇਰੀ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਸਹਸਤਵਨੈਨ
ਨਨਨੈਨਹਰਿਤੋਰੀਕਉਸਹਸਮੁਕਤਿਨਨਏਕਤੋ
ਹੀ॥ਸਹਸਪਦਕਿਸਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧ
ਕਿਨੁਸਹਸਤਵਗੰਧਇਵਚਲਤਮੇਰੀ॥੨॥
ਸਤੁਨਾਨੀਜੋਤਿਜੋਤਿਰੇਸੋਇ॥ਤਿਸਦੇਚਾਨਦਿ
ਸਤੁਸਹਿਚਨਦੁਰੇਇ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗ

ਵਹੋਇ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੁਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ੩੩ ॥

ਰਿਚਰਨ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਕਿ ਤਮਨ ਅਨਦਿ

ਨੁ ਮੋਰਿ ਅਗੀਧਿ ਅਸਾਗਰੀਧਿ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾ

ਨਕਸਾ ਰਿਗ ਕਉਤੋ ਇਨਾ ਤੇ ਤੇਰ ਨਾਇਵਾਸ ॥

੦॥੩॥ ਗੁਰਗਉੜੀ ਪੁਰਖੀ ਮਹਲਾ ੧

॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਇ ਨਗਰ ਬਹੁ ਬਹਿ ਮਾਮਿ ਲਿਖਾਇ

ਖੰਡੁ ਲਖਿ ਰਾਹੇ ॥ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ॥

ਸ੍ਰੀਆਮਨਹਰਿਗਿਲਿਵਮੰਗੁਲਮੰਗੁਰੇ॥੧॥ਕਰਿ

ਸਾਧੁਮੰਗੁਲੀਪੁਨੁਵਰਾਯੇ॥ਕਰਿਗੁਰੁਉਤਿਪੁ

ਨੁਵਰਾਯੇ॥੧॥ਗੁਰੁਉਸਾਕਾਤਿਹਮਿਸਸਦੁ

ਨਜਾਇਆਤਿਨਮੰਗੁਰੁਉਮੇਕੰਗੁਰੇ॥ਜਿਉ

ਜਿਉਚਲਹਿਦੁਬੈਦੁਖੁਪਾਵਹਿਜਮਕਾਲੁ

ਸਾਹਿਮਿਰਿਗੁਰੇ॥੨॥ਗਰਿਜਨਪਰਿਹਰਿਸ

ਮਿਸਮਾਦੇਦੁਖੁਜਨਮਮਰਦੁਰੁਵਖੰਗੁਰੇ॥

ਅਭਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੋਚੁ ॥

ਰੁਕਮੀ ਰਾਜੇ ॥ ੩ ॥ ਹਮਗੀ ਬਾਸਕੀ ਨ ਪੁਰੁ

ਤੇਰੇ ਹਰਿਗੁਰਾ ਬੁਝਵਰੁ ਵਰੁ ਹੋ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ

ਅਧਾਰੁ ਟੇਕੈ ਹਰਿਨਾਮੇ ਪੀਸੁ ਬੁਝਮੁ ਰਾਜੇ ॥ ੪ ॥

੪॥ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀ ਪੁਰਖੀ ਮਾਹਲਾ ॥

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੁਦਹੁ ਮੇਰੇ ਅੰਤਸੀ ਤੁਹੁ ਲੋਕ

ਭੇਲਾ ॥ ਈਹਾ ਧਾਇ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਗਾ ਮਾਏ

ਸਮੁਤੁ ਰੇ ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅਉਧਧਟੈ ਦਿਨੁ ਰੇ ਲਾ ਰੇ

ਸਨੁ ਰੇ ਮਿਲਿਕਾ ਜਸ ਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰੁਹਾਉ ਮਇ

ਪੁਸ਼ਿਕਾ ਰੇ ਕਿਕਾ ਰੁਸੇ ਸੇ ਸਾਹਿਤ ਰੇ ਚਕਰ ਮਹਿ ॥ ੦

ਨੀਜਿ ਸਾਹਿਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਸੁਖ ਅਕਥ

ਕਥਾ ਰੇ ਨਿਜਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੇਈ ਕਿ

ਧਾਵੁ ਰੇ ਰਿਦੁ ਰਤੇ ਸਨ ਰਿਖ ਸੇਰਾ ਨਿਜਾਪਾਹਿ

ਮਰਦੁ ॥ ਚੁਤੁਰੁ ਸਾਹੁ ਰੇ ਰੁਹਾਉ ਰੇ ਨਿਜੇ ਰੇ ॥ ੦

॥੩॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਪੁਰਖਾਕਿਧਾਤੇਸਰਧਾਮਾਨੀ

ਪੁਰੋਗਾਨਨਕਦਾਤੁਇਹੈਸੁਖੁਮਾਗੈਮੋਕਉਕਰਿ

ਸੰਤਨਕੀਧੁਰੇਗੇ॥੫॥੧॥

ਦਖਾਈਓਸੀਕਦੁ॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਨਾਮੁਕਰਤਾਮਾਨਸੁਕਾਇ॥੧੭॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥੧੮॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਪਤਿਅੰਕੁਰਕੀਲਾਜਿਨਚਿਦਿ॥੧੯॥

ਅੰਕਾਰੁ ਸੈਲ ਚੁਗਾਰੁ ਏ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਬੇਦਨਿ
ਸਮਏ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਸਵਾਦਿ ਉਧਰੇ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਦੁਖੀ ਚਹੁ॥
ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭੁਵਣ ਸਹੁ॥ ੧॥ ਸੁਦਿ ਪਾਰੇ
ਓਅੰਕਾਰੁ ਜਾਨਾ॥ ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਸੈ ਸਰੁ ਜਹੁ
ਸਹਜੇ ਪਾਇ ਅੰਤੀ॥ ਨਿਰੁਵਨੁ ਇਕ ਜੇਤੀ॥ ਗੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਗਾਧਾ ਤਿਓ ਵੇਚੁ ਦਿਲੈ ਨਾਦ ਕਸੋਤੀ

ਸਾਸੁ ਵੇਚੁ ਵੇਚੁ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਵੇਚੁ ਵੇਚੁ ਮੀਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਾਸੁ

ਚਾਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਸਾਚੁ ਸਾਸੁ ਲੇਖਿ ਨੁਸਾਰੇ ਜ

ਗੁਕਾਰਾ ॥੨॥ ਧਧੈ ਧਰਮੁ ਧਰਮੁ ਧਰਮੁ ਪੁਰਿ ਰੁਦਕ

ਗੀਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਧਧੈ ਧੁਲਿ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕੰਚਨ

ਰੁਏ ਮਨੁ ਗਾਧਨੁ ਧਰਦੀ ਧਰੁ ਅਪਿ ਅਜੋਗੀ ਤੇ

ਲਿਖੈ ਲਿਖ ਚੁਪੁਰਾ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮੀਤਿ ਕਰਤਾ ॥

ੴ ਕੌਜਾ ਏ ਕੁਰੁ ਕੁਰਾ ॥ ੩ ॥ ਫੁਆ ਨੁਗਵਾਇਆ

ਦੁਜਾ ਕੁਇਆ ਗਰੁ ਵਿਗਲੇ ਵਿਖੁਖਾਇਆ ॥

ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਗੀਤ ਕਾ ਦਨੀ ਕੁਵੇ ਕੁਟੀਲੇ ਗਰਿਰ

ਗੀਤੀ ਕੁਰੁ ਵਾਇਆ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਰਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿ

ਤੁਲਾਰਿਆ ਅਨਿਤ ਨਿਸਾਚੁ ਕੁਖਾਇਆ ਆਪੇ

ਕੁਰੁ ਕੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ॥ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਅਾਇਆ ॥

॥ ੪ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਰੈ ਸਕੁ ਕੀਹੁ ਮੇਰੁ ਬੁਢਿਆ ॥

ਪਾਅੰਤਰਿਥਾਹਰਿਏਕੁਪਛਾਦੈਇਉਪਹੁਸਰ

੨

ਉਸਿਵਾਪਾਪੁਰੁਨੇਵੈਹਰਿਦੂਰਿਨਜਾਦਹੁਏਕ

ਸਿਸਾਟਿਸਥਾਈਏਕੀਕਾਰੁਅਵਹੁਨਹੀਦੁਜਾਨਾ

ਨਕਟੇਕੁਸਾਮਾਈ॥੫॥ਇਸੁਕਰਤੇਕਉਕਿਉਸ

ਹਿਰਾਖਉਅਫਾਰਿਓਤੁਲਿਓਨਜਾਈ॥ਸਾਇਅਕੇ

ਦੇਵਾਨੇਪ੍ਰਾਦੀਤੂਨਿਨਗਉਹੀਪਾਈ॥ਸੁਖਿਲੋਲਿ

ਮੁਹੁਤਾਜਿਵਿਗੁਤੇਇਥਤਬਫਿਰਿਪਛੁਤਾਈ॥

ਕੁਸਰੇਵੇਰਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵੈ ਆਵਦੁ ਜਾਵਦੁ
ਚਾਣੀ ॥ ਵੇਖੋ ਕੇ ਅਚਾਰੁ ਰੰਗੁ ਇਕੁ ਪੁੰਨਾ ਪਉਦੁ
ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਅਗਰੁ ਪੁੰਨਾ ਏਕੋ ਰੁਵ ਰੁਵ ਵੇਤਿ
ਹੁਲੇਇ ॥ ਏਕੋ ਬੁਝੈ ਬੁਝੈ ਪਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੀਅਨੁ ਦਿ
ਅਨੁ ਏਕੋ ਸਾਹਿਰ ਹੋ ॥ ਬੁਰਾਨੁ ਖਿਟੇ ਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੁ
ਲਹੈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਦੇਇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਦੁ
ਸਾਰੇ ਸਾਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ १ ॥ ਓਰੁ ਮਾਧੁਰਸ ਜੋਤਿ

ਜਾਲਾਤੀ ਨਿਰੁਵਦ ਅਹਿਗੁਰਗੋਪ ॥ ੩੦ ॥

ਵਿਆਸ ਸੁਪੁਦਿਖਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਾਪੁ

ਨੈ ॥ ਪਰਿਆਵੈ ॥ ਉਨਾਵਿਬਰਸੈ ਨੀਵਰਧਾਗਾਉ

ਤਮਸਕਾਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਇਸੁਣਕੇਕਾਜਾਦੈ

ਰੇਉਆ ॥ ਆਪੇਕਰਤਾ ॥ ਆਪੇਦੇਉ ॥ ੮ ॥ ਉਗਵੈਉ

ਹੁਅਸੁਰਸੰਪਾਦੈ ॥ ਉਚਉਦੇਖਿਸਥਦਿ ॥ ਸਿਰ

ਗੈ ॥ ਉਪਰਿਅਸਦਿ ॥ ਤਿਤਿਹੁ ॥ ਤਿਤਿਹੁ ॥ ਤਿਤਿਹੁ ॥

ਸੰਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਭਾਖਿ ਪਾਤਾਲ ਸੁਤਨੁ ਦੇਇ
ਭਾਖਿ ਪਾਤਾਲ ਸੁਤਨੁ ਪਿਸੇ ਭਾਖਿ ਪਾਤਾਲ ਸੁਤਨੁ ਦੇਇ
ਤੁਮ ਦਰੁਨ ਕੇ ਭਾਖਿ ਪਾਤਾਲ ਸੁਤਨੁ ਪਿਸੇ ਭਾਖਿ ਪਾਤਾਲ ਸੁਤਨੁ ਦੇਇ
ਭਾਖਿ ਪਾਤਾਲ ਸੁਤਨੁ ਪਿਸੇ ਭਾਖਿ ਪਾਤਾਲ ਸੁਤਨੁ ਦੇਇ
ਭਾਖਿ ਪਾਤਾਲ ਸੁਤਨੁ ਪਿਸੇ ਭਾਖਿ ਪਾਤਾਲ ਸੁਤਨੁ ਦੇਇ
ਭਾਖਿ ਪਾਤਾਲ ਸੁਤਨੁ ਪਿਸੇ ਭਾਖਿ ਪਾਤਾਲ ਸੁਤਨੁ ਦੇਇ
ਭਾਖਿ ਪਾਤਾਲ ਸੁਤਨੁ ਪਿਸੇ ਭਾਖਿ ਪਾਤਾਲ ਸੁਤਨੁ ਦੇਇ

ਸਿ ਦੇ ਹਾ ਰ ਹ ਸੀ ਰੁ ਮ ਰਿ ਦੇ ਇ ਕ ਬੁ ਭ ਭਿ ਆ ਮੀ ਤ ਰਿ

ਮ ਕ ਦੁ ਸ ਚਿ ਲਿ ਵ ਲਾ ਏ ॥ ੭੦ ॥ ਟੇ ਸੁ ਨ ਕੀ ਜੈ ਮੀ

ਮਿ ਤੁ ਪੀ ਜੈ ਰ ਹ ਦੁ ਨ ਪੀ ਸੀ ਸਾ ਰੇ ॥ ਰਾ ਜੇ ਰਾ ਟਿ ਰ ਕ ਨ ਪੀ

ਰ ਹ ਦਾ ਆ ਏ ਜਾ ਏ ਜੁ ਹ ਚਾ ਰੇ ॥ ਰ ਹ ਦ ਕ ਰ ਦ ਤੇ

ਰ ਹੇ ਨ ਕੋ ਟੀ ॥ ਕਿ ਸੁ ਪ ਹਿ ਕ ਰ ਉ ਏ ਨ ਤੀ ॥ ਏ ਕੁ ਮ

ਥ ਦੁ ਰਾ ਮ ਨਾ ਮ ਨਿ ਰੇ ਪ ਰੁ ਰੁ ਦੇ ਵੇ ਪਾ ਤੀ ਮ ਤੀ ॥ ੭੧ ॥

ਪ ਲਾ ਜ ਮ ਰ ਤੀ ਮ ਰਿ ਗ ਟੀ ਪੁ ਪ ਟੁ ਕੋ ਲਿ ਚ ਤੀ

॥ ਭਾਉ ਦਿਵਾਨੀ ਥਾਵਰੀ ਸਿਰਤੇ ਨ ਕਟਲੀ ਆਖੈ ॥

ਸਿਧੂਲਾਈ ਰਲੀ ਸਿਉ ਮਨ ਮਹਿ ਸਭ ਦੁਆਨੰਦੁ ॥

॥ ਲਾਇ ਰਤੀ ਲਾਲੀ ਰੁਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੁਈ ਨਿਚੈ ॥

ਦੁਆ ੧੨ ॥ ਲਾਹਾਨਾ ਮੁਰਤ ਨੂਜ ਪਿਸਾਹੁ ॥ ਲਭੁ ॥

ਭੋਰੁ ਰੁਗ ਅਰੰਕਾਹੁ ॥ ਲਾਵੀ ਚਾਵੀ ਲਾਇ ਤਬ ॥

ਗਾਮਨ ਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਮੁਗ ਦੁਗ ਵਾਹੁ ॥ ਲਾਹੇ ਕਰ ॥

ਇਅਹ ਇਅਜਗਿ ਹੋਇ ਅਜੁਰੁ ਗਇਅਹੁ ॥

ਗਾਇਠਗਿਆਲਾਹ ਨਾਮੁ ਪੁੰਜੀ ਵੇਸਾਹੁ ਨਨਕਸ

ਪਤਿਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ੧੩ ॥ ਆਇਵਿਗੁਤਾ

ਗੁਜਮਪਬੁਆਈਨਮੇਟਣਕੋਸਸਰਸੁਆਇਸੇ

ਲੀਚਪਸੇਰੀਇਆਬਿਦੇਖਿਨੀਵੇਜਿਸਦੇ

ਆਬਿਰੇਇਤਾਮੁਗਪੁਸਿਆਲਾਗੁਗਤਿਬਿ

ਨਾਜਗੁਬਉਰਨਾਸਲੁਮਹਿਵਰਤੋਕੋਇ

ਜਿਸਨੋਕਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਪਰਗਟੁਰੇਇ ॥ ੧੪ ॥

ਗੋਚੁਗਿਥਾਪਿਸਦਾਨਿਰਵੈਗਾਜਨਮਿਸਰਦਿਨੁ

ਧੰਧਾਧੈਰੁਜੇਦੀਸੇਸੋਆਪੇਆਪਿਆਆਪਿਉਪਾਏ

ਆਪੇਘਟਥਾਪਿਆਆਪਿਅਗੋਚਰੁਧੰਧੈਲੇਈ॥

ਜੇਗੋਗੁਗਾਤਿਜਗਸੀਵਨੁਸੋਈ॥ਕਰਿਅਚਰੁਸਚੁ

ਸੁਖੁਲੇਈ॥ਨਾਮਾਵਿਦੁਕਤਿਕਿਵੈਲੇਈ॥

੧੫॥ਵਿਦੁਨਾਵੈਵੈਰੁਸੁਸਰੀਗਾਕਿਉਨਮਿਲ

ਰਿਕਾਟਰਿਸਨਪੀਗਾਵਾਟਵਟਾਉਗਾਵੈਜਾ

ਇਹਾਦਿਅਲੇਅਹਿਅਕਿਅਪਲੇਪਾਇ॥

ਵਿਦੁਨਾਵੈਤੋਟਾਸਰੁਬਾਇਲਾਹਾਮਿਲੇਜਾਵੈ॥

ਟਿਕੁਣਾਇਵਦਜੁਵਾਪਾਰੁਵਦਮੇਵਾਪਾਹੀ॥

ਵਿਦੁਨਾਵੈਕੋਸੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੧੬॥ਗੁਣਵੈਚ

ਗੇਹੀਅਨੀਸੇਇਗੁਣਮਾਰਿਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿ॥

ਜੇਇਗੁਣਦਰੁਹਿਰਲਾਸੰਸਾਰਿ॥ਸਾਰੀਕਰ

ਦੀਗੁਰਵੀਚਰਿ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤੀਚਰੁਕੀਮਤਿ॥

ਗੋਪਾਲਾਇਤਮਿਲੀ ਮੇਜਲਣੇ ਮਿਲਾਇਆਰੁ

ਦਵੀਤੀਰੁਟਸਾਰੇਨੀਤਾ ਨਨਕਉਰਮਾਤਿਮਿ

ਲੀਲੇਮੀਤਾ ॥ ੧੧ ॥ ਕਾਮਕੋਧੁਕਾਇਆਕਉ

ਗਾਣੀ ॥ ਜਿਉਕੰਚਨਸੋਪਾਗਾਢਾਣੀ ॥ ਕਸਿਕਸ

ਦਵੀਸਰੀਰੁਤੁਉ ॥ ਨਦਰਿਗਾਢਵੀਨੀਸਚੜਾ

ਉ ॥ ਜਗਤੁਪਦੁਮਰੀਕਾਤੁਕਸਾਈ ॥ ਕਹਿਕਰ

ਭੈਕਉਲੀਕਰਿਪਾਈ ॥ ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨਿਕੀ

ਮਾਤਿ ਪਾਈ ਯੋਗ ਵਿਆਕਰੀ ਅੰਗਿ ਕਰੁ ਕਰੁ ਨਾਮੁ ॥੧॥

ਈ॥੧॥੧੮॥ ਯੋਗ ਜਤ ਯੋਗ ਜਤ ਅੰਗਿ ਮੁਖਿ ਪੀਆ ਖਾਖਾ ॥

ਗਾਹੀ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਖਾਖਾ ਖਾਖਾ ਖਾਖਾ ॥

ਕੁੰਕੁ ਖਾਖਾ ਖਾਖਾ ਰਤਨੁ ਰੁਗ ਚਰੇ ਖਾਖਾ ਖਾਖਾ ਪੀਆ ॥

ਤਤੁ ਏਨੀ ਜਾਨਿਆ ਖਾਖਾ ਖਾਖਾ ਖਾਖਾ ਖਾਖਾ ॥

ਪਛਾਨਿਆ ਖਾਖਾ ਖਾਖਾ ਖਾਖਾ ਖਾਖਾ ਖਾਖਾ ਖਾਖਾ ॥

ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇਨਾ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧੮॥ ਗਗਨ ॥

ਗੰਭੀਰੁ ਗਾਨੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਗੁਣਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਾਇ

ਨਿਵਾਸੁ ਗਾਇਆ ਨਾਵੈ ਨ ਜਾਇ ਗੁਰਪਰਸ

ਦਿਹੈ ^{ਆਇ} ਲਿਵ ਲਾਇ ਗਗਨੁ ਅਗੰਮੁ ਅਨਾ ਬੁਖ

ਜੋਨੀਆ ਸਾਥਿ ਬੁਢੀ ਤੁਸਾਧਿ ਸਗੋਨੀ ਹਰਿਨਾਮੁ

ਚੇਤਿ ਠਿਰਿ ਪਵਾਰਿ ਨ ਜੁਨੀ ਗੁਰ ਅਤਿ ਸਾਰੁ ਹੋਰੁ ਨ

ਸਾਥਿ ਜੁਨੀ ॥੨॥ ਪਾਰਦਰ ਠਿਰਿ ਥਾਕੀ ਬਹੁਤੇ

ਰਾਜਾ ਤਿਸਾ ਸੰਖਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨੀਸੇ ॥ ਕੇਤੇ ਸਾਤ ਪਿ

ਤਾਤੁਤਧੀਆਕੇਤੇਗੁਰਚੇਲੇਫੁਨਿਗੁਸਾਕਾ

ਚੇਗੁਰਤੇਮੁਕਾਤਿਨਗੁਸਾਕੇਤੀਨਾਰਿਵਰੁਏਕੁਸਾ

ਸਾਲਿਗੁਰਮੁਖਿਸਰਵਜੀਵਦੁਪੁਤਨਾਇ।

ਦਹਦਿਸਦੁਦਿਘਰੈਸਹਿਪਾਇਸਾਮੇਲੁਗੁ

ਇਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸਿਲਾਇਆਮਦ੧॥ਗੁਰਮੁਖਿ

ਖਿਗਵੇਗੁਰਮੁਖਿਕੋਲੈਗੁਰਮੁਖਿਕੋਲਿਕੁਲੈ॥

ਵੇਤੋਲੈਗੁਰਮੁਖਿਆਵੇਜਾਇ॥ਨਸਿਧੁਆਪੁ

ਗਰਿਮੇਲੁਜਲਾਰਿਕਲੰਕਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿਸਜਨੁਚ

ਜੁਅਚਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੈਸਾਰੁ

ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਪਗੁ॥੨੨॥ਚੰਚਲੁਚੀ

ਤੁਨਰਹਈਨਾਇ॥ਦੋਰੀਮਿਰਗੁਅੰਗੁਰੀਖਾਇ॥

ਚਰਨਕਸਲਉਰਧਾਰੇਚੀਤਾ॥ਚਹੁਜੀਵਨੁਚੇ

ਤਨੁਨਿਤਨੀਤਾ॥ਚਿਤਤਹੀਦੀਸੈਸਰੁਕੋਇ॥

ਚੇਤਹਿਏਕਤਹੀਦੁਖੁਰੋਇ॥ਚਿਤਿਵਸੈਰਦੈ

੬੩

੦
/

ਹਰਿਨਾਇਕਾ ਮੁਕਤਿ ਬੁਝਿ ਆਪਤਿ ਸਿਉ ਪਾਰਿਜ
ਇਹ ੧੨੩ ਛੀ ਜੈ ਦੇਹੁ ਲੈ ਇਕ ਗੀਤਾ ਛੇ
ਸਿਤ ਦੇਖੁ ਜਗਿ ਹੀਨਾ ਧੁਪ ਛਾਵ ਜੇ ਸਾਕਸਿ
ਜਾਣੈ ਥਾਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਰਿ ਆ ਦੇਹ ਛੇ
ਆਛੁ ਛੀ ਜਗਤੁ ਬੁਲਾਨਾ ਲਿਖਿ ਅਭਿਰਾਮੁ
ਧਰੇ ਪਰਵਾਨਾ ਛੀ ਜੈ ਜੈ ਬਹੁ ਜਗੁ ਆਸਿ ਕਾਲੁ
ਕਾਇਆ ਛੀ ਜੈ ਕਈ ਸਿਧਾ ਲੁਕਾ ੨੦ ਜਾਪੈ

ਸਾਧਿਪੁਰੂਤਿਹੁਕੋਇ। ਜੁਗਿਜੁਗਿਦਾਤਾਅਵਰੁ

ਨਕੋਇ। ਜਿਉਰਾਵੈਤਉਰਾਖਹਿਰਾਖੁ। ਜਤੁਰਾ

ਚਉਦੇਵੈਪਤਿਸਾਖੁ। ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਹਾਤੁਪੁਰਾ

ਵਾ। ਜਤੁਸੁਲਹਿਤਾਤੁਏਸਸਾਵਾ। ਜੈਜੈਕਾਰੁਜ

ਪਉਜਗਦੀਸਾ। ਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਮੇਥੀਸਾਇਕੀ

ਸਾ। ੨੫॥ ਤੁਖਿਕੋਲਦੁਕਿਆਜਗਸਿਉਵਾਹੁ॥

ਤੁਰਿਸਰੈਦੇਖੈਪਰਸਾਦਾ। ਜਨਮਿਸੁਏਨਹੀਜੀਵ

ੴ ਸਾਸਾਨਾ ਭਗਵੰਤ ਚਲੇ ਰੁਣੇ ਸਾਸਾਨਾ ਨਿਰਾਸਾ ॥੬॥

੬੬

ਰਿਹੁ ਰਿਹੁ ਮਿਸਾਟੀ ਰਹਿ ਜਾਇ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਪੈ ॥

ਰਿਹੁ ਰਹਾਇ ॥ ਪਾਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥ ਰਿਖੈ ਨਾਇ ॥ ਸਾ

ਪੇਦੇ ਵੈਸਾ ॥ ਜਿਸੁ ਰੁਣੇ ॥ ੨੬ ॥ ਸਾਨੋ ਬੋਲੈ ॥

ਪੇਬੁਣੈ ॥ ਸਾਪੇਸਾ ॥ ਸਾਪੇਸੁਣੈ ॥ ਗੁਰਕਾਰ ॥

ਸਾਨੀਕਿਸਾ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਸੁਚੇਸਾ ॥ ਚੇਰੁ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਨੀਨੀ ॥ ਚੰਟਾ ॥ ਲਾਲਪਦ ॥

ਦੁਆਰੇ ਟਾਹੁ ਰਿਕਾਰਿ ਅਸਾ ਕਾ ਕਮਾਵਹੁ ਟੁਹ

ਕੀ ਕਰਦੀ ਕਾਰੇ ਟਾਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਾਤਿ ਸਾਚਿ ਸ

ਸਾਵਹੁ ੨॥ ਟੂਟੈ ਨੇਹੁ ਕੇ ਬੋਲਹਿ ਸਹੀ ਟੂਟੈ

ਕਾਹ ਦੁਹੁ ਦਿਸਗੀ ਟੂਟਿ ਪਰੀਤ ਗਈ ਕੁਰਬ

ਲਿ ਟੂਹਮਾਤਿ ਪਰਹਰਿ ਛਾਹੀ ਛੋਲਿ ਟੂਟੈ ਗੀ

ਪੈਰੇ ਦੀ ਚਾਹੁ ਗੁਰਮਾਤਿ ਦੀ ਪਾਰਿਕਰ ਜੁਸਾਹਿ

ਸਾਹੁ ਸਾਚੁ ਨਾ ਵੇਤੈ ਟਾਹਿ ਤੇਰੇ ਵਟੈ ਟਾਹੁ

ਤੁਸੁ ਮੇਟਾ ॥ ੨੮ ॥ ਠਾਕੁ ਹੁਸਨੁ ਆਗਾਖੁ ਠਾਇ ॥ ੪

੪੭

ਹਰਿ ਮੁਖੀ ਆਵਹੁ ਦਿਪ ਫੁਤਾ ॥ ਠਾਕੁ ਹੁਦੇ ਕਸ

ਥਾਈ ਨਾਰਿ ॥ ਥਹੁ ਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੁੜਿ ਆਹਿ ॥ ਪਹਿ

ਪਾਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ॥ ਠਾਕ

ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਬ ਦਿਸ ਵਹੀ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਾਧ

ਸੁਹਾਗਾ ਦਿਠਾ ਕਹਿ ਪਾਹੀ ॥ ੨੯ ॥ ਚੁਲ ਤੇ ਚੁਲ ਤੇ

ਹੇ ਸਾਖੀ ਠਾਟੇ ਚੀਰ ਸੀ ਗਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਪਾਇ ਤ ਨਿਸੁ ਖੁ

ਨਹੀਂ ਤੇ ਨੁਰੁ ਰਹਿਣੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਪੁਣੀ ਪਾਰਿ

ਅਪਣੈ ਗੀਠੀ ਕੀਤੁ ਤੁਜਾਇਆ ਰੁਰੁ ਰਹਿਖਾਅਰੁ

ਹਿਅਪਣੈ ਨਿਰਰੁ ਉਨਾ ਤੁਵਖਾਇਆ ਰੁਰੁ ਰਿਵਾਤੁ

ਭਿਖਾਪਾਣੀ ਜਬ ਦੇਖਾਨਹੀ ਦੁਗਿਗਤਿ ਖਾਨਿਵਾਰੀ

ਸਬਦੁ ਸੰਨਿਅੰਤਿ ਤੁਪੀਆ ਰੁਪੁਰਿਗਾ ਦੇਰੀ ਦੇਰੀ

ਆਖੈ ਸਤੁ ਕੋਈ ਜੇਰਾ ਵੈਤੰਦੇ ਹਿਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਦੇਵ

ਸੀਤਿ ਖਾਨਿਵਾਰੀ ਸੋਇਆ ਰੁਪੁਰਿਗਾ ਦੇਰੀ ਦੇਰੀ

ਹਉ ਫਿਰੀ ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਵਨਿ ਕਗਾਰਿ ਭਉ ਢਹਿ ਤੇ

ਢਹਿ ਪਏ ਹਉ ਲੋਨਿ ਕਸੇ ਪਾਰਿ ॥ ਅਮਰ ਅਜਾਹੀ ਹ

ਰਿ ਮਿਲੇ ਤਨ ਕੇ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਅ

ਘੁਲੀ ॥ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਮਨੁ ਦੀ ਮਾਗੁ ਰਿ

ਆਪਣੈ ਪਾਇ ॥ ਆਨਿ ਰਮਲ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਨਾ ਮੁਦੀ

ਆਤਿ ਸੁਖੇ ਵਸਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਹਰੈ ਜਾਉ ॥ ਜੋਉ ਸਰੇ

ਸੋ ਢਹਿ ਸੀ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ

ਦੀਤਿਸੁ ਸੰਸਾਰਾ ਤਾਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੩॥ ਟਾਕੋ

ਮੇਗ ਕਿਸੁ ਗਹੀ ਟਾਕੋਰੋ ਅਨੁ ਹੋਗੁਆ ਫੁਟਿ ਜਾ

ਹੋਇ ਵਿਗੁਚੀ ਮੇਦੁ ਕਿਧਾ ਵਿਆਪੈ ਹੋਗੁਆ ਟਾਮਾਇ

ਹੁਟੇਅ ਦਮੀ ਕਲਰ ਕੰਧਗਿ ਹੀਤਿ ॥੪॥ ਵਿਦੁ ਨ ਵੈਕਿ

ਉਛੁਟੀ ਮੇਜਾਇ ਹਸਾਤ ਲਿਅੰਤਿ ॥੫॥ ਗਦਤੁ ਗਦ

ਵੇਅਖਰੀ ਅਗਦਤੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇਆ ਅਗੀਆਨੀਅ

ਤਿਹੀ ਦੁਹੈਗੁ ਗਬਿਨੁਗਿ ਅਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥ ਟੁਟੀ ਤੇਤੁ

੩੬

ਥਾਕਾ/ਵਾਜੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੀ॥ ਦਿੱਤਾ ਹੀ॥

ਗੁਨਾਨਕ ਕਾਰਿ ਸੰਜੋਗ॥ ਤ੍ਰੈ॥ ਤ੍ਰੈ॥ ਤ੍ਰੈ॥

ਪਿਸਤੂਤਰ ਵਹਿ ਪੰਥੀ ਪੰਚਾ॥ ਤ੍ਰੈ॥ ਤ੍ਰੈ॥

ਏਕਾਸ਼ਿਤ ਕਉ ਟਾਸਨੇ ਚਾ॥ ਉਤ੍ਰਾਉ ਤ੍ਰੈ॥

ਗੁਲੇਤ ਕਾਰਿ ਚੋਗਾਪਾਟੀ॥ ਪਿਤ੍ਰ ਦੇਵੀ ਪਤੀ॥

ਅਵਗੁਣਿ ਹੀਰਾਖਟੀ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਉਂ ਹੀ॥

ਮੇਰੀ ਹੀਰਾਖਟੀ॥ ਮੇਰੀ ਹੀਰਾਖਟੀ॥

ਮੁਖਿ ਮਹਿ ਪਾਇ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾ ਦੀ ਛੁਟੀ ਮੇਰਿ

ਮਨ ਮਿਲੇ ਮੇਰੇ ਮਾਮ ਪਟੇ ਤੇਰੇ ਦਿਵਸਾਈ ਮਾ ਮੇਰੇ

ਦੇ ਤੇਰੇ ਦਿਸਾ ਕੁ ਕੁ ਮਰਧਰ ਕੀ ਪੈ ਜੀ ਮਨੁ ਮਾ ਮਦਿ

ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਮਾ ਮਨਿ ਮਨਿ ਮਦੁ ਦੇ ਕਰੇ ਕਾ ਕੁ ਮਦੀ ਦੇ

ਦਿਸਾ ਮਿਲੇ ਮਨੁ ਮਿਲੇ ਮਿਲੇ ਮਿਲੇ ਮਿਲੇ ਮਿਲੇ ਮਿਲੇ

ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ

ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ

ਤੁਮੀਤੁਨਪਾਹਾਵਾਹੁਥਾਨਥਨੰਤਹਿਰਹਿਰਹਿਰ
ਗੁਰਸਥਦੀਵੀਚਾਰਿਅਮਣਮੰਗਿਆਦਨੁਦੇਵ
ਸੀਵਰਾਅਗਮਾਪਾਹੁ॥ ਤੇਰੇਦਇਆਦਾਨੁਦ
ਇਆਲੁਤੁਕਰਿਕਸਿਦੇਖਣਹਰਾਦਇਆਕ
ਗਹਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਲੇਹਿਖਿਨਮਾਰਿਦੁਹਿਉਸਾਸੀ
ਦਾਨਤੁਬੀਨਾਤੁਹੀਦਾਨਕੈਸਿਰਿਦਾਨੁਦਾਲ
ਦਰੀਜਨਦੁਖਦਲਦਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪਿਸਾਨੁ

॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਧਨਿ ਗਾਇ ਅਥਾਹਿ ਦੁਹੀ ਅਧਨਾ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ਹਾ

ਵਾਹਾ ਪਨੁ ਵਿਹੁ ਲੀਸ ਚੁਸੀ ਚੇਆ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ

ਸੀਆਹਿ ਪਨੁ ਗਾਇਆ ਤੁਝਾ ਏਵੇ ਹਿਜੇਰਾ ਚਹਿ

ਰੰਗ ਏਕਾ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਿਰਿ ਉਧੀ ਮੁਕੁ ਕਰਤੇ ਕੰ

ਏਕਾ ਪ੍ਰੇਸਾ ਪਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਮਨ ਮਹਿ ਸਥਾ ਦੁਆ

ਨਿਦਾ ਦੁਰਜਨ ਤੇਸਾ ਜਨ ਕੁਏ ਕੁਏ ਯੁ ਰਹੀ ਵਿਦ

ਏਕਾ ਪਨੁ ਫਿਰਤੀ ਫੁਲਤੀ ਬਸਾ ਤੁਰਹੀ ਪਾਰਿਕਾ

ਗਿਆਨਤਿਗੁਰੇ ਸੇਵਤੀ ॥ ਗਿਆਨਗੀਜਨਾਮ ਸਰਦਾਰ

ਪੁਨਿ ਵਰੀ ॥ ੩੬ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤ ਨ ਦੂਟੀ ਮੇਵਿ ਦੁਰੁ

ਦਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਰੀ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਣੇਹੁ ਨ ਚਹੁ ਪੈ ॥ ੩੭ ॥

ਇਹਿ ਰਿਪ ਛੁਤਾਰੀ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਆਗਿਆ ਮਨੁ ਪਿਛ

ਰੁਪੈ ਨਾਤਿ ਸੁਧਰੁ ਮੁਖਿ ਮਾਨੁ ॥ ਵਿਦੁ ਨ ਵੈ ਨਿਰਗੁਣਿ

ਕਹਾਵਿ ਮਾਜਾਣਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਕਿ ਹੀ ਕਿਵ

ਪੜਾਹਾ ਬਨੀ ਨ ਪਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮੇ ਰੰਗੁ ਦੇਵਿ

ਪਾਤਿਕਾਹੀ ਪੁਕਾਰਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਥੁ ਪ੍ਰਿਥੁ ਜੇ ਕਰੀ ਮੇਲੇ
ਲਣਹਾਰਾ ਜਿਨੀ ਵਿਛੋੜੇ ਕੀ ਸੇ ਮੇਲ ਸੀ ਗੁਰ ਕੇ
ਤਿਸ ਪਾਹਿ ॥ ੩੧ ॥ ਪਾਪੁ ਬੁਰਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਪਿਆ
ਹਾ ਪਾਪਿ ਲਵੇ ਪਾਪੇ ਪਾਸਾ ਪਰਹਿ ਪਾਪੁ ਪਛ
ਣੈ ॥ ਪਾਪੁ ਨ ਤਿਸੁ ਸੇ ਗੁਣਿ ਜੇ ਗੁਸੈ ਤਾਪੁ ਨ ਰਵਿ ਪਾ
ਕੈ ਤਉ ਕਿਉ ਰਹੈ ਕਿਉ ਕਰੈ ਜਮ ਕਾ ਲੁਕਾ ਕਿਉ ਆ
ਵੁਝਾਵੈ ॥ ਵੀਸਰੈ ਫੂਹੁ ਬੁਰਾ ਪੈ ਕਾ ਲੁਕਾ ਮਨੁ ਜੰਜ

ਲੀਵੇਕਿਅਤੁਜੀਜਾਨਾਮਹਿ॥ਵਿਦੁਨਵੈਕਿ॥

ਛੁਟੀਮੇਪਾਧੇਪਚਾਰਿਪਚਾਰਿ॥੩੮॥ਅਟੀਰਿ

ਠਿਰਿਠਾਹੀਪਾਸੈਕਉਆ॥ਠਿਰਿਪਛੁਤਨਾਅ

ਥਕਿਆਤੁਆ॥ਠਾਥਾਚੇਗਦੁਗੈਨਹੀਬੁਝੈ॥ਸ

ਤੁਗੁਰੁਮਿਏਤਨਾਖੀਬੁਝੈ॥ਜਿਉਮਛੁਲੀਠਾਖੀ

ਜਮਜਾਇ॥ਵਿਦੁਗੁਰਦਾਤੇਸੁਕਤਿਨਭਾਇ॥

ਠਿਰਿਠਿਰਿਆਵੈਠਿਰਿਠਿਰਿਜਾਇ॥ਅਟੀਕਰੀ

ਗੁਰਚੇਰੀ ਏਲਾਇਆ ਏਵਛੁਟੈ ਫਿਰਿ ਫਾਸ
ਸਪਾਇਆ ਤੁਟੀ ਗਈ ਗਾਕਰਿ ਗਈ ਗਈ ਗੁਰੁ ਏਥੈ
ਗਾਇਆ ਗੀਰੁ ਚਲੇ ਪਾਇਆ ਪਾਟੈ ਬਾਰਿਦ ਬਿਰਹਿ
ਜਾਲਿ ਜਾਇਆ ਬਾਬੁ ਲਵੈ ਪਾਇ ਬੇਟ ਹੀ ਬਾਲੀ
ਬਾਲੇ ਨੇਰੀ ਜੇਲੈ ਰਹਿ ਵਰੁ ਕਾਲੀ ਜਤਿ ਗੁਰੁ
ਜਾਇਉ ਗਿਰਿ ਰਹੈ ਗਿਰੀ ਨੀਕੁ ਤੁਲੈ ਉਸਤਿ ਗੁਰੁ
ਗੁਰਾਇਆ ਮਲੈ ਏਇਆ ਠਾਕੁ ਰਹਾ ਬਿਦੁ ਗਈ ਜਾਨੈ

15

ਗੁਣਗੁਣੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਚਰਮੀ ਨੇ ਕ

ਗੁਣਗੁਣੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਚਰਮੀ ਨੇ ਕ

ਪਰਿਵਾਸੀਆਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਚਰਮੀ ਨੇ ਕ

ਸੁਆਮੀਆਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਚਰਮੀ ਨੇ ਕ

ਗੁਣਗੁਣੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਚਰਮੀ ਨੇ ਕ

ਗੁਣਗੁਣੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਚਰਮੀ ਨੇ ਕ

ਗੁਣਗੁਣੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਚਰਮੀ ਨੇ ਕ

ਸਦਿ ਚੰਦਿ ਤਨ ਜਾਈ ਖੇਲੈ ਗੁਣ ਗਾਇਨ ਦਰ

ਹੋਰ ਤੇ ਬਹੁ ਬਿਨ ਪਛੇਤਾਈ ਖੇਲੈ ਭੁਭੁਕਾ ਦਰਿ

ਭੁਭੁਕਾ ਬਹੁ ਦਰਿ ਤਾ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸਾ ਪਾਈ ਖੇ

ਲੁਭੈ ਭੁਭੁਕਾ ਦਰਿ ਦਿਖਾਵੁ ਕਾ ਸਨਿਹਾ

ਸਾਥੀ ਨੇਹੇ ਭੁਭੁਕਾ ਦੀਆ ਚੰਦੀ ਨੇਹੀ ਵਰਿ

ਸਾਥੀ ਦੁਸਰੀ ਖੇਲੈ ਗਾਇਨ ਸਾਥੀਆ ਕਰਿ

ਸਾਥੀਆ ਭੁਭੁਕਾ ਦੀਆ ਚੰਦੀ ਨੇਹੀ ਵਰਿ

ਮੁਦੇਆਇਆਬੂਲੀਆਥਿਆਮਨੁਤੁਰ

ਜਮਿਜੋਹਿਆਅਵਗੁਣਚਲਹਿਨਾਇਆਮਨ

ਅਹਿਮਸੁਓਲਟੇਮੈਜੇਗੁਣਹੋਵਨਿਨਾਇਆ

ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਾਰਿਮੁਏਵਿਦੁਨਾਵੈਵੁਧੁਸਿਧਾ

ਗੁਰਮਦਰਮਹਲਾਕਾਹਾਨਿਉਕਾਜੀਦੀਭਾਇ

ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਾਵਿਦੁਧੁਰਾਮਾਵਦਰਾਇ

ਨਾਨਾਪੇਚਤੁਗੁਰਮੁਖੀਆਖੈਨਾਨਕਸਚੇ

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਮਾਹੀਹਉਮੁਣੀਸਬਾਦਿਰਤੀਮਨਿਚੋਟਾਓ੩੩

ਗਾਣਾਗਉਨਕੋਰੈਰੰਗੁਨਤੰਗੁਟਕੀਹੁ।ਵਾਹੀ॥

ਪੋਆਪਣੀਕੋਇਨਬੰਧੈਧੀਗਾਗਾਹੁਬੁਗਤੀਹਵ

ਲਾਸਰਗੁਗਰਅਸਗਾਹਾ।ਮੇਤਨਿਅਵਗੁਣਵੁ

ਹਿਮੁਣੀਵਿਦੁਗੁਣਕਿਉਘਰਿਜਾਹਾਗੁਣੀ

ਆਗੁਣਲੇਪ੍ਰਭਮਿਲੇਕਿਉਤਿਨਮਿਲੁਉਗਾ

ਅਗਾ।ਤਿਨਹੀਜੈਸੀਥੀਰਹਾਜਧਿਜਧਿਹਿਦੇ

ਪੁਰਾਗਿਆ ਅਵਗੁਟੀ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਭੁਟ ਭੀ ਵਸਾਇ

ਭਿਆਵਿਟੁ ਸਾਤਿ ਭੁਰਗੁਟ ਨ ਜਾ ਪਨੀ ਜਿ ਚ ਭੁਸ

ਸਾਦਿ ਨ ਕਰੇ ਕੀ ਚਾਹੁ ॥੦॥ ਲਸਕਰੀ ਮਾਪ

ਹਾਸਿ ਮਲੇ ਆਏ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇਆ ਕਾਰਕਮ

ਵਹਿਮਿ ਰਿਪਦੀ ਲਾਹਾ ਪਲੈ ਪਾਇਆ ਲਭੁ ਲੇ

ਹੁਭੁ ਹਿਅਾਣੀ ਆਛੇ ਰੇ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਹਿ ਗਾਇ

ਵੇਹੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹ ਕੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੇ ਹਾਹਿ ਚਾਕ

ਕੁਥੀ ਸੇਵਾ ਸਮਝਾਉਹੇ ਉਤਰਦੇ ਹੋਏ ॥ ਵਜਾ

ਗਵਾਏ ਮਾਪਣਾ ਤੁਖਤਿ ਨ ਬੋਲਾ ਹੋ ਜੇ ਤਿਆਪੀ ਤ

ਮਹਾ ਬਿਵਾਹਿ ਮਾਈਆ ਜੋਗੁ ਵੈ ਤੁਧੇ ਹੋਇ ॥ ਮਹਾ

ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਮਾਝੀ ਮੇਲਾ ਵਹੁਨ ਕੋਇ ਕਰੇ ਹੋਇ ॥ ੧੫

ਮਾਝੀ ਜਉ ਤੁਧੇ ਕੋਨ ਹੀ ਬਹੈ ਦੁਲੀਚ ਪਾਇ ਨਰ

ਕਾਨਿ ਵਹੁਨ ਨਹ ਪਨਹੁ ਸਾਚੁ ਸਾਚੈ ॥ ਹੋਇ ॥

ਦੁਖਿ ਦੁਖੁ ਛਤਾਇ ਰਹੀ ਮਨ ਮਾਰਿ ਕਰਉ ॥

ਗੁਰਗਾਇਕਾਤੁ ਨ ਕਦੁ ਮਾਣ ਕੀ ਸਤਿਗੁਰਗਾਇ

ਤੁੰਗਗਾਇਤੁ ਤੁਹੈ ਵਾਪਸੁ ਮਿਲੈ ਇਕ ਮਾਨਿਏ

ਕੈਗਾਇ ਨਨਕਾਸ਼ੀਤ ਮਗਸਿ ਮਿਲੇ ਨਾਹ ਲੇਪ

ਰਸਾਇ ਰਚਨਾ ਚਿਜਿ ਨਿਰਚੀ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ

ਮਾਮਾ ਕਾਰੁ ਗੁਰਗੁਪਿਥੇ ਅੰਤੁ ਪਿਆਈ ਮੇਅ

ਤੁਨ ਪਾਰ ਵਹੁ ॥ ੧੬ ॥ ਕਾ ਕੈਰੁ ਕਾ ਗਿਰੀ ਉਸੇ ॥ ੧

ਗੀ ਸਤਿਗੁਰਗਾਇਕਾ ਅਵਹੁਨ ਕੈਈ ਕਾ ਕੈਰੁ ॥ ੨

ਰਹੁਤਾ ਰੁ ਵਹੁ ਰਿਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਗੁਰ ਪਸਦ

ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ ਮਤ ਕੇ ਕੁਰ ਮੁ ਕੁਲ ਹਰੇ ਸੋ ਨਾਹੁ

ਸਾਚਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪਨੁ ਗਾਇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੁਰਾਤਿ

ਮੁਖਾ ਬਾਸਿ ਗੁਰੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਕੁਰ

ਮਥ ਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ਗਾਮਾ ਪੁਗਵਾਇਆ ਦੁਖ

ਹੋਇਆ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕਿ ॥੧॥ ਏਹਿ ਨ

ਦੁਪਾਸਿ ਚੀਐ ਪਨੁ ਕਾਚਾ ਬਿਖੁ ਛੇਤਾ ਸਾਹੁ

मन्त्रोक्तं यथा

ਜੀਤੁ ਪਾਇ ਵਿਚਿ ਪਾਇ ਅਨੁਕਰਤਾ ਅਲਗੁ
ਅਪਾਗੁ ॥ ੬ ॥ ਸਿਸ ਟੇਕੁ ਉਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਨਾਨਕਿ
ਸਟਾ ਕਰੈ ਫਾਨਿ ॥ ਜੂਏ ਜੋਇ ਸਿਧੇ ਕਉ ਸੋਫੁ ਧਿ
ਯਾਈ ॥ ਸੋਧਿ ਪ੍ਰਗਤਿ ਕਿਲਖੇ ਕੀ ਪਾਈ ॥ ਸੋਧਿ
ਪ੍ਰਗਤਿ ਕਿਲਖੇ ਕੀ ਪਾਈ ॥ ਸੋਧਿ ਸਾਵਿਨ ਚਲੈ ਰੋਗੁ ॥
ਭਿਨੁ ਜਾਨੈ ਨਹੀ ਦਰਸਾਹੁ ਸਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖੀ ਵੈਛੁ
ਏਨਿ ਦਰਸੈ ॥ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ਏਕੁ ॥ ਤੇਰਿ

ਹੀਰੋਰਾਨੁ ਹਉਰਉ ਕਰਤੀ ਮੇਰੁ ਟੀਸ ਕਰ ਦਿਰਵੈ

121

ਅਨਿਗਿਆਨੁ ਹਾਰੇਰ ਕਰਨ ਪਾਏ ਕਰਿ ਥਕੀ

ਸੀਗਾਰਾ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਤੁ ਖੁਪਾਇਆ ਸਹਲ ਹੁ

ਦਾਗਾ ਲਿਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਹੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਮੇਰ ਹਰਿ

ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਾ ਹਰਿ ਕਿਨੁ ਕਾਨੇ ਹੁ ਖੁਪਾ

ਇਆ ਦੇਖਹੁ ਅਨੀਕੀ ਚਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾ ਹਰਿ

ਹੁ ਦਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਪਿਆਰਾ ਹਰਿ ਜਪ

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ५९ ॥

ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੇ ਸਾਖੀ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰੀ

॥ अथैवमनुजैर्निर्विघ्नं विरयपुत्रं ॥

ਗਿ॥ ਕਰਤੇ ਗਬਿਦਰਿ॥ ਆਈ॥ ਆਕੂਟੁ ਪੁਤੁਰ ਕੀ॥

ਚਾਰਿਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ਹਿਨ ਸਕਰੀ ਅੰਜਿ ਉਭਾਵੀ

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ਸਰਬ ਦੁਵੀਚਾਰਿ ਮਨਸੁ ਖਲੁ ਲੋਪਿ ਸਿਰੁ ਏਵ

ਰੇਗੁਰਬੀਰੁਗਿ॥ਜਿਪੁਰਖੁਨਦਰਿਨਆਵਈ॥ਤਿ

੨੨

ਸਕਾਰੇਆਕਰਿਕਹਿ॥ਜਾਇ॥ਬਲਿਹਾਰੇ

ਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਹਿਰਦੇਦਿਤਾਦਿਖਾਇ॥

ਪਦ॥ਪਾਧਾਪਹਿ॥ਆਖੀ॥ਬਿਦਿਆਭਿਰ

ਰੇਸਹਿਜਿਗੁਰੁਗਿ॥ਬਿਦਿਆਸੇਪੈਤਤੁਕਰੇ॥

ਮਨਾਮਲਿਵਲਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿ॥ਬਿਦਿਆਭਿ

ਕੁਦ॥ਬਿਖੁਖਣੇ॥ਬਿਖੁਖਾਇ॥ਮੁਗਧੁਸਕਧੁ

ਪੀਤਰੀ ਪੁਦ੍ਰਵੁਣਨ ਪਵਾਇ॥ ਪੜ੍ਹਾ ਪਾਧਾ ਪੁਰਸੁ

ਸਿੰਘਾ ਦੀ ਚੋਟਾ ਟਹਿਲਾ ਮਾਤਿ ਦੇਇ॥ ਨਾਨਕ

ਮਾਤਿ ਦੇਇ॥ ਮੀਰਾ ਪੁਲਾਹਾ ਜਗਾ ਮਾਤਿ ਦੇਇ॥

ਮਾਤਿ ਦੇਇ॥ ਮਾਤਿ ਪੁਰੀ ਮੇਲ ਬਦੁਸੁ ਮਾਤਿ॥

ਮਾਤਿ ਦੇਇ॥ ਮਾਤਿ ਪ੍ਰੀਤੁ ਕੀਨਾ ਜਿਸੁ ਮਾਤਿ॥

ਮਾਤਿ ਦੇਇ॥ ੫੦॥ ੧॥ ੨॥

੧੯ ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੬੯

ਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧੯ ॥

॥ ਸਿਧਸਰਾ ਕਾਰਿਆਸਟਿਕੈ

ਠੇਸਤ ਸਰਾਜੇ ਕੋਹੋ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਗੁਰੂ ॥ ਸਿਰਾ

ਗੀਸਾ ਚਾਅਧਾਰਾ ਧੋਹੋ ॥ ਮਸਤਕੁ ਕਾਟਿਯ

ਗੀ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਇ ॥ ਨ ਕਰੈ

ਤੁਮ੍ਹਿ ਏਸ ਚੁਪਾਈ ਮੇਸਰੁ ॥ ਜਗੁ ॥ ਜਿਸੁ

ਉ॥੧॥ਕਿਆਤੁਵੀਨੇਸਾਚਿਤੁਚਾਰੋਇ॥ਸਦ

ਸਦਦਿਵਿਨੁਸੁਕਤਿਨਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ

ਵਨੁਤੁਮੇਕਿਆਨਾਉਤੁਮਾਹਾਕਉਨੁਮਾਰਗੁਕ

ਉਨੁਸੁਮਾਚਾਸਾਚੁਕਹਉਅਹਦਾਸਿਹਮਾਹ

ਹਉਮੀਤਜਨਕਲਿਜਾਓਕਹਕੈਸਪੁਕਹਰ

ਹੀਮੇਕਾਏਕਹਆਵਹੁਕਹਜਾਹੋਨਾਨਕੁਕ

ਏਉਦਿਵੈਗੀਕਿਆਤੁਮਾਹਾਗੋ॥੨॥

ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਖੋਸਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਹੀ ਐਚਾ ਲਾਗੁ

ਤਿਹੁ ਰਹਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਅਏ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਏ ਨਾਨਕ

ਨਦਾਰ ਜਾਏ ॥ ਅਸਾ ਦਿਖੈ ਸਾ ਦਿਖਿ ਰੁਨ ਰਾਇ ਦੁ

ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ

ਏਸ ਚੇ ਸਚਿ ਸਾਏ ॥ ੩ ॥ ਦੁਨੀਆ ਸਾਧੁ ਦੁ

ਤਰੁ ਪੀਐ ਕਿਉ ਵਾਰਿ ਪਾਈ ॥ ਪੰਚੇ ਅਚਰਾ ਪਾਈ

ਲੈ ਅਉਧੁ ਨਾਨਕ ਦੇਹੁ ਸਚਾ ਕੀਚੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ

॥ ਪੰਥ ਸਾਹਿਬੁ ਆਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ॥ ਸਾਧੁ ਕਰ

ਹੁਤੁ ਮਾਪਾ ਰਗਰਾਸੀ ਤੁਝਾ ਕਿਆ ਕੈਸੁ ਦਿਜੈ ॥

੬॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਾਹਿਕਾ ਲੁਨਿਗਲ ਮੁਖੁ ਰਗਾਈ

ਨੈਸਾ ਦੇ ॥ ਸੁਹਤਿ ਸਕਾਇ ਰਵਸਾ ਗੁਤਰੀ ਐਨਕ

ਕਨਾ ਮੁਖੁ ਦੇ ॥ ਹਰਿ ਇਕਾਂਤਿ ਟੇਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿ

ਅਸਾਸਾ ਮਾਹਿਨਿ ਗਯੋ ॥ ਅਗਮੁ ਅਯੋ ਚਰੁ ਦੇਖਿ

ਦਿਖਾ ਦੇਨ ਲਗਤ ਕਾ ਦਸੈ ॥ ੫॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ

ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਨੀ ਪੁਰੁਖੁ ਤੇਰਾ ਬੁਧੀ ਚਰਮੁ ॥ ੬੩ ॥
 ਤੁਨ ਕੀ ਜੇਉ ਤਰੁ ਦੀ ਜੇ ਕਉ ਪਾਈ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ॥
 ਹੋਗਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚਲਤ ਉਸ ਚਪਾਰਿ ਖੈਲੈ ਨਾਨਕ ॥
 ਮਾਘੇਰਾ ਮਾਘੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਲਾਗੈ ॥
 ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਵੀਹਾ ਟੀਕਾ ਟੀਕਹਾਰਿ ਨਿਹਾ ॥
 ਲੇਹੁ ਖਿਬਰ ਖਿਉ ਦਿਆਨੈ ॥ ਕੰਦੁ ਮੁਖੁ ਮਹਾ ॥
 ਰਖਾਈ ਮੇਰਾ ਉਧੁ ਕੈਲੇ ਗਿਆਨੈ ਗਤਿ ਰਖਿਨਾਈ ॥

ਮੇਰੁ ਖਟੁ ਪਾਈ ਮੇਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥

ਖਾਪੁ ਤੁਲੇ ਹਾਰੀ ਪਾ ਕੇ ਲੈ ਜੋ ਗਜੁ ਗਾਤਿ ਵਿਧਿ ਸਾ

ਈ ॥ ੧ ॥ ਹਾਟੀ ਵਾਟੀ ਨੀ ਦਨ ਕਾ ਵੈ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ

ਚਿਤੁ ਨ ਰੁਲਾਈ ॥ ਗਵਿਨੁ ਨ ਵੈ ਮਨੁ ਟੇਕ ਨਾਟਿ

ਕਈ ਨਾਨਕ ਬੁਖਾਨ ਜਾਈ ॥ ਹਾਟੁ ਪਾਟ ਦੁਪਾਹੁ

ਗੁਇਖਾਇ ਮਾਸ ਹਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਰੈ ॥ ਖੀਰਿ ਤ

ਨਿਦ੍ਰਾ ਮਾਨੁ ਪਾਸ ਹਰੀ ਨਾਨਕ ਤੁਕੀ ਚਰੈ ॥ =

ਦਰਸਨੁ ਭੇਖ ਕਰਹੁ ਜੋਗਿ ਦ੍ਰਾਉਂਦ੍ਰੁ ਵੈਲੀਖਿ
ਥਾਥਾ ਥਾਹੁ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਸਰੋਵਰੁ ਪਟੁ ਦਰਸਨੁ
ਇਕਪੰਥਾ ਆਇਨਾ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈ ਮੇਧੁ ਰਖ
ਕਾਹੁ ਚਿੰਤਨੁ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕੁ ਕੋਲੇ ਗੁਰਹੁ
ਪਿਥੁ ਏਯੋ ਜਗੁ ਗਤਿ ਇਵਾਈਐ ਏਯੋ ਅੰ-
ਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਮੁਖੁ ਧਾਰਹੁ ਮੇਧੁ ਸਤੁ
ਰਿਕਰੀ ਕਾਨੁ ਕੋਧੁ ਅੰਕੁ ਹਨਿ ਵਹੈ ਗੁਰੁ ਕੋ

ਦੇਸੁ ਸਾਨੁ ਪੁਰੀ ॥ ਸਿੰਘਾ ਬੁਲੀ ਬੁਰਿ ਤੁਰਿ ਰਹਿ

ਆਨਾਨ ਕਤਾਰੇ ਕਰੀ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾ

ਚੀਨਾ ਦੀ ਪਰਖੈ ਗੁਰਕੀ ਕਾਤਖੀ ॥ ੧੦ ॥ ਊਧੁ

ਸਾਪਰੁ ਪੰਚਗੁਟੇ ਪੀ ॥ ਕਾਂਇਆ ਕਾਸਤੁ ॥ ਨ

ਜਾਗੇ ਦੀ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ਜਤੁ ਹੋਨਾ ॥ ਨਾਨਕ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨੁ ਸਾਸਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਕਵਹੁ ਸੁਰੁ ਪ

ਕਵਹੁ ਸੁਰੁ ਕਰਾ ॥ ਕਵਹੁ ਸੁਰੁ ਮੰਤਰਿ ਕਾਹਿ

ਗੁਰੂ ਕਾ ਕਵਨੁ ਸੁਆਵੈ ਕਵਨੁ ਜਾਇ ॥ ਕਵਨੁ

ਕਿਉ ਵੇਦ ॥ ਗੁਰੂ ਸਾਸ ॥ ੧੨ ॥ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ

ਪਤਾ ॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਿਅ ਕਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਕਦਿ

ਸੁਗਤਾ ॥ ਮਨੁ ਪ੍ਰਿਅ ਕਿਨ ਸੇ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨ

ਕਗੁਰੂ ਪ੍ਰਿਅ ਸਾਚਿ ਸਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਕਿਉ ਕਹਿ

ਬਾਧਾ ॥ ਸਰਪਨੇ ਬਾਧਾ ॥ ਕਿਉ ਕਹਿ ॥ ਏਕਿ ॥ ਕਿਉ

ਕਹਿ ॥ ਭਾਧਾ ॥ ਕਿਉ ਕਹਿ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਕਿਉ ਕਹਿ ॥

ਸਿੰਗਰਾਣਾ ਏ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਥੀ ਚਰੈ ਤੁਗੁਰੁ ਮਾਗਾ ॥ ੧੦

ਮਦੁਰਮਾ ਤਿਥਾ ਧਾਮ ਰਪਾਨਿ ਖਾਧਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕੋਇ

ਮਾਗੁ ਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰ ਜਾ ॥

ਇਸ ਨ ਕਰ ਉਮੈ ਨੇਇ ਸਮਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਭੁੰਨਿ ਨਿ

ਰੰਤਾਰੇ ਦੀ ਜੈ ਵਧਾ ਭਿਰੋ ਨਹਿ ਜਾ ਪਛੇ ਨ ਕੀਧਾ ਸ

ਜਗੁ ਛਾਪੁ ਰੁਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਨਾਨਕ ਸਾ ॥ ੨੦ ॥

ਸਾਚਾ ॥ ੧੬ ॥ ਅਕਿ ਮੁਕਾਗਿ ਗਿਰੁਤ ਨਿ ॥ ੨੧ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ਗ੍ਰੰਥਿ ਇਉਂ ਤੇ ਖਲਿਵ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮੁਖ

੬੬

ਭਰਕੇਤੁ ਮਦਨ ਜਥੇ ਗੁਰਿ ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਦੁਖ

ਵਹੁ ਪਾਏ ॥ ੧੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਤਨੁ ਏਉ ਦਾਸਿ

ਦਰਸਨ ਕੈਤਾ ਏਉ ਪਾਨਿ ਵਾਸੀ ॥ ਸਾਧੁ ਦਮ

ਕੇਰਾ ਮਦਨ ਜਥੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਿ

ਪਾਏ ॥ ੧੮ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪੁਰਖ ਜਨ ਤੁਹ

ਇਆ ਕਾਰੇ ਕਉ ਤੁਹਿ ਦਿਖਾਨੁ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮੋਹਰਾ ਨਾਨਕ ਵਤਾਰੇ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਦੁਹਰੁ ॥ ੨੦ ॥ ਮਾਇ ਕਉ ਕਵਨੁ ਕੀ ਕਹੁ

ਖੀਅਲੇ ਤੂੰ ਨ ਕਹਾਘਾ ਚਿਵਾ ਸੋ ਗਿਆ ਨ ਕੀਤੁ

ਦਾ ਕਵਨੁ ਕਖੀਅਲੇ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਕਵਨ ਨਿਵ

ਸੋ ਕਾਲ ਕਾ ਠੀਗਾ ਕਿਉ ਜਲਾਈ ਅਲੇ ਕਉ

ਨਿਰਭਉ ਘਾਹਿ ਜਾਈ ਮੇਸਾ ਸਹਜ ਸੀ ਤੇ ਕਕ

ਆਸ ਦੁਜਾ ਏ ਕਿਉ ਛੇ ਦੇ ਬੈਗਾਈ ਮੇਸਾ

ਕੈ ਸਥਾ ਦਿਹਉ ਮੇਧਿ ਮੁਖੈ ਤਨਿ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਿਗਚਿਗਚਿ ਆਤਿ ਸੁਸਕਦਿ ॥

ਛਟੈ ਨਨਕੁ ਤਾਕਾ ਦਾਸੇ ॥ ੨੧ ॥ ਕਹਾਤੇ ਅ ॥

ਵੈਕਹਾਇ ਪੁਜਾ ਵੈਕਹਾਏ ਪੁਰਹੈ ਸਾਈ ॥

ਏਸੁ ਨਕਦ ਕਉ ਜੋ ਅਰਥਾ ਵੈਤਿ ਸੁਗੁਰਤਿ

ਉਨਤ ਸਾਈ ॥ ਕਿਉ ਤਤੈ ਆਵਿਗਤੈ ਪਾਵੈ ਰੁ

ਕੁਪਿਯੁਗੀਧਿ ਅਰੇ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਕਰ

ਤਾ ਕਹੁ ਨਨਕ ਵੀਚਰੇ ॥ ਪੁਕਸੇ ਆਵੈ ਪੁਕਸੇ

ਜਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਾਮਾਈ ॥ ਧੁਰੇ ਗੁਰ ਦੇ ਸਾ ਦੁਕ ॥ ੬੬

ਵੈ ਗਾਤਿ ਮਾਤਿ ਸਬ ਦੇ ਪਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਸਮਾਦਿ

ਕਉ ਥਿ ਸਮਾ ਦੁਕੀ ਚਾਹੁ ਕਥੀ ॥ ਲੇਖੈ ਨ ਨਿਰੰ

ਰਿਵਾਜੁ ਲੀਆ ॥ ਸਮਕਲ ਪਤਰੁ ਦ੍ਰੁਗੁ ਗਹਿ ॥ ੦

ਨਕੀ ਚਾਹੀ ॥ ਲੇਖੈ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਸਾ ਚਾਸ ਰਬ ਜੀ

ਆ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥ ਅਵਿਗਾਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਮੇਤੁ ਤੁ

ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਹਜਿ ਲਹੈ ॥ ਨਨਕ ਦੁਜੀ ਕਾਰ ਨ ਕਰ

ਦੀ ਸੇਵੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਕਿਸਾਨਾ

ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੇ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਣੇ ਸੋਈ

ਆਪੁ ਸੇਵੇ ਨਿਰਾਕਾਰੁ ਹੋਵੇ ਅਤਿ ਰਿਸਾਚੁ ਜੋਗੀ

ਕਹੀ ਮੇਸੋਈ ॥ ਵਡਾ ਅਵਿਗਤ ਨਿਰਮਾਇਤੁ

ਉਪ ਜੋ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਸਰਗੁਣੁ ਧੀਆ ॥ ਸਤਿਗੁ

ਰਪਰਚੈ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਈ ॥ ਸਚੈ ਸਭਾ ਦਿਸਮ ॥

ਇਲੀਆ ॥ ਏਕੈ ਕਉ ਸਚੁ ਏਕੈ ਜਾਣੇ ਹਉਮੈ ਦੂ

ਜਾ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ਆਸੇ ਜੋਗੀ ਗੁਰ ਸਬ ਦੁਪਛਾ
 ਏ ਮੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਥੀਆ ਜੀਵਤੁ
 ਹੋਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਖੈ ਮੰਤਰਿ ਜਾਏ ਨਰਕ ਦਇ
 ਆਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਵਡਾਈ ਆਪੁ ਪਛਾ
 ਏ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥ ੨੦ ॥ ਸਾਚੇ ਰਿਪ ਜੇ ਆਚਿਸ
 ਸਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸੁਚੇ ਏ ਕਮਾਇਆ ਤੂਠੇ ਆਵਹਿ
 ਠਵਰਨ ਪਾਵਹਿ ਦੁਜੇ ਆਵਹਿ ਗਹਿ ਦੁਕਾਇਆ ॥

ਸਾਵਾਗਉ ਟੁਮਿਟੈਗੁਰਸਕਦੀਆਪੋਪਰਖੇ
ਬਖਸਿਲਾਇਆਗਏਕਾਬੇਦਨਦੂਜੇਵਿਅ
ਪੀਨਾਮੁਰਸਾਇਏਵੀਜਾਰਿਆਗੋਬੁਝੈਜਿ
ਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਗੁਰਕੈਸਕਦਿਸੁਮੁਕਤੁਤ
ਇਆਨਾਨਕਤਾਏਗੁਰਦੁਗਾਹਉਮੈਦੁਜਾ
ਪਸਰੀਆਗਨਪਾਸਨਾਮੁਖਿਭੂਲੈਜਸਕੀਕ
ਇਨਾਪਰਪਰਜੇਪੈਰਾਏਗਾਇਆਨਾਮੁਖਿਭੂ

ਮਿਭਵੇ ਯੋਧਾਇ॥ ਵੇ॥ ਮਾਗਿ ਤੁਸੈ ਸੰਤ੍ਰਾਸਾਇ॥

੭੦

॥ ਸਬਦੁ ਨਚੀ ਨੈਲ ਵੇ ਕੁਧਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ

ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਜਾਇ॥ ੨੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕਰਤੂ

ਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਪਤੁ ਪੜਾਵੈ॥ ਗੁ

ਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਮਿ ਰੋ

ਮਿਹਰਿਧਿ ਜਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਾ

ਵੇਂ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਕੇ ਦਰੀ ਚਰੀ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਤਰੀ ॥ ਤਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰ
ਚੈ ਸੁਸਵਾਇਗੀ ॥ ਆਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ॥
ਤਰੀ ॥ ਧਿਜਾਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
ਅਪਾਗੁ ਨ ਨ ਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥
੨੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਸਕ ਕੇ ਵੀ ਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਿਕਰੇ ਸਪਰਦਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀ ॥ ॥ ॥

ਤਉਪਿਆਰਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਸੇਸਥਾਇਸ

29

ਚਾਹਿਸਥਾਇਉਦਿਜਾਏਜਾਣਾਈਨਾਨਕ

ਹਉਮੈਜਲਿਸਾਈ॥ ੨੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਧੰਤ

ਸਾਚੈਸਾਜੀ॥ ਤਿਸੁਮਾਰਚੈਪਤਿਧਪਾਤਿਸੁਰ

ਜੀ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਾਇਹਪੈਰੈਗੁਣਾ॥ ਸਾਚਿ

ਤਉਪਤਿਸਿਉਪਾਰਿਜਾਣਿ॥ ਸਾਚੁਸਕਰਿਦਿ

ਨੁਪਤਿਨਹੀਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਾਕਿਨੁਨਵੈਕਉਸਾਹਿ

ਸਾਸਦੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣ ਸਿਧੀ ਸੁਖੁ ਤੁਧੀ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੂਪੁ ਜ ਲੁਤਰੀ ਸੇਸੁ ਚੁਖੀ ॥ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਸਰਸਾਪਸਰੁ ਵਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰ

ਦਿਹਾਤਿ ਨਹ ਦਿਹਾਤਿ ਪਾਛੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਪਾਸਿ

ਉਤਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਰੇ ॥ ੩ ॥

ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ॥ ਨ੍ਰਮਿਤੁ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਾ

ਦਿਹਾਤਿ ਨਹ ਦਿਹਾਤਿ ਪਾਛੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਪਾਸਿ

ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵਿਬੁਢ ਦਾ
 ਹੀਰੋਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਹੋਇ। ੩੧
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਾਇ ਹੋਇ। ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ
 ਤੁਧੁ ਹੋਇ। ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਾਚੁ ਕਰਦੀ ਸਾਹੁ ਨਾਮਿ
 ਤੇਗੁਣਗਿਆਨ ਬੀਚਰੁ। ਵਿਨੁ ਨ ਦੇਵੈ ਏਕੁ ਸੁਖੁ
 ਦੇਵਾਹੁ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸੁਖਹੁ। ੩੨
 ਪੁਰੇਗੁ ਰਤੇ ਨਾਮੁ। ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਮੁ। ਜੋਗੁ ਸਾਹਿਬੁ

ਚਰਨੈ ਸਮਾਇ ॥ ਬਾਰਨ ਸਹਿ ਜੀ ਗੁਰਮਾਏ ॥

ਆਸੀਛਾ ॥ ਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋ ਸਹਿ

ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਸੋ ਬਦੁ ॥ ਆਗੂ ॥ ਕਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਹਿ

ਦੂਜੈ ॥ ਚਾਰੈ ਦੇਖੁ ॥ ਹਿੰਦੈ ਜੀ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵ

ਰੁਸੇ ਵਰੁ ॥ ਗੀ ॥ ਜਿ ਨਾਸ ਚੁਕਵਿ ॥ ਆਉਰ ਪਾਰਿ

॥ ਭੁਭੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ॥ ਤੇ ॥ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ॥ ਪਾਖੈ ॥ ਰਤਨੁ ॥ ਭੁਭੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ਆਚੀ ॥ ਕਾਰ

੨੦

ਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਨੁ ਪਤੀ ਸਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਪਿਆਲ ਲੁਲ ਖਾਏ ਤਿਉ ਰਾਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਚੇਟਨ ਖਾਏ ॥ ੩੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾ

ਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਪਿਆਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਵੈਦਗਗਰ ਸਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੁਪਿ ਰੁਪਿ ਜਨੁ ਪਰਧਾਨਾ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਲਿਖਿ ਲਾਏ ॥ ੩੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਸਤ੍ਰਿ ਸਿਸ੍ਟਿ

ਸੇਵਾਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਭੇਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਪਿਵੈ ਗਵਿਰੇ ਸਾਹਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲੀਰ

ਦੁਖੀ ਸਦਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਨਾ ਸਰਗਿ ਰਤਾ

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪਛਾਤਾ ॥੩॥ ਬਿਨੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਵੈ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਵਟੀਸ

ਇਹ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਵਟੀਸ ॥ ਬਿਨੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਵਟੀਸ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਵਟੀਸ

ਗੁਰਮਤਿ ਵਾਟਾ ਨਨਕਾਹੁ ਭਿਖੁ ਪਾਟੇ ਪਾਗਟਿ ॥

ਜਿ ਸੁਰੁਹਿ ਭਿਖੈ ਤਿਸੁ ਪਾਹਿ ਉਤਰੈ ॥ ਅਵਗਾਠੈ ਭੈ ॥

ਉਤਿ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਤੁਕਤਿ ਮਾਰੁ ਤੁਖਤੁ ਮਾਰੁ ॥

ਚਰਿ ਪਦੁ ਪਦਿ ਕਦੇ ਨਾ ਵੈਗਾ ॥ ਤੁਖਤੁ ਮਾਰੁ ॥

ਪਦੁ ਪਦੁ ਜਗਾ ॥ ਨਨਕਾਹੁ ਜਗੈ ॥

ਤੁਖਤੁ ਮਾਰੁ ॥ ਤੁਖਤੁ ਮਾਰੁ ॥

ਤੁਖਤੁ ਮਾਰੁ ॥ ਤੁਖਤੁ ਮਾਰੁ ॥

ਦੁਹਾ ਭੇਦੁ ਬਤੀਧੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾਇਦੁ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਇਰ ਪਾਰਤੰਗੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਇ ਤੇ

ਤੀਸਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੁਕੈ ਆਵਦੁ ਜਾਣੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਾਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੋਟੈ ਖਰੇ

ਮਛਾਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਰਜੀਧਿ ਮਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਦਰਗਾਹਿ ਸਿਫਤਿ ਸਾਇਆ ਨ ਕਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀ ਧੁਨ

ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕੀ ਰੀਜਨ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁ

ਪਿਰਉ ਮੇ ਸਕਾਦਿ ਜਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ

੨੫

ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਰੇ ਸਮਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਪਿਸਾਚਿ ਨ ਮਿਪਾਤਿ ਉਤਮ ਰੇਇ ਨਾਨਕ ਗੁਣ

ਪਿਸਾਚ ਲਗੁ ਵਟਕੀ ਸੋਈ ਰੇਇ ॥ ੧ ॥ ਕਵਟ

ਮੁਖੁ ਕਵਟ ਨ ਮਾਤਿ ਵੇਲਾ ਰੇਗਾ ਕਵਟ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਸਕਾਤੁ ਦੇਲਾ ਕਵਟ ਕਥਾ ਲੇਹੁ ਨਿਗਾਹਿ

ਭੋਲੇ ਨਾਨਕੁ ਕਹੁ ਮੁਖਾ ਲੇਹੁ ਕਥਾ ਕਹੁ

ਇਸੀ ਚਾਰੁ ਭਵ ਜ ਭੁਸ ਬਾਦਿ ਲੀ ਘਾਵੁ ਟਹਾ

ਗੁਰਿ ਤਾ ਪਵਨ ਅਰਿ ਰੁਸ ਤਿਹੁ ਮਾਤਿ ਵੇਲਾ ਸ

ਬਦੁ ਬੁਝੁ ਰੁਸ ਤਿਹੁ ਪੁਨਿ ਚੇਲਾ ^ਅ ਕੁਝ ਕਥਾ ਕੇ ਰਹੁ

ਨਿਰਾਤਾ ਨਾਨਕ ਰੂਚਿ ਰੂਚਿ ਰੂਚਿ ਪਾਣਾ ਟੇਕ

ਸਬ ਦੁਖਿ ਤੁਕਥਾ ਦੀ ਚਾਹੀ ਯੁਗਤੁ ਧਿਰ ਉਮੈ

ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸੇਵ ਕੇ ਦੰਤ ਵਿਦਿਆ

ਮੇਸਤੁ ਨਿਤੁ ਯਾਰੁ ਨਾਇ ਸੁਕਦੁ ਮਾਧੁਰੀ

੨੬੬

ਇਵੈ ਕਾ ਪਾਹੁ ਮਿਦੁ ਅਗਨਿ ਪਿਰਾਹਨੁ ਕਵਨੁ ਭੁਠ
ਜਿ ਤੁਰੈ ਅਵਾਹਨੁ ਗਇ ਤਉ ਤਕਿ ਸਕਉ ਜਾਇ
ਸਮਾਵੈ ਕਵਨੁ ਧਿਆਨੁ ਮਨੁ ਮਨਿ ਸਮਾਵੈ ॥੦੫॥
ਗਉਰਉ ਮੇਰੇ ਚਹੁ ਪੈਵੈ ਦੁਜਾ ਮੇਰੇ ਏਕੈ
ਵੈ ਜਗੁ ਕਰਨੁ ਮਨੁ ਖੁਗਵਹੁ ਸਬਦੁ ਕਮ
ਟੀ ਮੇਖਾ ਟੀ ਮੇਜਾ ਗੁਮੀਤ ਰਿਝਾ ਚਰੈ ਏਕੈ
ਨਾਨਕ ਸਾਨਿ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੈ ਕਾ ਵੈ ॥੧੬॥

ਕੁੰਗਾਤਾਗਰਕੁਨਿਵਾਰੈ॥ਟੇਕੋਜਾਤਾਸਥਦੁਵੀਚਾ॥

ਰੈ॥ਸਥਦੁਵਸੈਸਚੁਅੰਤਰਿਹੀਆ॥ਤਨੁਮਨੁਸੰ

ਤਤੁਗੀਰੀਗੀਆ॥ਕਾਤੁਕੋਧੁਬਿਬੁਆਨਿਨਿ

ਵਾਰੈ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਪਿਆਰੈ॥੦੭॥ਕ

ਵਨਸੁਖਿਚੰਦੁਰਿਵੈ॥ਪਹੁਛਾਇਆ॥ਕਵਨਸੁਖਿ

ਸੁਹਜੁਰੁਪੈਤਪਾਇਆ॥ਕਵਨਸੁਖਿਕਾਤੁਜੈ॥

ਤਨਿਤਰੈ॥ਕਵਨਸੁਖਿਗੁਰਸੁਖਿਪਤਿਰੈ॥ਕਵ

ਨੂੰ ਜੇ ਧੁੱਜੇ ਜਾਏ ਤਾਂ ਪਾਗੋਂ ਖੋਲ੍ਹੇ ਬਾਣੀ ਨਨਕੁ ਬੀਰਾ ॥੧॥

ਭੈ ॥੧੦੮॥ ਸਬ ਦੁਰੁ ਖੜ੍ਹਾ ਸਿੱਜੇ ਤੇ ਅਪਾਰਾਗ

ਸਿਧਾਰੇ ਸੁਰੁ ਦਸੈ ਗਿਟੈ ਅੰਧਿਆਰਾ ਤੁਧੁ ਦੁਧੁ

ਮਕਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾਗ ਅਪੇ ਪਾਰਿ ਉਤਰੁ ਦੁਰਾਗ

ਗੁਰਪਰਚੈ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧੦੯॥ ਦੁਰੁ ਤਿਨਾ

ਕੁਰਾਤੁ ਨ ਖਾਇ ॥੧੧੦॥ ਨਾਮੁ ਤਤੁ ਸਚੁ ਚਾਇ

ਚਿਸਟੈ ॥੧੧੧॥ ਨਾਨਕੁ ਦੁਖੁ ਕਾਤੁ ਨਿਰਾਖੈ ਸਾਧੈ

0

10

100

10

1999

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

卷之四

ਨੁਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਅਨਹਤੁ ਨੁਕਹਾ ਤੋਹੈ ॥ ੧੮

ਨਹਤਿ ਸੁਨਿ ਰਤੇ ਸੇ ਕੈ ਸੇ ॥ ਜਿਸ ਤੇਉ ਪਜੇ ਤਿਸਹੀ

ਜੈ ਸੇ ॥ ਓਇ ਜਨਮਿ ਨ ਮਗਰਿ ਨਾ ॥ ਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ੧੯

ਨਕਹੁ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਹਿ ॥ ੫੨ ॥ ਨਉ ਸਹ ਸੁਤਹ

ਦਸਵੈ ਪੂਰੇ ॥ ਤਹ ਅਨਹਤੁ ਨ ਵਜ ਵਹਿ ਤੂਰੇ ॥ ਸਾ

ਚੈਰਾ ਚੈ ਦੇਖਿ ਜੂਰੇ ॥ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਸਾ ਚੁਰਿ ਆਰੁ

ਰਪੂਰੇ ॥ ਗੁਪਤੀ ਕਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਨਲਕ ਪਰ

ਪਿਲਟੇਸੁ ਸੋਇ ॥ ੫੩ ॥ ਸਹਜੇ ਰੂਪਿ ਮਿਲੀਐ
ਤੁਝੁ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਸੁਨ ਸਬ
ਦੁਆ ਪਰੰਪਰਿ ਪਾਹੈ ॥ ਕਰਤੇ ਸੁਕਤੁ ਸਬਾਦਿ ਨਿਸਤਾ
ਹੈ ॥ ਗੁਰਕੀਰੀਖਿ ਆਸੇ ਸਚਿ ਗਾਥੇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੁ
ਗਵਾਇ ਮਿਲਣ ਨਹੀ ॥ ਭੂਤਾ ॥ ੫੪ ॥ ਕੁਕੁਧਿ ਚਵ
ਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥ ਕਿਉ ਤੁਨ ਕੂਟੈ ਚੋਟਾ ਠਾਇ ॥ ਜ
ਸਦ ਰਿਖਾਧੋ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ॥ ਵਿਨੁ ਸਬ ਦੇ ਨਹੀ ਪਾਇ

ਸਾਖੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਬੁਝੈ ਪਾਵੈ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨਨਕ ਸੁਖਿ ॥ ੭੬ ॥

ਬੁਝੈ ਗਵਾਰਾ ॥ ੫੫ ॥ ਕੁਰੂ ਧੀ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ॥

ਚਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਬਦੁਆਰਾ ॥ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੈ ॥

ਮਨ ਮੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥ ਦੁਹ ਮਾਤਿ ਵੇਖੁ ਕਿਚੈ ॥

ਖਾਇ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਬੈ ਗੁਣਗੀ ॥ ਜਾਨਾ ਨਨਕ ॥

ਗੁਰ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਪਵੀਸਾ ਚੁਵਖੁ ਪਨੁ ਪਵੈ ॥

॥ ਸਾਖੀ ਪਤਰੈ ਰਹੈ ਸੋਇ ॥ ਸਹਜਿ ਰਤਾ ਕੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥

ਇਹਾ ਤਾਕੀਕੀਮਤਿ ਖਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੁਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿ

ਆਸਾਇ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਸਚ ਭੂਇ ॥ ੫੧ ॥

ਸੁਖ ਥਾਵ ਕਾ ਕਹਾਵਾ ਸੁਖ ਥੀਅ ਲੇ ਜੇਤੁ ਤਰੈ

ਨੇ ਭੁਵਨ ਭੁਸੰਸਾਰੈ ਤੇ ਸਤਾ ਮੰਗੁ ਲਵਾਈ ਕਰੈ

ਮੋਤਿ ਸੁਖ ਪੁਕਵਨੁ ਅਧਾਰੈ ॥ ਥੇਲੈ ਧੇਲੈ ਮਾਸਿ

ਰੁਚੈ ਵਿਉਕਾਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ ਸੁਇਸੁ ਮਾਸਿ

ਸਚ ਨਾਨਕ ਪੁਕਵੈ ॥ ਪਏ ਮਨ ਮਾਸੁ ਭਾਏ ॥ ਰੁਚੈ

ਮਿਸਬਦੇਸਚਿਲਿਵੁਲਾਰੀਕਰਿਨਦਹੀਸਾਦਿਸੀ

ਲਾਏ॥ਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾਪੁਰੈਰੁਗਰਿਸਾਏ

॥੫੮॥ਸੁਸਬਦਕਉਨਿਰੰਤਰਿਵਸੁਸਾਨੁਪਿ

ਹਦੇਖਾਤਹੋਈ॥੫੯॥ਵਨਕਵਾਸਾਸੁਨਿਵਾਸਾ

ਅਕਲਕਲਾਸਾਹੋਈ॥੬੦॥ਨਦਰਿਕਰੇਸਬਦੁਪਾਟੇ

ਰਿਵਸੈਦਿਚਰੁਰੁਗਰੁਗਵਾਏ॥੬੧॥ਮਨੁਨਿਰੰਤਰ

ਨਿਰੰਤਰਾਕੀਨਸੁਮੰਨਿਵਾਸਾਹੋਈ॥੬੨॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਗਰ ਉਤਰੀਆ ਏਤ੍ਰਿਤੁ ਪੈਰੀ ਸਾ ਦੇ ਮਹਿ

ਪ੍ਰਭੂ ਪਦੁ ਨ ਪੀਠੁ ਤਿਸ ਸਾਗਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਗਰ

ਪ੍ਰਭੂ ਪਦੁ ਪੈਰੀ ਤੈਸਤੁ ਨ ਗੁਣੁ ਵੀ ਅਉਰੁ

ਪ੍ਰਭੂ ਪਦੁ ਪੈਰੀ ਗੁਣੁ ਪੈਰੀ ਤੈਸਤੁ ਭੈਰਵੀ

ਪ੍ਰਭੂ ਪਦੁ ਪੈਰੀ ਤੈਸਤੁ ਪਦੁ ਪਦੁ ਪਦੁ ਪਦੁ

ਪ੍ਰਭੂ ਪਦੁ ਪੈਰੀ ਤੈਸਤੁ ਪਦੁ ਪਦੁ ਪਦੁ ਪਦੁ

ਪ੍ਰਭੂ ਪਦੁ ਪੈਰੀ ਤੈਸਤੁ ਪਦੁ ਪਦੁ ਪਦੁ ਪਦੁ

੧੦

ਸੁਭੇਗਾ ਮਾਧੋ ਸਾਧੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਨਨਕਾ ਤੇ ਦੁਭੇ ॥

ਪਸਿਰਾ ਚਾਨਾ ਤੇ ਬੁਰਸਾ ਰਿਸਾ ॥ ਫੀਰਾ ਮਾਧੋ ॥

ਜੀਉ ਪਵਨੁ ਕੀ ਮਾਧੋ ॥ ਵਨ ਕਾ ਰਹੁ ਮਾਧੋ ॥

ਮਨ ਕੀ ਮੁਖ ਕਵਨ ਮਾਧੋ ॥ ਮਿਥ ਕੀ ਕਵਨ ਮਾਧੋ ॥

॥ ਬਿਨੁ ਕਾਏ ॥ ਸੁਨ ਕਾਏ ॥ ਮਿਥੁ ਰਹਿ ਮੇਰੀ ਮਾਧੋ ॥

ਨਜਾਣੀ ॥ ਸਾਧਿ ਰਤੇ ॥ ਜੀ ਮਿਤ ਰਹੁ ਮਾਧੋ ॥

ਰਹੇ ਮਾਧੋ ॥ ਕਵਨ ਮੁਹਿ ਨਿਤੁ ॥ ਮਿਥੁ ਰਹੀ ॥

ਕਿਤੁ ਤੇਜਸੀ ਤਿਪਤਾ ਸੈ ॥ ਨ ਕ ਦੁਖੁ ਤੁਖੁ ਸਮਕਾਰਿ

ਜਾਪੈ ਨ ਤੇਰੁ ਤੇਕਾ ॥ ਤੁਨ ਕਾ ਸੈ ॥ ੬੧ ॥ ਗੰਗੀ ਨ ਰਾਤੁ ॥

ਗੰਗੀ ਨ ਰਾਤੁ ॥ ਵਿਨੁ ਰੁਸ ਕਦੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕ ਲਿਖਿ ॥

ਜਾਪੈ ਵਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਆਸ ਕ ਦੁਨੁ ॥ ਆਪ ਵਨੁ ॥

ਜਾਪੈ ਆਸ ॥ ਤੁਨ ॥ ਆਸ ॥ ਅਕ ਬਕ ਬਾਨੇ ॥ ਸਮ

ਕਾਰਿ ॥ ਰੇ ॥ ਤੁਨ ॥ ਨ ਕ ॥ ਤਮ ॥ ਰਾਮ ॥ ਕਉ ਲਖੈ ॥ ੬੨ ॥

ਪਾਤੁ ॥ ਰਾਮ ॥ ਦੀ ॥ ਰੰਗ ॥ ਰਾਤ ॥ ਆਸ ॥ ਤੁਪੀ ॥ ਆਸ ॥ ਰੇ ॥

ਤਾ ਗੁਰਵੀਚਾਰੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਰੀ ਅਸਿਉ ਤੇ

ਉ ਆਤਮ ਸੁਖ ਪਾਈ ਸਚੁ ਗਾਇਆ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਰੁਤਾਰੀ ਨਾਨਕ ਕੁਤੇ ਕੋਵੀਚਾਰੀ ਏਤ੍ਰਿ ਇਹੁ

ਸਨੁ ਮੇਗ ਲੁਕਾ ਬਸੀ ਏਕਾ ਬਸੈ ਇਹੁ ਪਵਾ

ਕਾ ਬਸੈ ਸੁਸਕ ਦਾ ਅੰਤੁ ਰਾਕਉ ਚੁਕੈ ਨਕ

ਬਵਨਾ ਨਦਰਿ ਕਰੇਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇਤਾ ਨਿ

ਪਾਇਵਾਸ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਅਸੀ ਨਾਤ

ਸਾਇ ਤਾਨਿਰਾ ॥ ਭੁਰੇ ਵੈਧਾ ਵਤੁ ਵਰਜਿਰਹਾਣੇ ॥ ੧ ॥

ਉਤੁਤੁਪਛਾਣੈ ਸਾਤੁ ਸੁਜਾਣੈ ਕਿਉ ਸਾਨਿ ਘਾਰਿ ਸੁ

ਰਸ ਸਾਣੈ ॥ ਗੁਰਗੁਰਿ ਰਹਿ ਮੇਰਿ ਚਹੁ ਖੈ ਵੈ ਤਉ ਨਾਨ

ਕਾਸ ਰਜਿ ਸਾਣੈ ॥ ੬ ॥ ॥ ਏਹੁ ਸੁਨਿ ਚਚਹਿ ਰ

ਦੈ ਵਸੀ ॥ ਲੇਲੁ ਰਸੁ ਖਿਸੁ ਭੁਪਛਾਣੈ ਰਹੈ ॥ ਨਾਭਿ

ਪਦੁ ਪਾਇ ॥ ਸਾਨਿ ਦੇਖੈ ਸੁਰੁ ਰਸੁ ਖਿ ਖੈ ਜਤਤਤ

ਤਰੈ ॥ ਸੁਸਖ ਦੁਨਿ ਰੰਤਰਿ ਨਿਜ ਪਾਰਿ ਸਾਢੈ ॥ ੭ ॥

ਭਵਣ ਜੋ ਤਿਸੁ ਸਥਾ ਦਿਖਾਏ ਗੁਣਾ ਦੇ ਦੁਖ ਦੁਖ

ਚੇਕੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਦਿਖਤਾ ਸਿਰਹੈ ਗਮਨ ਹਦ ਬਾਣੀ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬਿਗਨ ਕੋ ਸਗਥਾ ਵੈ ਗਨਾ ਗੁਣਾ

ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਹੀਰਾ ਕਥਾ ਪੁਨ ਜਾ ਵੈ ਫੈ

ਜਾਇਦੁ, ਰਿਹਦ ਦੇ ਹਨੁ ਤੀ ਤਉ ਸੁਖ ਕੋ ਨ ਕਰਤ

ਨਾ ਰਿਕਸਾ ਮੁਖਾ ਸਾਧੀ ਤੁਨੈ ਤੋਤਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਰਸਮ

ਬਿਜਹਤਾ ਗੁਰੁ ਨੈ ਤੋਰੇ ਖਨਕਾਈ ਗੁਰਸਾਇ ਕਰ

ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਸਕਤ ਬਿੰਦੁ ਕੀ ਮਫੀ ਨਹੀਤੀ ॥

ਤਿ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਟੁਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਹੂ ਪੁਨਜਾਪੀ ॥

ਕਿਉ ਕਹਿ ਜਾਪਿ ਸਿਆਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਕੈ ਰਾਗੀ ॥

ਇ ਬਤ ਕਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ॥ ਵੀਰਿ ਰਦਾ ਦੇ ਹਨ ਹੋਤੀ ॥

ਮਹਿ ਪੁਤਰੁ ਮਨੁ ਸੁਨਿ ਰਹੈ ਕੈ ਰਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਲੁਖ ॥

ਸਾਸੀ ਤੁਨ ਹੋਤੈ ਤਨ ਜਪਿ ॥ ਰਿਕਸਤੁ ਪਵਨੁ ਅਨ ॥

ਰਾਗੀ ॥ ਸੁਨੁ ਨਹੀ ਮਾਜਾ ॥ ਤਿਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਅਗੁ ਲੀ ॥

ਇਹ ਤਉ ਸਬਦੁ ਸਾਹਾਗਉ ਨੁਹਗਤੁ

੮੪

ਜਬ ਤਕ ਹਿਨ੍ਹੋ ਤਉ ਤਿਰੁਵਾਇ ਜੋ ਤਿਨ

ਪੇਨਿ ਰੰਕਾਹਾ ਵਰਤੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੁ ਪੁਸੁ ਏਕੋ

ਕੋ ਸਬਦੁ ਵਿਰਾਣੀ ਸ ਚ ਬਿਨਾ ਸੁਚ ਕੋ

ਨਾਹੀ ਨਨਕ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਵੀ ॥ ਕਿ

ਤਾ ਕੇਤੁ ਬਿਧਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਕੇਤੁ

ਕਿਤੁ ਦੁਖਿ ਬਿਨ ਸਿਜਾਈ ॥ ਹਉ ॥ ਵਿਚਿ

ਜਗੁਰੁ ਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਨਾਮਿ ਵਿਸਰਿ ਅੰਦਰੁ

ਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਹਿਅ ਨੁਤਤੁ ਬੀ

ਚਾਰੈ ਹਉ ਮੈ ਨ ਕਾਇ ਜਾਣੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰ

ਮਉ ਨਿਰਮਲੁ ਕਾਣੀ ਚੰਦ੍ਰਸਾਇ ਨਾਮੇ

ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਕੀ ਗੀਸਾ ਚੁਰਖਿ ਅਉਰਿ ਪਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਖਹੁ

ਹਿੰਦੀ ਕੀ ਚਾਰੈ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਦ

ਦੁਬੀਚਾਰੇਕੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਬਾਣੀਧਰਗਣੇ

ਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਨੁਕੁੀਜੈ। ਵਿਰਲਾਬੁਣੈਕੋਇ। ਗੁਰ

ਮੁਖਿਨਿਜਪਰਿਵਾਸਹੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗਾਗੁਗਾ

ਪਛਾਣੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਟੇਕੋਜਾਣੈ॥ ਵੀਖੀ। ਕਿਰੁ

ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇ। ਸੁਕਤਿਨਕੋਈ॥ ਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਭੇਟੇਨ

ਸੁਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ ਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਭੇਟੇ। ਮਹਾਦੁ

ਖਪਾਇ॥ ਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਭੇਟੇ। ਮਹਾਗੁਰੁ। ਬਿਗੁਕਾਰਿ

੮੫

ਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮੇਦੋਸੈਗੁਰਨਹੋਈ॥

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜਨਮਿ ਹਾਰਿ॥ ੧੦॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਅਨੁ ਜੀਤਾ ਹਉ ਮੇਸਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਰਖਿਅ
ਉਰਧਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਮਕਾਲੁ ਮਾਰਿ
ਬਿਦਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸੁਭਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
ਭਾਇ ਪ੍ਰਭਾਏ॥ ੧੧॥ ਸਰਬੈ ਕਾਨਿ ਬੇੜਾ ਭੂਟਿ
ਤਾ॥ ਉਧੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਅਨ

ਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ਨਾਮੇ ਤੇ ਕੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤੇ ਸਕੁ ਪਰਗ

੮੬

ਹੋਵੇ ਨਾਮੇ ਜੋਈ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੁਖ ਕਰਹਿ ਬ

ਹੁਤੇ ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ਮੇ

ਅਉਧੁ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਾਂ ਹੋਈ ॥ ਕਹਿ ਬੀਚਗੁ ਮਨਿ ਦੇ

ਖਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ੧੨ ॥ ਤੇਰੀ

ਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂ ਹੋ ਜਾਣਹਿ ਕਿ ਅਕੋ ਮਾਪਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਤੂ

ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪਰਗਟੁ ਆਪੇ ਸਚਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥

ਸਾਧਿਕਸਿਧਗੁਰੁਕੁਚੇਲੇਖੋਜਤਾਫਿਰਹਿਫੁਰਮਾ

ਦੇਸਾਸਾਗਹਿਨਸੁਪਾਇਹਿਰੁਖਿਆਤੇਰੇਦਰਸ

ਨਦਿਕੁਰਕਾਦੇਸਾਅਥਿਨਸੀਪੁਰਿਖੇਲੁਰਚਾਇ

ਨਾਗੁਰਸੁਖਿਸੋਣੀਹੋਈਨਾਨਕਸਾਭਿਜੁਗਆਪੇ

ਵਰਤੇਦੁਜਾਅਵਰਨਕੋਈ॥੧੩॥੧॥੩॥

ਸਾਧਿਕਸਿਧਗੁਰੁਕੁਚੇਲੇਖੋਜਤਾਫਿਰਹਿਫੁਰਮਾ

॥ ਅਨੰਦੁ ਗੁਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਟੇ ਜਾਤਿ ਗੁਰੂ ਮੇਧਾਇਆ ॥

ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਤਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਾਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾ

ਧਾਈਆ ਰਗਰਤ ਨ ਪਰਵਾਹ ਪਹੀਆ ਸਬ ਦਗਾ ਵ

ਦਿਆਇਆ ਸਬ ਦੋਤਗਾ ਵਹੁਰੀ ਕੇਹਾ ਮਨਿ ਜਿਨ

ਵਸਾਇਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਮੇਧਾ

ਇਆ ॥ ੧ ॥ ਏਸ ਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂਸ ਦਾ ਹੁਰੁ ਚਾਹੈ ਨਾ ਕੇ ॥

ਹਰਿਨਾ ਲਿਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਹੁ ॥

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਚੰਦੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ਸਵਾਰਣਾ ਸ

ਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ

॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹੁਹਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥ ਸਾਚੇ

ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕ

ਫੁਹੈ ਜਿਉ ਦੇਹਿ ਸੁਖਾ ਵਏ ॥ ਸਦਾ ਸਿਫਾ ਤਿਸ ਲਾਹ

ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿ ॥

ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕ

ਮਾਨੀ ਪਾਰਿਤੋਸੈ ॥ ੩ ॥ ਸਾਚਨਾ ਪੁਸੇਰਾ ਅਖਰੁ ॥

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਬੁਧਾ ਸਚਿ ਕੀਤੀ ॥

ਆਕਾਸਿ ਸਾਂਤਿ ਬੁਧੁ ਨਾਮਿ ॥ ਆਇ ਵਸਿ ਮਾਜੇ ਨੀਉ ॥

ਛਾਸਿ ਬੁਧੁ ਜਾਈ ॥ ਮਾਸ-ਦੁਰੁ ਰਖਾ ਦੁਕੀਤੁ ਗੁਰੁ ॥

ਵਿਟੁ ਜਿਸ ਦੀ ਆਖੈ ॥ ਚਿਵਿਤਿ ਕਾਈ ਸਾਖੀ ॥

ਨਾਨਕੁ ਸੁਣੁ ॥ ਸਿਤੁ ਸੁਖਾ ਦਿਖਾਹੁ ॥ ਪਾਠੁ ਕਰੈ ॥

ਚਾਨਾ ਪੁਸੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ਫਾਨੇ ਪੰਚ ਸਤ ਦੁਇ ॥

ਮੇਰੀ ਸਤਿਗੁਰੀ ਸਾਖੀ ਤੇ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ

ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ

ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ

ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ

ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ

ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ

ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ

ਇਨ੍ਹੀ ਸ੍ਰਿਯਾ ਕਰਿ ਬਲਵਰੀਆ ਆਏ ਸਨੁ ਉਂਚੁ

ਉਨ੍ਹੀ ਬਾਇਲਾਹੀ ਸਵਾਹੀ ਆਕਰੇ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨੇ

ਬਾਹੁ ਪੁਰਿ ਆਕਰੇ ਵੇਚਹੀ ਆਹਾ ਫੀਸਾਨਿ ਦੁਆਰੀ

ਦੁਸਰੁ ਕੋ ਕਰੇ ਆਨਿ ਦੁਸਰੁ ਦੇਸਾ ਦਿਸਾ ਜਾਇਸਾ

ਨਦੁਸਦਾ ਹੁਕਮੇ ਸ੍ਰਿਯਾ ਕਰੇ ਸ੍ਰਿਯਾ ਆਕਰੇ ਰਿਸਿ

ਪਾਇਲਾ ਦਿਖਾਵੇ ਕੀ ਬਾਹੁ ਨਾਨਕੁ ਸ੍ਰਿਯਾ ਕਰੇ

ਦਰੁ ਹੀ ਨਾਨਕੁ ਉਚੁ ਦਿਸਾਵਾ ਸ੍ਰਿਯਾ ਕਰੇ

ਆਮ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਦੇਹੁ ਆਨ ਦੁਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਹੁ ਤੇ ਜਾਇ

ਆਮ ॥ १ ॥ ਕਾਕਾ ਜਿਉ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਆਪਾ

ਦੇਹੁ ਸੋ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿ ਸਨ ਹੋਰ ਕਿ ਆਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿ ॥

॥ १ ॥ ਕਿਉ ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਠਿਗਹਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਇਕ ਨਾਮਿ ॥

ਹਿ ਸਵਾਰਿ ਆਮ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਨੁ ਭੁਇ ਆਨੰਦੁ

ਭੁਜਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ਆਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਉ ਦੇਹਿ ਪਿ

ਆਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ २ ॥ ਆਵਹੁ ਮੀਤੁ ਪਿਆ

ਹਿਰੋ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ॥ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ॥

ਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈ॥ ਤਨੁ ਤੁਧੁ ਸੁਤੁ

ਉਪਿ ਰੁਕੁ ਕਉ ਹੁਕਾਸੀ॥ ਮੇ ਪਾਈ॥ ਹੁਕਾਸੀ॥

ਹੁਕਾਸੀ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਕਾਣੀ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ

ਸੀਤੁ ਹੁਕਾਸੀ॥ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ॥ ਟੀ॥ ਏ॥ ਮਨੁ ਚੰਦ

ਚਤੁਰਾਈ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ॥ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਪਾਇ॥

ਕਿਨੈ ਤੁਸੁ ਟਿਨੈ ਨ ਸੇਇ॥ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਪਾਇ॥

ਗੁਰਮਿਤ੍ਰੇਤੁ ਬੁਧਿਮਿਤ੍ਰੇਤੁ ਲਗਿ ਮਾਧਿਮਿਤ੍ਰੇਤੁ

ਸੇਤੁ ਦੀਤ੍ਰਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਨਿਛਾਉ ਦੀਪਾਈਆ

ਕੁਰਬਾਤੁ ਕੀਤੀ ਤਿਸੇ ਦੇਵਟੁ ਜਿਨਿ ਸੇਹੁ ਮਾ

ਠਾਣਾ ਟਿਕਾਧਾ ਕਰੇ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾ

ਟੀਕਿਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਏਸੁ ਪਿਆਰਿਆ

ਤੁਸਦਾਸੁ ਤੁਸਦਾਸੁ ਦੇਵਟੁ ਵਤੁ ਜਿਦੇਖਦੁ ॥

ਚਲੈਨ ਚਿਤੈਨਾ ਦੇਵਟੁ ਚਲੈਨ ਚਿਤੈਨਾ ਹੀਤੁ

ਨਾਇਕਿਉਚਿਤੁਲਾਈਅੰਗਸਾਕਸੁਸੁਲੇਖੀਰੰ

੨੬

ਜਿਤੁਅੰਤਿਪਛੋਤਾਈਅੰਗਸਾਤਿਗੁਰੁਕਾਉਪਦੇਸੁ

ਸੁਟਿਤੁਰੇਵੇਤੇਰੰਨਾਲੇਕਰੈਨਨਕਾਸਨਪਿਅਰੇਤੁ

ਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੇ॥੧੧॥ਅੰਗਸਾਮਹੋਤਰਤੇਰੰ

ਤੁਨਪਾਇਅੰਗਸਾਤੋਨਪਾਇਅੰਗਵਿਨੈਤੇਰੰਅਪਦ

ਅਪੁਤੁਜਾਣਹੋਅੰਗੀਅੰਜੀਤਰਭਿਖੇਤੁਤੇਰੰਕਿ॥

ਕੋਅੰਧਿਵਧਾਣੇਅੰਗਾਖਰਿਤਵੇਖਰਿਸਤੁਤੁਰੰ

ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਤੁਸਦਾ ਅਰੀਸੁ

ਪੈਰੇ ਰਾਮੀ ਤੁਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਨਿ ਜਨ ਅ

ਸਿ ਤੁਥੋ ਜਦੇ ਸੁ ਅਸਿ ਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਪਾਇਆ

ਅਸਿ ਤੁ ਗੁਰ ਪਾਕੀ ਨੀ ਸਚਾ ਅਨਿਵਸਾਇਆ ॥

ਜੀ ਅਜ ਰਸਾ ਰਿਤੁ ਪੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਾਇਆ ॥

ਇਆ ਅਨੁ ਕੁਝੇ ਕੁ ਅਰੀ ਕਾ ਰੁਚੁ ਕਾ ਸਤਿ ਰੁਚੁ ਰੁਚਾ

ਰੁਚਿ ਆ ਕਪੈ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪਿ ਤੁਰਤਿ ਨਿਸੀ

ਤੁਹੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ ੧੩॥ ਰੁਗਤਾਕੀਚਾਲਨਿਹਾਲੀ

੬੬

॥ ਚਾਲਨਿਹਾਲੀਰੁਗਤਾਹਕੇਹੀਬਿਖਾਸਮਾਗਰੀਚ

ਲਦਾ॥ ਲਭੁਲੋਰੁਅੰਕਰੁਤਜਿਤਿਸਨਾਬਹਤੁ

ਨਾਹੀਬੋਲਦਾ॥ ਖੰਨਿਆਹੁਤਿਖੀਵਾਲੁਨਿਕੀਟੇਤੁ

ਸਾਹਿਜਾਣਾ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨੀਆਪੁਤਸੀ

ਆਹਰਿਵਾਸਨਸਮਾਈ॥ ਕਰੈਨਾਨਕੁਚਾਲੁਰੁਗਤਾ

ਰੁਗਹੁਰੁਗੁਨਿਹਾਲੀ॥ ੧੪॥ ਮਾਜਿਉਤੁਚਲਾਇਹਿਤਿ

ਦੁਚਲਹਸੁਆਮੀਹੋਰੁਕਿਆਜਾਟਾਗੁਣਤੇਰੇ॥ਜਿਵ

ਰੂਚਲਾਇਹਿਤਿਵੈਚਲਹਜਿਨਾਮਾਗਧਾਵਹੇ॥ਕ

ਹਿਕਿਰਪਾਜਿਨਾਮਿਲਾਇਹਿਸੇਰੁਰਿਹਰਿਸਦਾਧਿਆ

ਵਹੇ॥ਜਿਸਨੋਕਥਾਸੁਣਾਇਹਿਆਪਣੀਸਿਗੁਰਦੁਆ

ਰੈਸੁਧੁਪਾਵਹੇ॥ਕਹੈਨਨਕੁਸਚੇਸਾਰਿਬਜਿਉਰਾਵੈ

ਤਿਵੈਚਲਾਵਹੇ॥੧੫॥ਏਹੁਸੇਰਿਲਾਸਥਦੁਸੁਹਾਵ

॥ਸਥਦੇਸੁਹਾਵਾਸਦਸੇਰਿਲਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣਾਇ

ਆਇਉਤਿਨਕੈਨੀਨਿਵਸਿਆਜਿਨਪੁਰੁਗੁਣਿਭਿਅ

ਆਇਆਇਕਿਠਿਹਰਿਘਨੇਰਕਰਹਿਗਲਗਲ

ਕਿਨੈਨਪਾਇਆਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦੁਜੋਰਿਭਾਇ

ਉਰੁਸੁਦਾਇਆ॥੧੬॥ਪਾਵਿਤੁਰੇਏਜਨਾਨਿਨੀਪ

ਹਿਧਿਆਇਆ॥ਹਰਿਧਿਆਇਆਪਾਵਿਤੁਰੇਏਕੁਰੁ

ਮਿਯਜਿਨੀਧਿਆਇਆਪਾਵਿਤੁਮਾਤੁਪਤੁਕੁਟਿ

ਸਹਿਤਮਿਠਿਪਾਵਿਤੁਰੇਗਾਭਿਸੁਖਾਈਆਕਹਦੇ

ਦੁਤੁਤੁਦੇਪਾਵਿਤੁਸੇਪਾਵਿਤੁਜਿਨੀਸੀਨਿਵਸਾਇਸਾ

॥ਕਹੈਨਾਨਕਸੇਪਾਵਿਤੁਜਿਨੀਗੁਰਸੁਖਿਹਰਿਹਰਿਧਿ

ਸਾਇਸਾ॥੧॥ਕਰਸੀਸਹਜੁਨਉਪਜੈਵਿਦੁਸਾ

ਹੁਜੈਸਹਸਾਨਜਾਇ॥ਨਪਜਾਇਸਹਸਾਕਿਤੈਸੰਜਮਿ

ਹੋਕਰਸਕਸਾਏ॥ਸਹਸੈਜੀਉਸਲੀਏਹੋਕਿਤੁਸੇ

ਜਾਸੇਭੋਤਜਾਏ॥ਮੰਨੁਧੋਵਹੁਸਕਾਦਿਲਾਹੁਹਰਿ

ਸਾਇਸਾ॥ਕਿਤੁਲਾਇਕਹੈਨਾਨਕਗੁਰਪਾਸਾਦੀਸਾ

ਹਰਿਉਪਜੈਇਹੁਸਹਸਾਇਵਜਾਇ॥ ੧੮॥ ਜੀਅ

ਲੇਖਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲਾਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲਜੀਅਹੁ

ਤਮੇਲੇਤਿਨਿਜਨਤੁਜੁਮੇਹਾਰਿਆ॥ ਵੇਹਤਿਸਾਵਭੁ

ਬੁਲਗਾਮਰਹੁਮਨਹੁਵਿਸਾਰਿਆ॥ ਵੇਦਾਂਸਚਿਨ

ਉਤਮੁਸੇਬੁਦਾਰਨਾਹੀਫਿਰਾਰਿਜੇਉਬੇਤਾਤਿਅਹ

ਪੈਨਕੁਜਿਨਸਚੁਤਜੀਅਭੁਕੇਭਾਗੋਤਿਨਿਜਾ

ਜੁਮੇਹਾਰਿਆ॥ ੧੯॥ ਜੀਅਹੁਨਿਰਮਲਾਬਾਹਰਹੁ

ਨਿਰਮਲਾ ਬਾਰਹਤੁ ਤਨਿਰਮਲਾ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ

ਲਲਾਤਿਗੁਰਤੇਕਰਟੀਕਮਾਟੀ। ਕੁਰਕੀ ਸੋਇਪ

ਦੁਚੈਲੀਅਨਸਾਸਚਿਸਮਾਟੀ। ਜਨਨੁਰਤੁਰੁਜਿ

ਨੀਕਾਟਿਆਰੁਲੇਜੇਵਟਜਾਹੇ। ਕਹੈਨਾਨਕਾਜਿਨਮੀ

ਰੁਨਿਰਮਲੁਸਦਾਹਹਿਗੁਰਨਾਨਾ॥੨੦॥ ਜੇਕੋਸਿਖੁ

ਤਦੁਰੇਦੀਸਾਤੁਪੁਰੇਵੈ॥ ਰਿਵੈਤਾਨਸੁਪੁਸਿਖੁਕੋਈਜੀ

ਅਹੁਰਹੈਗੁਰਨਾਨਾ॥ ਕੁਰਕੇਚਰਨਹਿਦੇਹਿਅਣੈ

ਤਰਿਆਤਮੇਸਮਾਲੇਆਪੁਛਾਰੇਸਦਹਰੇਪੁਰਦੇਹੁ

204

ਗਬਿਨੁਅਵਹੁਨਜਟੈਕੋਏਕਰੈਨਾਨਕਸੁਦਹੁਸੀਤੁਪੁ

ਸੋਸਿਖੁਸਨਮੁਖੁਰੇਏ॥੨੧॥ਜੋਕੋਭੁਰਤੇਵੇਸੁਖੁਰੇਵੇ

ਬਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਟੇ॥ਪਾਵੈਸੁਕਤਿਨਹੋਰਥੈ

ਕੋਈਪੁਛਹੁਬਿਥੇਕੀਆਜਾਏ॥ਅਨੇਕਜੂਨੀਗੁਰਮਿ॥

ਵੈਦਿਦੁਸਾਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਟੇ॥ਠਿਰਿਮੁਕਤਿਪਾਟੇ

ਤਾਰਿਚਰਣੀਸਾਤਿਗੁਰਮੁਕਦੁਸੁਣਾਏ॥ਕਰੈਨਾਨਕਵੈ

ਹਰਿ ਦੇਖਹੁ ਵਿਦੁਸਤਿ ਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ॥੩੩॥

ਆਵਹੁ ਸਿਖਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੇ ਪਿਆਰਿ ਹੋਗਾ ਵਹੁ ਸਚ

ਬਾਣੀ॥ ਬਾਣੀ ਤਗਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਕੇ ਰੀਬਾਣੀ ਅਹਿ ਸਿਰਿ

ਬਾਣੀ॥ ਜਿਨ ਕਉਨ ਦਰਿ ਕਰਹੁ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨ ਅ

ਸਾਣੀ॥ ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਯਹੁ ਰੀਰਿ ਜਾਪਿ

ਗੁਰੁ ਸਾਰਗੁ ਪਾਣੀ॥ ਕਪੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ ਦੇਹ ਅ

ਚੀ ਬਾਣੀ॥੩੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਨ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ

॥ ਬਾਣੀ ਤਕਚੀ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ॥ ਕਚੀ ਕਾਣੀ ॥ ਕਰ

੨੬

ਦੇ ਕਚੇ ਗੁਣ ਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀਆ ਪਿਵਧਾਣੀ ॥ ਹਰਿ

ਗਿਨਿਤ ਕਗਹਿ ਸਨ ਕਹਿ ॥ ਕਰਨ ਜਾਣੀ ॥ ਚਿਤੁ

ਜਿਨ ਕਾਰੀ ਪਿਲਇ ॥ ਆਮਾਇਆ ਬੋਲਾ ਨਿਪਟੇ ॥

ਈ ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ॥ ਕਚੀ ਕਾਣੀ ॥

੨੭ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਮਕਦਰ ਤਨੁ ਪੈ ॥ ਹਿਤੁ ਜ ਕੁਇ ॥ ਸ

ਬਦਰ ਤਨੁ ਜਿਤੁ ॥ ਮਨੁ ਕਾ ਏਹੁ ॥ ਸਾਸਾਉ ॥ ਸਕਦ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਿਉ ਮਾਸੁ ਜੈ ਲਾਇਆ ਭੁਭਿਕਾ ਪੇਤੀ ਚ

ਭਤਨੁ ਪਾਯੋ ਜਿਨ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ਕੈ ਨਾਨਕ ਸਬ

ਦੁਰਤਨੁ ਪੈ ਗਿਆ ਜਿਤੁ ਜਾਣੁ ਉ। ਰਪਾ ਨਿਵ ਸਕਤਿ ॥ ੦

ਪਿਉ ਪਾਇ ਕੈ ਰਤਨੁ ਪੇਤੁ ਬੁਝਾਇ ਤਥੇ। ਗੁਰੁ ਬੁਝ

ਭਤਨੁ ਦੇਖਾ ਪਿਛੇ ਪੈ ਗੁਰੁ ਬੁਝਾਇ ਕੈ ਬੁਝਾਇ। ਤੇ ਹੋ ਕੈ

ਨਦਿ ਦੇਖੁ ਕਤੁ ਸਬ ਦੁਖ ਨਿਵ ਜਾਣੇ। ਗੁਰੁ ਬੁਝਿ ਜਿਨ ਦੇ

ਸਤਿਨਾਮੁ। ਤੇ ਹੋ ਕੈ ਬੁਝਾਇ ਉਠਿ ਭਿਝੁ ਭੁਭਿਕਾ ਪੇਤੀ ਨ

੧੨

ਕੁਆਇਕਰਤ ਆਯੋ ਚਰਖੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ੨੬ ॥

ਭਿਨਾਨੁ ਚੁਕਾਇ ਚਰਖੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ੨੭ ॥

ਤੁਝਾ ਚਰਖੁ ਚੁਕਾਇ ਚਰਖੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ੨੮ ॥

ਭਿਨਾਨੁ ਚੁਕਾਇ ਚਰਖੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ੨੯ ॥

ਤੁਝਾ ਚਰਖੁ ਚੁਕਾਇ ਚਰਖੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ੩੦ ॥

ਭਿਨਾਨੁ ਚੁਕਾਇ ਚਰਖੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ੩੧ ॥

ਤੁਝਾ ਚਰਖੁ ਚੁਕਾਇ ਚਰਖੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ੩੨ ॥

ਵਿਹਾਣੀ॥ ੨॥ ਸਾਤਾ ਕੇਉ ਦਰਸਾਇ ਪਾਤਿਧਾਲ
ਕੇਸੇ ਕਿਉ ਸਨਹੁ ਵਿਸਾਹੀਐ॥ ਸਨਹੁ ਕੇਉ ਵਿਸਾਹੀ
ਐ ਦੇਵੁ ਦਾਤਾ ਜਿ ਅਗਨਿ ਨ ਰਿਸਾਹੁ ਪੁਚਾਵੇ
ਐ ਸਨਹੁ ਪੈਰਿ ਸਕੀ ਜਿ ਸਨਹੁ ਅਪਣੀ ਲਿਵ
ਦਾਵੇ॥ ਸਾਧੀ ਲਿਖੁ ਸਾਧੇ ਕਾ ਦੇਹੁ ਰਸੁ ਪਿਸ
ਦਾਸਾ॥ ਤੀਜੇ ਸਕਦੈ ਸਨਹੁ ਦੇਵੁ ਦਾਤਾ ਜਿ ਕਿਉ ਸਨ
ਹੁ ਦਾਤਾ॥ ਤੀਜੇ ਸਾਧੀ ਸਾਧੀ ਦਰਸਾਇ ਤੇ

ਬਾਹਰਿਸਾਇਆਸਾਇਆਅਗਨਿਸਬੁਇਕੰਜੀ

ਕਰਤੈਖੇਤਰਚਾਇਆਜਾਤਿਤੁਭਾਣਾਤਾਜੀਸਿਆ

ਰਵਾਰਿਭੁਲਾਭੁਇਆਲਿਵਛੁੜਕੀਲਗੀਝਿਮਨ

ਸਾਇਆਅਮਰੁਵਰਤਾਇਆਏਹੁਸਾਇਆਜਿਤੁਹ

ਗਿਵਿਸਰੈਮੋਹੁਇਪਜੈਭਾਉਦੁਜਾਲਾਇਆਕਰੈ

ਨਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਾਇਵਲਾਈਤਿਨੀਵਿਦੇ

ਸਾਇਆਪਾਇਆ।੨੨॥ਹਰਿਸਾਧਿਸਾਮੁਲਕੁਪੈ

ਸੁਖਿ ਨ ਪਾਇ ਸਾਜਾਇ ਪੁਲਿ ਨ ਪਾਇ ਸਾਜਾਇ ਕਿ
ਮੇਵਿ ਦੁਹਰੇ ਲੋਕਾਵਿ ਲਲਾਇ ਮੇਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇਸ
ਮੇਤਿ ਮੇਸਾ ਸਿਰੁ ਸਉ ਪੀਲੇ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਜਾਇ ਸਾਜੇ
ਸਦਾਜੀ ਉਤਿ ਸੁਮਿਲਿ ਰਹੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਨਿ ਮਾਇ ॥
ਗੁਰੁ ਮਾਇ ਸਾਪੁ ਲਲਾਇ ਪੈਰਾਗ ਤਿਨ ਕੇ ਨ ਨਕ ॥ ਜੇਨ
ਗੁਰਿ ਪਦੈ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਟ ਜਾ ॥
ਗੁਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਟ ਜਾ ਰਾਸਿ ਤਿਉ ਰਤੇ ਰਾਸਿ

ਜਾਣੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿ॥ ਜਪੁ ਜੀ॥ ਅਨੁ॥ ਭਾ॥ ੨੦॥

ਹੁਇ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥

ਅਪੇ॥ ਭਾ॥ ਭਾ॥ ਭਾ॥ ਭਾ॥ ਭਾ॥ ਭਾ॥ ਭਾ॥ ਭਾ॥ ਭਾ॥ ਭਾ॥

ਭਜ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥

ਪਿ॥ ਅ॥ ਅ॥ ਅ॥ ਅ॥ ਅ॥ ਅ॥ ਅ॥ ਅ॥ ਅ॥ ਅ॥

ਹੁ॥ ਹਿ॥ ਹੁ॥ ਹੁ॥ ਹੁ॥ ਹੁ॥ ਹੁ॥ ਹੁ॥ ਹੁ॥ ਹੁ॥ ਹੁ॥

ਹਿ॥ ਹੁ॥ ਹੁ॥ ਹੁ॥ ਹੁ॥ ਹੁ॥ ਹੁ॥ ਹੁ॥ ਹੁ॥ ਹੁ॥ ਹੁ॥

ਤੁਕਰਸੀ ਪਾਈ ਨੇ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸਿਰੇ ਜਿਹੁ ਆਇ। ਕਰੇ

ਨਾਨਕੁ ਹੋਰਿ ਅਨਰਸ ਸਾਭਿ ਵੀਸਰੇ ਜਾਗਰਿ ਦਸੈ ਅਨਿਅ

ਹਿ। ਤੁਰ ਪਾਏ ਸੁਗੰਧ ਮੇਰਿ ਅਗਨਿ ਤੁਮਾਰਿ ਜੇ ਤਿਹ

ਤਾਤੁ ਜਗਮਾਇਆ। ਤਰਿ ਜੇ ਤਿਹ ਖੀਤੁ ਧੁਵਿ

ਚਿਤੁ ਤੁਜਗਮਾਇਆ। ਤਰਿ ਜਾਪੇ ਮਾਤੁ ਆਪੇ

ਦੇ ਤਾਜਿ ਨਿਜੀ ਉਠਿ ਪਛੇ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ। ਗੁਰੂ

ਗੁਰਦੀ ਬੁਝਿਅ। ਤਾਤੁ ਤੁਰੇ ਅਚਲਤੁ ਨਦਰਿ ਮਾ

ਇਆ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਤੁਝ ਹਰਿ ਆਜੋ ਤਿਹ

ਪੀਤ ਤੁਝ ਗਮਾਹਿ ਆਇਆ ॥ ਭਭਾਸ ਨਿਚਾਉ ਭਇ

ਆਪੁ ਤੁਝ ਆਗਸੁ ਟੁਟਿਆ ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਧੀ ਹੀ

ਹਮੰਦੁ ਬਾਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਰਸਧੀ ਦੇ

ਗੁਣੁ ਨ ਵਿਆਪਏ ॥ ਗੁਰਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਸਾਉ ਹੀ

ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ ॥ ਅਨੁਤਥਾਈ ਗੁਰਮਤਿ

ਜਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੈ ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ

ਪ੍ਰਿਥਮ ਲਿਖਿਆ ਕਰਣ ਕਰਣ ਜੋਗੇ॥ ਤੁਰਾਣੇ ਸਰੀਰ ਮੇਰੇ

ਅਭਿਨਵ ਜਗ ਮਾਰਿ ਅਭਿਨਵ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇ

ਅਭਿਨਵ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰ ਜਾ ਤੁਧੁ ਜਗ ਮ

ਹਿ ਅਭਿਨਵ ਜਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਚਨੁ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹਰਿ

ਸਨਿ ਨਵ ਸਾਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਸੰਨਿ ਵਸਿ

ਆਪੁ ਰਵਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰ

ਸਰ ਵਾਹਿਗੋ ਅਭਿਨਵ ਸਾਤੁ ਰਚਿਓ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

॥ ३५ ॥ ਏਨੇ ਕੁਹਮੇਰਿ ਤੋਹਰਿ ਤੁਮਸਾਹਿ ਜੋ ਤਿਧਰੀ ਚਰਿ

ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਦੇਖੁ ਕੋਈ ॥ ਚਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਦੇ

ਖੁ ਕੋਈ ਨ ਦਰੀਹਰਿ ਨਿਹਾਇ ॥ ਆਏਹੁ ਵਿਨੁ ਸੰਸਾਰੁ

ਤੁਮਜਿ ਦੇਖ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਕਹੁ ਪੁਰੈ ॥ ਹਰਿ ਤੁਮ ਦਰੀ

ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਕੁਇਆ ਜਾਇ ॥

ਗਿਣਿ ਕੁਪੈ ॥ ਚਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਕੋਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾ ॥

ਏਹਨੇ ਕੁਝੀ ਧਰਮਾ ਤੇਹੁ ਹਿਮਾਇ ॥ ਮੇਰਿ ਕਾਇਨਾ

ਵਜਾਇਆ ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਉਦੁ

ਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾਉ ਪਤੁ ਮਖਾਇਆ ਗੁਰਦੁਆਰੇ

ਰੇ ਲਾਇਓ ਵਨੀਇ ਕਨ ਦਸਵਾਉ ਦੁਆਰੁ ਦੁਆਰੁ ਦੁਆਰੁ

ਤਹ ਅਨੇ ਕਰੁ ਪਨੁ ਉਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈਯਾ

ਇਆ ਕਰੇ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਭੂਟਾ ਮਹਿ ਦਿਖੈ

ਖਿਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਵਾਇਗੁਰੂ ਕੀ

ਹਿਲਾਸਾ ਚੈ ਪਾਰਿਗਾ ਵਗਾਗਾ ਵਗੁਰੂ ਕੀ ਹਿਲਾਸਾ ॥ ੪ ॥

ਭਗਤ ਸਦਾ ਨ ਚੁਪਿਅ ਵੇਰਾ ਸਚਾ ਧਿਆਵਹਿ ਜਾਤੁ

ਭੁਵਾਰਿ ਪੁਰਸੁ ਧਿਆਇਨ ਕੁਟਾ ਵੇਰਾ ਟਿਪੁਨ ਦੁਨ ਭੁਨ

ਭਗਤ ਸਚਾ ਧਿਆਇਨ ਕੁਟਾ ਵੇਰਾ ਕਰੈ ਨ ਨਤੁ ਸਤੁ

ਭਗਤ ਸਚਾ ਧਿਆਇਨ ਕੁਟਾ ਵੇਰਾ ਕਰੈ ਨ ਨਤੁ ਸਤੁ

ਭਗਤ ਸਚਾ ਧਿਆਇਨ ਕੁਟਾ ਵੇਰਾ ਕਰੈ ਨ ਨਤੁ ਸਤੁ

ਭਗਤ ਸਚਾ ਧਿਆਇਨ ਕੁਟਾ ਵੇਰਾ ਕਰੈ ਨ ਨਤੁ ਸਤੁ

ਭਗਤ ਸਚਾ ਧਿਆਇਨ ਕੁਟਾ ਵੇਰਾ ਕਰੈ ਨ ਨਤੁ ਸਤੁ

ਸੀਸੁ ਤੇ ਪੁਨੀਰ ਕਰਤੇ ਪਾਇ ਪਾਇ ਪੁਨੀਰ

ਭਰਪੂਰ ਗਾਥਿ ਨਵੀਨ ਨਿਰਕੁ ਭਰਪੂਰ ਭਰਪੂਰ

ਜੇ ਅਨਰਦ ਭੁਗੋਗੇ ॥ ੧ ॥

॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪੁਰੀ ਸਰਬਤ

ਸਲੋਕਾ

॥ ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ॥

ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ॥

ਨਾਨਕਾਨਾਨੁ ਕੁਰਦੇ ਵੀ ਪਿਆਰੇ ਦਰਾਗੁਰਦੇ

ਦੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿਨ ਸੁਭਿ ਪਦੇ ਸੈਲੁਰਦੇ ਵਸੰਤਿ ਨਿਰ

ਮਾਗੁਰਦੇ ਵਸੰਤਿ ਮਾਤਿ ਕੁਧਿ ਸੁਗਤਿ ਕੁਰਦੇ

ਦਾਸੁ ਪਰਸਾਦੁ ਪਰਾਗੁਰਦੇ ਦਤੀਰਸੁ ਮੀਸੁ

ਸੇਵੁ ਕੁਰਦੇ ਨਾਨਕਾਨੁ ਪਰਾਗੁਰ

ਦੇਵੁ ਰਤਾ ਸਾਧੁ ਪਾਪੁ ਰਤਾ ਕੁਰਦੇ ਵਪਤਿਤ

ਸੇਵੁ ਕੁਰਦੇ ਨਾਨਕਾਨੁ ਪਰਾਗੁਰ

ਗੁਰੂ ਦੇ ਵਸੀਰੁ ਹਿਜਰੀ ਪੁਰਾਣਾ ਗੁਰੂ ਦੇ ਵਸੀਰੁ

ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮੇਰੁ ਪਾਈ ਨਿਤੁ ਕਰਿ

ਤਗਾ ਗੁਰੂ ਦੇ ਵਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਕਰੁ ਪਾਸੇ ਮੇਰੁ

ਦੇ ਵਸਨਾ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸੋ ਕਹੈ ॥

ਆਪਰਿ ਕੀਯਾ ਕਰੁ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਪਰਿ ਕਰੈ ਨੇਹੁ ਨਾਨਕ

ਏਕੋ ਗੁਰੂ ਹੀ ਆਸੁ ਸੋ ਆਸੁ ਹੀ ਗੁਰੂ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਚੰਦ੍ਰ ਸਾਪਨ ਤਿਉ ਹਨ ਨਾਨਕ ਕਾਰੀ ॥ ਆਦਿ ਸਾਧਿ ਕੀਤੀ

ਕਵਥਾਧਨਨਕਵਏਕਮਨੇਕਾ॥੧॥੫੫੩੩੩॥

ਗੁਰੁਪ੍ਰਿਥੀਓਨਾਕਾ॥੧॥੫੫੩੩੩॥

॥ਗੁਰੁਪ੍ਰਿਥੀਓਨਾਕਾ॥੧॥੫੫੩੩੩॥

ਸਟਾਗਾਸਗਲਪੁਤਿਕਰਿਕਰਿਉਪਾਇਓਨਾਨਾ॥੧॥

ਗਨਾਨਾਧਨਕਾਧਿਓਨਾ॥੧॥੫੫੩੩੩॥

ਨਨਕਾਧਨਕਾਧਿਓਨਾ॥੧॥੫੫੩੩੩॥

ਗੁਰੁਪ੍ਰਿਥੀਓਨਾਕਾ॥੧॥੫੫੩੩੩॥

ਟੀਲੇ ਤਿਹ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ॥ ੧॥ ਪਵਣੀ॥ ਸਸਾਸਤਿ ਸ

ਤਿਸਤਿ ਸੋਢੀ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਬੁਨਨ ਕੋਢੀ॥ ਸੋਢੀ ਸਰਨਿ

ਪਰੈ ਜਿਹ ਪਾਸਿ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਬੁਨਾਈ॥

ਸੋਢੀ ਬੁਨਾਈ ਕਛੁਰਿ॥ ਆਪਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਗਤ ਪੁਤ ਪੁਕ

ਜਾਪਤਾ॥ ਸੋਢੀ ਇਹ ਪੁਰਖ ਹਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਤ ਕੈ ਸਦਕ

ਦਿਹਾ॥ ੨॥ ਸਟੇਕੁ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਕਹਾ ਪੁਕਾਰਤੇ॥ ਆਇ

ਆਸੋ॥ ਹਰਾ ਬੁਢਾ॥ ਨਾਮ॥ ਕਿਸੇ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪਤ ਜਾਤਾ॥

ਧੁਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪਟੁੜੀ ॥ ਧਧਾਧੁਰੀਪੁਨੀਤਤੇਰੇਜਨੁਆਧਾ

ਤੇਉਜਿਹਰੁਚੁਆਮਨੁਆਧਨੁਨਹੀਖੁਛਹਿਸੁਰਕ
ਇ

ਨਮਾਛਹਿਅਤਿਪ੍ਰਾਪੀਤਿਸਾਧਾਧੁਰਾਚੁਰਿਅੰ

ਧੇਕਹਾਥਿਆਪਰਿਤਾਹੁਜੇਏਕਛਾਰਿਅਕਤਰਿਨ

ਜਾਹੁਜਾਕੀਹੀਮੇਦੀਓਪੁਨੁਨਮਾਨਨਕਸਾਧਪੁਰਨ

ਗੁਗਵਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਏਕੁਆਨਿਕਭੁਖਿਅਰੁਛਿਅਨਧਿ

ਆਨਮਨਹੁਤਿਮਿਲਿਅਉਨਕੋਇਕਾਕੁਨਨਕਕਿਰਦ

ਤੁਣੀ ਤੁਗਤੁ ਫਿਅਨੀ ਸੋਇ ॥੧॥੫ਉ ਨੀ ਥੰਕਾ ਕਿ

ਅਨੁਨੀ ਸੁਖ ਬਾਤੁ ਉਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਸਾਸਤਕਾਰਿ

ਰਾਤ ਉਘਾ ਫਿਅਨੀ ਸੋਇ ਜਾ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੋਊ ਕਰਤ ਸੁਨ

ਤਕੁ ਜੋਤੁ ਨ ਹੋਊ ਫਿਅਨੀ ਰਹਤ ਅਗਿਆ ਦ੍ਰਿੜੁ

ਕੈ ਉਸਨੀ ਤਮ ਸਾਰਿ ਸਰੁਤਾ ਕੈ ਫਿਅਨੀ ਤਤੁ

ਰਮੁਖੀ ਚਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਰੀ ॥੫॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਵਨ ਆਏ ਸਿਸਟਿ ਮਹਿ ਬਿਨੁ ਕੁਝੇ ਪਸ

ਦੋਹਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਾ ਕੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਯਾ ਜੁਗਮਾਹਿ ਏਕਹਿ ਕਉ ਅੰਤਿ ਆਜਨ

ਸਤਸਾਹਿਬ ਨੀ ਮਾਇਆ ਗਰਬੁ ਕੰਟ ਮਾਰਿ ਉਰ

ਧਤਪਕਰਤੇ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਗੁਰਹਤੇ ॥ ਉਰ

ਇ ਪਰੇ ਜੋ ਛੋਰਿ ਛਰਨਾ ॥ ਦੇਵਨ ਹਾਹੁ ਮਨਹਿ ਧਿਸਰਨਾ ॥

ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਜੇ ਮਾਰਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਇਤ ਉਤ ਨਾਨਕ ਤਿ

ਉਥਿ ਸਰਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ਵੀਸਲੋ ਕੁਆਰਾ ਵਤਹੁ ਕਮਿ ॥ ਬਿਨ

ਸੁਕਸਿਅਗਿ ਆਉ ਨਨਕੇਇ ॥ ਆਵਨ ਜਨਾਤਿ ਹਰਿ
ਟੈ ਨਨਕਾ ਜਿਹ ਅਨਿਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਉ ਜੀਅ ਬ
ਹੁਤੁ ਗੁਰੁ ਵਾਸੇ ॥ ਮੋਹ ਅਗਨ ਮੀਠ ਜੋ ਨਿਛਾਸੇ ॥ ਇਨਿ
ਆਇਆ ਤੈਗੁਟ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਆਪਨ ਮੋਹ ਪਟੇ ਪਾਇ
ਦੀਨੇ ॥ ਏਸਾ ਜਨ ਕਛੁ ਕਹਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਜਾਤੇ ਤਰਉ
ਬਿਖ ਮਇਹੁ ॥ ਆਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿ ਸੀਗਿ ਮਿਲ
ਏ ॥ ਨਨਕਾ ਕੀਤਿ ਕਟਿ ਨਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸੋਲੇ ਕਾ ਕਿਰਤ

ਕਮਾਵਨਤੁਰੁ ਅਸੁਰੁ ਕੀਨੇ ਤਿਨਿ ਪੁਰਿ ਆਪਿ ਪਾਸੁ ॥ ੧੦ ॥

ਪਲਉ ਪਉ ਕਰੈ ਨਨਕਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਰਾ ਕਮਾਤਿ ॥ ੧੧ ॥

ਪਉਨੀ ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨੁ ਹਰਾ ॥ ਆਪਹਿ ਪਾਪ

ਪੁਨਿ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਇਆ ਜੁਗਾ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਆਪਹਿ ਲਾਇ

ਹਿ ਸੋਧਾਇ ਓਜੈ ਆਪਿ ਦਵਾਇ ॥ ਓਹਿ ਆਕਾ ਅੰਤੁ

ਨਜਾਨੈ ਕਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਉਛੁ ਨਿਰੋਉ ॥ ਏਕਹਿ ਤੇ ਸਰ

ਲਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਨਨਕਾ ਆਪਿ ਸਵਾਰਨੁ ਹਰਾ ॥ ੧੨ ॥

ਗਾਚਰਹੇਥਾਨੀਤਾਬਿਨੋਦਕੁਸਮਰੰਗਾਬਿਖਸੋਗਾਨਨ

ਕਤਿਤਸਰਨੀਪਰਉਬਿਨਸਿਜਾਇਮੇਸੋਗਾ॥੧॥੫ਉਤ੍ਰੇ

॥ਰੇਮਨਾਵਿਨੁਹਰਿਜਹਰਚਹੁਤਹਤਹਬੰਧਨਪਾਰਿ॥

ਜਿਹਾਬਿਧਿਕਤਹੁਨਛੂਟੀਐਸਾਕਤਤੇਉਕਮਾਰਿ॥੨॥

ਉਹਉਕਰਤੇਕਰਸਰਤਤਕੋਭੁਭੁਅਠਾਹੁ॥੩॥ਤਿਨਹੀਜ

ਉਨਾਮਾਜਿਉਤਉਏਉਕਰਮਾਬਿਕਾਗਾਥਾਧੇਜਮਕੀ

ਜੇਵਹੀਮੀਨੀਸਾਇਆਰੰਗਾ॥੪॥ਕੁਮਕੋਮੋਰੇਨਹਭੁਭੁਧਿ

ਸੋ ਪ੍ਰਸਦੁ ਸੀਗਾਲੇ ਖੇਗਣ ਤਨੁ ਟੀ ਨੇ ਕਾ ਚੀ

ਤਿਨੁ ਪ੍ਰੀਯਾ ਜਿਸ ਰਿਬੁ ਟਾਟੇ ਨਾਨਕਾ ਤਿਹੁ ਰੁਬੁ

ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਿਯਾ ਯਾ ਸਲੋਕੁ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਾਤੁ

ਕੋਰੇ ਆਸਾ ਪ੍ਰਸੰਦੁ ਜੇਗਾਰੇ ਭਗਟ ਕੋ ਨਨਕ ਰੁ

ਭੰਗੁ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਗ ਭੰਗੁ ਹਿੰਦੁ ਆਸਾ ॥ ੧ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖ ਸਾਧੇ ਦੇਵ ॥ ੧ ॥

ਤੇ ਨਕੋ ਉਸਾਏ ਖੈ ਨਾਮਾ ਦਰੁ ਸੁਰ ਦੇ ਉਸਾਏ

ਸੁਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਤੂੰ ਥਾਸਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਹੀਂ

ਬਿਨਾਸਾ ਮਸਤ ਵਿਕਰਤੁ ਇਤਿ ਚਿੰਤਾ ਰਿਜਾ ਕੈ

ਅਹਿ ਸੰਪੰਨ ਨ ਕਪਰਿਤ ਕੈ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਲੋਕ ॥

ਲਾਲ ਚਤੁਰ ਵਿਕਰਤੁ ਮੋਹ ਬਿਅਪਤ ਮੁਕੇ ਅੰਧ

ਅਣਗਿਆਰੇ ਦੁਰਗੰਧ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਥੀਧ

॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ ਲਪਟਿ ਕਿਥੈ ਰਸ ਰਤੇ ॥

ਉਦੁਧਿ ਨਾਇਆ ਮਦਮਾਤੇ ॥ ਨਿਅਮਾਇਆ ॥

ਨਿਜਨਮਰਿਅਰਨਾਜਿਉ ਜਿਉ ਦੁਕਾਉ ਤਿਵੈ ਤਵੈ

ਰਨਾਕੋਉਉਨਨਕੋਉਪੁਰਨਾਕੋਉਸੁਘਾਉਨਨਕੋਉਉਰ

ਜਿਉਜਿਉਲਾਵਹੁਤਿਉਤਿਉਲਗਨਾਨਨਕਠਾਉ

ਰਸਦਾਅਲਿਪਨਾ॥੧੧॥ਸਲੋਕਾਕਾਕਾਉਪਾਲੋਗੀ

ਬਿੰਦਪੁਰਨਾਹਿਰਗੀਰੀਰਸਥਾਹਾਦੂਸਰਨਾਹੀਅਵ

ਰਕੇਨਨਕਬੇਪਰਵਾਹਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਲਲਾਤੁਕੈਕੈ

ਨਕੋਉਏਕਸਿਅਧਿਅਵਰਨਹੋਉਗੋਰਵਨਹਾਉਉ

ਜਾਤੁਆਇਆਗਾਉਆਕਾਅੰਤੁਨਕਾਹੁਮਾਇਆਕਾ
ਦਰਸਤੁਆਹਿਪੁਰਸੁਮਾਨੇਪ੍ਰਗਟਪੁਰਖਸਰੁਠਾਉ
ਜਾਨੇਜਾਕਉਦੀਨੋਹਿਰਸੁਆਪਨਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਹਰਿਤਿਹਜਪਨਾ॥੧੨॥ਸਫੇਕਾਆਤੁਮਰਸੁਜਿ
ਹਜਾਨਿਆਹਰਿਹਰਸਹਜੇਆਦੁਨਾਨਕਧਨਿਧਾਨਿ
ਧੀਨਿਜਨਆਏਤੇਪਰਵਾਦੁ॥੧੩॥ਪਉੜੀਆਇਆਸ
ਰਸਰਸਤੁਕੇਗਨੀਐਜਾਤੁਰਸਨਹਰਿਹਰਿਜਸੁਰੁਨੀਐ

ਮਾਮਾਇਬਸਰਿਸਾਧੂਕੈਸੀਗੋਮਾਨਾਦਿਨੁਨਾਤੁਪਿਯਾਦਿ

ਰੀਗੋਮਾਮਾਵਤਸੇਜਨੁਨਾਮਹਿਰਤਾਜਾਕਉਦਇਆਮ

ਇਆਬਿਧਾਤਾਏਕਾਰਿਆਵਨਾਟਿਹਿਜੇਨਿਨਾਇਆ

ਨਾਨਕਹਰਿਕੈਦਰਸਿਸਮਾਇਆ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁ॥

ਯਾਤੁਜਪਤਮਨਿਰੋਇਅਨੰਦਬਿਨਸੈਦੁਜਾਤੁਭੈਦੁ

ਦਰਦਿਸਨਾਬੁਝੈਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧੪॥ਇਕੰ

ਯਾਯਾਜਾਰਉਦਰਸਤਿਦੇਉ॥ਤਿਨਹਿਉਅਗੇ

ਸੁਖਸੁਖਜੇਸੇਉਹਾਯਯਾ ਜਾਇਪਰਦੁਸੰਤਸਰਨਾਗਜੇ

ਆਸਰਾਇਆਬੁਢਜਲੁਤਰਨਾਯਯਾ ਜਨਮਿਨਆਵੈ

ਸੋਚੁਹਾਏਕਨਮਲੇਮਨਚਿਪਰੋਉਹਾਯਯਾ ਜਨਤਨਹੀ

ਮੇਗੁਰਪੁਰੇਕੀਟੇਕਾਨਕਾਤਿਹਸੁਖੁਪਾਇਆਜਕੋਹ

ਮਰੈਟੇਕਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁਆਮੰਤਰਿਮਨਤਨਬਸਿਰਹੇਈ

ਤਉਤਕੇਮੀਤਾਗੁਰਿਪੁਰੇਉਪਦੇਸਿਆਨਕਜਪੀਅੰ

ਨਾਨਾਪਉਤੀਆਨਦਿਨੁਸਿਸਰਦੁਤਾਸਕਉਜੋਅੰ

ਤਿਸਹਾਈਰੋਇਹਾਇਹਾਥਿਪਿਆਦੇਨਚਹੀਵੇ

ਭਿਚਲਿਓਸਤੁਕੋਇਹਾਕੋਕਮਾਤਪਿਤਾਤੁਤਧੀਆਕਿਹ

ਥਨਿਤਕਛੁਸੀਗਿਨਣੀਆਮੇਸੀਸੀਚਿਜੁਕਿਨਸਤ

ਹੀਪਤਿਸੇਤੀਅਪੁਨੰਪਾਦਿਜਾਹੀਸਾਪਸੀਗਿਕਿ

ਰਤਨੁਗਾਇਆਨਨਕਤੇਤੇਕਹੁਰਿਨਮਾਇਆ

ਸਲੋਕਾਨਾਤਿਉਂਦਹਕੁਣੀਨਚਤੁਰਪਿਛਿਅ

ਪੁਨਵੇਤਾਮਿਰਤੁਕਕਹੀਮੇਪਿਨਕਾਨਿਚਹੀਤਿ

ਸਦਾ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੁਕੁ ਪਟਸਾਨ ਕੁੰਤੈ ਇਨ੍ਹਿ ਨਾਤੁ ॥

ਸੁਰਕੁ ਕੁਕੁ ਕੁਕੁ ਰੋਚਕ ਕਰਾ ਤਾ ॥ ਕੁੰਤੈ ਨਾਨਿ ਪਿਆਨ ॥

ਤੀਰਥਾਏ ਨਨੀ ॥ ਸੋਨ ਪਾਕਾ ਪਰਸ ਉਦਿਅਨੀ ॥

ਨਾਨਾ ਸੋਗੀ ਮਨਿ ਨੀਤੈ ਤਾ ॥ ਜੋ ਕਿਉ ਕੀਨੈ ਸੋ ਉਨੈ ॥

ਤਾ ਕੁਕੁ ਤੇਉ ਤੁਕੁ ਕੁਕੁ ਉਚੈ ਗੁਲਾਨ ਕਾਜਿ ਹਮ ਨਿਵ ॥

ਸੋਗੀ ॥ ੧॥ ੬ ॥ ਸੁਕੁ ਕੁਕੁ ਕੁੰਤੈ ਚਾਰਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ॥

ਸੁਕੁ ਕੁਕੁ ਕੁਕੁ ਕੁਕੁ ਕੁਕੁ ਕੁਕੁ ਕੁਕੁ ਕੁਕੁ ਕੁਕੁ ॥

90

ਪਾਉਦੀ॥ ਖਖਾਖੁਨ ਕਛੁਨੀ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਸੁ ਬਕੈ ਪਾਰੀ॥
ਜੇ ਦੇਨਾ ਸੇ ਦੇਹਿ ਚੰਗਾ ਵੈਤਹ ਤਹ ਜਾਹੀ॥ ਖਰਚੁ ਖਜਾ
ਨਾਨਾ ਮਧਨੁ ਟਿਆ ਭੁਗਤਨ ਕੀਰਾ ਸਿਆਖਿ ਮਾਗਹੀ ਬੀਅ
ਨ ਦਸਹ ਜਾਜਪਤਹ ਹਿਭੁਣਤਾ ਸਾਖੇ ਲਹਿ ਕਿਰਾ
ਸਹਿਅਨ ਦਸਿਉ ਜਾਕਉ ਹੋਤੁ ਪ੍ਰਿਧਾਨਾ ਸਦੀ ਵਰਾ
ਨੀਵਤੁ ਹਾਵਨੇ ਗਾਸਨਾ ਸਾਗ੍ਰਿਹ ਮਾਲਾ ਖੇਦੁ ਨ ਦੁਖੁ ਨ
ਹੰਤੁ ਤਿਹ ਸਾਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇ

ਆਪ੍ਰਗੀਤਿਨਾਪਰੀ॥ ੧੮॥ ਲੋਕਾਗਾਨਿਅਨਿਦੇਖ

੧੧੬

ਹੁਮਨੈਸਹਰਿਸਰਪਰਚਲਨੈਲੋਗਾਅਸਅਨਿਤਗੁਰੁ

ਖਿਮਿਟੈਨਨਕਨਾਅਰੋਗਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਗਾਗੋ

ਥੀਦਗੁਦਰਵਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਜਾਪਿਨੀਤਾਕਹਾਦਿ

ਸਾਸਾਦੇਹਕਾਥਿਲਮਨਕਾਰਿਹੋਮੀਤਾਨਰਥਾਰਿਕਨ

ਹਜੇਥਨੈਨਹਥਿਰਧੀਕਛੁਥੀਧਾਓਹੁਥੇਰਾਨਰਬੁਧ

ਮੇਜਉਆਇਪਰੈਜਮਟੰਧਾਗਾਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਚ

ਪੁਰਖ ਪਿਰ ਪੁਨੀ ਟਿਹਨਾਇ ॥ ਛਾਡਿ ਛਾਡਿ ਸਗਲ

ਗਈ ਤੁਝ ਤਹਾ ਲਪਟਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ

ਜਾਹੁ ॥ ਅਤੁ ਕਿਉ ਗਾਨ ਨ ਕਾਏ ਸਟ ਲਤੇ ਜਾ ਕਉ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਹਾਗਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸਟ ਲੋਕਾ ਪੈਖੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੇ ਦਸ

ਭਿਆਨ ਨ ਕਥਤ ਉਕੈਇ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੁਇ

ਵਤ ਨ ਕਥੈ ਕੈਸੈਇ ॥ ੧੯ ॥ ਪਉ ਵੀ ॥ ਘਾਘਾ ਘਾਘਾ ਲਹੁ ਮ

ਨਹਿ ਟੇਹਾ ਕੋ ਨਹਿ ਦੂਸਰਾ ॥ ਨਹਿ ਆਨਹਿ ਵਨ

ਤਕਤ ਓਹੀ ਸਨਾਹਿ ॥ ਘੁਲਤ ਰਿਤ ਉਸਨ ਜਉ ਆਵਹ ॥

794

ਸਰਨਾਨਾ ਅਤਤ ਕਾਇ ਸਾਹਿ ਪੁਨਹ ਚਰਨਾ ॥ ਘਾਇ ਪਾਇ

ਆਨਿ ਕਪਛੁਤਾ ਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਹ ॥ ਬਿਤਿ ਪਦ

ਹਿ ॥ ਘੋਇ ਸਹਾਨੁ ਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਹ ਪੀਅਨਾਨ ਕਹਹ ॥

ਗੁਰਿ ਜਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ੨੦ ॥ ਸਭੇ ਕਾ ਕਾਇ ਪਾਲੇ ਸਾ ਤੁ

ਦਿਵਸ ਸਾਨਹ ਬਦਨ ਪਟਨ ਤਿਥ ਸਾਹਾ ॥ ਜੀਵਨ ਲੋਕ

ਹਿ ਕੁਰਸਾਹ ਨਾਨਕ ਤੇ ਉਗਵਹਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੁਰ

ਸ੍ਰੀ ਕਾ ਲੁਤਿ ਹਜੇ ਸਾ ਕਤ ਪੁਰਿ ਕੀ ਨਾ ਅਨਿ ਕਜੇ ਨਿਜ

ਨਮਾਹਿ ਸਗਰਿ ਆਤਮਾ ਮਨਚੀ ਨਾ ਫੁਆਨੁ ਧਿਆਨਤ ।

ਹੁਕਉ ਆਏ ਕਾਕਿ ਰਪਾਜਿ ਹਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ।

ਕਟਤੀ ਕਟੀ ਨਹੀ ਕਉ ਛੁਟੈ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿਸ

ਸਰਪਰ ਛੁਟੈ ਸੋ ਜੀਵਤ ਜਿਹ ਜੀਵਤ ਜਪਿਆ ਆਪ

ਗਟ ਛੁਟੇ ਨਾਨਕ ਨ ਛੁਪਿਆ ॥ ੨੭ ॥ ਸਲੋਕਾ ਚਿਤਿ

ਚਿਤਵਉ ਚਗਣਾ ਗਵਿ ਦਉ ਪਕਵਲ ਬਿਗਸਾਂਤਾ ॥

ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਏ ਆਪਾਰਿਗੋਓਦਨ ਨ ਕਸੀ ਤਮ ਤਰਿ ॥ ੧ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਚਚਾਚਰਨ ਕਸਲੁ ਰੁਣਤਾ ਨਾ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ

ਉਆਦਿ ਨ ਸੀ ਜੋਗ ਸਰਗਾ ॥ ਚਾਰਿ ਕੰਟ ਦਹ ਦਿਸੁ

ਮਿਲਾਇ ਚਾਰੁ ਟੀਕ੍ਰਿਪਾਤ ਬਦਾਸੁ ਪਾਇ ॥ ਚਾਰਿ

ਧਿ ਚਾਰਿ ਬਿਨ ਸਿਉ ਸਭੁ ਦੁਆ ॥ ਸਾਧੁ ਸੀ ਗਿ ਮਨੁ ਨਿ

ਮਲੁ ਤੁਆਗ ਚਿਤ ਬਿਸਾਰੀਏ ਕਾਦਿ ਸਟੇਤਾ ॥ ਨਨ

ਕਰਿ ਆਨਾ ਅੰਜਨੁ ਬਿਚਨੇ ਕਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥

ਕਾਤੀਸੀਤਲਸਨੁਤੁਖੀਛੰਤਰੁਵਿਦਗੁਨਚਾਇ॥

ਮੇਸੀਵਿਰਧਾਕਰਹੁਪੁਰੁਨਕਦੰਸਦਜਾਇ॥ ੧॥

ਪਉਨੀਛਛਛਹੇਦਾਸਤੁਮਾਰੇਦਾਸਦਾਸਨਕੇਪ॥

ਨੀਚਰੇਛਛਛਹੁਤੋਤੋਰੇਸੀਤਾਅਪਨੀਵਿਪਾਕਰਹੁ

ਉਚੀਤਾਛਹੀਸਿਆਣਪਕਹੁਚਤੁਗਈ॥ ਸੀਤ

ਨਕੀਸਨਟੇਕਟਿਕਈਛਹੁਕੀਪੁਤਰੀਪਗਾਗਤਿ

ਪਾਈ॥ ਨਨਕਜਾਕਉਸੀਤਸਹਈ॥ ੨੨॥ ਸਲੋਕੁ

11

10

ਸਿੰਘਾ ਭਾਖਾਘਉਨਿ ਨਤੁਜੀ ਮਿਸਿਥਾ ਸੁਰਾਗਾ

ਗਹਿ ॥ ਕਹੁ ਤੁਣੈ ਨਿਥਿ ਆਪਈ ਨਨਕੀ ਟੈਉਪਾ

ਧਿਆਘਉਣੀ ॥ ਸੁਦਾ ਫੁਲੁ ਮਿਟੈਤੁ ਸੋਹਾਗਾਨਾ

ਸਿੰਘਿ ਚਿਤਿਉ ਚੋਰਾ ਫੁਲਤ ਫੁਲਤਾ ਕਤਖੁਆ

ਸੁਖੀ ਚੋਰਾਉ ਵੀਆ ਫੁਲੀ ਕਲੀ ਮਲਪਾਪ

ਤੋਰਾਉ ਭਾਗੀ ਸੁਦਕਾ ਸੋਹ ਸੋਹਿ ਸੁਰੁਆ ਫੁਲ

ਸਿੰਘਾ ਫੁਲੁ ਫੁਲਾਈ ਨਾਨਕਾ ਕਉ ਸੋਹਾਗਾ

ਈ॥ ੨੫॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਵਤਨ ਕਰਹੁ ਤੁਮਾਰੀ ਸਿਖਾਇ

ਸਿਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਮੀਤਾ ਜੀ ਵਤਨ ਕਰਹੁ ਪਰਿਹਰਿ

ਭਜਨੁ ਨ ਕਰਨਾ ਅਪਰੀਤਿ॥ ੧॥ ਪਦੁ ਪੜ੍ਹੀ॥ ਸੁਦ

ਵਾਣਹੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ੁ ਸਹੀ ਵਿਨ ਸਿਖਾ ਤਟੇ ਹਰੇ ਤੁਮਾਰੀ

ਣਤੀਗਣ ਉਨਗਣਿ ਸਕਉ ਉਠੈ ਸਿਖਾ ਰੋਕੇ ਤਾ

ਵੇਪੋਖਉ ਸੋ ਬਿਨਸਤ ਉਕਾਸਿ ਉਕਤੀ ਅੰਗੀਰੁ॥ ਸੁ

ਦੁਹਿਅਸਾ ਬਿਧਿ ਸਹੀ ਚਿਤੁ ਟੁਕਉ ਮਾਇਆ

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨਾਮੁ ਤੇ ਕੀਚਤਾਉ

ਨਾਮੁ ਅੰਧਕੁ ਪਤੇ ਤੇ ਹਕ ਦੁਹਿ ਜਿਹੋ ਵਹੁ ਸੁਖੁ

ਨਾਮੁ ਵਾਕੀ ਪਾਥਿ ਸਾਹਬ ਤੇ ਕਾਰਨ ਕਰਨੈ ਜੇਗਾ ਨਾਮੁ

ਕਾਤਿਹ ਉਸਤਾਤਿ ਕਹੀ ਵਹੁ ਕੀ ਚੀਜੈ ਗਾਨੈ

ਸਲੋਕੁ ਗਾਵੁਟੇ ਬੰਧਨ ਜਨਮ ਸਾਹਬ ਸੇਵਸੁ

ਪੁਪਾਇ ਨਾਨਕ ਸਨੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ਗੁਣ ਨਿਧਿ

ਕਿ ਦਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਟਹਲ ਕਰਹੁ ਤਉ

ਏਕੀ ਜਾਤੇ ਕ੍ਰਿਥਾਨ ਕੋਇਆ ਸਨਿ ਤਨਿ ਤੁਧਿ ਧੀਮਿ

ਸੋ ਜੋ ਚਾਹੁ ਸੋਇਆ ਟਲ ਮਹਲ ਨ ਕਉ ਮਿਲੇ

ਜਾ ਕਉ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਤਿਉ ਕੀਸੇ

ਉਆਪਨੇ ਰਿਦਇਆ ਲਾਇ ਰੇ ਟਾਰੇ ਕਉ ਬਦਨ

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਟਲ ਰਿਜਾ ਅਕੇਦੁ ਤਿਉ ਹੀ

ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਸਸਾਹੀ ਬਾਇਰਿ ਜਾਉ ਸੰਤ ਸਦਕੇ

ਨਾਨਕ ਪਾਪਿ ਨਾਸੇ ਕਰੀ ਕੋ ॥੨॥ ਸੋ ਲੇਖਾ

ਠਾਕਨਹੇਤੀਤਿਨਹੁਦਰਿਜਿਹੋਵਹੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾਜੇ

ਜਨਪ੍ਰਭੁਅਪਨੇਕਰੇਨਨਕਤੇਧਾਨਿਧੀਨਿ॥੧॥ਪਉੜੈ

ਠਾਠਾਨੁਅਠਾਹਰਿਨਹੀ॥ਜੇਸਭਾਇਤਿਅਗਿਏ

ਕਹਿਏਤਪਟਾਹੀ॥ਠਹਕਿਠਹਕਿਸਾਇਅਸਿਗਿਉਣੇ

ਉਅਕੈਕੁਸਲਨਕਤੇਪੁਰੁਏ॥ਠਾਦਿਪਹੀਸੀਤਹ

ਸੀਗਿਉਸਿਆਸੀ॥ਮ੍ਰਿਤਨਪੁਤਰਾਜੀਅਹਸਿਆ

ਠਾਕੁਰਾਅਪੁਨਜੋਜਨੁਤੁਏਅਸਾਨਨਕਉਮਾਕਾ

ਮਨੁ ਸੀਰੁ ਲਾਇਆ ॥ ੨੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ

ਨਾਨਕਿ ਕਥਾ ਸਰਬ ਕਲਾਸ ਮਰਥਾ ਰੰਗੁ ਨ ਤੇਰਾ ਪੁ

ਪੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਰਿਹਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ

ਹਨੀ ਜਹ ਰੰਗੁ ਤਹ ਜਾਨੁ ॥ ਉਘਾ ਰੰਗੁ ਕੀ ਜਾਨੁ

ਕੈਸਾ ਦਿਪ ਛਾਨੁ ॥ ਇਘਾ ਰੰਗੁ ਕਉ ਸੁਖੁ ਕਹਿ ਪਾਣੈ ॥

ਜਾ ਕਾ ਤਨੁ ਨਹੀ ਸੀ ਗੰਗਾ ਢੇਰ ॥ ਉਘਾ ਰੰਗੁ ਕੀ ਸੀ ਮਿਤਿ ਜ

ਨੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਿਸੈ ਪੁਰੁ ਨ ਭੁਗਵਾਨੈ ॥ ਰੰਗੁ ਨਿਪ ਜਾਨੈ ॥

ਪੁਰਾਨੀ ਕਾਮਾਦਿਅਨਾਨਕ ਵਤੇਜਨ ਨਹ ਰੋਕਤਿ

ਕਾਮਾਦਿਅਨਾਨਕ ਵਤੇਜਨ ਨਹ ਰੋਕਤਿ

ਨਹਿਨ ਪਾਇਓ ਭੀਯਾਨ ਨਕ ਉਥੇ ਜਪਿ ਰਹੀ ਸਾਪ

ਸੀਸੀ ਸਨ ਭੀਯਾਨਾ ਪਉੜੀ ਛੁਛਾ ਛੁਛਾ ਤਕ ਹਟਿ

ਕਦ ਛੁਛਾ ਛੁਛਾ ਨਾਨਕ ਸਿਰੀ ਤੁਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ

ਦੁਖ ਦੁਖ ਛੁਛਾ ਛੁਛਾ ਦੇਰੀ ਛੁਛਾ ਪਾਸਿ ਰਹੀ ਅਰਿ

ਛੁਛਾ ਛੁਛਾ ਤੁਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਸਨ ਪਦ ਸਨੁ ਦੇ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ਮੇਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ

ਮੇਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ

ਮੇਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ

ਮੇਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ

ਮੇਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ

ਮੇਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ

ਮੇਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੇ

ਕੁਮਰੁ ਉਕਾਟੀ ਅੰਤੁ ਕੈ ਜਸ ਕੀ ਜੋਰਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥

੧੨੨

ਤਤਾਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ॥ ਫੁਲ

ਪਾਵਹਿ ਅਨਥਾ ਛਤੇਤ ਪਉਤੁ ਹਰੀ ਜਾਇ ॥ ਕੁਮਰਿ ਮਿਟੈ

ਜਸ ਪੰਥ ਕੀ ਜਾਤੁ ਬਸੈ ਨਨੀ ਨਾਉ ॥ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਅਤਿ

ਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨਾਉ ਤਾਨੁ ਸੰਗਿ ਨਧਨੁ

ਲੋਗੁ ਹੋਯੋ ਬਨ ਨਾਰਾਜਾ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹੁ ਤੇ

ਤੁਹੀ ਕਾਜਾ ਤਾਤਾ ਕਛ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜਉ ਤਾਪ ਸਿਵੁ ਤੇ ॥

ਪ੍ਰਾਤਿ ਪਾਣੀ ਨਨਕਹ ਮਹਿ ਆਪਾਹਿ ਮਾਣੀ ਬਾਪਾ ॥੩੨॥

॥ ਸਲੋਕੁ ਆਖ ਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪਾਠ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਾਤਿ ਨ ਤਿਸਨ

ਭਾਖਾਨੀ ਚਿੰਤਿ ਸਾ ਕਤ ਮੁਏ ਨਨਕ ਮਾਇ ਆਨੁ ਸਾਖ

॥੧॥ ਪੁਰੋਹੀ ॥ ਸੁਧਾ ਬਿਰੁਕੇ ਉਨਹੀ ਕਾਇ ਪਸਾਰੁ ਪਾਵਾ ॥

॥ ਸਿਖ ਕੀ ਚੁਬਕ ਛੁਟ ਕਰਹੁ ਮਾਇ ਆਣੇ ਕਉ ਪਾਵਾ ॥

॥ ਸੰਤ ਸੰਤ ਚਹੁ ਸੁਕਰਹੁ ਖਾਇ ਪਰਹੁ ਗਾਵਹਾ ॥ ਮਨ ਕੈ ਕ

॥੨॥ ਸੁਧਾ ਬਿਰੁਕੇ ਉਨਹੀ ਕਾਇ ਪਸਾਰੁ ਪਾਵਹੁ ਗੋਬਿ

ਦਰੁਜਹੁ ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਿਖਿ ਲੇਹੁ ਘੀ ਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦੈ ਕ

ਸਿਉ ਏਕਾਸਾ ਚਾਅ ਸਨੇਹੁ ਕਰਨ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਬੁ

ਧਿਧਿ ਏਕੈ ਹਾਥਾ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਕਾ ਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਕਾ

ਹਿਨ ਕਜਿ ਤਾਨਾਥਾ ੩੩ ਸਲੋਕੁ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਕਉ

ਹਾਰਿ ਆਸ ਕੁ ਕਉ ਦੇਵਨ ਹਰਾਸ ਸਿਖ ਸਿਖਿ ਨਾਤ

ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸਾਯਾ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ੧ ॥ ਦੁਹਰਾ ੧ ॥

ਏਕੈ ਹੋਸ ਕਉ ਦੇਵਨ ਹਰਾਸ ਦੇਵੇ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਕਉ

ਨਤਰੁ ਹੋਰੁ ਰੰਗਾ ਦੇ ਨਹੁ ਸਦ ਜੀਵਨ ਹਰਾ ਅਨਮੁਰ

ਪਾਇਉ ਤਾਰਿ ਕਿਸਾਗਾ ਦੇ ਸੁਨਹੀ ਕਾਹੁ ਕਉ ਸੀਤਾ॥

ਸਾਇਆ ਸੋਹਣੀ ਪ੍ਰਕੀਤਾ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਜ

ਕੇਸਾ ਪੇਸਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇਰੁ ਸੁਖਿ ਪ੍ਰਾਪੇ॥ ੩੪॥ ਸੋਲੋਕੁ

॥ ਪਰਜੀ ਅਰੇ ਇਕਟੇ ਕਤੂ ਲਾਰਿ ਬਿਗਨੀ ਮਾਸਾ ਨਾਨਕ

ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਅੰਕਾਰੁ ਜੁਆਵੈ ਰਸਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥

ਸਾਧਾ ਵਨ ਤਉ ਮਿਟੈ ਸਿਤ ਸੀਰੀ ਤੇ ਇਕਾ ਸੁ॥ ਧੁਰ ਤੇ

ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਆਪੀ ਤਉ ਤੇ ਇਸਨਾ ਰਿਪਹਰਾ ਸੁਆਧਨੁਸ 7 30

ਚਾਤੇ ਉਸਚ ਸਾਹਾਹਰਿ ਹਰਿ ਧੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਬਿਸਰਾਹਾ ਧੀਰ

ਜਜਸੁ ਸੋਭਾਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਦਨਾ ਜਿਹ

ਸੁਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖੀ ਜਿਹ ਪਾਟਿ ਹਰੇ ਸਾਸਾਈ ॥ ਨਨਕਾਇ

ਹਜਨ ਮਿਲੀ ਵਗਾਈ ॥ ਕੁਪਾ ॥ ਸੋਭੇ ਕੁ ॥ ਨਨਕਾਇ ॥

ਜਪੁ ਜਪਿਆ ਨੀਤ ਰਿਕਾਹ ਰਿਛੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ॥ ਉਪਦੇ

ਸਿਆਨੁ ਗੁਰਮੁਖੀ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਇਤੀ ॥ ਨਨਕਾਇ

ਕੇਧ ਗਹਿਰੇ ਨਾਹੀ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਤੁ ਬਸਾਹੀ ਨਾਤੁ
ਨਿਧਾਨੁ ਬੁਧੁ ਬਿਜੇ ਜਪ ਤੇ ਵਿਧੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਨਿਧਿ
ਇਹ ਪਤਿ ਨਾ ਕਾਹਨੁ ਪਤਿ ਕਹਾ ਨਾ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰਿ ਦ
ਨੇ ਜਾ ਕਹਾ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਅੰਗਿ ਤ ਪੁਰੋਤਤ ਬਜੇ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦੁਰੇ ॥ ਕਵੀ ਸੋਢੇ ਕਾ ਪਾਤਿਰਾਖੀ ਗੁਰਿ
ਮਾਓ ਬੁਧੁ ਤੇ ਜਿਸ ਪੰਚੇ ਹੋਇ ਕਹਾ ਨਾਨਕ ਸੋਢੇ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋਢੇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਾਪਾ ਪਹਿ ਮਿਤਿ

ਪਾਰੁਨਪਾਇਆਪਤਿਤਪਵਨਅਗਸਹਰਿਗਇਅਮ
ਤਪੁਨੀਤਕੋਟਅਪਰਾਧੁਅਮਿਤਨਾਨੁਜਪਹਿਮਿ
ਸਾਧੁਪਰਪਚਧੋਹਸਹਮਿਟਨਾਈਜਾਕਉਰਾਪੁ
ਆਪਿਪਰੁਸਾਈਪਾਤਿਸਾਹੁਫੜਸਿਹਸੋਉਨਾਨਕ
ਦੁਸਰਅਵਰੁਨਕੋਉ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਫਾਹੇਕਟੇਮਿਟੇ
ਗਵਨਫਾਤਿਹਰੁਈਅਨਿਜੀਤਾਨਾਨਕਗੁਰਤੇਥਿਤਪਾ
ਈਫਿਨਮਿਟੇਨਿਤਨੀਤਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਫਾਫਾਫਿਹਰ

ਫਿਰਤਤੁਆਇਆ ਦੁਲਰੁ ਦੇਹਕਲਿਜੁਗਮਰਿਪਾ

ਇਆਗਾਫਿਰਿਇਆ ਅਉਸਰੁਚਰੈਨਹਾਥਾ ਨਾਮੁਜਪ

ਪੁਤਉਕਟੀਅਰਿਫਾਗਾਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵਨਜਾਨੁ

ਨਹੀਏਕਰਿਏਕਜਪੁਜਪੁਸੇਈਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾ

ਪੁਤੁਕਰਨੈਹਾਰੇਅਭਿਲੇਪੁਨਨਕਥੇਚਰੇ॥ ੩੮॥

ਸਭੇਕਾਥਿਨਉਤੁਨਪੁਤੁਅਪਾਰਕ੍ਰਮਦੀਨਦਇਅ

ਲਗੁਪਾਲਾਸੁਖਸੰਪੈਰਹੁਗਰਸਨਨਕਸਾਪਦਵਾਥੁ

॥१॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਥਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾਨਤ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਥੈ ਸੋਨ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਚਧਰਮਾ ॥ ਬੀਰਮਾ ਪਨ ਬੁਰਾ ਨਿਟਾਵੈ ॥ ੨ ॥

ਪੁਰਾਨੀ ਕਹਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਥਾਧੀਰ ਆਪਨ ਹਉਰਿ ॥

ਬੀਧਾ ॥ ਦੇਤੁ ਦੇਤੁ ਆਗਹ ਕਉ ਅੰਧਾ ॥ ਥਾਤ ਚੀਤ ਸਰ ॥

ਰਹੀ ਸਿਆਨ ਪਾ ॥ ਜਿਸ ਰਿਜਨਾਟੁ ਹੁਸੈ ਜਾਨੈ ਨਾਨਕਾ ॥ ੩ ॥

॥ ਸਭੇ ਕਾ ਭੈ ਭ੍ਰੰਜਨ ਅਪਦੁਖ ਨਾਸਮ ਨਹਿ ਆਗਾਧ ॥

ਗੋਸੀਤ ਅੰਗਾ ਜਿਹ ਰਿਦ ਬਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨ ਕੂਮੇ ॥ ੧ ॥

ਪਉਂਦੀ ਬੁਝਾ ਬੁਝਾ ਮਿਟਾਵਤੁ ਅਪਨਾਇਆ ਸੰਸਾਰੁ

ਸਫਲ ਹੈ ਸੁਪਨਾ ਭਰਮੇ ਸੁਰਨਰ ਦੇ ਵੀ ਦੇਵਾ ਭਰਮੇ

ਪਸਾਰਿ ਕਰ੍ਹ ਸੇਵਾ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਮਾਨੁਖ ਰਹ ਕਾਇ

ਦੁਤਰ ਮਹਾ ਬਿਖਾਇ ਹਮਾਣੇ ਭਰਮੁ ਬਿਕ੍ਰਮ ਰੁੰ ਮੇਰਿ

ਟਾਇਆ ਨਨਕ ਤੇਹ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੦॥ ਸਭੇ

ਮਾਇਆ ਰੂਪੇ ਕਹੁ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪਾਇਓ ਤਿਹ ਸੀਰਾ ॥

ਮਾਗਨ ਤੇ ਜਿਹੁ ਤੁਮ ਰਖਹੁ ਸੁਨਨ ਕਨਾਕਾਰੀ ਰੀਰਾ ॥੧॥

ਪਉੜੀ॥ ਸਮਾਗਨ ਹਰਿ ਸਾਗਰ ਦੇ ਨਹਾਰ ਦੇਗਰਿ

ਓਸੁ ਜਾਨਾ ਜੇ ਦੀਨੋ ਸੇਏ ਕਹਿ ਬਾਗਾ ਸਨਮੁ ਰਖ ਕਹ ਕਰ

ਰਿਪੁ ਕਾਰਾ ਜਉ ਸਾਗਰਿ ਤਉ ਸਾਗਰਿ ਬੀਆ ਜਾਂ ਤੇਰੇ

ਸਲ ਨ ਕਾਰੁ ਬੀਆ ਸਾਗਰਿ ਸਾਗਰਿ ਤੇ ਕਹਿ ਸਾਗਰਿ ਨਾਨ

ਕਜਾ ਤੇ ਪਰਾਹਿ ਪਰਾਹਿ ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਸਾਤਿ ਪੁਰੀ ਪਰਾਹਿ ॥

ਨ ਤੇਰੁ ਪੁਰੇ ਸਨਮੁ ਤਾ ਜਿਹ ਜਾਨਿਓ ਪੁਰੁਆ ਪੁਨਾਨਾ ਨ ਕ

ਤੇਰੁ ਗਵੰਤਾ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਮਾਗਨੁ ਸਰਸੁ ਪਛਾਨਾ ॥

ਭੁਟਤਸਾਧਸੰਪਤੀਆਨਾਦੁਖਸੁਖਉਆਕੈਸਮਤੁਖੀ

ਚਾਹਾ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਰਪਤ ਅਭਿਤਰਾ॥ ਤਾਹੁ ਸੀਰੀਤਾਹੁ ਨਿ

ਰਲੇਪਾਗਧੂਰਨਪਟਪਦਪੁਰਪਕੀਸੇਕਾਗਉਨਮਾਰਸਮਰਿ

ਉਸਾ ਪੁਤੁ ਪਾਇਆ ਨਨ ਕਾ ਲਿਖਤ ਕੀਤਿ ਹਮਾਇ

ਅਮਾ ੦੨ ॥ ਸਤਨਾਮੁ ॥ ਨਰਮੀਤੁ ਨਿਸਾਜਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ

ਕੁਟੁਮਾਰੀ ਨਨਕਾਤਿ ਪਵੀਧਨ ਕਟੇ ਗੁਰਵੀ ਚਰਨੀਧ ॥

ਸਿਮਰਨਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਜਾਤਕਰਤ ਕਰੁਣਿਯੀਆਂ

ਏਕਨਾਸਥਿਨੁਕਹਲਉਸਿਧੀਆਯਾਪੁਜਤਨਕਵਿ

ਤਛੁਟਾਗਾਉਆਪੁਜਤਨਸਾਪਸਿਗਾਗਾਯਾਉਕਸਸ

ਰੈਸਰੁਕੋਉਉਆਹਿਜਪੋਥਿਨੁਉਕਰਨਹਉਯਾਪੁਤ

ਨਤਰਨਸਮਗਾਧਾਗਾਪਿਏਹੁਨਿਰਗੁਨਨਰਨਥਾਮਨ

ਕਚਕੁਆਜਿਹਆਪਿਜਨਾਣੀਨਨਕਤਿਹਾਤਿਪੁਕ

ਟੀਆਣੀ॥੦੩॥ਸਏਕਾਹੈਤੁਨਕਾਹੁਗਿਕਾਹੁਮਾ

ਪਨਆਪੁਥੀਚਗਿਰੈਇਨੰਮਾਨਜਾਤਿਤਦਨਸਕ

ਸਦਾ ਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਭੀਖੀ ॥ ਰਾਗ ਰੋਮਨੋਤਮ ॥ ਭੁਜਾਵੀ ॥

ਸਿਖਾ ਸਾਉ ਸਾਤੁ ਤੁਝੈ ਤੇਰੀ ਸਾਖੀ ॥ ਚਾਹਿਦੁ ਰਗਾਇਤੁ ਉਸੀ ॥

ਚਰਿਤ੍ਰਾਈ ॥ ਨਹਿ ਚਿਤੁ ਸੁਖ ॥ ਮਨ ਮਨਾਮ ॥ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਚਰਤੁ ॥

ਚਰਤੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜਿਸਾਖ ॥ ਰਾਗ ॥ ਚਰਤੁ ਮੇਰਾ ॥ ਚਿਤੁ ਮਨ ਮਨ ॥

ਚਾਹਿਦੁ ਰਗਾਇਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਚਿਤੁ ਰਵੀ ॥ ਨੀਚ ॥ ਚੇ ॥

ਚਰਤੁ ਮੇਰਾ ॥ ਚਰਤੁ ਮੇਰਾ ॥ ਚਰਤੁ ਮੇਰਾ ॥ ਚਰਤੁ ਮੇਰਾ ॥ ਚਰਤੁ ॥

ਚਰਤੁ ਮੇਰਾ ॥ ਚਰਤੁ ਮੇਰਾ ॥ ਚਰਤੁ ਮੇਰਾ ॥ ਚਰਤੁ ਮੇਰਾ ॥ ਚਰਤੁ ॥

੧੬

ਕੁੰਦੁ ਮੇਰੇ ਨਿਦਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰੇ ਸੀਮਾ ਕਾ ਰਾਗਾ ਰੂਪਾ ॥

ਸਾ ਰੂਪਾ ਰੂਪਾ ਦਰਸਾਇ ਰਾਮਿ ਦਰਿ ਰਾਗਾ ਰੂਪਾ ਰੂਪਾ ॥

ਖੁਸ਼ਾ ਮੇਰਾ ਹਰੇ ਰੇ ਰੇ ॥ ਰਾਗਾ ਰੂਪਾ ਰੂਪਾ ਰੂਪਾ ॥

ਰਹਿ ॥ ਰੂਪਾ ਰੂਪਾ ਰੂਪਾ ਰੂਪਾ ਰੂਪਾ ਰੂਪਾ ਰੂਪਾ ॥

ਬਨਾਈ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਕਰਿ ਦੀਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਚਿਆ ॥

ਰੇ ਰੂਪਾ ਰੂਪਾ ਰੂਪਾ ॥ ਰਾਗਾ ਰੂਪਾ ਰੂਪਾ ਰੂਪਾ ॥

ਉਨਕ ਰੂਪਾ ਰੂਪਾ ਰੂਪਾ ਰੂਪਾ ਰੂਪਾ ਰੂਪਾ ਰੂਪਾ ॥

ਸਾਨਕਸਾਹਿਬਾਗੁਗੁਰਦੀਖਿਅਜਿਹਸਾਨਿਬਸੈਨਾ

ਨਕਸਾਸਤੁਕਿਉਗੁਗੁ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਸਾਸਰਨਿਪਰੇ

ਅਖਰਹੇ ॥ ਜਸਰਾਸਿਮਿਤਿਬੇਦਧੁਕਰੇ ॥ ਸੇਧਤਸੇ

ਸਤਸੇਧਿਕੀਚਰਾ ॥ ਵਿਨੁਗਰਿਤਜਨਨਹੀਛੁਟਕਾ

ਰਾ ॥ ਜਸਿਸਾਸਿਹਮ ॥ ਭੁਲਨਹਾਰੇ ॥ ਤੁਮਸਸਰਬਅ

ਗਨਤੁ ॥ ਧਾਰੇ ॥ ਸਰਨਿਪਰੇਕੀ ॥ ਗੁਦਾਇ ॥ ਮਾਛਾ ॥ ਨ

ਨਕਸਾ ॥ ਹੇਕ ॥ ਛੁਪਾਛਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸੇਧੇ ॥ ਗੁਦੀ ॥ ਮਿ

ਟੀਤਥਸੁਖਬੁਏਅਨਤਨਬੁਏਅਰੋਗਾਨਾਨਕਾਦਿਸੁ ੧੩੧

ਟੀਮਾਇਆਉਸਤਾਤਿਕਰਨੈਜੋਗੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥

ਖਖਾਖਰਾਸਰਾਹਉਤਾਹੁ॥ਜੋਖਿਨਸਾਰਿਉਨੈਸੁਰਰਕੁਰ ੦

ਹੁ॥ਖਰਾਨਿਸਾਨਾਰੋਤਪਰਾਨੀ॥ਅਨਾਦਿਨੁਜਾਪੈਪ੍ਰਕੁਨਿ

ਰਥਾਨੀ॥ਬੁਢੈਖਸਮਤਉਅਸੁਖੁਦੇਤਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹ

ਮੁਅੰਸੋਅਗਨਤਾ॥ਅਸੰਖਖਤੇਪਿਨਕਖਸਨਹਾ

ਨਾਨਕਸਾਹਿਬਸਦਾਦਇਆਹਾ॥੦੬੧॥ਸਲੋਕੁ॥

ਜਾਤਿ ਕ੍ਰਿਤੁ ਸੁਨਿਅਨੁ ਮੇਰੇ ਸਰਗਿ ਨਿਪਰਤੁ ਹਰਿਗਣਿ ॥ ੧ ॥

ਕਹਿ ਸਿਅਨੁ ਪਸਰਾ ਲਾਤਿ ਆਗਿ ਨਨਕ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥

੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸ ਸਿਅਨੁ ਪਛਾਹੁ ਇਅਨਾ ॥ ਰਿਕਮ

ਤੇ ਕਮਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤੀਅਨਾ ॥ ਸਹਜ ਰੂਪਿ ਤੇ ਕਰਹਿ ਚਤੁ

ਰਟੀ ॥ ਸਿਧਿ ਤੁਹਾਰੇ ਏਕਨ ਜਾਈ ॥ ਸੋਭੈ ਸੋਭੈ ਜਪਿ ਦਿਨ

ਰਾਤੀ ॥ ਰੇ ਜੀਅ ਚਲੈ ਤੁਹਾਰੇ ਸਾਥੀ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾਲਾ

ਵੇਚਿਹੁ ਆਪੈ ॥ ਨਨਕ ਕਤਾ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਧ੍ਰਿਅਾਪੈ ॥ ੫ ॥

॥ ਨਨਕਾ ਆਰਿਹ ਸਿਉ ਖਤੇ ਵੇਲ ਨਾ ਮਨਿ ਦੂਰੰਤੁ ਤੁਰੰਤੁ ॥

੭੭

॥ ਇਨ ਨਕਸਤੁ ਮਹਿਗਵਿਗਰਿ ਮਾਥਾਨ ਸੁਨੀਤਾ ਰਿਸੀ ॥

॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੇਰਉ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਸਗਲ ਕੈ ਪੁਰਿ ॥

ਹੇਰਉ ਗਵਨਾ ਹੇਰਉ ਆਏ ਸਦਸ ਦੀ ਵਦੁਖ ਭੰਜਨ ॥

ਗਗਿ ਆਨਾ ਹਉ ਟੁਟ ਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਤਿਹ ਹਉ ਨਹੀ ॥

ਤਹ ਆਪਿ ਹਰਤੇ ਦੁਖ ਜਨਮ ਹਮਰਨ ਸਿਤ ਜੀ ਕਾ ਪਰ ॥

ਤਾ ਪਾਗਿ ਤੁਕਰੀ ਨਾ ਤੁਝਿ ਕੈ ਦਇਆ ਕਾ ॥ ਸਿਤਹ ਸਿਤ ॥

ਪੰਤਵਿਰਧਾਣਾ ਚਰੰ ਕਛੁ ਨ ਕਿਨੁ ਕੀਆ ਨਾਨਕ ਸ

ਗੁਰਿ ਕੁ ਪ੍ਰਗਤੁ ਤੇ ਪੁਆ ॥ ੫੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲੇਖੇ ਕਤਹਿ

ਨਦੂਟੀ ਮੇਖਿ ਪੁਨਿ ਪੁਨਿ ਰੂਪ ਨਹਾਰਾ ॥ ਬਖਸ ਨਹਾਰਕ

ਖਸਿ ਲੇਨ ਨ ਕਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ੫ ਉਦੀ ॥ ਬੁਢਹਾਰ

ਮੀਤੁ ਨਹਾਰਾ ॥ ਕੇਗਾਨਾ ਅਲਪ ਮਾਤਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਜਿ

ਸਿਸੁਖ ਦੀਏ ਤਾਰਨ ਜਾਨਤ ਤਤਾਰਾ ॥ ਲਹਾਰਾ ਮਾਇਆ ਕ

ਰੇ ਦਹਾ ਦਿਸਿ ਦੂਢ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੇਵ ਨਹਾਰ ਦਾਤ

ਰਪੁਤ੍ਰਾਨਿਸਪਨਮਨਹਿਬਸਇਾਲਾਕਚਟੁਹੀਫੁ

ਮੋਹਾਦ੍ਰਿਅਸਪੈਨਨਸਾਹਿਗਲਪਟਚੋਰਨਿਦਕਸਾ

ਤਿਨਦੁਸ਼ੀਗੀਬਿਚਇ॥ਤੁਧੁਤੁਵੈਤੁਕਾਖਾਸਿਤੈਰਿ

ਬੋਟੇਸ਼ੀਖਰੇ॥ਨਨਕਰੁਵੈਪਾਹਕ੍ਰਮਪਾਹਨਨਿਤ

ਗੇ॥ਪੜ॥ਸਲੋਕਾਖਾਤਪੀਤਕੇਲਤੁਸਤਤੁਕੇ

ਨਸਮਾਨੇਕਾ॥ਤੁਫਜਲਤੇਕਾ॥ਦੁਪੁਤੁਨਨਕਤੇਹੀਤੇ

ਕਾ॥੧॥੨॥ਤਿਜੀ॥ਕੇਲਤੁਖੇਲਤੁ॥ਇਉਕਾਸਿਸੇ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮਹਿ ਭਰਿ ਭਰਿ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮਹਿ ਭਰਿ ਭਰਿ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮਹਿ ਭਰਿ ਭਰਿ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮਹਿ ਭਰਿ ਭਰਿ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮਹਿ ਭਰਿ ਭਰਿ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮਹਿ ਭਰਿ ਭਰਿ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮਹਿ ਭਰਿ ਭਰਿ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਨ ਮਹਿ ਭਰਿ ਭਰਿ

ਸਲੋਕਾਮਾਏ ਪੁਰੁਸ਼ਨਗਤੀ ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਦਾਇ

੭੨੬

ਆਲਾਏਕਮਪਰੁਹਿਮਾਨਿਕਸਤਨਕਰੇਤਨਿਹ

ਲਾ॥੧॥ਪਉਰੀਅਖਰਮਾਹਿਤਿਰੁਵਣਪੁਰੁਧਾਰੇ॥

ਅਖਰਕਰਿਕਰਿਕੇਦਕੀਚਰੇ॥ਅਖਰਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਧਿ

ਤਿਪੁਰਾਨਾਅਖਰਨਦਕਬਨਵਖਿਨਾਨਾਅਖਰੁ

ਕਾਤਿਜੁਗਤਿਭੇਰੁਗਾਅਖਰਕਰਮਕਿਰਤਿਮੁਦਾ

ਰਮਾਦਿਸਾਟਿਸਨਮਕਰੇਜੇਤਾਨਾਕਪਾਦੁਕਾ

ਨਨਕਲਪਾ॥ ਪੌਰਾਨ ਸਲੋਕਾਗ ਬਿਕਲੇ ਸਾਜੀ॥ ਸਾਜ

ਤਰੀਕਿ ਪਾਵਤੀ॥ ਉਹਿ ਤਿਹਾਰਿ ਚਸ ਭੁਸੀ ਗੀ॥ ਅਨੂਪ

ਦੁਪਾਵਤੀ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਸਾਇ॥ ਖੁਬ ਹੁਤੁ ਹਰੀ॥

ਅਗਾਸੀ॥ ਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਨ ਨਕ ਕਹਿਹਾਰੀ॥ ਮਾ॥ ੧

ਪਾਉ ਬੀ॥ ਹੀ ਅਚੁਤੁ ਹੀ॥ ਪਾਰ ਕ੍ਰਮ॥ ਅਵਿਨਾਸੀ॥

ਪਾਸਾ॥ ਹੀ॥ ਪੂਰਨ ਹੀ॥ ਸਰਬ॥ ਹੀ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ॥ ਗੁਣ ਤਾ॥

ਮਾ॥ ਹੀ॥ ਹੀ॥ ਹੀ॥ ਹੀ॥ ਹੀ॥ ਹੀ॥ ਹੀ॥ ਹੀ॥ ਹੀ॥ ਹੀ॥

ਦਰੇਗੁਣਨਿਧਾਨਜਾਕੈਸਦਾਥਿਥੇਕਾਹੇਅਪਰਪਾਕ ੧੨੫

ਨਿਰੋਹਹਿਭੀਰੋਵਨਹਰਾਹੇਸੇਤਹਕੈਸਦਾਸੀਗਿਨਿ

ਧਾਰਾਅਧਾਰਾਹੇਠਾਕੁਹਹਉਦਾਸਰਮੀਨਿਹਉਨਉ

ਨੁਨਪੀਕੋਇਆਨਨਕਦੀਜੈਨਾਤੁਦਾਨੁਰਾਖਉਹੀਮੇ

ਪੋਰੇਇਆਪਪਾਸਲੇਕੁਰਾਗੁਰਦੇਵਸਾਤਾਗੁਰਦੇਵਸੇ

ਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾਗੁਰਦੇਵਸਾਖਾ

ਆਗੀਆਨਉਜਲੁਗੁਰਦੇਵਈਸਿਪਸਹਿਦਗਾਗੁ

ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਬੈਠਿ ਮਨ ਮੋਹਿ
ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਬੈਠਿ ਮਨ ਮੋਹਿ
ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਬੈਠਿ ਮਨ ਮੋਹਿ
ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਬੈਠਿ ਮਨ ਮੋਹਿ
ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਬੈਠਿ ਮਨ ਮੋਹਿ

ਕਾਹੀ ਨਿਰਮਲਾ ਮਾਤੁ

ਦੇਵੀ ਨਿਰਮਲਾ ਮਾਤੁ

ਕਾਹੀ ਨਿਰਮਲਾ ਮਾਤੁ

ਮਤਲਾ ੧੧

ਮਤਲਾ ੧੧

ਮਤਲਾ ੧੧

ਮਤਲਾ ੧੧

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥

ਗੁਰਿ ਦਾ ਨਾ ਨਿਉ ਭੀ ਕਰ ਸਾ ਕਰੇ ਅਤੁ ਸਾ ਕਾ ਜੈ ਸਾ

ਰਾਜ ਸੰਜਾ ਕਰੇ ਸਾ ਕਾ ਨਿਯਮ ਸਾ ਕਾ ਕਰਿ ਸਾ ਕੀ ਰੁਕ

ਦਾ ਹੈ ਅਤੁ ਰੁਕੇ ਰੁਕੇ ਸਾ ਕਾ ਰੁਕਾ ਹੈ ਰੁਕਿ ਬੇਨਾਮ

ਰੁਕਿ ਬੇਨਾਮ ਰੁਕਿ ਬੇਨਾਮ ਰੁਕਿ ਬੇਨਾਮ ਰੁਕਿ ਬੇਨਾਮ

ਰੁਕਿ ਬੇਨਾਮ ਰੁਕਿ ਬੇਨਾਮ ਰੁਕਿ ਬੇਨਾਮ ਰੁਕਿ ਬੇਨਾਮ

ਰੁਕਿ ਬੇਨਾਮ ਰੁਕਿ ਬੇਨਾਮ ਰੁਕਿ ਬੇਨਾਮ ਰੁਕਿ ਬੇਨਾਮ

ਰੁਕਿ ਬੇਨਾਮ ਰੁਕਿ ਬੇਨਾਮ ਰੁਕਿ ਬੇਨਾਮ ਰੁਕਿ ਬੇਨਾਮ

ਕਰੋ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨਿਖਿਲ ਅਦਰੋ ਜਲ ਧੋਵੈ ਕਹੁ

ਦੇਹ ਅਨਿਤਾ ਸੁਧ ਕਹਾਹੈ ਇਕਾ ਚੀਝੀ ਤਿਆ ਮਨ ਹਰਿ

ਕੇਨ ਨ ਕੀਆਰਿ ਮਾਉ ਚਾਨਾ ਨ ਕਨਾ ਮਿਉ ਥਰੇ ਪਾਤਿ ਤੁਝ

ਤੁਤੁ ਚਾਕਾ ਕਬਹੂ ਨਿਖਿਲ ਅਦਪ ਜਲ ਕਾਹੁ ਉਥਿ ਥਿਅਕੈ

ਮਨ ਨਿਕਤ ਤਨ ਕਿਸਨ ਨਾ ਪ੍ਰਾਪੈ ਰੇਖ ਅਨੇਕ ਮਗਨਿ

ਹੀਨੁ ਹੋਇ ਉਪਾਵ ਦਰਗਾਹ ਨਹੀ ਜਿਤੈ ਫੁਟਿ ਮਿ

ਥੀ ਉਥਾ ਥਿਅਕਾ ਥੀ ਥਿਅਕਾ ਥੀ ਥਿਅਕਾ ਥੀ

ਜਗਤਿ ਮਾਏ ਦਰਸਾਉਤਿ ਮਨੁ ਮਨੁ ਰੂਪੀ ॥ ੧ ॥

ਦੁਖ ਸਾਗਰਿ ਮਿਤੁ ਦਿਖਾਉਤਿ ਮਨੁ ਮਨੁ ਰੂਪੀ ॥ ੨ ॥

ਪੁਨਰੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਰੂਪੀ ॥ ੩ ॥

ਦਰਸਾਉਤਿ ਮਨੁ ਮਨੁ ਰੂਪੀ ॥ ੪ ॥

ਮਨੁ ਮਨੁ ਰੂਪੀ ॥ ੫ ॥

ਮਨੁ ਮਨੁ ਰੂਪੀ ॥ ੬ ॥

ਮਨੁ ਮਨੁ ਰੂਪੀ ॥ ੭ ॥

ਪ੍ਰਸੰਨਹਿ ਜਤੁ ਜਨਮ ਉਪ੍ਰਭੁ ਦਰਸਾਪਿਆ ਜਾਨਨ ਕਰਤ

ਕੀਤਾ ਕਿਉਂ ਕਿਯਾ ਜਾਤਾ ਪਾਸ ਗਲ ਪੁਰਖ ਮਾਹਿ ਪੁਰਖ

ਪੁਰਖੁ ਮਾਧਿ ਧਰਮੀ ਗੀਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਮਾਤਿ ਮਾਨੁ ਮਾਪਸ

ਕਹਿ ਜਾਇ ਨੀਚੁ ਕਉ ਗਨੀ ਮੇਸ ਕਉ ਤੇ ਉਚਾ ਜਾ

ਕਉਂ ਕਿਉਂ ਕਰੀ ਮੀਨਾ ਗਹਿ ਗਹਿ ਮਾਤੁ ਤਿਨਿ ਪਾਟਿ

ਕਉਂ ਕਉਂ ਮਾਧਿ ਪੁਨੇ ਕਉ ਗਹਿ ਟਸਾ ਧੰਧੇ ਸਗਲ

ਕਉਂ ਕਉਂ ਮਾਧਿ ਪੁਨੇ ਕਉ ਗਹਿ ਟਸਾ ਧੰਧੇ ਸਗਲ

ਪਾਪਦੁ ਨਨਹੀ ਲੇ ਪਾ॥ ਵੀਨਿਰਧਨ ਕਉ ਪਨੁ ਤੋਰਨਾਇ॥

੨੬੭

ਨਿਰਵੇਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ॥ ਨਿਸਾਨੇ ਕਉ ਪਰੁ ਤੋਰੇ ਮਨੁ॥

ਸਗਲ ਪਾਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਰੁ॥

ਸਾਸੀ॥ ਸਗਲ ਪਾਟਾ ਕੇ ਅੰਤ ਰਿਜਾਸੀ॥ ਆਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿ॥

ਤਿਜਾਨਹੁ ਆਪੇ॥ ਆਪਨੀ ਗਿਅੰ ਪਿਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ॥ ਤੁਮਰੇ॥

ਉਸਤੁ ਤਿਤੁ ਮਤੇ ਤੇ॥ ਇਨਾਨ ਕਾ ਵਹੁ ਨ ਜਾਨ ਸਿਕੋਇ॥

੧॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਮਾਰਿ ਸੇ ਸਟ ਪਰਸੁ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਨਕ ਪਿਨਿ॥

ਗਮਤ ਕਰਤਾ ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਾਰਿ ਉਤਮ ਕਿਰਿਆਸਾ

ਧਾਰੀ ਦੁਰਮਾਤਿ ਮਤਾ ਹਰਿ ਮਾਸਗਲ ਉਦਮ ਮਾਰਿ ਉ

ਦਮੁ ਕੁਲਾ ਹਰਿ ਕਾਨੁ ਜਪੁ ਜੀਅ ਦਾਸਗਲ ਕਾ

ਨੀ ਮਾਰਿ ਮੀਸੁ ਤੁਥਾ ਨੀ ਹਰਿ ਕੇ ਜਤੁ ਨਿਰਸਨ ਕਖਾਨੀ

ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਓਹ ਉਤਮ ਥਾਨਾ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਪਟਿ ਵੇ

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਨਿਰੰਗੁ ਨੀ ਮਾਰਿ ਮੀਸੁ

ਜੇ ਪੁਰੁਸ ਦਾਸ ਮਾਲਿ ਨਿਯਮਿ ਮਾਰਿ ਤੁਥੀ ਤਿਹ ਖੁਨ

ਕੁਨਿਬਹੀਨੁਲਿ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਰਸਣੀਅਕੇਤੁਨਹੇ
ਤਿਪਗਨੀ॥ਕਵਨਮੁਲਿਤੇਕਵਨਦ੍ਰਿਸਟਨੀ॥ਜਿਨਿਤੁਮ
ਜਿਸਵਰੀਸੀਗਾਰਿਆ॥ਗਰਬੁਅਗਨੀਮਰਿਜਿਨਹਿਉ
ਬਾਰਿਓ॥ਬਾਰਿਬਿਵਸਥਾਤੁਹਾਰਿਪਿਅਹੈਦੁਪਾ॥ਕੁਰਿ
ਜੇਬਨਕੇਜਨਮੁਪਸੁਧਾ॥ਵਿਗਧਿਕੁਇਨੁ॥ਉਪਾਨਿਸਕਾ
ਨਾਮੁਖਿਅਪਿਆਉਖੈ॥ਕਉਦੇਹਾ॥ਇਹੁਨਿਕਉਰੁ
ਉਕਤੁਨਮੁਖੀ॥ਬਖਾਨਿਲੇਹੁਤਉਨਨਕਹੈ॥

ਜਿਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਰ ਤੁਪਰਿ ਰੂਪਿ ਬਸਹਿ। ਸੁਤ ਬੁਤ ਸੀਤ

ਤਨਿ ਤਾਨੀ ਹੋ ਸਾਹਿ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਦੀ ਪਦ ਰੂਪਾਵਤ। ਅਨੁਭਵ ਸਿਰ ਪ੍ਰਸਾ

ਦਿਤੀ ਹੋਇ ਸੁਤ ਸਾ। ਸਰ ਤਸਮ ਕੀ ਮੀਰੀ ਸਾ ਬਖਸ਼

ਦਿਤੀ ਸਾਹਿਤ ਪਾਵਨ ਨੇ ਨੇਰ ਸਾ। ਤਿਸ ਦਿਤੀ ਮਾਹਿ

ਦਿਤੀ ਸਾਹਿਤ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਵਿ ਮਾਧੀ॥

ਦਿਤੀ ਸਾਹਿਤ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੀਤੀ ਹੋਇ

ਨਾਨਕਾ ਤੇ ਸੁਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਨਕਾ ਤੇ ਸੁਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਨਕਾ

ਧਿਆਵੈ ਤੇ ਸਿਉ ਤੇ ਸੁਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਨਕਾ ਤੇ ਸੁਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ

ਸਦਾ ਹਰਿ ਤੇ ਸੁਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਨਕਾ ਤੇ ਸੁਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਨਕਾ

ਵੈਦਰਗਾ ਹਰਿ ਤੇ ਸੁਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਨਕਾ ਤੇ ਸੁਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ

ਸਦਾ ਸਿਉ ਤੇ ਸੁਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਨਕਾ ਤੇ ਸੁਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਨਕਾ

ਚਤੁਰਤੀਆਂ ਸਿਉ ਤੇ ਸੁਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਨਕਾ ਤੇ ਸੁਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ

ਗਿਨਚੈ ਸਿਉ ਤੇ ਸੁਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਨਕਾ ਤੇ ਸੁਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ

ਸੋ ਦੁਰਿ ਪਰਾਨੈ ਛੇ ਰਿਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਖੁ ਕਰੈ ॥ ਸੀਰੀਸ

ਰਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹੈ ॥ ਚੰਦਨ ਦੇ ਪੁਛਿ ਤਰੈ ॥ ਏਕਾ ਗਰਧ

ਸਾਧੀ ਤਿਸੁ ਸਮਸੀਰੀ ॥ ਏਕਾ ਮੰਧੁ ਪਾਸਿ ਪਾਤਿ ਤਿਸਿ

ਕਰਾ ॥ ਨਨਕ ਕਵਾਇ ਕੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਕਰਤੂ

ਰੇ ॥ ਪਸੁ ਕੀ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਤੇ ॥ ਏਕ ਪਚਰਾ ਕਰੈ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ

॥ ਕਾਰਿ ਕੇ ॥ ਮਨ ॥ ਤਰਿ ॥ ਮਸੁ ॥ ਮਾਇਆ ॥ ਛਪ ਸਿਨਾ ਰਿਕ

॥ ਕਰੈ ॥ ਛਪਾਇਆ ॥ ਕਾਰਿ ॥ ਰਿਹਿਆ ॥ ਨਾਇਆ ॥ ਨਾਇਸਨ

ਅੰਤਰਿ ਬਿਅਪੇਲੇ ਰੁਸੁ ਅਸੁ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਦਗਰੇ

ਤਨੁ ਸੁਆਹਾ ਗਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈ ਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹਾ ਜਾ ਕੈ

ਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਪਾਸ ਨ ਕਤੇ ਜਨ ਨ ਗਜਿ ਮਾਤਿ ॥੫॥

ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈ ਸੇ ਸਾਹ ਰੁਪਾਵੈ ਕਰੁ ਗਹਿਲੇ ਰੁਦਿ ਬਿਨਿ

ਕਹਾਵੈ ਕਹਾ ਰੁਦੁ ਰਤ ਰੁਦੈ ਰੋਗਾ ਨਿਮਿਕ ਹੀ ਮੇ ਤਰੈ

ਮਝੈ ਰੋਗਾ ਕਹਾ ਬਿਨੁ ਪਦਗਾਵੈ ਭੰਗਾ ਜਤੁ ਕਰੈ ਰਦੈ

ਭੀ ਰੁਦੁ ਰੋਗਾ ਕਹਾ ਪਿਰਿ ਪਰ ਬਤ ਪਰ ਰੁਦੁ ਨਾਨਕ ਰੇਤ

ਜੇਹਾ ਉਤਰਾਵਨਾ ਕਰਤ ਕਰਤਾ ਮੇਰਾ ਨੁਕਤੀ ਕਰੇ 'ਨ

ਜੇਹਾ ਪੀਕਿਆ ਤਰੇ 'ਨ ਫੇਰੀ ਸਿਰਾ ਟੀਸੁ ਆਵੇ ਨਚ

ਜੇਹਾ ਜੇਹਾ ਗੀਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਾ ਬਲੁ ਆਕੇ ਕ੍ਰਿਪਤੀ ਤਰੇ

ਜੇਹਾ ਨਦਰ ਕੇ ਲਗਾਇਆ ਹੀਰ ਮੈ 'ਨ ਦ੍ਰਿਸੁ ਕਰੀ ਆਨੈ

ਜੇਹਾ ਰੋ ਰਹੀ ਤਿਸ ਕਾ ਝੁਨ ਆਵੇ ਝੁਨ ਚੀਤੀ ਕੰਗ ਕੰਧ

ਜੇਹਾ ਜੇਹਾ ਰਾਗੁ ਝੁਨ ਝੁਨ ਕਾ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ਇਸਾ ਰਾਗੁ

ਜੇਹਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੀਤਾ ਨਾ ਨਾ ਕਰੀ ਦੇਹੁ ਆਨ ਕਾ

ਕਰਮਾ॥ ੧॥ ਤੂਠਾ ਕਰੁਤੁ ਮਪਰਿਸਾ ਹਰਮਿਸਾ ਜੀਤਿ ੧॥੧॥

੧॥੧॥

ਪਿੰਗੁ ਸਰੁਤੁ ਰੀਰਾਸਿ ਤੁਸਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਹਮਕਾਰਿ ਕਤੇ

ਤੁਸਮਗੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੁਪਾਘਨੇ ਹੋ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਸਮਾ

ਮੀਤੁ॥ ਉਚੇਤੇ ਉਚਾ ਕੁਰਵੇਤਾ ਸਹਾਯਕ ਸਮਾਗੀ ਤੁਸਮੀ

ਸੁਰਿਧਾਰੀ॥ ਤੁਸਮਤੇ ਹੋਇ ਸੁਅਧਿਗਾ ਕਾਰੀ॥ ਤੁਸਮੀ

ਗਾਉਮਿਤਿ ਤੁਸਮੀ ਜਾਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰ

ਦੁਖੀ॥ ਦੁਖੀ ਜਨਕੀ॥ ਦੇਨਹਰੁ ਪੁਰੁ ਵੇਰਿ ਕੈ ਦੁਖੀ॥

ਸਤਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਨਕਾ ਬੁਝੀ ਭਈ ਬਿਹੁ ਨ ਏਕੁ ਰਹਿ

ਇਹੁ ਗਾਯਤ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ਪਾਵੈ

ਏਕਾਕਸ਼ਤ੍ਰੀ ਗਨਿਧਿਯੋਇਗਵਦੋ ਏਕਤ੍ਰੀ ਨਦੇ

ਦਸ ਗਾਇਰਿਯੋਇਗਵਦੋ ਏਕਤ੍ਰੀ ਨਦੇ

ਏਕਤ੍ਰੀ ਨਦੇ ਏਕਤ੍ਰੀ ਨਦੇ ਏਕਤ੍ਰੀ ਨਦੇ

ਏਕਤ੍ਰੀ ਨਦੇ ਏਕਤ੍ਰੀ ਨਦੇ ਏਕਤ੍ਰੀ ਨਦੇ

ਏਕਤ੍ਰੀ ਨਦੇ ਏਕਤ੍ਰੀ ਨਦੇ ਏਕਤ੍ਰੀ ਨਦੇ

ਸਰਬੋਕ ਨਨਕਾ ਤਿਸਾ ਤਿਸਾ ਤਿਸਾ ਤਿਸਾ ਤਿਸਾ

ਅਪਨੀ ਦੇਹਾ ਤਿਸਾ ਤਿਸਾ ਤਿਸਾ ਤਿਸਾ ਤਿਸਾ

ਅਪੁਨੀ ਅਸਾਨ ਕਛੁ ਕਰੁ ਤਿਸਾ ਤਿਸਾ ਤਿਸਾ ਤਿਸਾ

ਨਿਰੋਤਕਰੇ ਵਿਸਾ ਅਪਨੀ ਮਰਤੀ ਤਿਸਾ ਤਿਸਾ ਤਿਸਾ

ਤਿਸਾ ਕਾ ਕੀਸਾ ਤਿਸਾ ਕੀਸਾ ਤਿਸਾ ਕੀਸਾ ਤਿਸਾ ਕੀਸਾ

ਗਈ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤਿਸਾ ਤਿਸਾ ਤਿਸਾ ਤਿਸਾ

ਸਾਨਿ ਕਰੁ ਤਿਸੁ ਤਿਆਰੇ ਤੇ ਤਾ ਸੁਪਰੋਚਿਤ ਸੁਖਨੇ

ਤਾਗਿਤੁ ਪਕੀਤੁ ਤਿਆਰਿ ਤਿਉਂ ਤੁਝਾ ਵੈਰਿ ਕਰਿ ਕਿਸਮੈਂ

ਤੁਮਨਿ ਪਕੁਤ ਵੈਰਿ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੇਵਾ ਕਰੁ ਤੁਝਾ ਕਪਟਿ

ਕਰਿ ਓਤਰ ਅੰਧ ਅੰਧਾ ਤੁਝਾ ਬਦ ਉਚਿਤਿ ਜੇ ਕਾਵੇਨਹਾ

ਕਾਕਰਿ ਕਾਢਿਨ ਆਵੈ ਕੇਹਾ ਸਨ ਚਿਤਕਰਨ ਕਾ ਕੀਰੀ ਤੇਰੇ

ਕਾਟੀ ਕਾਢਿਨਿ ਪਨ ਕਾਗਰਿ ਤੇਰੇ ਕਾਟੀ ਪਾਤੁ

ਭਾਨ ਨਕ ਉਨ ਸਿਧਿ ਕਾ ਚਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭਾਤੁ ਸੁਖ

ਸੁਖ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭਾਤੁ ਤੁਹਾਤੁ ਜਨ ਕੀ ਸਿਧਿ

ਪ੍ਰਾਤੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਪ੍ਰਭਾਤੁ ਸਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਾਤ੍ਰਿ ਸਿਧਿ

ਪ੍ਰਭਾਤੁ ਸਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਭਾਤੁ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਭਾਤੁ

ਪ੍ਰਭਾਤੁ ਸਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਭਾਤੁ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਭਾਤੁ

ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਭਾਤੁ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਭਾਤੁ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਭਾਤੁ

ਪ੍ਰਭਾਤੁ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਭਾਤੁ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਭਾਤੁ

ਤੁਵੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਮਿਤਯੈ ॥ ਪੁਰੁ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ
ਵੈ ਸੀਗੀ ॥ ਸਰਬਾਨਿਧਾਨ ਨਾਨ ਕਰਹਿ ਰਿਗੀ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰ
ਤੁਵੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨ ਉਨਿਧਿ ॥ ਪੁਰੁ ਕੈ ਸਿਮ
ਰਨਿ ਰਿਅਨੁ ਧਿਅਨੁ ਤਤੁ ਕੁਧਿ ॥ ਪੁਰੁ ਕੈ ਸਿਮਰ
ਨਿ ਜਾਤੁ ਪਪੁਕਾ ॥ ਪੁਰੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨੁ ਸੈਦੁ ਜਾ ॥
ਪੁਰੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥਾਇ ਸਨਾਨੀ ॥ ਪੁਰੁ ਕੈ ਸਿਮਰ
ਨਿ ਦੁਰਗਾ ਸਨਾਨੀ ॥ ਪੁਰੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਇ ਸੁਖੁ ਲਾ ॥

॥ पुरवै सिमरति सुख लख ॥ गो सिमरति चित

आपि सिमराये ॥ ननकर केल गति पाये ॥ ३ ॥

पुरवै सिमरतु मरुते पुनः ॥ पुरवै सिमरति ते

परे पुनः ॥ पुरवै सिमरति विमल सुख ॥ पुरवै

सिमरति मरुति सुख ॥ पुरवै सिमरति चित

मरुत ॥ पुरवै सिमरति सुख ॥ पुरवै सिमरति

मरुति सुख ॥ पुरवै सिमरति सुख ॥ पुरवै सिमरति

ਦਸ ਗੁਰਿਆ ਪ੍ਰਬੁਖੀ ਕਸਰਿ ਸਾਧਕੀ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ

ਕਸਰੁ ਕ ਦਸ ਨਿਦਸ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਬੁਖੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ

ਨੇ ਮਨੁ ਫੈਤੇ ਪ੍ਰਬੁਖੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਧਾ ਤਿਵੈ ਤੇ ਪ੍ਰਬੁ

ਖਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ਪ੍ਰਬੁਖੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ

ਭਯਾਨਕ ਨਾ ਪ੍ਰਬੁਖੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਧੇ ਭੁਭੁਤ ਜੇ

ਮਨੁ ਭਯੈ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਧਾ ਪ੍ਰਬੁਖੁ ਕਉ ਸਿ

ਮਰਹਿ ਭੁਭੁਤ ਜੇ ਪ੍ਰਬੁਖੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਮਰਹਿ

ਵਿਨਾਸੀ॥ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇ ਲਾਭੇ ਜਿਨ॥ ਆਪੁ ਰਾਇ ਆਪੁ
॥ ਨਾਨਕ ਜਨਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਣਾ॥ ਪਾਪੁ ਪੁਰੁ ਕਉ ਸਿਮਰਿ
ਸੇ ਪਰਉ ਪਕਯੀ॥ ਪੁਰੁ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਤਿਨੁ ਸਦ ਗਲਿ ਹ
ਗੀ॥ ਪੁਰੁ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੈ॥ ਪੁਰੁ ਕਉ ਸਿ
ਮਰਿ ਤਿਨੁ ਸੁਖਿ ਖੁਹਾਵੈ॥ ਪੁਰੁ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਤਿਨੁ
ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ॥ ਪੁਰੁ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਤਿਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ
ਤਾ॥ ਪੁਰੁ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਤਿਨੁ ਆਨੰਦੁ ਪਾਸੈ॥ ਪੁਰੁ ਕਉ

ਸਿਮਰਾਇ ਬਸਾਇ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ਅੰਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਾ ਦਿਨੁ ਜਾ

ਗਿਆਨ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਕਾਰੀ॥ ਵੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰ

ਨਿਕਾਰ ਜਾ ਪੂਰਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਵਹੁ ਨ ਦੂਰੇ॥ ਪ੍ਰਭੁ

ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਕੁਨ ਬਾਨੀ॥

॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹ ਜਿਸ ਮਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿ

ਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਮਾਸਨੁ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿ

ਰਾਸਨੁ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨੂਦ੍ਰਿਤ ਕਾਰ॥ ਸੁਖ ਪ੍ਰ

ਸਿਮਰਨਕਾ ਅੰਤੁਨਪਗਾ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਜਨਜਨਕਉ

ਪ੍ਰਭੁਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਤਿਨਜਨਸਰਨੀ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥

ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਕਾਰਿਭੁਗਤਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨੀ

ਗੀਥੇਦਉਪਾਏ ॥ ਹਰਿਸਿਮਗਨੰਬੁਏਸਿਪਜਤੀਦਾ

ਤੇ ॥ ਹਰਿਸਿਮਗਨਿਨੀਚਚਰੁਫੇਟਜਾਤੇ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰ

ਨੀਧਾਗੀਸਰੁਪਰਨਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿਸਿਮਰਿਹਰਿਕਾਰਨਕਰ

ਨਾ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਕੀਰਨਗਯੁਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿਸਿ

ਮਨੁ ਨ ਚਿਅੰ ਪਾਨਿ ਨ ਕਾਗ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਮੰ

ਪਿਤੁ ਦੁਇ ਮਾਨ ਨ ਕਹੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਖਰ ਨੁ ਤਿ

ਪਾਇ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਸ ਲੇਖਾ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖੁ ਭੰਜ

ਪਾਇ ॥ ਪਾਇ ਨ ਥਾਨ ਥਾ ਸਹਇ ਤੁਮਾਰੀ ਮਾਇ

ਨ ਨ ਕਰੇ ਪੁਰੁਸ ਥਾ ॥ ੧ ॥ ਮਸਟ ਪਦੀ ॥ ਜਾਤ

ਪਿਤਾ ਪੁਤ ॥ ਗੀਤ ਗੁਣੀ ॥ ਮਨੁ ਉਹ ਨਾ ਮੁਤੇ ॥ ਸੀਸ

ਗਈ ॥ ਜਾਤ ॥ ਚਉਦਿ ॥ ਨ ਦੁਖੁ ਜਨ ਦਥੇ ॥ ਤੁਹ ਕੇ

ਵਲ ਨਾਮੁ ਸੀਰੀ ਤੇਰੇ ਚਲੈ ॥ ਜਹ ਮੁਸਕਲ ਤੇਰੇ ਅਤਿ ਬੁਧ ॥ ੧੬ ॥

॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਪੁਨ ਚਲਨ ਕਰ

ਨਹੀ ਤਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਧਰਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ

ਮੁਜ ਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਨੇਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਸਹ

ਯਾਤ੍ਰੇ ਸਇ ਕੋਰਾ ਜਾ ਦੁਖੀਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪ ਤੇਰੇ ਇਉ

ਖੀਆ ॥ ਟਨਾ ਪਕਰੇਰੀ ਥੀ ਧੁਨ ਪਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪ ਤ

ਨ ਸਤੁ ਮੈ ॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੀ ਗਤਿ ਖਨ ਬੁਢਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕ

ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਆਪਾਵੈ ॥ ਜਿਹ ਮਾਰਿ ਗਿਣਿ ਪੁਜਾ ਤਿਕੇਲਾ

॥ ਤੁਹ ਰਿਨੁ ਮੁਸਿਹਿ ਤੇਤੁ ਹੁਲਾਸਿ ॥ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਦਾਇ
ਕਾ

ਆਈ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਾਤਿ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਛੁ

ਟਤੁ ਨ ਹੋਇ ਲਖ ਥਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਨਾਕੁ ਤਤਕਾ

ਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨ ਜਨ ਮੇਲਿ ਜਾਮਾਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਪਾ ॥ ੩ ॥

ਵੈ ਬਿਸਾਖਾ ਹਉਮੈ ॥ ਤਮੁ ਕਰ ਪੁਨਯੈ ਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੇ

ਇਧਾਪਥੇਵੇ॥ ਮੇਸਾਨਤੁਜਪੁਨਨਰੀਗਿ॥ ਨਾਨਕਪੁਰੀ॥

ਮੇਸਾਪਥੇਵੇ॥ ੩॥ ਜਿਹਮਰਗਕੇਗੰਨੇਜਾਹਿ॥ ਤੇਸਾ

॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤੁਰਸੀਰੀਤੁਸਾ॥ ਜਿਹਪ੍ਰੰਸਾਹਮੀਧੁਤੁਰ

ਗਾ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤੁਰੀਗਿਉਨੀ॥ ਮਾਹਾਜਨਪਥਿਉਰੀ॥

ਸਿਵਾਨੁ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤੁਰਨਾਇਧਾਛਨੁ॥ ਜਹਮਰਾ

ਕੁਇਅਨਤਪਤਿਕਾਹੁ॥ ਮਾਹਾਜਨਹਰਿਕੇਨਾਕੀਤੁਰੀ॥

ਪਰਿਛਾਸਾਜਹ॥ ਤਿਸਾਮਨਤੁਰਾ॥ ਮਾਹਾਜਨਪ੍ਰੰਸਾਹਮੀਧੁਤੁਰ

ਕਹਿਹਿਹਿਅੰਸਿਤੁਕਰਖੈ॥੧॥ਕੁਗਤਜਨਾਵੀਕਰ

ਤਨਿਨਮੁ॥ਸੀਤਜਨਕੈਸਾਨਿਕਿਕੁਤੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਤੁ

ਦਸਕੀਓਟਾ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿ॥ਤੁਧਰੇਦਸਕੈ॥ਟਿ॥ਹਰਿਜ

ਤੁਕਹਤਸੀਤਾਦਿਨੁਗਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਸਾਹਿਬਪੁਨਾਪਕ

ਸਾਤਿ॥ਹਰਿਜਨਕੈ॥ਹਰਿਨਾਤੁ॥ਨਿਕਨੁ॥ਪਾਤੁਕੁਹਮਿਸ

ਨਕੀਨਦਨਾ॥ਸਨਤੁਨਦਰਿਹਤੈ॥ਹਟਕੈ॥ਨਨਕਜਨ

ਕੈ॥ਕਿਰਤਿਕਿਕੈਕੈ॥੫॥ਹਰਿਕੈ॥ਤਜਨਵਉਤੁਕ

ਤਿਜੁਗਾਤਿ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ॥ ਤਿਪਤਿ ਬੁਗਾਤਿ॥ ਹਰਿ

ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ॥ ਪੁਰੰਗੁ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਜਪਤ ਕਥਪਰੰ॥ ਨਉਗੁ॥

ਹਰਿ ਕਾ॥ ਨਾਮੁ॥ ਜਨ ਕੀ॥ ਦੁਰਿ॥ ਆਈ॥ ਹਰਿ ਕੈ॥ ਨਾਮਿ॥ ਜਨ ਸੇ॥

ਪਾਈ॥ ਹਰਿ ਕਾ॥ ਨਾਮੁ॥ ਜਨ ਕਉ॥ ਉਰੇ॥ ਗੰਯੋ॥ ਗਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਜਪਤ

ਕਛੁ॥ ਨਾਹਿ॥ ਬਿਥੰਗੁ॥ ਜਨੁ॥ ਰਾਤ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਕੀ॥ ਸੇ॥ ਵਾ॥ ਨਨਕ

ਤੁਜੈ॥ ਹਰਿ॥ ਹਰਿ॥ ਦੇ॥ ਵਾ॥ ਈ॥ ਹਰਿ॥ ਹਰਿ॥ ਜਨ ਕੈ॥ ਸਾ॥ ਕੁ॥ ਜ

ਨਾ॥ ਹਰਿ॥ ਧਨੁ॥ ਜਨ ਕਉ॥ ਆ॥ ਪਿ॥ ਪੁ॥ ਰੁ॥ ਦੀ॥ ਨਾ॥ ਹਰਿ॥ ਹਰਿ॥ ਜਨ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਸਿਤਪੁਤਾਪਿਦੁਰਤੁਸਤੁਨਾ॥ ਸਿਤੁਕਾਸਿਦੁਵਤੁ॥

॥ ਸਤੁਕੀਸੇਵਨਾਤੁਪਿਆਸਾ॥ ਸਿਨੇ॥ ਨਾਨਕਾ॥

ਸਾਵਰੁਨਹੋ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਤੁਪਾਵਨਹੋ॥

੮॥ ੨॥ ਸਾਵਰੁਕਾਕਰੁਸਾਸਤੁਕਾਕਰੁਸਿਖਤੁਪੀ॥

ਰਕਦੇਦੋਲਿ॥ ਪੁਜਾਸਿਨਹੀ॥ ਹਿਤੁਨਾਨਕਾ॥

੮॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਾਪੁਕਾ॥ ਗਿਆਨਾ॥

ਅਨਾ॥ ਅਸਟਸਾਸਤੁਸਿਖਤਿਵਧਿ॥ ਨਾ॥ ਜੇਹਾ॥ ਸਾ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਤਿਨਾਮੁ

ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ

ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ

ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ

ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ

ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ

ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ

੧੮

ਮੁਖਿ ਭਾਖਿ ਮੁਖਿ ਭਾਖਿ ਮਿਥਿ ਮਾਧੁਕੀ ਬਨ ਧਰਮ ਭਾਖਾ ॥ ੧੫੩ ॥

ਮਿਥਿ ਮਾਧੁਕੀ ਬਨ ਧਰਮ ਭਾਖਾ ਮਿਥਿ ਮਾਧੁਕੀ ਬਨ ਧਰਮ ਭਾਖਾ

ਮੁਖਿ ਭਾਖਿ ਮੁਖਿ ਭਾਖਿ ਮਿਥਿ ਮਾਧੁਕੀ ਬਨ ਧਰਮ ਭਾਖਾ

ਮੁਖਿ ਭਾਖਿ ਮੁਖਿ ਭਾਖਿ ਮਿਥਿ ਮਾਧੁਕੀ ਬਨ ਧਰਮ ਭਾਖਾ

ਮੁਖਿ ਭਾਖਿ ਮੁਖਿ ਭਾਖਿ ਮਿਥਿ ਮਾਧੁਕੀ ਬਨ ਧਰਮ ਭਾਖਾ

ਮੁਖਿ ਭਾਖਿ ਮੁਖਿ ਭਾਖਿ ਮਿਥਿ ਮਾਧੁਕੀ ਬਨ ਧਰਮ ਭਾਖਾ

ਮੁਖਿ ਭਾਖਿ ਮੁਖਿ ਭਾਖਿ ਮਿਥਿ ਮਾਧੁਕੀ ਬਨ ਧਰਮ ਭਾਖਾ

ਸਤੁੰਗੁਰਦਰਬਰਉਰਿਹਰਿਗੀਸਾਬਿਅਨੇਕੁਪੇਖਤਪਰ

ਕ੍ਰਿਮਾਤੁਪਾਦਾਮਿਸਿਮਾਤਸਨਤੁਜਨਅਨਮੁਦਿ

ਮਿਸਿਮਾਚਰਨਪਗਵਿਕਾਰਕਉਧਵਹਿਮਿਸਿ

ਅਮਨਰਿਲੋਕੁਕੁਕੁਵਹਿਮਿਸਿਮਾਤਨਨਗੀਪਰ

ਉਪਕਾਰਾਮਿਸਿਮਾਕਾਤੁਲੇਤਬਿਕਾਰਾਬਿਨੁਬੁ

ਵੇਸਿਮਿਸਾਸਕੁਰੁਏਸਨਨਦੇਰਨਕਹਰਿਹਰਿ।

ਮਨੁਏਪਾਸਿਕੀਸਾਕਤੁਕੀਸਾਤਜਾਸਾਚਕਿ

ਨਾਨਕ ਹੋਵਤ ਸੁਚਾਰਾ ਧਿਰ ਬਨਾਸਾ ਬਿਨ ਤਨੁ ਅੰਧਾ ਸੁ

ਖਿਆ ਵਤੁ ਤਾ ਕੇ ਦੁਹਰੀ ਧਾਰਾ ਧਿਰੁ ਸਿਮਰਨੁ ਦਿਨੁ ਹੋ ਸਿ

ਧਿਰੁ ਬਿਰਾਇਆ ਮੇਘ ਧਿਨਾ ਜਿਉ ਪੇਤੀ ਜਾਇਆ ਤੋਇ

ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨੁ ਬਿਧੇ ਸਬੁ ਕਾਸਾ ਜਿਉ ਬਿਰਾਨ ਕੇ ਸਿ

ਰਖਦਾਸਾ ਧੀਨਿ ਧੀਨਿ ਤੇ ਜਨ ਨਿਰਾਪਦਿ ਦਸਿ ਦਿਹਿ

ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ। ਦੁਹਰੀ

ਮਦੁ ਕਰੁਮਾ ਕਰੁਮਾ ਵਤੁ ਮਨਿ ਨਹੀ ਪਾਇ

ਪੁਰੀ ਚਲਾਵਤਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ਪੁਰੁਪਰਕੀਨਾ ਬਾਰ
ਰਿਉਖਨਕਾ ਪੁਰੀਨਾ ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ
ਆਵਤ ਜਾਟੁਤ ਸਮੇਸਾਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਕੈ ਅੰਤ ਰਿਖਸੈ
ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖਤ ਰੈ ਸਾਰੁ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਬੁਨੇ
ਚਿਨ ਪੁਰੁ ਜਾਤਾ ਨਾਨਕ ਦਿਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥ ੭
ਮਕਰ ਦਿਨ ਤੀ ਪਾਰ ਕ੍ਰਮੁ ਸਬੁ ਜਾਨੈ ॥ ਸਾਧਨਾ ਕੀ ॥
ਅਧਾਰਿ ਸਾਨੈ ॥ ਸਾਧਿਨਾ ਪਾਸਿ ॥ ਅਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨ ਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝ ਵਤ ਨੇਰਾ ਏ ਪਾਤਸ਼ਾਹ

ਆਨ ਪਸਰਾ ਲ ਤੇਰਹ ਤਾ ਸਰੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀਰ

ਹਤਾ ਜਿਸੁ ਕੁ ਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲਾਇ ਲਾਇ ਆਨ ਪਸਰਾ

ਰਿਹਾ ਆਸ ਮਾਇ ਸੇਸੈ ਵ ਕੁ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ॥ ਮਿਸ

ਖ ਨਿਸ ਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥ ੮ ॥ ਪਾਸ ਲੋਕਾ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਹੁ ਲੋਕੁ ਮੇਰ ਬਿਨ ਸਿ ਜਾਇ ਅਰੇ ਰੇ ॥

ਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰ ਵਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਗੇਵ ॥ ੧ ॥

Missing Page

॥੧॥ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟੁ ਪਟੰਬਰ ਹਛਾਵਹਿਗਾਤਿਸਾਦਿ

ਤਿਆਗੀਕਤ ਅਵਰਤੁਰਾਵਹਿਗਾਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਰਾ

ਸੇਜਤੁਈਜੈ॥ਅਨਾਠਪਹਰਤਾਕਜਸੁਗਾਵੀਜੈ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਰਾਸੁਰੁਕੇਉਮਾਨੈ॥ਸੁਖਿਤਾਕਜਸੁਰਾਸ

ਨਕਖਾਨੈ॥ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿਤੋਰਹਤਾਧਰਮੁ॥ਅਨਸਦਾ

ਧਿਆਇਕੇਵਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਪ੍ਰਭਜੀਜਪਤਦਰਗ

ਹਮਾਨੁਪਾਵਹਿ॥ਨਨਕਪਤਿਸੇਤੀਘਾਹਿਜਾਵਹਿ॥੨॥

ਜੋਹਪੁਸਾਦਿ ਅਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ॥ ਟਿਕਵਲ ਵਉਤਿ

ਗੁਰ ਅਸਨੇਹੀ॥ ਜਿਹਪੁਸਾਦਿ ਤੇਰ ਚਲ ਰਹਤਾ॥ ਅਨੁਪੁ

ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤਾ॥ ਜਿਹਪੁਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਾਗ

ਲਾਇ ਦੁਦਾ ਕੇ॥ ਅਨਸਰਨੀ ਪੁਰਠ ਕੁਤ ਪੁਰਤ ਕੈ॥ ਜਿ

ਹਪੁਸਾਦਿ ਤੁਹ ਕੋਨ ਪਹੁਚੈ॥ ਅਨਸਾ ਸਿਸਾ ਸਿਸਿ ਮਰਹੁ

ਤੁਹਿਚੈ॥ ਜਿਹਪੁਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੁਖ ਭੁਝੇਹ॥ ਨਾਨਕ ਤਕੈ

ਭੁਗਤਿ ਕਰੇਹ॥ ੩॥ ਜਿਹਪੁਸਾਦਿ ਅਗੁਪਨ ਪਾਇਹੀ॥

॥ ਅਨਤਿ ਸੁਸਿਮ ਰਤਾ ਕੇਉ ਆਲ ਸੁਕੀ ॥ ਜਿਹ ਪੁਸਤਿ

ਅਸੁਹ ਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਅਨਤਿ ਸੁਪ੍ਰਕੁ ਉਕਥਹੁ ਨਾਇ

ਸਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਪੁਸਤਿ ਦੁਬਾਗਿ ਲਖ ਧਨਾ ਰਾਖੁ ਮਰੇਉ

ਰਾਖੁ ਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥ ਜਿਨਿ

ਠਤੁ ਸਦਾ ਤੇ ਸਾਹਿਧਿ ਆਈ ॥ ਤਿਸਾਹਿ ਧਿਅਾਇ ਜੁਏ ਰਾਖ

ਲਖੇ ॥ ਈਹ ਉਹ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੀ ॥ ੪ ॥ ਜਿਹ ਪੁਸਤਿ

ਰਿਪੁ ਨ ਭਉ ਦਾਨਾ ॥ ਅਨਾਠ ਪਾਹਰੁ ਕਰਿ ਤੇ ਸਕਾਹਿ ॥

ਨਾਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝ ਆਚਰ ਵਿਉਹਾਰੀ ਅਤਿ ਸੁਪ੍ਰਕੁਭ

ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਭਾਗੀ ਨਾਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਗ ਸੁੰਦਰੁ ਪੁੰਨਾ

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਨੁ ਦਾ ਅਨੁਪਾ ਨਾਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਗੀ ਨੀ

ਕੀਜਾਤਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿਸ ਦਾ ਦਿਨੁ ਗਾਤਿ ਨਾਜਿਹ ਪ੍ਰ

ਸਾਦਿ ਤੇਗੀ ਮਤਿ ਰਹੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨ ਨਕ ਜਤੁ ਕਹੈ ॥੫॥

ਨਾਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਾਇ ਕਰਨ ਨਾਦਾ ਨਾਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖ

ਹੋਇ ਸਾਹਿਬ ਨਾਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੇਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ

੧੫ =

ਕਰਿ ਚਲਾਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਪੁਰਨ ਫਲਹਿ ॥ ਜਿਹ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਗਟਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ

ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਅੰਸਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿ ਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਭਾਗੁ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨ ਨਕਸ ਨ ਜਾਗੁ ॥ ੬ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ

ਪਰਗਟੁ ਸਿ ਸਾਗਿ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਉ ਤੂੰ ਨਿਨਾ ਨਦਿ ਸਿ

ਗਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਪਹਤ ਪ੍ਰਾਪੇ ਅਨੁ ਕੁ ਤੂੰ ਤ ਕਉ

ਜਾਪੁਗਾਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ਤਿਸਹਿ ਜਨੁ ਮਨਸ

ਦਾਹ ਜੂਹੇ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ

ਤਸਿ ਉਰਾਚੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ॥

ਪੁਜ ਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੋਨਾ ਉ ॥ ਆਪਿ

ਗਦ ਟੇਸੁ ਗਏ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪੁਰੁ ਕ੍ਰਿ ਪਾਤੇ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਪੁਰੁ ਦਰਿ ਆਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਪੁਰੁ ਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ॥

ਨਿਸੋਇ ॥ ਪੁਰੁ ਦਰਿ ਆਤੇ ਸਤਿ ਉਤ ਮੋਹਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿ

ਧਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਆਪ ਹੁਕਮ ਨਿਕਲੇ ਹਨ

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਦਾ ਵਹੁ ਤਿਤੁ — ਲਗਾਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ

ਨਾਨਕ ਇਨਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥਾ ॥੮॥ ਵੀ ॥ ਸਲੋਕਾ ਅਗਾ

ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੇਇ ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਰੈ ਸੁਖੁ ਕਤ ਹੋਇ

॥ ਸੁਨਿ ਮੀਤ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨ ਵੰਤਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨ ਕੀ ਅਚਰ

ਜਕਥਾ ॥੯॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਉ

ਜਲ ਰੇਤ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਬੇਤਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ

ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਖਿ ਮਨੁ

ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ਕੁਣੈ ਪ੍ਰਤੁਨੇਰਾ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਸੁਖੇ ਤਨੈ ਕੇ

ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ਪਾਟੈ ਨ ਮਰਤਨੁ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ਏਕ ਉਪ

ਰਿਜ ਤਨੁ ਸਾਧਕੀ ਸਾਹਿ ਸਾਥ ਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਾਨਕ ਸਾ

ਧਕੀ ਸੇਰਾ ਪ੍ਰਤੁ ਸਾਹਿ ਸਾਨੀ ॥੧॥ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ਅਗੇ ਚਰੁ

ਸਿਧੈ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ਸਦਾ ਪਰ ਫੁਲੈ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ਅ

ਰਿਖਾ ਸਿਖ ਚਾ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਹੁ ਤੁਰਾ ਸਾਧ ਸੇ

ਗਿਰੀਭਾਰੁ ਕੀਰਨਾ ਸਾਧਕੇ ਸੀਰੀ ਮਨੋਰਥੁ ਪੈਸਾ ਸਾਧ

ਕੈ ਸੀਰੀ ਨਾਨਕ ਤੁਧਾਵੈ ਸਾਧਕੇ ਸੀਰੀ ਸਾਧਿ ਤਿਸੁ ਪਾਵੈ

ਸਾਧਕੇ ਸੀਰੀ ਸਾਧਿ ਤੇਰੀ ਨਾ ਸਾਧਕੇ ਗਿਨਾਨ ਕਰੁ ਰਾਗੁ

ਸੀਰੀ ਰਾਗੁ ਸਾਧਕੇ ਸੀਰੀ ਦੁਸਾਰਨੁ ਬਿਰੀਤੁ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੀਰੀ

ਸਾਧੁ ਜੀਤੁ ਸਾਧਕੇ ਸੀਰੀ ਵਿਸਨਿਉ ਨਹੀ ਖੈਰੁ ਸਾਧਕੇ

ਗਿਨਾਨੀ ਪੈਰੁ ਸਾਧਕੇ ਸੀਰੀ ਨ ਤੇਰੀ ਦਿਖਾ ਸਾਧਕੇ

ਸਾਧਕੇ ਸੀਰੀ ਸਾਧਕੇ ਸੀਰੀ ਸੀਰੀ ਸੀਰੀ ਸੀਰੀ

ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਪੰਨੈ ਸਾਧੁ ਰਾਣੀ ਨਨਕ ਸਾਧੁ

ਦੁਖ ਨਿਕਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੀਰੀ ਨਕ ਕੁਪਾਵੈ ॥

ਪਦੈ ਸੀਰੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧੁ ਸੀਰੀ ਕੁ ਸਤੁ ਅਗੇ ਚਰ

ਣਤੀ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੀਰੀ ਅਜੰਤੁ ਸਤੀ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੀਰੀ ਕਮੈ ਕੁਮ

ਦਿਓ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੀਰੀ ਮਹਾਇਆ ਪੁਰੀ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੀਰੀ ਦਿ

ਖੈ ਸੀਰੀ ਪਰਸਾਸਾਧੁ ਕੈ ਸੀਰੀ ਕੇ ਕੁਲ ਪਾਸ ॥

ਸੀਰੀ ਕੈ ਨਾਮ ਸੀਰੀ ਨਨਕ ਸਾਧੁ ਕੈ ਕੁਲ ਪਾਸ ॥

॥ सायकै सीगि स बुकुल उ पावै ॥ सायस गि सा जस

मीत बुटि बानि स तावै ॥ सायकै सीगि स यनु पावै ॥

जि सुपूत स बुकुल वर सावै ॥ सायस गि पग मरि

करे सेवै ॥ सायकै सीगि स बुकुल वर सावै ॥ सायकै सी

गि पाप पल्लव ॥ सायस गि मीरि बुकुल गावै ॥

सायकै सीगि स सखन गी ॥ नानक स यकै सी

सखन जनी ॥ ५ ॥ सायकै सीगि स वर सावै ॥

ਸੁਰੁ ਰੇਤ ਤੇ ਤਨਿ ਜਾਣਾ ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕਲੁ ਖਤੁ

ਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਰਿ ਨਰਕ ਧਰੁ ਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਰਿ ਟੀਰੁ ॥

ਉਹਾ ਸੁਰੇਣਾ ਸਾਧ ਸਿਰਿ ਬਿਛੁਰਤੁ ਹਰਿ ਸੇਣਾ ਜੇਇ

ਛੇ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਰਿ ਨਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥

ਰਹੁ ਸਾਧ ਚਿਦ ਬਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਪਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਜਾਇ ॥

ਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਰਿ ਤੁਨ ਉਪਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸਿਰਿ ਹਰਿ ਕੇਤੁ ॥

ਨਗਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਰਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਵਿਸਰੈ ॥ ਸਾਧ ਸਿਰਿ ਸ

ਰਖਗਨਿਰਤਰੈ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪੁਰੁ ਮੀਰਾਨ॥ ਤੁਕੈ

੭੬੬

ਸੰਗਿ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਡੀਠਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰੁਣੈ ਮਾਧਿ ਸਾ

ਕਾਹੀ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗਤਿ ਰੁਈ ॥ ਮਾਹੀ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ

ਮਿਟੈ ਨਾ ਰਿਹੈ॥ ਨਾ ਨਕਸ਼ਾ ਪੁਰੈ ਸੰਜੋਗਾ॥ ੧॥ ਸਾਧ

ਕੀ ਮਹਿ ਮਾਥੇ ਦਨ ਜਾਨਹਿ॥ ਜੇਤਾ ਤੁਨਾ ਦਿਤੇ ਤਾ ਬਖਿਸਾ

ਨਹੀ॥ ਸਾਧਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ॥ ਸਾਧਕੀ

ਪਸਾਰੀ ਰੁਪੁਰਿ॥ ਸਾਧਕੀ ਸੇਰੁ ਕਾਨ ਦੀ ਸੰਤਾਪ

ਕੀ ਸੇਰੁ ਸਦਾ ਫਿਰੀ ਤਾ ਸਾਧਕੀ ਸੇਰੁ ਉਚਤੇ ਉਚੀ॥

ਸਾਧਕੀ ਸੇਰੁ ਸੁਚਤੇ ਸੁਚੀ॥ ਸਾਧਕੀ ਸੇਰੁ ਸਾਧਕ

ਨਿ ਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭਤੇ ਦੁਨ ਭਾਈ॥ ੮॥੧॥

ਸੇਰੁ॥ ਸਾਨਿ ਸਾਚਾ ਤੁਖਿ ਸਾਚਾ ਜੇਇ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਪੈ

ਤੇ ਕਉ ਕਿਉ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਟਿਹ ਲਛੁ ਦਕ੍ਰਮ ਗੀਅ

ਨੀ ਤੇਇ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਕ੍ਰਮ ਗੀਅਨੀ ਸਦਾ ਨਿ

ਰਾਮ॥ ਸੇਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭਤੇ ਦੁਨ ਭਾਈ॥ ੮॥੧॥

ਅਨੀਸਦਾਨਿਰਦੋਖਾਜੈਸੇਤੁਹਸੁਬਕਸੋਖਾਥ੍ਰਾ

੧੬੩

ਗਿਆਨੀਕੋਦ੍ਰਿਸਾਟਿਸਮਾਨਿ। ਜੈਸੇਰਾਜਰੰਗਕਉਲ

ਗੈਤੁਲਿਪਵਾਨਾਥ੍ਰਾਮਾਗਿਆਨੀਕੋਧੀਰਜੁਏਕਾਜੈ

ਉਬਸੁਧਾਕਉਖੇਦੋਕਉਚੰਦਨਲੇਪਾਥ੍ਰਾਮਾਗਿਆਨੀ

ਕਾਇਹੈਗੁਨਾਇ। ਨਾਨਕਾਜੈਇਪਾਵਕਕਾਸਹਜਸੁਭਾਇ

॥੧॥ ਥ੍ਰਾਮਾਗਿਆਨੀਨਿਰਮਲਤੇਨਿਰਮਲਾਜੈਸੇਸੇਤੁ

ਨਲਗੈਜਲਾਥ੍ਰਾਮਾਗਿਆਨੀਕੋਮਨਹੋਇਪ੍ਰਗਾਤੁ॥

॥ ਜੇ ਸੇਧਰ ਉਪਰਿ ਮਾਕਾ ਸੁਆਕੁ ਮਾਗਿਆ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰ ਸ
ਨੀ

ਕੁਸਮਾਨਿ। ਕੁਸਮਾਗਿਆ ਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਰਿਮਾਨਾ ਕੁਸ

ਮਾਗਿਆ ਨੀ ਉਚਤੇ ਉਚਾ। ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਹੋ ਸਭ ਤੇ ਨੀ ਚਾ॥

ਕੁਸਮਾਗਿਆ ਨੀ ਸੇਜਨ ਭੁਏ। ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪੁਰੁਆਪ

ਕਰੇਇ॥ ੨॥ ਕੁਸਮਾਗਿਆ ਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਚੀਨਾ। ਅਤ

ਮਗੁ ਕੁਸਮਾਗਿਆ ਨੀ ਚੀਨਾ। ਕੁਸਮਾਗਿਆ ਨੀ ਕੀ ਸਭ

ਉਪਰਿਮਾਇਆ ਭ੍ਰਮਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭੁਇ ॥ ੭੬ ॥

ਆਭ੍ਰਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ਭ੍ਰਮਗਿਆ

ਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਰਸੀ ਭ੍ਰਮਗਿਆਨੀ ਸੰਧ

ਨ ਤੇ ਭੁਕਤਾ ਭ੍ਰਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਚੁਗਤਾ ਭ੍ਰ

ਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨਾ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਾ

ਆਨੀ ਕਾ ਭ੍ਰਮਧਿਆਨੁ ॥ ੭੭ ॥ ਭ੍ਰਮਗਿਆਨੀ ਏਕਉ

ਪਰਿਆਸਾ ਭ੍ਰਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥ ੭੮ ॥

ਗਿਆਨੀ ਕੈਰੀ ਬੀਸਮਾਹਾ ਕ੍ਰਮਮਾਗਿਆਨੀ ਪਰਉ

ਪਕਾਰਉ ਸਾਹਾ ਕ੍ਰਮਮਾਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਪੀਧਾ ਕ੍ਰਮ

ਗਿਆਨੀ ਲੇਧਾ ਵਤੁਬੀਧਾ ਕ੍ਰਮਮਾਗਿਆਨੀ ਕੈਰੀ ਵਿਸੁ

ਕੁਲਾ ਕ੍ਰਮਮਾਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ਕ੍ਰਮਮਾਗਿਆਨੀ

ਸੰਗਿ ਜਗਲ ਉਧਾ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਮਮਾਗਿਆਨੀ ਜੀ ਸੰਗ

ਲੀ ਸਾਹਾ ਕ੍ਰਮਮਾਗਿਆਨੀ ਕੈਰੀ ਕੈਰੀ ਕ੍ਰਮਮਾਗਿਆਨੀ

ਆਨੀ ਕੈਰੀ ਸੈ ਕ੍ਰਮਮਾਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ

ਧਾਰਾ ਕ੍ਰਮ ਮਹਿ ਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰਾ ਕ੍ਰਮ ਮਹਿ ਅਨੰ ੧੬੫

ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤਾ ਕ੍ਰਮ ਮਹਿ ਆਨੀ ਅਹਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆ

ਗਤਾ ਕ੍ਰਮ ਮਹਿ ਆਨੀ ਕੈ ਮਾਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਕ੍ਰਮ ਮਹਿ

ਆਨੀ ਕੈ ਪਾਰਿਸਦਾ ਅਨੰਦਾ ਕ੍ਰਮ ਮਹਿ ਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹ

ਜਿਨਿ ਵਾਸਾ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਮ ਮਹਿ ਆਨੀ ਕਾਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥

੫॥ ਕ੍ਰਮ ਮਹਿ ਆਨੀ ਕ੍ਰਮ ਮਕਾਏ ਤਾ ਕ੍ਰਮ ਮਹਿ ਆਨੀ ਦੇ

ਕਸੀ ਗਿਰੇਤਾ ਕ੍ਰਮ ਮਹਿ ਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਆਚਿਤਾ ਕ੍ਰਮ

ਸਾਗਿਆਨੀਕਾਨਿਹਮਲੁਮਤਿਤਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਜਿਤੁਕਰੈ

ਪ੍ਰਭੁਆਪਿਪਾਕ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਕਰੁਪਰਤਾਪਾਕ੍ਰਹਮ

ਾਗਿਆਨੀਕਾਦਰਸੁਬ੍ਰਹਮਾਗੀਪਾਣੀਮੇਕ੍ਰਹਮਾਗਿ

ਆਨੀਕਉਕਾਕਿਕਲਿਜਾਣੀਮੇਕ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਉ

ਕੋਜਹਿਮਹੇਸੁਗਾਨਾਨਕਕ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਆਪਿਪਰ

ਮੇਸੁਗਾ॥੬॥ਕ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੀਕੀਆਤਿਨਾਹਿ॥ਕ੍ਰਹ

ਮਾਗਿਆਨੀਕੈਸਗਲਮਸਾਗਿ॥ਕ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕ

ਕਉਨੁ ਜਾਨੈ ਬੇਦੁ ਭ੍ਰਮ ਮਹਿ ਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਮਦੇਨੁ ॥

੧੬੬

ਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਕਿ ਆਨ ਜਾਇ ਮਧਾ ਪੁਰੁ ਭ੍ਰਮ ਮਹਿ

ਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਭ੍ਰਮ ਮਹਿ ਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉ

ਨੁ ਬਖਸੈ ॥ ਭ੍ਰਮ ਮਹਿ ਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਭ੍ਰਮ ਮਹਿ ਆਨੀ ਜਾ

ਨੈ ॥ ਭ੍ਰਮ ਮਹਿ ਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਹੁ ਨ ਨ ਕਭ੍ਰਮ ਮਹਿ ਜਾ

ਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਮਸਕਰਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਭ੍ਰਮ ਮਹਿ ਆਨੀ ਜਾਉ ਸਿਖ

ਟਕਾ ਕਰਤਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਮਹਿ ਆਨੀ ਸਦਾ ਜੀਵੈ ਨੀ ਮਰਤਾ ॥ ਭ੍ਰ

ਮਾਗੇ ਅਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ਕ੍ਰਮ

ਗਿਆਨੀ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖੁ ਥਿਧਾਤਾ ਕ੍ਰਮ ਮਾਗੇ ਅਨੀ ਅਨ

ਥਕਨਾਤਾ ਕ੍ਰਮ ਮਾਗੇ ਅਨੀ ਕਾਸਰੁ ਉਪਾਰਿਹਾਤੁ ਕ੍ਰ

ਮਾਗੇ ਅਨੀ ਕਾਸਗਲ ਅਕਾਹਾ ਕ੍ਰਮ ਮਾਗੇ ਅਨੀ

ਮਾਗੇ ਅਨੀ ਕਾਹਾ ਕ੍ਰਮ ਮਾਗੇ ਅਨੀ ਕੀਸੋਰੁ ਕ੍ਰਮ

ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਮ ਮਾਗੇ ਅਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਪਨ

॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਉਧਿਧੈ ਜੇ ਅੰਤੁ ਰਿਨਾ ਮਾਸਰ

ਮੇਧੇਥੇਬੁਗਵਾਨੁ॥ ਨਿਸਖਨਿਸਖਠਕੁਰਨਸਸਕਰੈ॥

੧੬੩

ਨਕਓਹੁਅਪਰਸੁਸਗਲਨਿਸਤਰੈ॥ ੧॥ ਸਟਪਦੁ

॥ ਸਿਖਿਆਨਾਹੀਤਸਨਪਰਸਾਮਨਮਾਰਿਪ੍ਰੀ

ਤਿਨਿਰਜਨਦਰਸਾਪਰਗ੍ਰਿਅਤੁਪੁਨਪੇਖੇਨ੍ਹਾਸਪਕ

ਟਹਲਸੰਤਸਿਰਿਹੇਤਾਕਰਨਨਸੁਨਕਾਹੁਕੀਨਿਦਾਸਕੁ

ਤੇਜਾਨੈਆਪਸਕਉਸਦਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਦਿਖਿਆਪ

ਹਰੈ॥ ਅਨਕੀਬਾਸਨਾਨਤੇਟਰੈ॥ ਇਦੀਜਿਤਪੀਚਰੈ

ਧਤੋਹਤਾਨਨ ਕਕੋਟਿਸਪੇਕੋਸੇਸਾਅਪਰਸਾ॥੧॥ਏ
ਨੋਸੋਜੇਤੁਉਪਾਰਿਤੁਪ੍ਰਸੰਨਾਬਿਸਨਕੀਸਾਇਆਤੋ
ਇਉਨਾਕਰਸਕਰਤੋਵੈਨਿਹਕਰਸਾਤਿਸੁਕੈਸੋਨਕ
ਨਿਰਸਲਧਰਸਾਕਾਹੂਠਲਕੀਇਛਾਨਹੀਥਾਛੈਕੇਵ
ਲਕੁਗਤਿਕੀਰਤਨਸੀਗਿਰਾਚੈਸਨਤਨਅੰਤਰਿਸਿਮ
ਰਨੋਪਾਲਾਸਾਸੁਉਪਾਰਿਤੋਵਤਕਿਰਪਾਲਾਅਪਾਦਿ
ਏਅਵਰਹਨਤੁਜਪਾਵੈਨਨਕਚਹੁਕੈਸੋਪਰਸਗਤਿਪਾ

ਵੈ॥੩॥ਕੁਗਉਤੀਕੁਗਵੈਤਕੁਗਤਿਕਾਰੰਗੁਸਗਲਾ
ਆਗੈਦੁਸਟਕਾਸੰਗੁਅਨਤੋਬਿਨਸੈਸਗਲਾਕੁਤਾਕੁ
ਰਿਪੁਜੈਸਗਲਪਾਕੁਕੁਮੁਸਾਧਸੀਹਿਪਾਪਾਕੁਪਿਵੈ॥
ਤਿਸੁਕੁਗਉਤੀਕੀਆਤਿਉਤਮੁਹੋਵੈ॥ਕੁਗਵੈਤਕੀਟਹਲ
ਕਰੈਲਿਤਨੀਤਿ॥ਅਨੁਤਨੁਅਪੁ॥ਬਿਸਨਪਹੀਤਿ॥ਹਰਿਕੇ
ਰਨਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸੰਸਾਰੁਕਉਤੀਕੁਗਵੈਤਕਉ
ਪਾਵੈ॥੩॥ਸੋਪਰਿਤੁਜੈਸਨੁਪਰੰਕੈਧੰ॥ਗਮਨਾਨੁਆਲਸ

ਸਹਿਯੋਗੀ ਤਾਨਾਸਾਹੁਰਸੁਪੀਵੈ ਉਸੁਪੀਤਿਤਕੈਉ

ਪਦੇਸਿ ਜਗੁਜੀਵੈ ਹਰਿਕੀਕਥਾਹਿਰਦੈ ਬਜਾਵੈ ਸੋਪੀਕੈ

ਤੁਠਿ ਰਿਜੋਨਨਾਵੈ ਬੇਦਪੁਰਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੁਝੈ ਸੁਝਾ॥

ਸੁਪਾਸਾਹਿਜਨੈ ਅਸਥੁਝਾ ਚਹੁਵਰਨਾਕਉਦੇਉਪਦੇਉ

ਨਨਕਉਸੁਪੀਤਿਤਕਉਸਦਾ ਆਦੇਸੁ॥੪॥ ਥੀਜਾਤ੍ਰਿ

ਸਰਬਕੋਰੀਆਨੁ ਚਹੁਵਰਨਾਸਾਹਿਜਪੈਕੋਉਨਾਸੁ ਜੋਜੋਜ

ਪੇਰਿਸਦੀਗਤਿਹੋਇਸਾਧਸੰਗਿਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇਕਰੀਕਿ

੭੬੬

ਪਾਅੰਤਰਿਉਰਧਾਰੈ॥ ਪਸੁਪ੍ਰੇਤਮੁਖਦਪਾਥਕਉਤਰੈ॥ ਸ

ਥੋਰਕਾਅਉਖਦੁਨਾਸੁ॥ ਕਲਿਆਣਹੂਪਮੰਗਲਗੁਣ

ਸਾਕਾਹੂਗੁਰਿਕਿਤੈਨਪਾਈਅਧਰਮਿ॥ ਨਨਕਾਤੇਸੁਮਿ

ਭੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆਪੁਰਿਕਰਮਿ॥ ੫॥ ਜਿਸਕੈਮਨਿਪਾਰਖੁ

ਮਕਾਨੇਵਾਸੁ॥ ਤਿਸਕਾਨਾਮੁਸਤਿਹਮਦਾਸੁ॥ ਆਤਮਰਾਜੁ

ਤਿਉਨਦਰੀਅਮਾਇਆ॥ ਦੁਸ਼ਟਸੰਤਣਭਾਉਤਿਨਿਪਾਏ

ਅਮਰਦਾਨਿਕਾਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਜਾਨੁ॥ ਸੇਵਾਸੁਦਰਸ

ਪਰਵਾਨਾ ਅਪੁਨੇ ਦਾ ਸਕਉ ਮਾਪਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ॥ ਤਿਉ ਦਾ

ਸਕਉ ਸਕਉ ਤੀਪਰੈ ॥ ਸਗਲ ਸੀਰੀਆ ਤੁਮ ਉਦਾਸੁ ॥ ਅੰ

ਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਦਾਸੁ ॥ ਵੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਆਗੇ ਅਨਾ ॥ ੦

ਤਮਾਤਿ ਤਵੈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਾਤਿ ॥ ਉਕਹਾਵੈ ॥ ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈ

ਸਾਉ ਸੁਯੋਗੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥ ਤੈਸਾ ਤੁ

ਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਤੁਮਾਟੀ ॥ ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਪੁਯਾਟੀ

॥ ਤੈਸਾ ਮਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਤੈਸਾ ਰੰਗੁ ਤੈਸਾ ਹਾਜਨੁ ॥ ਜੀ

ਵਹਤਾਏਸਾਈਜੁਗਾਤਿ॥ ਨਨਕਥਹੁਪੁਰਖੁਕਹੀਅੰਜੀਵ
 ਨਸੁਕੁਤਿ॥ ੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਗਲੇਠਾਉ॥ ਜਿਤੁਜੇ
 ਤੁਪਾਰਿਗਖੇਤੈਸਾਤਿਨਿਸਾਉ॥ ਆਪੇਕਫਨਕਰਾਵਨਾ
 ਉਪ੍ਰਭਾਵੈਸੇਈਫੁਨਿਹੈ॥ ਗੁਪਸਰਿਓਆਪਿਰੇਇ
 ਅਨਤਤਰੀਗਾ॥ ਲਖੇਨਜਾਹੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਰੀਗਾ॥ ਜੈਸੇ
 ਮਤਿਦੇਇਤੈਸਾਪਰਗਾਸਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਤਾਮਾਏ
 ਨਾਸਾ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਦਾਦਾਇਆਲਾਸਿਮਹਿ॥ ਜੇਮਾਹਿ

ਨਾਨਕਰੁ ਏਨਿਹਾਲਾ॥੮॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਉਸਤਤਿ

ਕਰਹਿ ਅਨੇਕਜਨ ਅੰਤੁਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਨਨਕਰਚਨਾ

ਪ੍ਰਭੁਰਚੀ ਕਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ॥ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੁਜਾਹੀ॥ਕਈ

ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ॥ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੁਟੇ ਤੀਰ

ਭਵਾਸੀ॥ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਭੂਮਾ ਹਿਉਦਾਸੀ॥ਕਈ

ਕੋਟਿ ਥੇ ਦਕੇ ਸ੍ਰੋਤੀ॥ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਪੀ ਸੁਰ ਹੋਤੀ॥ਕ

ਈਕੋਟਿਅਤੁਆਧਿਆਨੁਪਾਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਕਵਿ

ਕਾਬਿਬੀਚਹਾਰਿ॥ਕਈਕੋਟਿਨਵਤਨਨਾਧਿ॥

ਵਹਿ॥ਨਨਕਕਰਤੇਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿ॥੧॥ਕਈ

ਕੋਟਿਰੁਏਅਭਿਆਨੀ॥ਕਈਕੋਟਿਅੰਧਅਗਿਆਨੀ

॥ਕਈਕੋਟਿਕਿਹਪਨਕਠਹ॥ਕਈਕੋਟਿਅੰਤੁਰੁਏਅੰ

ਤਮਨਿਕੋਰ॥ਕਈਕੋਟਿਪਰਦਰਬਕਉਰਿਹਿ॥ਕ

ਈਕੋਟਿਪਹੁਪਨਕਰਹਾ॥ਕਈਕੋਟਿਨਵਤਨਨਾ

ਸ੍ਰਮਸਾਗਿ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇ ਸਿਰੁ ਸਾਗਿ ਜੇਤੁ ਜੇਤੁ

ਕਵਿਤੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ਨਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕ

ਸਤੁ ਰਚਨਾ ॥ ੨ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤਿ ਜੀਨੀ ॥ ਕਈ ਕ

ਟਿਕਾ ਜੇਰ ਸਰੂਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੀਥੀ ਸੁਪਉ ਪਾਏ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਸੁ ਬਿਗਧਾਨਿ ਪਜਾਏ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ

ਰਦ ਪਾਏ ॥ ਸੈਸੰਤਾਰੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇ ਸਰੂ ਸੰਗਲ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀ ਅਰੁ ਸੁਗਨਿ ਬਰਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ

ਦਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿਰਿਛੁੜਾ ਸਾਗਰ ਸੁਨਗਰੀ ਆਪਨੇ ੧੧੨

ਸੁਤਿਧਾਰੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਰਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸ

ਤਾਹੂੰ ॥ ੩ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜ ਸਤਾਸਾਸਤਕਾ ਕਈ ਕੋ

ਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਹਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੰ

ਏਹ ਤਨੁ ਸਮੁਦਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੀਤਾ ਕਈ

ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚੰਦ ਜੀਵੇ ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰੁ ਸੁਵਰਨ

ਬੀਵੇ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਪੁ ਕਿੰਨ ਗੁਪਿ ਸਾਚਾ ਕਈ ਕੋਟਿ

ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਭੂਕਰ ਮਿਗ ਚਾ ਸਭ ਤੇ ਨੇਹੈ ਸਭ ਹੁਤੇ ਦੁਰੀ॥

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਲਿਪ ਤੁਰਿਆ ਬੁਰ ਪੁਰੀ॥ ੪॥ ਕਈ ਕੋ

ਇ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ॥ ਕਈ ਕੋ ਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ॥

ਕਈ ਕੋ ਟਿ ਜਨਮ ਅਰਿ ਜੀਵਾਰਿ ਮਗਹਿ॥ ਕਈ ਕੋ ਟਿ ਬਹੁ ਜ

ਨੀ ਟਿ ਰਹਿ॥ ਕਈ ਕੋ ਟਿ ਕੰਠ ਤਹੀ ਖਾਹਿ॥ ਕਈ ਕੋ ਟਿ ਪਾ

ਲਰਿ ਬਧਿ ਪਾਹਿ॥ ਕਈ ਕੋ ਟਿ ਕੀਏ ਪਨਵੰਤਾ॥ ਕਈ ਕੋ ਟਿ

ਮਾਇਆ ਮਾਰਿ ਚਿਤਾ॥ ਜਹ ਜਹੁ ਟਾਤੁ ਹਤ ਹਰਾਖੈ ਨਾਨ

ਕਸਕੁਕਿਛੁਪੁਰੁਕੈਰਥੇ॥੫॥ਕਈਕੋਟਿਬੁਏਬੋਰਾਗੀ॥

ਮਨਾਮਸੀਗੀਤਿਨਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਪੁਰੁਕਉਥੇ॥

ਤੇ॥ਆਤਮਸਾਰਿਪਾਠਕੁਰਮਲਹੰਤੇ॥ਕਈਕੋਟਿਦਹਸਨ

ਪੁਰੁਪਿਆਸ॥ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਓਪੁਰੁਅਕਿਨਾਸ॥ਕਈ

ਕੋਟਿਮਾਗਾਰਿਸਤਸੰਗੁ॥ਪਾਠਕੁਰਮਾਤੇਨਿਲਾਗਉਗੁ॥

ਨਕਉਰੋਏਆਪਸੁਪੁਸੰਨ॥ਨਨਕਤੇਜਨਸਦਾਕਿਪੈਨਿ॥

੬॥ਕਈਕੋਟਿਖਾਣੀਅਰੁਖੰਡੁ॥ਕਈਕੋਟਿ॥ਕਾਸਬੁਰੰਡੁ॥

ਕਟੀ ਕੋਟਿ ਰੋਮ ਅਵਤਾਰਾ ਕਟੀ ਕੁੰਗਾ ਤਿ ਕੀ ਨਿ ਬਿਸ ਥਰਾ।

ਕਟੀ ਕਾਰ ਪਸਾਰਿ ਚ ਪਸਾਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਕ ਏਕ ਕਾਰ

। ਕਟੀ ਕੋਟਿ ਕੀ ਨਿ ਬੰਦੁਤੁ ਤਿ। ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਰੋਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾ

ਗੇ। ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਟਿ। ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ

॥ ੧ ॥ ਕਟੀ ਕੋਟਿ ਪਾਰ ਕ੍ਰਮ ਕੇ ਦਾਸਾ। ਤਿਨ ਹੋਵਤਾ ਅਤਮ

ਪ੍ਰਭਾਸਾ। ਕਟੀ ਕੋਟਿ ਤੁਭ ਕੇ ਬੇਤੋ। ਸਦਾ ਨਿਹਾਹਿ ਏਕੋ ਨੇਤੋ।

ਕਟੀ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਤੁ ਪੀਵਾਰਿ। ਅਮਰ ਰੁਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੀ ਜੀ

ਵਹਿ। ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾ ਤੁਰੁਨਗਾ ਵਹਿ। ਅਤਾ ਅਗਸਿ ਤੁਪਸਰ ॥ ੧੧੭ ॥

ਜਿਸਮਾ ਵਹਿ। ਅਪੁਨੈ ਜਨ ਕਉ ਸਾ ਸਿਸਾ ਸਿਸਮਾ ਚੈ ਨਾਨ

ਕਉਣਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ਸਚੇ ਕੁਰ ॥

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਬੁਏ ਕਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾ ਹੀ ਕਉਣਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ

ਲਿਹਾਰੈ ਜਲਿ ਥਾਲਿ ਮਚੀ ॥ ਅਲਿਸੈ ਏ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ

॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੇਗੁ ॥ ਜੇਤਿ ਤੁਰੁ ਵੈਸੈ ਏ ॥ ੧ ॥

॥ ਪਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾ ਪਨਹਾਰਾ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਹੀ ਕਉਣ ਪਾਰਾ ॥

ਗੁਰਮੇਧਾਰਿ ਅਧਰਹਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੇਉਪਜੈ ਗੁਰਮਿਸਾਸਾ

ਵੈ ॥ ਗੁਰਮੇਉਚਨੀ ਚਾਕਿਉਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੇਅਨਿਕਰੰਗ

ਪਰਕਾਰਾ ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈ ॥ ਅਪਨੀਵਡਿਅਈ ॥ ਨਾਨਕ

ਸਤੁਮਾਹਿਰਿਅਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁਭਵੈ ਸਾਨੁਖਗਤਿ ॥ ੦

ਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁਭਵੈਤਾਪਾਧਰਿਤਰਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁਭਵੈਬਿਨੁਸਾਸਤੇ

ਰਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁਭਵੈਤਹਰਿਗੁਣਗੁਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁਭਵੈਤਾਪਾਤਿਤ

ਉਧਾਰੈ ॥ ਅਪਿਕਰੈਆਪਨਥੀਚਾਰੈ ॥ ਦੁਹਸਿਰਿਅਕਾ

ਆਪਿਸੁਆਸੀ॥ਖੇਲੇਥਿਗਸੈਅੰਤਰੰਜਾਸੀ॥ਜੋਰੁਵੈ॥ ੧੭੫

ਕਰਕਗਵੈ॥ਨਾਨਕਾਦ੍ਰਿਸਟੀਅਵਹੁਨਆਵੈ॥੨॥ਕਤੁ

ਅਨੁਪੁਤੇਕਿਆਰੋਇਆਵੈ॥ਜੋਤਿਸੁਰੁਵੈਸੋਈਕਰਵੈ॥

ਇਸਕੈਹਾਥਿਹੋਇਤਾਸੁਰੁਕਿਛੁ॥ਏਇ॥ਜੋਤਿਸੁਰੁਵੈ

ਸੋਈਕਰੇਇ॥ਅਨਜਾਨਗੁਬਿਖਿਆਮਹਿਰਚੈ॥ਜੇਜਾਨ

ਤਾਪਨਆਪਿਬਚੈ॥ਗੁਰਮੇਰੁਲਾਦਹਿਦਿਸਿਧਾਵੈ॥

ਅਖਮਹਿਚਰਿਰੁਦਾਫਿਰਿਆਵੈ॥ਕਰਿਕਰਪਾਜਿਤੁਆ

ਪਨੀਤੁਗਾਤਿਦੇਇ। ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਾਮਿਮਿਲੇਇ॥੩॥ਖਿ

ਨਾਮਿਨੀਚਕੀਟਕਉਰਾਜਾ॥ ਪਾਸੁਕ੍ਰਮਗਰੀਬਨਿਵ

ਜਾ॥ ਜਾਕਾਦਿਸਾਟਿਕਛੂਨਾ॥ ਵੈ॥ ਤਿਸੁਤਤਕਾਝਦਰ

ਦਿਸਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥ ਜਾਕਉਅਪੁਨੀਕਰੈਬਖਸੀਸਾ॥ ਤੁ०

ਕਾਲੇਖਾਨਗਨੈਜਗਦੀਸਾ॥ ਜੀਉਪਿਰੁਸਰੁਤਿਸਕ

ਰਾਜਿ॥ ਪਾਟਿਪਾਟਿਪੁਰਨਕ੍ਰਮਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਅਪਨੀਕ

ਦਤੁ॥ ਪਿਥਨਾਈ॥ ਨਾਨਕਜੀਵੈਦੇਖਿਬਧੁਈ॥

੪॥ ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾ ਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥਾ ਕਰਨ ਕਰ ਵਨ ਜਰ ਕ

੧੭੬

ਕੋਨਾ ਥਾ ਅਗਿ ਅਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇ

ਈਠੁ ਨਿਥੀਉ ॥ ਕਥਹੁ ਉਚਨੀਚ ਅਰਿ ਬਸੈ ॥ ਕਥਹੁ ਸੇਗ

ਰਖਹੀਗਹ ਸੈ ॥ ਕਥਹੁ ਨਿਦਾ ਚਿਦਾ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਕਥਹੁ ਉਤ

ਅਕਾਸ ਪਾਇਆ ਲਾ ॥ ਕਥਹੁ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ

ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣ ਹਾਰਾ ॥ ੫॥ ਕਥਹੁ ਨਿਰੰਤਰ ਕਰੈ ਕਹੁ ਭੀਤਿ

॥ ਕਥਹੁ ਸੇਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਕਥਹੁ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧਾ ਬਿਕਰ

ਕਾ ਕਬਹੂੰ ਸਾ ਬਕੀ ਹੈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾ ਕਬਹੂੰ ਹੋਇ ਜਾਵੇ

ਰੁਨਾ ਕਾ ਕਬਹੂੰ ਪਾਗੀ ਨੀ ਚਕਾ ਸਾ ਜਾ ਕਬਹੂੰ ਮਾਏ

ਕੀ ਗਤਿ ਮਾਹਿ ਮਾਏ ਕਬਹੂੰ ਭਲਾ ਭੁਲਾ ਕਰਾਏ ਮਾਹਿ ਤੇ

ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵੀਰ ਹੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨ ਨਵ ਸਚੁ ਕਰੈ

ਵੀ ਕਬਹੂੰ ਹੋਇ ਪਾਇ ਤੇ ਕਰੈ ਬਖਿਸਤ ਕਬਹੂੰ ਮੋਹਿ ਮਾਰੈ

ਕਾਏ ਮੇ ਮਾਨੁ ਕਬਹੂੰ ਭਟਕੀ ਭਗਤਿ ਨਾਨਾ ਕਬਹੂੰ ਮਿ

ਧਾਇ ਕੁ ਮੁਖਿ ਕਿਸਾਨਾ ਕਬਹੂੰ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗੇ

੨੨

ਇਹੀ ਨਾਮ ਅਨਿਕ ਜੋ ਨਿਰੁ ਰਸੈ ਕੁਰਸੀ ਖਾਯ ਨਾਨੁ ਤੁਪਾਜੈ

੧੧੧

ਉਸੁ ਗੀਦਿਖਾਵੈ ਗਾਜਿਉ ਪਾਉ ਕੁਰਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨ ਚਾਵੈ ॥

ਤਿਸੁ ਕੁਰਾਵੈ ਸੋਈ ਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਤੋਇ ॥

॥ ਕਥਹੁ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਹੁ ਪਾਵੈ ॥ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁ

ਹਿਨ ਆਵੈ ॥ ਅੰਤ ਮਿਤਿ ਇਹਿ ਆਨੁ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਉਸੁ

ਸਥਾਨ ਕਾਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਮਨ ਤਨ ਨ ਮਿਰਤੇ ਇਕਹਿ ਗਾ ॥

ਸਦਾ ਬਸ ਰਿਪਾਹੁ ॥ ਕੋਸੀ ਗਾਇ ਉਜਲ ਮਾਰਿ

ਜਾਤੁ ਅਭਿਪਟਨਾ ਤਿਉ ਜੇਤੀ ਸਿਰਿ ਜੇਤਿਸ ਮਾਨਾ

ਟਿਗਟੇਗਵਨ ਪਾਏ ਵਿਸਾ ਮਾਨ ਨ ਕਪੂਰੁ ਮਦੁਰ

ਬਾਨਾ ॥ ੯॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ

ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿਤ ਕੋ ਬਰੇ ਬਰੇ ਅਰਿ ਕਰੀਆ ਨਾਨਕ

ਗੁਰ ਕਗਲੇ ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ

ਅਭਿਸਾਸੁ ਸੋ ਨਰੁ ਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤੁ ਸਾਨੁ ਜਿਜਾਨੈ ਸੋ ਜੋਵ

ਨਵੀਨੁ ਸੋ ਹੋਵਤੁ ਦਿਸਾ ਕਾਜੀਤੁ ॥ ਅਪਸਕਉ ਕਰਮਵੀ

ਤੁਕਹਾਵੈ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋ ਨਿਭੁ ਸਾਵੈ॥ ਧਨੁ ਹੀ॥

ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਕੁਮਾਰੁ॥ ਸੋ ਬੁਧੁ ਨ ਧਿਆਇ॥ ਸਾਨੁ ਕਰਿ ਕਿ

ਰਪਾ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਈ ਤਾ ਤੁਕ

ਤੁਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਧਨੁ ਵੰਤ ਹੋਇ ਕਾਨਗਰ ਬਾਵੈ॥

ਤਿਨ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ॥ ਬਹੁ ਫਲ ਮਕਰਸਾਨੁ ਪਇ

ਪਰਿ ਕਰੈ॥ ਸਾਸਾ ਪਲਤੀ ਤੁਰਿਤਾ ਕਾਰੋ॥ ਇਕਿ ਨਾਮੁ ਤੁਝੇ

ਸਾਪ ਜਾਨੈ॥ ਬਲ ਵੰਤੁ॥ ਬਿਨੁ ਮਹਿਰੋ॥ ਇਜਾਜਿ ਕੁਸਾਹੀ॥

ਕਿਸੇ ਨਥੇ ਦੇ ਨਾਪਿਆਰੀ ਕਾਹੀ ਧਰਮਗਾਇਤਿ ਸੁਕਰੇ ਖੁਲਾ ॥

ਗੀ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੇਜਨੁ ਨਾਨਕ ॥

ਦਰਗਹ ਪਰਵਨੁ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਰੇ ਸੁਖ ॥

ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਕਿਰਥਾਰੇ ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੈ ਅਹੰਕ ॥

ਗਨਰੁ ਕ ਸੁਰਗ ਛਿਰਿ ਟਿਕਿ ਰਿਖੈ ਵਤਨੁ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ॥

ਕਹਿਅ ਤਾਨੀ ਦੂਵੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈ ਸੇਗਵੈ ॥ ਅ ॥

ਮਨ ਕਉ ਜੋ ਭੁਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਉਸਾਰਿ ਭੁਲਾ ਟੀਕਿ ਕਾਟਿਨ ॥

ਆਵੈ॥ ਸਰਬ ਕੀ ਰੇ ਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ॥ ੩॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਹੁ ਤੇ ਕ
ਹੁ ਹੋਇ॥ ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾ ਹੀ ਕੋਇ॥ ਜਬ ਇਹ
ਜਾਨੈ॥ ਕਿਉ ਕਰਤਾ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਗਾਹੁ ਜੀ ਨਿ॥ ਹੋਇ
ਰਤਾ॥ ਜਬ ਧਾਰੈ ਕਉ ਥੋਹੀ ਅੰਤੁ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਤੁ
ਹੀ ਚੀਤੁ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਮਗਨ ਸੀਤੀ॥ ਸਾਇ॥ ਤਬ
ਗੁਪਤ ਮਗਾਇ ਦੇਇ॥ ਜਾਇ॥ ਪ੍ਰਗਾਧਿ ਰਪਾਤੇ ਬੰਧਨੁ॥

ਟੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ॥੧੦॥ ਸਹਸਰ ਖਟੇ ਲਖ

ਕਉ ਉਠਿ ਪਾਵੈ॥ ਗਤਿ ਪਾਤਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ॥

ਮਾਨਿ ਕਰੈ ਗੁਰ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ॥ ਨਹ ਤਿਪਤਾਵੈ ਬਿਖਿ

ਖਾਇ॥ ਮਰੈ॥ ਬਿਨਸੈ॥ ਤੇ ਪਨਹੀ ਕਉ ਰਾਜੈ॥ ਤੁਪਨ ਮਨੋਰ

ਥਾਵਿ॥ ਸੁਖਾਉ ਕਾਜੈ॥ ਨਾਮ ਹੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਇ॥ ਬਰਤ

ਗੀ॥ ਵਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ॥ ਆਪੇ ਅਧਿ

ਅਧਿ॥ ਦੁਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ॥੫॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ॥

ਕਰਨੈ ਹਰਾਇ ਸਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚ ਹੁਆ ਜੈ ਸੀ ਦਿਨ

ਇਕਰੈ ਤੈ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪੁਰੁ ਸੇਇ ਸਾਹਿਬੁ

ਕਿਛੁ ਕੀਨੈ ਸੁਆਪ ਨੈ ਰੀਗਿ ਸਬੁ ਤੇ ਦੁਰਿ ਸਬੁ ਹੁਕੈ ਸੀਗਿ

ਭੂਤੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕਾ ਆਪਿ ਹਿਏ ਕਾ ਆਪਿ ਅਨੇ

ਕਾ ਸਰੈ ਨ ਬਿਨੁ ਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਕਹੈ

ਆਸ ਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਆਪਿ ਉਪ ਦੇਨੈ ਸੁਖੁ ਆਪਿ ਪਾਏ

ਗਚੈ ਸਬੁ ਕੈ ਸਾਥਿ ਆਪਿ ਕੀਨੈ ਆਪਿ ਬਿਬੇਕਾ

ਸਤੁ ਕਰਤੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹ ਕਰਨੈ ਹਰਾ ਉਸ ਤੇ ਬਿੰਨ ਕ

ਦੁਖੁ ਭੋਇ ਭੋਇ ਭਾਨ ਬਨ ਤਰੈ ਏਕੈ ਸੋਇ ਅਪੁਨੇ ਚਲ

ਤੁਸੀ ਪਕਰੈ ਹਰਾ ਕਉ ਤਕ ਕਰੈ ਹਰਾ ਅਪਾਹਾ ਅਨ

ਸਾਹਿਬਾਨ ਪਿਸਨਾ ਅਪੁਨੇ ਮਾਰਿ ਨਾਨ ਕਰੀ ਮਤਿ ਕਹੁ

ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿ ਜਾਤਿ ਜਾਤਿ ਪੁਰੁਸੁ ਅਸੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸ

ਦਿ ਕੈ ਨੇਹਿ ਕੀ ਨੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਨਾ ॥

ਕੀਨਾ ॥ ਕੀਨਾ ॥ ਕੀਨਾ ॥ ਕੀਨਾ ॥ ਕੀਨਾ ॥ ਕੀਨਾ ॥

ਗੁਰੂਪਾਅਤਿਤੁੰਦਰਾਪਾਰਾਨੁਪਾਨਿਰਮਲਾਨਿਰਮ ੧੮

ਲਨਿਰਮਲਤੇਰੀਖਾਣੀਆਪਾਟਿਘਾਟਿਤੁਨੀਸੁਵਨ

ਪ੍ਰਾਣੀਆਪਾਵਿਤ੍ਰਪਾਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਪੁਨੀਤਾਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕ

ਅਨਿਪ੍ਰੀਤਾ॥੮॥੧੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਸੰਤਸਰਨੀਜੋਜਨੁਪਰੇ

ਜਨੁਏਧਰਨਹਾਰਾਸੰਤਕੀਨਿਦਾਨਕਬਹਾਰਿਬਹੁਰਿਅੰ

ਵਤਾਰਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਅਾਰਜਾਪੈ

॥ਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਜਮਤੇਨਹੀਛੁਟੈ॥ਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਸੁਖਸਰੂਪ॥

ਸੀਤ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਨਰ ਕਮਾਹਿ ਪਾਇਆ ਸੀਤ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿ
ਸਤਿ ਹੋਇ ਸਾਢੀ ਨਾ ਸੀਤ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿ ਸੇਰਾ ਤੇ ਹੀਨਾ ਸੀਤ ਕੇ
ਤੇਰੇ ਰਖਨ ਕੇਇਆ ਸੀਤ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿ ਧਨਾ ਰਿਸਟੁ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਤਾਧਿ ਪਾਯਾ ਰਿਪਾਜੇ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਸੀਤ ਸੰਗਿ ਨਿਦ ਕੁਭ
ਤਹੈ ॥੧॥ ਸੀਤ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ਸੀਤ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿ ਕਾ
ਗਜਿ ਉਠਵੈ ਸੀਤ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿ ਸਰਪ ਜੋ ਨਿਪਾਇਆ ਸੀਤ
ਕੇ ਦੂਖ ਨਿ ਡਿਗ ਦਯੋ ਨਿ ਵਿਰਮਾਇਆ ਸੀਤ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿ ਤਿਸ

ਨਾਮਹਿ ਜਲੈ ॥ ਸਿਤਕੈ ਦੁਖ ਨਿਸਰੁ ਕੇਛੁ ਲੈ ॥ ਸਿਤਕੈ ਦੁ

ਖ ਨਿਤੇ ਜੁਸ ਭੁਜਾਇ ॥ ਸਿਤਕੈ ਦੁਖ ਨਿਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥ ਸਿ

ਤਦੇ ਖੀਕਾਥਾ ਓਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਨਨਕ ਸੀਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਯਇ ਭੁ

ਥਤਿ ਪਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਸਿਤਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥ ਸਿਤ

ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਿਨੁਟਿ ਕਨੁ ਪਾਈ ॥ ਸਿਤਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ

ਹਤਿ ਮਾਹਾ ॥ ਸਿਤਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪ੍ਰਸੰਸੁ ਹਿਮਾਹਾ ॥ ਸਿਤਕਾ ਨਿ

ਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥ ਸਿਤਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਹੁਦੀਨੁ ॥

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿਦ ਕ ਕਉ ਸਹ ਬਰਗਾ ਸੰਤ ਕੇ ਨਿਦ ਕ ਕਉ ਸਦ ।

ਕਿ ਜੋਗਾ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿਦ ਦੇਖਾ ਮਹਿ ਦੇਖਾ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਕੁ ਵੈਤ

ਉਸ ਕਾ ਰੂਹਿ ਹੋਇ ਸੋਖਾ । ੩॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਅਪਾਵਿਤ

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿ ਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤਾ । ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਰਾਤ

ਲਾਗੈ । ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਸੁਆਤਿ ਆਗੈ । ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਮ

ਹਾ ਅਹੀ ਕਾ ਹੀ । ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਹੀ । ਸੰਤ ਕਾ ਦੇ

ਖੀ ਜਨ ਮੇਲੇ । ਸੰਤ ਕੀ ਦੁਖ ਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ । ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖ

ਕਉਨਾਹੀਠਾਉਨਾਨਕਸੀਤਭਾਵੈਤਾਲਏਮਿਲਾਇ॥੧॥
ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਅਧਖੀਚਤੇਟੂਟੈ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਕਿਤੇਕਸਿ
ਨਪੁਚੈ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਕਉਉਦਿਆਨਿਕੁਮਾਈ॥ਸੰ
ਤਕਾਦੋਖੀਉਵਰਿਪਾਈ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਅੰਤਰਤੋਧੋਰ
ਜਿਉਸਾਸਕਿਨਾਮਿਹਤਕਕੀਲੰਧਾ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਕੀਮਰ
ਕਿਉਨਾਹੀ॥ਆਪਨਕੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਰਿ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀ
ਕਉਨਾਦੋਖੀਨਾਨਕਸੀਤਭਾਵੈਤਾਲਏਉਕ

ਗਿਆਪਾਸੀਤਕਾਦੇਖੀਇਉਕਿਲਲਇਆਜਿਉਜਾਤਕਿ

ਪੁਨਸਛੁਲੀਤਕਫਰਾਇਆਸੀਤਕਾਦੇਖੀਭੂਖਾਨਹੀਐ

ਜਿਉਪਾਵਭੁਟੀਧਨੀਧਾਪਾਸੀਤਕਾਦੇਖੀਛੁਟੀਏ

ਯੇਲਾਜਿਉਭੂਆਰੁਤਿਭੁਖੇਤਮਾਹਿਦੇਹਲਾਸੀਤਕਾ

ਦੇਖੀਧਰਮਤੇਜਤਾਸੀਤਕਾਦੇਖੀਸਦੀਸਥਿਆਕਰ

ਤਾਕਿਰਤੁਨਿਦਕਕਾਧੁਰਹੀਪਾਇਆਨਾਨਕਜੋਤਿ

ਉਤਵੈਸੋਈਕਿਆਵੀਸੀਤਕਾਦੇਖੀਕਿਰਗਰੁਪੁਰ

ਇ ਜਾਇ ॥ ਸਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਚਾਇ ॥ ਸਤ

ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਸਹ ਕਾਈ ॥ ਸਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਨਾ ਰੋਨ ਜੀ

ਵਾਈ ॥ ਸਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਪੁਨੈ ਨ ਆਸਾ ॥ ਸਤ ਕਾ ਦੇਖੀ

ਨਿਚ ਭੈ ਨਿਹਾਨਾ ॥ ਸਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਨ ਡਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥ ਜੋਗ ਰੁਚ

ਭੈ ਸਾ ਕੋਈ ਨਾਇ ॥ ਪਾਇ ॥ ਸਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕ

ਨਾਮ ਚਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤੁ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਚਿਤੁ ॥ ਨਾਨਕ

ਸਦਾ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਸਤੁ ॥ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ॥

ਨੂਰਾਤਿ ਨਤਿ ਨਹਿ ਧਿਆ ਵਸੁ ਸਾਨਿਗਿ ਰਸਿ ਸਾਸੁ ਕੁਕੁਵਰ

ਤੀਤਿ ਸਕਾਕੀਆ ਜੈਸ ਕਰੇ ਤੇ ਸਕਾਕੀਆ ਆਪਨ ਖੇਤੁ

ਜਪਿ ਕਰਨੈ ਹਰਾ ਦੂਸਰ ਕਉ ਰੁਕ ਤੇਈ ਚਾਰਾ ਜਿਨੈ

ਵਿਖਾਰੇ ਤੇ ਸੁਆਪਨ ਨ ਪੁੰਦੇਇ ਬਡੁ ਭਾਗੀ ਨਨਕ ਜਨ

ਜੇਇ ॥ ੮ ॥ ੧੩ ॥ ਸਕੇ ਕੁਤਾ ਤਾਹੁ ਸਿਆਨ ਪਸੁਰ ਜਨਤ

ਜਿਨ ਰੁਤੁ ਭਰਿ ਰਹਿ ਭਇ ॥ ਦੇ ਕਾਸ ਰਹਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਨ

ਤੁਧੁ ਤੁਧੁ ਤੁਧੁ ਤੇਜ ਭੀ ॥ ੧੪ ॥ ਸਟਪ ਦੀ ਮਾਨੁਖ ਕੀ

੨੩

ਟੇਕਾਥੀ ਸਭੁ ਜਾਨੁ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਗੁਰੁ ਵਸੁਨੁ

ਸਕੈ ਦੀਅੈ ਰਹੈ ਅਪਾਰਿ ॥ ਬਹੁ ਗਿਨਿ ਜਨੁ ॥ ੧ ॥

ਅਪਾਰਿ ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੈ ਅਪਾਰਿ ਮਨੁ ॥ ਕੈ ਕਉ ਨਹੀ

ਗਥਿ ॥ ਤਿਸ ਕਾਹੁ ਕਮੁ ਕੁਟਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾਹੁ

ਹਥੁ ਕੀਠੈ ਪਰੇਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੇਇ

ਨਨਕਾਥੀ ॥ ਨਨਕਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਏਸ ਤਹਿ ਸਾਹਿਬੁ

ਕਾਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਕਰਿ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ॥ ਤਿਥਿ ਹੋਇ ॥ ਨਿਰੰ

ਸਦਾ ਸੁਖੇ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜ

ਨੈਨ ਪੁਛੇ ਭੁਠ ਭੁਠ ਕਰੀ ਗੁ ॥ ਸਾਧ ਸੀ ਗੀ ਵਿਨ ਸੈ ਸ

ਭੁਠੇ ਗੁ ॥ ਚਰਨ ਚਰਨ ਤੇ ਸਾਗੀ ਗੀ ਵਿਦਾ ਮਿਟ ਰਿਖਾ

ਪਦ ਪਦ ਗੀ ਵਿਦਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸੁਖ ਨ ਹਰਿ ਕ

ਗੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਨ ਕਰਿ ਜਲਮ ਕਾ ॥ ੨ ॥ ਬਰਭ

ਗੀ ਤੇਜ ਨ ਜਗਮਗੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਬੁਨਗੀ

ਗੀ ॥ ਸੇਧ ਨ ਵੀ ਤੁਗਨੀ ਸੇ ॥

ਗਾਮਨਿਤਨਿ ਮੁਖਿਥੇ ਆਰਿ ਹਰਿਮੁਖੀ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ॥

ਨਹੁ ਤੇਸੁਖੀ॥ ਏਕੇ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ॥ ਗਇਤੁ ਉਤਕੀ ਓਹੁ

ਸੋਈ ਜਾਨੈ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿ॥ ਮਾਨ

ਨਕਤਿ ਨਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਇ॥ ਮਾ॥ ३॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰ

ਪ੍ਰਾਪ੍ਤੁ॥ ਪ੍ਰਸੂਹੈ॥ ਗਤਿ ਸਾਕੀ ਜਾਨਹੁ॥ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੈ॥ ਅਸ

ਧਮੀ॥ ਗਿ॥ ਹਰਿ॥ ਹਰਿ॥ ਮਨੁ॥ ਕਰ॥ ਹਤ॥ ਸਰ॥ ਬਰ॥ ਗਤ॥ ਹਰਿ॥

ਜ॥ ਸੁਰ॥ ਹਤ॥ ਮਾ॥ ਨ॥ ਦਿ॥ ਨੁ॥ ਕੀ॥ ਰ॥ ਤ॥ ਨੁ॥ ਕ॥ ਵ॥ ਲ॥ ਕ॥ ਪ੍ਰਾ॥ ਨ॥ ਗਿ॥

ਹਸਤੁ ਮਾਹਿ ਜੀ ਨਿਰਘਨਾ ਏਕੁ ਪਾਰਿ ਜਿਤੁ ਸਨਕੀ ਮ

ਸਾਹਿਤਿ ਸਕੀ ਕਟੀ ਮੇਜ ਸਾਕੀ ਫਸਾ ਪਾਰ ਕੁਹ ਮਕੀ

ਜਿਤੁ ਸਨਕੁ ਖਾਨਨ ਕਾ ਤਿਸਾਹਿ ਨ ਲਗਾਹਿ ਦੁਖਾ ॥੦॥

ਜਿਸ ਕਉ ਗਹਿ ਪੁਰੁ ਮਾਨਿ ਚਿਤਿ ਮਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਤੁਸੁ ਹੇ

ਕਾਨੀ ਰੁਲਾਵੈ ॥ ਜਿਤੁ ਪੁਰੁ ਮੁਖੁ ਨ ਕਿਹ ਪਾਕਰੈ ॥

ਜਿਸੇ ਵਕੁ ਕਹਾ ਕਿਸ ਤੇ ਰਹੈ ॥ ਜਿਸੇ ਸਾਹਿਤਿ ਸਟਾਹਿ ॥

ਮਾਮਾ ਮੁਨ ਕਹ ਜਸਾਹਿ ਸਾਹਿਤਿ ਸਾਹਿਤਿ ॥ ਸੋਧਤ

ਸੋਧਤੁਸੋਧਤੁਸੀਤਿਅਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਤੁਸਤੁਤੁ

ਤਿਅਗੁਰਜਬਦੇਖਇਤਕਸਭੁਕਿਛੁਤੁਤੁਨਨਕਸੇ

ਤੁਖਮੁਸੋਟੀਅਸਭੁਤੁ॥੫॥ਨਹਕਿਛੁਜਨਨੇਨਹਿ

ਛੁਮਰੈਅਪਨਚਲਿਤੁਆਪਹੀਕਰੈ॥ਅਵਤੁ

ਵਨੁਦ੍ਰਿਸਟਿਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ॥ਅਭਿਅਸਾਸਿਤੁ

ਸਭੁਸਿਸਟਿ॥ਅਪੇਅਪਿਸਗਲਮਦਿਅਪੇ॥੬॥

ਨਿਕਰੁਗਤਿਗਚਿਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ਅਭਿਅਸਿਤੁ

ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਧਰਨ ਪਾਧਰਨ ਰਿਹਾ ਰਿਹਾ ਕਰਮੰਗਾ ਮਲਕ

ਭੇਦ ਤੁਰਕ ਪਾਧਰਨ ਪਾਧਰਨ ਪਾਧਰਨ ਤਨਕਾ ਪਾਧਰਨ

ਫਿਰ ਜਿਨ ਪਾਧਰਨ ਤੁਰਕ ਪਾਧਰਨ ਤੁਰਕ ਪਾਧਰਨ

ਪਾਧਰਨ ਤੁਰਕ ਪਾਧਰਨ ਪਾਧਰਨ ਪਾਧਰਨ ਪਾਧਰਨ

ਪਾਧਰਨ ਪਾਧਰਨ ਪਾਧਰਨ ਪਾਧਰਨ ਪਾਧਰਨ

ਪਾਧਰਨ ਪਾਧਰਨ ਪਾਧਰਨ ਪਾਧਰਨ ਪਾਧਰਨ

ਪਾਧਰਨ ਪਾਧਰਨ ਪਾਧਰਨ ਪਾਧਰਨ ਪਾਧਰਨ

ਨੇਕਿਰਪਾਕਗਹਿਬਰੁਗੈ ਨਤੁਜਪਤੁਪਾਵਹਿਬਿ ੧੮੦

ਸਾਖਾਨਾਨਕਤਿਨਪੁਰਖਕਉਉਤਮਕਾਰਿਆਨੁ॥੧॥

ਜੇਕਿਛੁਕਰੈਸੋਪੁਰੁਕੈਗਿਆਸਦਾਸਦਾਬਸੈਹਰਿਸੇ

ਗਿਆਸਹਜਸੁਰੁਹਿਉਹੈਸੋਹੈਇਕਰਣੈਤਹੁਪਣੈ

ਸੋਇਪੁਰੁਕਾਕੀਆਜਨਮੀਠਲਗਾਨਾਜੈਸਾਸਾਦੈ

ਸਾਦਿਸਟਾਨਾਜਿਸਤੇਉਪਜੈਤਿਸੁਮਾਹਿਸਾਏ॥੨॥

ਸੁਖਨਿਧਾਨਉਉਨੁਕਨਿਯਾਏ॥ਸਾਸਾਸਕਉਥਾਏ॥

ਦੀਨੇ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਾਨੁ ਟੇ ਕੋ ਜਾਨੁ॥੮॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥

ਸਰਬ ਕਾ ਰੂਪੁ ਰਪੁ ਤਿਰਥਾ ਜਾਨਨ ਹਾਹਾ ਜਾ ਕੈਸੇ

ਅਚਨੇ ਉਧਰੀ॥ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਹਾਹਾ॥੧॥ ਅਸਟ ਪਦ

॥ ਟੁਟੀ ਹਾ ਦਨ ਹਾਰਹੁ ਪਾਲਾ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਆਪੇ ਪ੍ਰ

ਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਸਰਬ ਕੀ ਚੇਤਾ ਜਿਸੁ ਮਾਂ ਨ ਮਾਰੀ॥ ਤਿਸ ਤੇ

ਕਿਓ ਕੋਈ ਨਾਹਿ॥ ਹੇ ਸਨਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਾ॥ ਅਕਿਸ

ਜੀ॥ ਜਿਸੁ ਮਾਂ ਪੇਸਾ॥ ਆਪਨ ਕੀ ਆਕੁ ਨ ਹੋਇ॥ ਜੇਸ

ਉਪਾਨੀਸ਼ਦ ਚੋਕੋਇ।। ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨ ਯੀਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਨ ਕਾਸਿ

੧੮੮

॥ ਗਾਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਪਤੁ ਤੁਹੈ ਨਿਰੰ

ਜੈ ॥ ਪੁਰੁ ਕੀਜੈ ਤਿਸੁ ਗਲਪੁ ਟਸੈ ॥ ਧਨੁ ਵਤੈ ਤੇਰਿ

ਕਿਆ ਕੋ ਗਰਬੈ ॥ ਜਾਸੁ ਬੁਕਿਛੁ ਤਿਸੁ ਕਾਦੀ ਆਦਰਬੈ

॥ ਅਤਿ ਸੁਹਾਜੈ ਕੋ ਕਹਾਵੈ ॥ ਪੁਰੁ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹਾਧਾਵੈ

॥ ਜੇਕੋ ਇਥੈ ਦਾਤਾ ਹੁ ॥ ਤਿਸੁ ਦੇਸੁ ਰਾਹੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾ

ਹਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰਪੁਸਾਦਿ ਤੁਟੈ ਹਉਰੈ ਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ

ਸਦਾ ਅੰਗੁ ॥੨॥ ਜਿਉਂ ਦਰ ਕਉ ਬਖਸੈ ਬੰਸਨੁ ॥੩॥

ਉਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੀ ਮਨੁ ॥ ਜਿਉਂ ਪਾਖਾਣੁ

ਨਾ ਵ ਚਕਿਤ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣੁ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤ

ਹੈ ॥ ਜਿਉਂ ਅੰਧ ਕਾਰ ਦੀ ਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸ

ਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਤੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਜਿਉਂ ਮਾਰ ਉਦਿਅਨਿ

ਮਹਿ ਮਾਰ ਗੁਪਾਵੈ ॥ ਤਿਉਂ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ

ਗੁਣਵੈ ॥ ਤਿਨ ਸਿਤਨ ਕੀ ਬਾਛੁ ਉਧੁਰਿ ॥ ਨਨਕ ਕੀ

ਭਿੰਨ ਚਾਪੁਗਿ॥ ੩॥ ਅਨਮੁਹਕ ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ੨॥

ਮੇ॥ ਪੁਰਬਿਲਿਖੇ ਕਾਹੇ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਦੁਖਤੁ

ਖਪੁਰੁ ਦੇਵਨਹਾਰੁ॥ ਅਵਗਿਤਿ ਅਗੀ॥ ਤੁਤਿ॥ ਨਹਿ

ਚਿਤਹਾ॥ ਜੋਕਿ ਫੁਕਰੈ ਸੇਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ॥ ਕੁਲਕਾਰੈ

ਫਿਰਿ॥ ਅਜਨਾਕਉ ਨਖ ਸਤੁ॥ ਮਾਣੀ ਤੇਰੈ ਸੇਵਿ॥ ੧॥

ਪਾਟਿ॥ ਹਿੰਦਿ॥ ਸਿਲੇ ਕੁਪਤੀ॥ ਗਾ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਜਪਿ॥

ਰਦੇ॥ ਮਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿ॥ ਤੇ ਤੀਪਰਿ॥ ਜਾਹਿ॥ ੧॥ ੨॥

ਖਰਕ ਉਲੇਨਿ ਤੁਆਇਆ ਰਾਮਨੁ ਸੇ ਤਨ ਪਾਰਿ ਪ

ਇਆ ਤਾਜਿ ਅਉ ਮਾਨੁ ਲੇਹਿ ਮਨ ਮੋ ਲਾ ਰਾਮਨੁ ਮੁਰਿ

ਰਦੈ ਅਹਿ ਤੁਲਿ ਲਾਇ ਬੇ ਪਸੰਤੁ ਹਸੀ ਗਿ ਬਾ ਲੁਆ

ਵਰਿਤਿ ਮਾਰਿ ਚਿਧਿਆ ਜੰਜਾਲਾ ਧੀ ਨਿਧੀ ਨਿਕਰੇ

ਸਤੁ ਕੋਟਿ ਮੁਖ ਉਜਲ ਰਿਦਰਗ ਹਸੇ ਟਿਅਇ

ਹੁਵਾ ਪਾਹੁ ਵਿਹਲਾ ਵਾਪਰੈ ਨਨਕਤ ਕੈ ਸਦ ਬ

ਇਹ ਹੈ ਪਾਚਰਨ ਸਾਧਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ਮਨ

ਰਖਿਸਾਧਕਉਨਾਪਨਾਜੀਉਆਸਾਧਕੀਧੁਰਿਕਰਹੁਇ
 ਸਨਨੁਆਸਾਧੁਪਾਰਿਜਾਈਮੇਕੁਰਖਨੁਆਸਾਧਸੇਵਾ
 ਵਰਗੁਗੀਪਾਈਮੇਆਸਾਧਸੀਗਿਗਰਕੀਰਤਨੁਗਾਈ
 ਮੇਅਨਿਕਾਬਿਪਨਤੇਸਾਧੁਗਾਥੇਹਰਿਗੁਨਗਾਇਅੰ
 ਮਿਤਰਸੁਚਾਥੇਹਿਟਗੀਸੀਤਹਦਰਿਆਇਆਸਰ
 ਬਸੁਖਨਨਕਤਿਤਪਾਇਆਫੀਮਿਰਤਕਕਉਜੀਰ
 ਵਾਲਨਹਾਗਾਭੂਖੇਕਉਦੇਵਤਆਧਾਗਾਸੁਖਕਨਿ

ਸਾਨਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਆਗਿਆ ਪੁਰ ਵਿਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹ

ਵਾਪਸੀ ਸਰੂਪਿ ਤੁਤਿ ਸਕਾ ਓਹੁ ਕਰ ਦੇ ਜੋਗੁ ਅਤੁ

ਤੁਥਿ ਨੁ ਦੁਸਰੇ ਅਨੁਗੁ ਜਾਪਿ ਜਨਮ ਦਾ ਸਦਾਇ

ਤੁਹੀ ਦੀ ਸਰੂਪੇ ਉਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰ ਵੀ ਕਰਿ

ਬਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉਨ ਤੁਹੀ ਆਨਾ ਨ ਕਰੇ ਜਨੁ ਨਿਰ

ਸਰੂਪੀ ਅਸਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਰੁਕੀ ਪਰ ਤੀਤਿ ਤਿ

ਤੁਜਾ ਨਾ ਵੈ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਚੀਤਿ ਚੁਕਤੁ ਚੁਕਤੁ ਤੁਨ

ਅੰਤਿ ਤੁਛੇ ਹਿਯਾ ਜਾ ਕੇ ਰਹਿ ਦੇਸੇ ਕੋ ਰਹਿ ਯਾਸੁ ਕੁਰਹਣੀ ॥ ੧੨੩ ॥

ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਹਰ ਤਾਸੁ ਚੁਹਿਰ ਦੇਸਤਿ ਸੁਖਿ ਕਰਤਾਸ ॥

ਚੀਦ੍ਰਿਸ਼ਾ ਟਿਸਾ ਚਾਅ ਕਾਰੁ ਯਾਸੁ ਚੁਵਰ ਤੈਸਾ ਚੁਪਾਸ ॥

ਗੁਪਾਠ ਕ੍ਰਹਮੁ ਜੇਨਿਸ ਚੁਕਾਰਿ ਜਾਤਾ ਨਨ ਕੇਸ ਜੇਨੁ ॥

ਸਚਿਸਾ ਮਾਤਾ ॥ ੮ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਗੁਪਨ ਦੇਖ ਨੀਉ ॥

ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਭੁਟ ਤੇ ਭੁਭਿਨਾਗਤਿ ਸਚਿ ਚੁਟਾਏ ਨਨ ॥

ਕਾਜਿਉ ਹੋਵੇ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਸਟ ਪਦੀ ॥

ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੁਤ੍ਰ ਸਨਾਤਿਤੁ ਸਾਤੁ ਪਾਤੁ ਪੁਤ੍ਰ

ਤਿਤਿ ਸਾਤੁ ਪਾਤਿ ਸਤਿ ਪਰੇਨ ਜੀ -- ਰਿਕੁ ਕੋਇ

ਸਤਿ ਪਾਤਿ ਰਿਕੁ ਕੋਇ ਸਾਤੁ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ

ਸਾਤਿ ਰਿਕੁ ਕੋਇ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ

ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ

ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ

ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ

੨੦

ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾਨੇ ਕੋਠੇ ਹੋਗੁ ॥ ੧੮੩ ॥

ਸਕਾਸੀ ਤਨ ਜਾਨੇ ਹੋਗੁ ਅਨ ਦਹੁ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾਨੇ

॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀਆ ਰਿਪ ਰਿਤ ਕੈ ॥ ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੂ

ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥ ਰੂਪ ਮਹਿ ਰੂਪੀ ਸਹੁ ਗ੍ਰਿਹ ਸਤ ਮਹਿ

ਰੋਗੀ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਰੁਗਤ ਹਸੁ ਖੁਪਾਇਆ ॥ ਨ ॥

ਨਕਾਤਿ ਸੁਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਨ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧੮੪ ॥

ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਿਤ੍ਰ ਨਾਰੀ ॥ ਸਚਾ ਲਦੇ ਵਹਾਰੇ ਅਵਗੁ ॥ ਹੋ ॥

ਮਿਤੁ ਕਾਜ ਨਖੁ ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੁਤੁ ਸਗਲ ਪਰੇਈ ਅਪੁਨੈ

ਸੁਤਿ ਤਾ ਸੁਮਾਤਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਰੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ਜਨ ਦਾਸ

ਨਖੁ ਪਿਆਰੁ ਫਿਰਿ ਸੇਇ ॥ ਤਿਉ ਬੁਟ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਰੁਖ ਮਾਏ

ਜਗਮੀ ਅਰੰਭਿ ਰਿਸਾਵੈ ਜਾਣੈ ॥ ਉਚਨੀ ਚਤਿ ਸਕੇ ਅਸ

ਬਨਾ ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ

ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੇ

ਬਿਸਥਾਪੁ ਪੁਰੁ ਮਧਿ ਨਾਸੀ ਏਕ ਕਰੁ ॥ ਨਾਨਾ ਚਲਿ ਤਕੇ

ਧਿਨਮਾਰਿ॥ ਪੁਰਿਗਰਿ॥ ਪੁਰਨਸਰੁ ਰਾਇ॥ ਨਾਨਕਾਏਯਿ॥

ਬਨਤਬਨਾਈ॥ ਅਪਨੀਕੀਸਾਤਿ॥ ਮਾਧੇਪਾਈ॥ ਸਰੁ॥

ਟਿਤਿਸਕੇਸਰੁ॥ ਤਿਸਕੇਟਾਉ॥ ਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈ॥ ਨਾਨਕਾ॥

ਰਿਨਾਉ॥ ਨਾਮਕੇਧਰੇ॥ ਸਰਟੇਜੰਤਾ॥ ਨਾਮਕੇਧਰੇ॥

ਬਹਮੰਤਾ॥ ਨਾਮਕੇਧਰੇ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ॥ ਬੇਦਪੁਰਾ॥ ਨਾਮਕੇ॥

ਧਰੇ॥ ਸੁਨਨਗਿ॥ ਨਾਨਕਿਆਨਾ॥ ਨਾਮਕੇਧਰੇ॥ ਆਗਾਸਾ॥

ਤਾਤਾ॥ ਨਾਮਕੇਧਰੇ॥ ਸਗਲਾ॥ ਨਾਮਕੇਧਰੇ॥

ਸਾਸਤਰੀ ਕੁੰਵਰ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਾਹਿਬ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸੁਵਨਾ ਕਰਿ

ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਪਨੈ ਨੀਅਤ ਕਾਏ ॥ ਨਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ

ਸਾਹਿਬ ਜਨੁ ਗਾਇ ਪਾਏ ॥ ੫ ॥ ਰੂਪ ਜਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸ

ਧਾਨੁ ॥ ਧੁਰ ਧੁਰ ਸਤਿ ਕੇ ਵਲ ਪਹ ਪਾਨੁ ॥ ਕਰਤੂਤਿ ਜਤਿ

ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਕਾਈ ॥ ਸਤਿ ਧੁਰ ਪਸਰੁ ਸਾਹਿਬ ਸਾਖੀ ॥

ਸਤਿ ਕਰ ਸੁਖ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥ ਧੁਰੁ ਸਤਿ ਜਤਿ ਉਤਪਤਿ

ਸਾਹਿਬੁ ਰਾਖੀ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਜਿਸ ਰਿਖਾ ਏ

ਤਿਸਹਿਸਰੁ ਰੁਲੀ॥ ਸਾਤਿ ਨਾਮੁ ਪੁਰੁ ਕਾਤੁ ਖਦਾਈ॥ ੧੨੬॥

ਸੁਸੁ ਸਾਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਤੇ ਪਾਈ॥ ਏ॥ ਸਾਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੁ

ਉਪਦੇਸਾ॥ ਸਾਤਿ ਤੇਜ ਨ ਜਾ ਕੇਰਿ ਦੇਖੁ ਦੇਸਾ॥ ਸਾਤਿ ਨਿਰਤਿ

ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਇ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਾਤਿ ਤੇਇ॥ ਅਸੀਪ

ਸਾਤਿ ਕੀ॥ ਅਸਰੁ ਸਾਤਿ॥ ਅਪੇਜਾਨੈ ਸਾਪਨੀ॥ ਮਿਤਿ ਰਤਿ

॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਸਟਿ ਸੁਕਰ ਟੈਹਾ॥ ਅਵਰ ਨ ਬੂਝੁ ਕਰਤ

ਕੀਚਹਾ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ॥ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ॥ ਕੀ॥ ਅ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ॥ ਤਿਨ

ਗੁਵੰਤੋ ਵਰਤੀਆ ॥ ੧ ॥ ਅਬਿਸਮਨ ਕਿਸਮ ਰੁਣੇ ਕਿਸ

ਮਾਦਾ ॥ ਜਿਨਿ ਕੁਇਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸੁਆਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭ

ਕੈਰੀ ਹਿਰਾ ਚਿਜ ਨ ਰਹੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨ ਪਦਾਰਥ ਲਤੇ ॥

ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਟਨ ਹਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੀ ਹਿ ਤਰੈ ਸੀ ਸਾਗਾ ਜਨ

ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਕੁ ਰਾਗੀ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸੀ ਹਿ ਏਕ ਲਿਵਤਾ ਹੀ

॥ ਗੁਨ ਗੋਬੰਦ ਕੀ ਰਤ ਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨ

ਕਟੁ ਪਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਅਦਿਸੁ ਹੁਜੁ

ਗਾਇਸਤੁ ਪੈ ਰਿਸਚੁਨ ਨ ਕਹੈ ਰਿਸਚੁ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ਚਰਨ ਸਤਿਸਤਿ ਪਰਸਨਤਾ ਪੂਜਾ ਸ

ਤਿਸਤਿ ਸੇਵ ਦਹਾ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਸਤਿ ਯੋਧਨ ਹਰਾ ਸ

ਪੁਸਤਿਸਤਿ ਪਿਆਟੁ ਨਹਾ ॥ ਨਹੀ ਪਾਤਿਗੁਰੂ ਗੋਸਤਿ

ਗੀ ॥ ਅਪੇਗੁ ਕਲਾ ਪੇਗੁ ਟਕਾਈ ॥ ਅਸਚੁ ਸਚੁ ਸਿ

ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ॥ ਸਤਿਸਤਿ ਸਤਿਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ॥ ਸੁਖੁ

ਹਰਦਿ ਸਤਿਸਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ॥

१॥ सावित्री पुत्रि देवि नि नि माहि मा कर सक रा दस

ति न भु भु प ह नि मा ना वै रि दे वि सृ त रू त्ता

दि मा त त्तु चि मा नु ति सु मा नि भू रा द रि मा नं दे त

नि वृ त्तु रि चि दे व मा न नि स त्तु रि य नि मा रि त्तु मा

॥ सा वि त्रि पु त्रि दे वि नि नि मा हि मा कर सक रा दस

ति न भु भु प ह नि मा ना वै रि दे वि सृ त रू त्ता

दि मा त त्तु चि मा नु ति सु मा नि भू रा द रि मा नं दे त

ਗਿਆ ਕਾਹੀ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕ ਨ ਦਾ ਪੁਜਾਹੀ ਠਾਕੁਰ ੧੨੬
 ਰਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਅਨਿਪਰਤੀਤਿ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ
 ਨਿ ਠਾਕੁਰ ਹੀਤਿ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਉਸੇ ਵਕਤ ਜਾਨੈ ਸੀ ਗਿਆ
 ਭੁਕਾ ਸੇਵਕ ਨਾ ਮਕੈ ਹੀ ਗਿਆ ਸੇਵਕ ਕਉ ਰੂਪ ਲਾ
 ਹਾਗਾ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਾਖੈ ਨਿਰੋਕਤਾ ਸੇਵਕ ਜਿਉ
 ਏਆ ਪੁਰੁਪਾਹੈ ਨਨਕ ਸੇਵਕ ਸਾਸਿ ਸਾਨਿਸਨ
 ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਅਪੁਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਚਕੈ ॥ ਪਸੇ ਸੇਵ

ਕਰੀਸਪੁਰਗਾਥੈ॥ ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਦੇਇਵਗੁਣੀ॥

ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਨਾਨੁਜਪਾਈ॥ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਅੰ॥

ਸਿਪਾਰਿਗਾਥੈ॥ ਤਕੀਗਾਤਿਮਿਤਿਕੋਇਨਲਾਥੈ॥ ਪ੍ਰਕੁਸੇ

ਸੇਵਕਕਉਕੋਨਪਾਹੁਚੈ॥ ਪ੍ਰਕੁਸੇਸੇਵਕਉਚਤੇਉਚੈ॥

ਜੈਪ੍ਰਕੁਅਪਨੀਸੇਵਾਕਉਇਆ॥ ਨਾਨਕਸੇਸੇਵਕੁਦਰ

ਇਸਿਪ੍ਰਕਟਾਇਆ॥ ਨੀਕੀਕੀਗੀਸਾਹਿਕਲਗਾਥੈ

ਗੁਸਾਸਕਰੈਲਨਕਰਕੋਟਿਲਾਥੈ॥ ਜਿਸਕਾਸਾਨੁਨਕਾ

ਦੁਖਾਧਿਪਾਤ ਕਉ ਰਾਖ ਤਵੇ ਕਹਿਹਾ ਥਾਮੁ ਨਾਮੁ

ਤਨ ਕਰਤ ਕਉ ਰਾਤਿ ਤਿਸ ਤੇ ਕਰਤ ਕਿ ਕਿਰਧੇ ਜਾ

ਤਿਸ ਰੋ ਨਰਾਥੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕਰਾ

ਪਾਤਿਸੁ ਭੋਇਸਾ ਕਉ ਜੇ ਕਰਹਿ ਰੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭੂਖਿ

ਨਾਨਕ ਪੁਰੁ ਅਲਖ ਵਿਸੁਣੀ ਪਾਤਿਸੁ ਕਰਾ ਕਰਾ ਕਉ

ਜਪੀਨੇ ਪੀਨੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਟਿਹੁ ਸੁਤਨੁ ਸੁਪੀਨੇ ਨਾਨਕ

ਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਉ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਮੀ

ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ
 ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ
 ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ
 ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ
 ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ
 ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ
 ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ

ਨੈ॥ ਗਤਿ ਸਕੀ ਮਾਹਿ ਸਾਕਉ ਨ ਬਖਾਨਉ॥ ਗਤਿ ਸਕਾਉ

ਨੁਕਰਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ॥ ਅਠ ਪਧਰਿ ਪ੍ਰਤਿ ਬਸਾਹਿ

ਬੂਰੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ॥ ੧॥ ਅਨ ਸੇਹੇ ਤਿਨ

ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ॥ ਅਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਇ॥ ਜਿ

ਨਿਜ ਨਿਅਪਨ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਤਾ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਰਬ ਬੋਧਕ

ਦਾਤਾ॥ ਗਤਿ ਸਕੀ ਸਗਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ॥ ਗਤਿ ਸਕੀ

ਦਰਸਿ ਸੁਖ ਪਾਪਿ ਟਾਵਹਿ॥ ਅਵਰ ਜਿਸ ਨ ਪਾਪ

ਗਲੀ ਛਾਨੂ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੁਸੇ ਵਾਲਾ ਗੁਆਵ

ਤੁਜਾ ਨੂਨੇ ਵੀ ਤੇਰਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੁਜਾ ਪੁਸਦ

ਪੈਰਾ॥ ੮॥੧੭॥ ਸਲੋਕਾ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਨਿਜਾ ਨਿ

ਆਸਾ ਤਿਉ ਹਾਤਿ ਸਕਾਨਾ ਉ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸੀਰੀ ਸਿਖੁ

ਧਰੈ ਨਾਨਕ ਚਰਿਤੁ ਨ ਗਾਉ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥

ਸਾ ਤਿਉ ਹਾ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਾ॥ ਸੇ ਵਕ ਕਉ ਗੁਰ

ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰ ਦੁਰਸਾ ਤਿਸ ਕੁ ਹਰੈ

ਗੁਰਬਚਨੀ ਗਰਿਨਾਉ ਉਚੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਕੈ

੨੦

ਨਕਾਟੈ ਗੁਰਕਾਸਿ ਖੁਕਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਿ

ਖਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ਗੁਰਕਾਸਿ ਖੁਵਰਤੁ ਗੀਰੈ

ਸਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸ

ਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਕਉ ਜੀ ਅਨਾਇਸ ਮਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕੈ

ਹਸੇ ਵਕ ਜੇਰੈ ਗੁਰਕੀ ਅਗਰਿ ਆ ਅਨਮਾਹਿ ਸਰੈ

ਆਪਸ ਕਉ ਕਾਰਿ ਕਉ ਨ ਜਾਨੈ ਗਰਿਹ ਰਿਨੁ ਤਿ

ਦੇਸੁ ਭਾਖਿਅਾ ਫੈਸਾਨੁ ਵੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ਆਤਿਸੁ

ਮੇਵ ਕਰੇ ਕਾਹਜੁ ਗਨਿਆ ਮੇਵ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਰਕਾਮੀ॥

ਚਿਸਕਉ ਹੋਤੁ ਪਗਾ ਪਾਤਿਸੁ ਆਮੀ॥ ਅਪਨੀ ਫਿਪਾ

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ॥ ਆਤਿਥੇ

ਹੋ॥ ੨॥ ਕੀਸਾ ਕਿਸ ਦੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ॥ ਸੇ ਸੇਵਕ ਪਾ

ਸੇ ਗੁਰ ਕੀ ਆਤਿਜਾਨੈ॥ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿਨਾ

ਦਿਸਾ॥ ਨਿਕ ਬਾਹਰ ਕਰੀ॥ ਬਾਹਿਜਾਉ॥ ਸਰਬ ਨਿਧ

੨੫

ਨਜੀਅਕ ਦਾਤਾਅਠਪਦਪਾਰਕੁਹਿਰੀਗਿਰਾਤਾ॥

ਕੁਹਮਮਹਿਜਨੁਜਨਮਹਿਪਾਰਕੁਹਮੁ॥ਏਕਹਿਅਪਿ

ਨਧੀਕਛੁਰੁਗਮੁ॥ਸਹਸਸਿਆਨਪਲੁਇਆਨਜਾਏ

ਐ॥ਨਾਨਕਐਸਾਗੁਰਬਰਤਾਹੀਪਾਣੀਐ॥੩॥ਸ

ਫਲਦਹਸਨੁਪੇਖਤਪੁਨੀਤਾ॥ਪਰਸਤਿਚਰਨਗਾਤਿਨਿ

ਹਮਲਗੀਤਿ॥ਬੇਟਤਸੇਹਿਰਮਗੁਨਰਵੇ॥ਪਾਰਕੁਹਮ

ਕੀਦਰਗਹਗਵੇ॥ਸੁਨਿਕਹਿਬਚਨਕਰਨਸਾਧਯੋ॥੪॥

ਸਾਨੀ ਤੋਂ ਭੁਲਾਤੁ ਮਪਤੀ ਨੇ ਪੁਰੁ ਰੁਗੁ ਮਾਇਰ ਜਾ ਕਾਮੀ

ਕਾਮੀ ਮਿਤਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੀਤਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਅੰਤਰੀ

ਸਾਤਿ ਨਹੀ ਪਾਟੀ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿ ਸੁਲਏ ਮਿਲ ।

ਹੋ ॥ ਜਿਹ ਬਾਟੇ ਕਉ ਸਤਤਿ ਅਨੇਕਾ ਸਾਤਿ ਪੁਰਖ

ਪੁਰਨ ਕਿ ਕੇ ਕਾ ਕਾ ਹੁ ਬੋਲ ਨ ਪੁਚਤ ਪ੍ਰਨੀਅਗ

ਮਾਗੋ ਚਰ ਪੁਰੁ ਨਿਰਕਾਨੀ ॥ ਨਿਰਾਹਰ ਨਿਰਵੈ ਰਸੁ ਕਦਾ

ਦੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀ ਮਾਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਕੁਗਤ ਬੀ

ਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹੀ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹੀ॥

ਦਬਾ ਲਿਹਾਹੀ ਸਾਤਿ ਗੁਣਾ ਪੁਨੇ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ॥ ੫॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਗੁਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ॥ ਮਾਮੁ ਜੋ ਤੋਇ॥ ਉਸ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕ

ਦੋ ਬਿਨਾਸਾ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨ ਤਾਜਾ॥ ਆਠ ਪਹਰ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ॥ ਜਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ॥

ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ॥ ਅਨਮਾਇਓ ਖੀਰ ਹਰਿ ਹ

ਏਕਾਮੀਧਕਾਰਦੀਪਕਪਰਗਾਜੇ॥ਨਾਨਕਭਰਮਸੇ॥

ਦੁਖਤਰਤਨਸੇ॥ਵੀਤਪਤਿਮਾਰਿਠਾਦੁਵਰਤਾਈ॥

॥ਅਨਦੁਗੁਇਆਦੁਖਨਾਠੇਗੁਈ॥ਜਾਨਸਾਮਰਨਕੇ॥

ਟੇਅੰਦੇਸੇ॥ਸਾਧੁਕੇਪੁਰਨਉਪਦੇਸੇ॥ਰੁਉਚੁਕਾਨਿਰਭ

ਉਰੇ॥ਬਸੇ॥ਸਗਲਵਿਆਧਿਅਨਤੇਖੇਨਜੇ॥ਜਿਸ

ਕਾਸਾਤਿਨਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਸਾਧਸੀਗਿਜਪਿਨਪੁਤੁਰਾ

ਗੀ॥ਬਿਤਿਪਾਂਈਚੁਕੇਰੁਮਗਵਨਾ॥ਸੁਨਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿ

ਜਤੁਸ੍ਰਵਨ॥੧॥ ਨਿਰਕੁਨੁਆਪਿਸਰਕੁਨੁਕੀਚ
ਹੀ॥ ਕਲਾਧਾਗਿਜਿਨਿਸਰਾਕੀਸੋਹੀ॥ ਅਪਨੇਚ
ਹਿਤਪੁਰੁਆਪਿਬਨਾਏ॥ ਅਪਨੀਕੀਸਤਿਅਪੇ
ਪਾਏ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਦੁਜਾਨਹੀਕੋਟਿ॥ ਸਰਬਨਿ
ਹਿਤਹਿਏਕੋਜੋਟਿ॥ ਓਤਿਪੋਤਿਹਵਿਅਾਰੁਪਰੰਗ
॥ ਰੂਟੇਪੁਗਾਸਸਾਧਕੈਸੋਹੀ॥ ਰਚਰਚਨਾਅਪਨ
ਕਲਧਾਹੀ॥ ਅਨਿਕਾਰਨਨਕਬਲਿਹਰੀ॥

॥ ८॥ १८॥ सल्ले कुसुमसिद्धि चाले विदुषः

नविधि सल्ले विदुषः हरिहरि ननु कस्य वन
मा

न नवति पुरुषः १॥ अस्य पद्वी ॥ सिद्धि

मिद्धि वर पद्वी चारु टेकुसि मरि ननु मा पद्वी

मा वर पद्वी वरु मीतु विमरु चारु चरु

व नवति वरु मरि उरु पद्वी कुरु कुरु

पुरुषः चारु विदुषः चारु ननु चरि वरु

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਰੁਗਵੰਤਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕਾ ਨਿਰਮਲ

ਲਾਮੰਤਾ ॥ ਏਕਾ ਸਾਸਰਾ ਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਰ ਕਰ

ਨਾਨਕਾ ਮਾਟਿ ਜਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਹਿ ਕੀਟਉ

ਠਿਧਾ ਵਾਹਿ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਸੁ

ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਥਾਛਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਧੁ ਜੀਤਿ

ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਨੇਰਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਕੁਟੀ ਕਰੀ ॥

ਸਾਧੁ ਭਰੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥ ਨਾਨਕਾ ॥

ਰੋਗੁਨਜਾਇ ॥ ਰੋਗੁਮਿਟੈਹਰਿ ਅਵਖਧੁਲਾਇ ॥ ਸ

ਰਕਸਿਪਾਨਸਾਰਿ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ ॥ ਜਪਿਨਨਕਦ

ਰਾਇ ॥ ਹਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਅਨਪਰਬੋਧਹੁਹਰਿਕੈਨ

ਇ ॥ ਦਹਦਿਸਿਧਾਵਤਆਵੈਠਾਇ ॥ ਤਕਉਕਿ

ਪੁਨਰੁਗੈਕੋਇ ॥ ਜਾਕੈਰਿਦੇਖਸੇਹਰਿਸੋਇ ॥

ਅਤਤਤੀਨੰਦਹਰਿਨਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਚ

ਸੁਖੁਪਾਚਾ ॥ ਕਉਇਕਿਨਸੇਪੁਰਨਹੋਇ ॥ ਸਾਸਾ ॥ ਕੁਰ

ਤਿਰੁਹਾਇਆ ਤੁਮ ਪਲਾਸਾ ॥ ਤਿਤੁ ਪਾਹਿ ਜਾਇ ਬ

ਸੈਅ ਕਨਾਸੀ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਕਾ ਟੀਜ ਮਠਾਸੀ ॥ ੩

॥ ਤਤੁ ਕੀਚਾਰੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਜੋ ਕੋ

ਕਾਚਾ ॥ ਆਵਾਹੁ ਦੁਮਿਟੈ ਪੁਰੁ ਸੇਵਾ ॥ ਅਪੁਤਿਅ

ਹਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਏਕੁ ਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਤੇ

ਧਾਰਾ ॥ ਹਿਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨੁ ਧਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕੁ ਉਪਾਵ

ਨ ਛੂਟਨ ਹਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥

॥ श्रीगुरुदेव वरप्रसादनामस्तु ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਦੇਵੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਤੁ ਮੀਤੁ ਕਰੰਤੁ ਸਾਹਿਬੁ ॥

ਤਾਗਿਨਿ ਤੇ ਕਪੜੇ ਤੇ ਮਾਫਨ ਸਨ ਧਾਰਾ ਜਰਿਗਾ

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ਅਤਿਅਤਿਅਮਾਸਵਰੀ॥ ਭੂਰੰਤੰਤ੍ਰੁਤ੍ਰੁਪਾਸ॥

ਗੰਗਾਜਲਿ ਦੀਏ ਤਿਉਤੁਟੈ ਨਾਥਿਗਾਨਾਨਾਤੁਥਿਨਾ

ਰਿਨਾਨ ਕਪ ਛੁਤਾਨਾ ॥ ੫॥ ਗੁਰਕੀ ਅਤਿ ਤੂਲੇ ਹਿਟਿਆ ॥ ੩੦੬ ॥

ਨਾ ਗੁਗਤਿ ਬਿਨਾ ਕਪੁ ਰੂਖੇ ਸਿਆਨੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਬੁਗਤਿ

ਕਹਹੁ ਮਨ ਮੀਤਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ ਹੋ ਚੀਤਾ ॥ ਚਰਨ

ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾ ਬਿਖਾ

ਹੀ ॥ ਅਪੀ ਜਪਹੁ ਅਵਰ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਤੁਨਤ

ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਾਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਰ ਰੂਤ ਸਾਤਿ ਹਰਿ ਕੋਨ

ਉ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਵੀਰੁ ਨ ਧਾੜ

ਤੁਹੀ ਉਤਰਿ ਮੇਲੁ ਆਖਿ ਨ ਸਿ ਜਾਣੇ ਹਉਮੈ ਵਿਬੁਢੈ

ਭੁਭਿਓ ਰਿਅ ਚਿਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨ ਲਿਖਾ ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸਿਹਤਿ

ਨਾਉ ਸਾਨਾ ਲਿਖਾ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨੁ ਪਸਰਾ ਲੀਲਾ ਸਾਧਿ

ਗਿਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਪਨਾ ਗਠਿ ਪੁਜੀ ਸੇਚਿ ਵਰਦੁ ਬਿਉਤਾ

ਹਾਲੀ ਹਾਤੁ ਬੁਝੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਹੁ ਸਰਬਾਨਿ ਤਿਠਿ ਏਕੈ

ਦੇਖੁ ਆਕੁ ਪੁਨ ਨ ਕਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੧॥ ਏਕੈ ਜਪਿ

ਏਕੈ ਸਾਧਿ ॥ ਏਕੈ ਸਿਆਨਿ ਏਕੈ ਮਨਿ ਆਗਿ ॥ ਏਕੈ ਸ

ਕੇਹੁਨਗਾਉਅਨੰਤਾਮਾਨੰਤਨਿਜਾਪਿਏਕਤੁਸਾਦੰਤਾ॥

ਏਕੋਏਕਏਕਹਰਿਅਸਾਪਾਪੁਰਨਪੁਰਿਤਹਿਓਪੁਰੁਬਿ

ਅਸਾਪਾਅਨਿਕਾਕਿਸਥਾਹਟੇਕਤੇਰੁਟੇ॥ਏਕੁਅਰਾਪਿ

ਪਰਾਛਤਗਟੇ॥ਅਨਤਨਅੰਤਹਿਏਕਪੁਰੁਰਾਤਾ॥ਤੁਰ

ਪੁਸਾਦਿਨਨਕਾਇਕੁਜਾਤਾ॥੮॥੧੬॥ਅਸਾਦੰਤੁ॥ਇਕ

ਤਹਿਰਤਪੁਰੁਅਸਾਦੰਤੁਪਾਰਿਅਤੁਏਸਰਨਾਦੰਤੁ॥ਨਾਨਕ

ਕੀਪੁਰੁਬੇਨਤੀਅਪਨੀਕੁਰੁਤੀ॥ਤਾਇ॥੧੦॥ਅਸਾਦੰਤੁ॥

॥ ਜਾਂਚੁ ਤੁਜਾ ਜਾਂਚੈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵ

ਤੁਹਿਨਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ਪਾਰਿ ਕ੍ਰਪ

ਮਾਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਧੂਰਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਹਿਧਿ ਆਵਉ ਚਰਨ ਕਮਲ

ਜਿਉ ਲਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੁਗਤਿ ਕਹਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ

ਏਕੋ ਏਕੋ ਆਪਣਾ ਨਾਨਕ ਮਰੈ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹ ॥੧॥

ਕੁਰੀ ਦੁਸਟਿ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਹੋਇ ਗਰਿਬੁ ਪਾਵੈ ਕਿ

ਲਾਕੋਇ। ਗਜਿਨਿਦਾਇ। ਆਸੇਜਨ। ਰਿਪਤਨੇ। ਭੁਖਨ

ਪੁਰਖਨਹੀਰੋਲਾਨੇ। ਸੁਰੁਰੁਰੇਪੇਮਹਸਰੰਗਿ। ਭੁਪ

ਜੋਚਾਉ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ। ਪਰੇਸਰਨਾ। ਨਸਕੁਤਿ। ਆ

ਗਿ। ਅੰਤਰਿਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਮਨਦਿਨੁ। ਲਿਵਲਾਗਿ। ਬਰਤ

ਗੀਜਪਿਆਪ੍ਰਗੁਜੋਇ। ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸੁਖੁ। ਹੋਇ

ਕ॥ ਸੇਵਕਕੀਮਨਸਾਪੁਰੀਭੁਈ। ਸਾਤੰਗੁਰਤੇਨਿਰਮ

ਲ। ਸਾਤੰਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲਵਉਪ੍ਰਗੁਹੋਇ। ਦਇਆਭੁ। ਮ

ਚਾਹੀ ਨੇ ਜ ਦਾ ਨੇ ਜ ਦਾ ਚਾਹੀ ਧਨ ਕਾਟ ਮੁਕਾਤਿ ਮੁਕਤ

ਇਆ ਜਨ ਮਾਮਲ ਦੁਖ ਰੂਪੁ ਗਾਇਆ ਗਾਇ ਫੁਲ

ਹੀ ਸਰਧਾ ਜ ਰੂਪੁ ਹੀ ਗਾਇ ਗਾਇਆ ਸਦਾ ਸੀ ਰਜੂ

ਮਨਿ ਸਕਾਸਾ ਤਿ ਨਿਝੀਆ ਮਿਲਾਟਿ ਨ ਨ ਕਥਾ ਕੀ

ਮਨ ਮਾਟਿ ॥੩॥ ਸੋ ਵਿਉ ਵਿਸਰੈ ਜਿ ਪਾਲ ਨ ਰੂਪੈ

ਸੋ ਵਿਉ ਵਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥ ਸੋ ਵਿਉ ਵਿਸਰੈ

ਜਿ ਨਿਸਾਹ ਵਿਉ ਦੀਆ ਸੋ ਵਿਉ ਵਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ

੨੬

ਜੀਆਸੋਕਿਉਬਿਸਰੀਜੇਅਗਨਿਮਹਿਗਾਧੀ॥ਗੁਰ ੭੦੨੧

ਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਬਿਗਲਾਧੀ॥ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੀਜੇਅ

ਪੁਤੇਕਾਧੀ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੁਟਗਾਧੀ॥ਗੁਰਪੁਰੀ

ਤਤੁਇਰੈਬੁਢਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭਅਪੁਨਾਨਾਨਕਜਲਪਿਆ

ਇਆ॥ਸਾਜਨਸੀਤਸਰਹੁਇਹੁਕਾਮੁ॥ਅਨਾਤਿ

ਅਗਾਜਪਹੁਰਿਨਾਮੁ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਉ

ਖਪਵਹੁ॥ਆਪਜਪਹੁਅਵਰਨਾਤੁਜਪਾਵਹੁ॥

ਗਾਇਤਰੀ ਸੰਸਾਰਾ ਵਿਨੁ ਬਰਤੀ ਤਨੁ ਹੀਨ

ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਤਾ ਅਨੁਖਾਨਿ ਪਿਨਾਸਾ ਬੁਝਾਤਿ ਜਾਤਿ

ਪਾਏ ਵਿਸਰਾਸਾ ਸਗਲ ਦੁਖ ਕੇ ਹਵਤਨਾ ਸੁਨਾਨ ਕ

ਨਤੁ ਜਪੁ ਪੁਨਤੁ ਸਾਪਾ ਉਪਜੀ ਪੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਚ

ਗੁਰਮਤਿ ਨਤੁ ਅੰਤਰਿ ਹੀਨੁ ਆਉਨੇ ਕਹੁ ਪੇਖਿ ਦਰ

ਸਤੁ ਕੁੰਹੀਆ ਮਨੁ ਵਿਗਸੇ ਸਾਪ ਚਰਨ ਧੋਇ ਬੁਝਾਤਿ ਜ

ਨਾ ਕੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹੀਨੁ ਗਾਇਨੁ ਕਉ ਪਾਵੈ ਸੰਗਾ ਏਕ

ਸਤੁਦੀਜੈਕਰਿਸਾਇਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਤੁਜੀ॥੨॥

ਇਆਗੁਰਕੀਰਿਪਸਾਕਹੀਨਜਾਇਨਾਨਕਗਰਿ

ਸਰਬਸਮਾਇ॥ ਈਪ੍ਰਗੁਬਖਸੰਦੀਨਦਇਆ

ਗੁਰਗਤਵਹੁਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾਅਨਾਥਨਾਥ

ਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲਾਸਰਸਾਪਟਾਕਰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਟ

ਸਾਦਿਪ੍ਰਗਕਾਰਨਕਰਤਾਰਾਗੁਰਗਤਅਨਾਥਪ੍ਰਾਨ

ਸਤਨਾਮੁਜੈਸਮੇਤੁਤੋਇਪ੍ਰੀਤਾਗੁਰਗਤਿਭੁਜਿ

ਸਨਦੀਤਾ ਹਮਾਨੇਰਬੁਨੀਆਰਨੀਚਾਅਜਾਨਾਨਕ

ਤੁਮਹੀਸਰਨਿਪੁਰਖਬੁਗਵਾਨ॥੧॥ਸਰਬਕੰਤੀਲੁ

ਗਭਿਰੋਸੁਪਾਏ॥ਏਕਨਿਸ਼ਪਹਰਿਕੇਬੁਨਗਾਏ॥

ਅਨਿਕਰਾਜਤੁਹਾਏਨ੍ਹੀਆਈ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਕ

ਸਾਮਨਿਤੁਹੀ॥ਕੁੰਤੁਜਨਕਾਪਰਸੇਵੀਤੁ॥ਰਸਨ

ਜਪਤੀ॥ਹਿਰਨੀਤਾ॥ਤੁਹੀਤੁਕਰਨੀਸੇਤੁ॥ਪਰਸੇ

॥ਹਿਰਦੈਕਸੇਤੁ॥ਨਤੁਕਰਨੀਤੁ॥ਪਰਸੇਤੁ॥

ਨਿਵਾਜਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨ ਕਪਰ ਗਾਸਾ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਗਾਸਾ ॥

॥ ਸਰਬੁ ਨਾਨਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਤੇ ਨ ਸਾਖੀ ॥ ੧ ॥

ਆਪਨ ਕੀ ਆਨਨ ਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਟਿਕਿ ਜਿਹਾ ॥ ੧ ॥

ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਜਬ ਆਗੁ ਟਿਕੁ ਕਰਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟੇ ਤਾ ॥

ਪਾਪੁ ਤੁਤ ਕਰ ਤੇ ਤੇ ਤਾ ॥ ਜਬ ਪਾਪੀ ਆਪਨੁ ਤੇ ॥

ਆਪੀ ਤੁਤ ਕਰੈ ਹਰਿ ਕੋ ॥ ਧੁਕਿ ਮੁਕਿ ਰਿਹਾ ॥ ੧ ॥

ਸਕਾ ਕਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਪਤਾ ॥ ਤੁਤ ਕਰਨੁ ॥ ੧ ॥

ਹਿ। ਜਿਵ ਅਪਹਿਸਾਪਿਪਾਸ ਪਨੀਨੀਤਿਸਰੈ। ਤੁਮ

ਕਵਨ ਨਿਰੁਤਕਵਨ ਕਤਰੈ। ਅਪਨ ਚਲਿਤੁ ਮਾ

ਪਿਕਰੈ। ਤੁਮ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਮਾਧਾਨੁ। ਰ

ਆਖਿਨੀ ਸੁਖ ਅਪਨ ਅਸਾਤੁ ਜਨ। ਮਰਨ ਕ

ਹੁਕਮ ਬਿਨਾ ਸਨਾ ਜਾ ਕਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪੁਰੁ ਜੇਇ। ਤੁਮ

ਨਾਮ ਕੀਝਾ ਸਕਹੁ। ਕਿਉਰੈ। ਜਾ ਕਾ ਅਖਿਓਤ। ਮੰ

ਚਹੁ ਪੁਰੁ ਏਕਾ। ਤੁ ਕਚਿਕਹੁ ਪਤੁ ਬਿਨੁ ਪੁਰੁ ਏਕਾ।

ਜੇਕਰ ਕਰਿੰਦ ਜਾਨ ਅਰੀਚਰ ਅਗਾਪੇ ॥ ਤਬ ਕਵਨੁ

ਦੇਖਵਨ ਕੀਪਨ ਬਾਪੇ ॥ ਜਾਪਨ ਜਾਪਨ ਜਾਪਨ ॥ ਅਚਰ

ਜਾਨਨ ਕਾਪਨ ਬੁਧਾਪਾਪੀਉਪਰਜਾ ॥ ੩ ॥ ਜਗ

ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਬੁਪੁਰਬੁਪਤਿ ॥ ਤਤਾਤਾ ॥ ਅਕਿਨੁ ॥ ਮੇਰੁ

ਪਰੁ ॥ ਅਪੀਤਾ ॥ ਜਗਨਿ ॥ ਜਨਨਿ ॥ ਰਿਕ ॥ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ਤ

ਰਕ ॥ ਉਨਕਉ ॥ ਜਾਨਕਉ ॥ ਮਾਉ ॥ ਮਾਨਾ ॥ ਜਗ ॥ ਪਰੇ ॥ ਦ

ਜਗ ॥ ਅਪੀਤਾ ॥ ਤਤਾ ॥ ਤਤਾ ॥ ਤਤਾ ॥ ਤਤਾ ॥ ਤਤਾ ॥ ਤਤਾ ॥

ਤਿਸਹੁਪੀਜੋਤਿਸੰਗਿਸਮਾਵੈ॥ ਤੁਹਕਿਨਹਿਭੂਖਕਵਨੁਤੇ

੨੯੩

ਪਤਾਵੈ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਰਨ

ਹਿਸੁਮਾਰੁ॥ ੦॥ ਜਬਅਪਨੀਨਿਭੁਆਪਨਸੰਗਕਰਨ

ਈ॥ ਤੁਕਿਕਵਨਆਇਥਾਪਮਿਤੁਤੁਤੁਤੁ॥ ਭਰ

ਸਭਕਲਾਆਪਾਰਿਪਰਕੀਨਾ॥ ਤੁਹਕੇਦਕਤੇਕਕਰਾ

ਕਉਚੀਨਾ॥ ਜਬਅਪਨਆਪੁਆਪਿਉਹਪਾਰੈ॥ ਤਉ

ਸਗਨਆਪਸਗਨਕਰਾਕੀਚਰੈ॥ ਜਹਆਪਨਉਚ

१४
ਅਪਨ ਆਪਨੇ ਗਾਤੁ ਪਵ ਵਤੁ ਠਕੁਰੁ ਕਵ ਵਤੁ ਪਾਪੀ ਮੇ

ਚੇਤਾ ਵਿਸਮਨ ਵਿਸੁ ਰੇ ਵਿਸਮਾ ਦਾ ਨਾਨਕਾ

ਪਨੀ ਗਾਤਿ ਜਾਨੁ ਆਪਾ ਪਾਜਹ ਅਛਲ ਅਛੇਦ

ਅਭੇਦ ਸਮੁਦਿਆ ਤੁਰਿ ਵਿਸਾਰਿ ਵਿਆਪਤਿ ਮਾ

ਇਆ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਾਰਿ ਅਦੇ ਸੁਗਤਿ ਹੁ

ਤੁਟ ਕਾਨੀ ਪਹਵੇ ਸੁਾ ਜਹ ਵੇ ਕਾਰਿ ਵੇ ਕਟੇ ਕਰੁ

ਵੀਤਾ ਤੁਹ ਕਉ ਨਾ ਦਿਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿਤਾ ਜਹਾ ॥

ਪਸਾਪੁਆਪਤੀਆਗਾਤਹਕਉਨੁਕਪੈਕਵ

ਨੁਸੁਨਨੈਹਾਗਾਕਹੁਕਿਅੰਤ ਉਚਤੇਉਚਾਨਨ

ਕਆਪਸਕਉਆਪਹਿਪਹੁਚਾ। ਵੀਜਹਆਪਹ

ਚਿਓਪਰਪੰਚੁਅਕਗਾਤਿਹੁਗੁਣ ਸਿਰਕੀਨੋਬਿਸ

ਥਾਗਾਪਾਪਪ੍ਰਿਤੁਤਹੁਈਕਹਾਵਤਾਕਉਨਰਕਕਉ

ਸੁਰਗਈਛਾਵਤਾ॥ ਆਲਜਾਣਮਾਇਆਈ

ਜਾਣਾਹਉਮੇਰੋਰੁਰਸਉਰੁਰਾਦੁਖਸੁਖਮਾਨਾ

ਲਾਵੈ॥ ਕੇਸੁ ਮਾਰਾ॥ ਬਾਹਾ ਗਨਤ ਅਤੇ ਲੋਗਾ ਜਿਉ॥ ੨੧੫

ਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ॥ ੮॥ ੨੧॥

ਸਲੋਕਾ॥ ਜੀਅ ਜੀਤ ਕੇ ਠਕੁਰਾ॥ ਆਪ ਹਿ ਵਰਤਦ ਹਰ

॥ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕੋ ਪਸਾਰਿਆ॥ ਦੂਜਾ ਕਹਾ ਦਿਸਟਾ ਹ॥ ੧॥

ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ॥ ਆਪ ਕਥੈ ਆਪ ਸੁਨਨੈ ਹਾਰਾ॥

ਪਹਿਣੇ ਕੁਆਰੀ॥ ਪਾਥਿ ਸਥਾਨੁ॥ ਜਾਤ ਸੁਭਾਵੈ॥ ਤਾਹਿ

ਸਟਿਉ ਪਾਏ॥ ਆਪ ਨੇ ਰਾਵੈ॥ ਲਏ ਸਮਾਏ॥ ਭੁਖੇ ਤਿਉ

ਨਹੀ ਵਿਛੁੜੇ ਭਾਇਆ ਆਪਨ ਸੁਤਿ ਸਰੁ ਜਗਤੁ ਪਰੇਇਆ

ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ ਆਪਿ ਕੁਝ ਭਾਏ ਸਚੁ ਨ ਤੁਝੋਈ ਜ

ਨੁਪਾਏ ਸੋ ਸਮਾਦਰਸੀ ਤਤੁ ਕਾ ਕੇਤਾ ਨ ਕਸਗਲ

ਸਿਸਾਟਿ ਕਾ ਭੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ ਜੀਵ ਸਰੁਤਾ ਕੈ ਹਾਥਾ

ਦੀ ਨ ਦਾਇਆ ਲਾਅਨਾ ਕਉ ਨਾ ਬੁਝਾ ਜੀਤੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ

ਕੋਇ ਨ ਅਖੈ ਸੋ ਬੁਝਾ ਜੀਤੁ ਮਨੁ ਵਿਸਾਖੈ ਗਿਰੁ

ਤਿਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ਸਬੁ ਸਿਰਿ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ

ਗਇਆ ਜੀ ਅਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਰੂਪਾ ਬਿਅਮੰਤ ਰਿਬ

ਹਰਿ ਜਾਨੁ ਸਾਥਿ ਭੁਨਾਨਿ ਧਾਨ ਵੇ ਅੰਤ ਅਪਾਰਾ ਨਾਨ

ਕਦਾ ਸਸਦਾ ਬਲਿ ਹਰਾ ॥੨॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰ ਹੋ ਦਇ

ਲਾ ਸਰੂਪ ਪਾਰ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ਅਪਨੇ ਕਰਤ ਬਜ

ਨੈਆ ਪਾਅੰਤ ਰਿਜਾ ਸੀ ਰਹਿ ਓ ਬਿਅਮਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪ

ਲੇਜੀ ਅਨ ਬਹੁ ਰਾਤਾ ਜੋ ਜੋ ਰਹਿ ਓ ਸਾਤਿ ਸਾਇ

ਤਾ ਜਿ ਸੁਰਾ ਵੈਤਿ ਸੁਲਏ ਮਿਲੇ ਭਾਇ ਭੁਗਤਿ ਕਰ ਰਿ

ਸਾਹਿਬੁ ਪੁਰਾਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਹੈ

ਪਰ ਲੋਕ ਸੁਰੇ ਲੋ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਸਿਦਾ ਪ੍ਰਸਿਦੇ ਲੋ ॥ ੧੭੭ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਮਨੰਦਾ ਗੁਨਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ

ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਗਾਮਨਾ ਮਤਤ ਕਰਹੁ ਥੀਚਾਹੁ ॥ ੧੭੮ ॥

ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਦਿਧਾਗਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨਗਾ ॥

ਉਪਾਨਤ ਰਨਕਾਇ ਹੋ ਸੁਆਉ ॥ ਅਨੁਪ ਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇ

ਖਹੁ ਨੇਰਾ ਮਿਟੈ ਅਗਿ ਅਨੁ ਬਿਨ ਜੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਸੁਨਿਉ

ਪਦੇ ਸੁਰਿ ਰਦੈ ਕਸਾਵਹੁ ॥ ਮਨਾਓ ਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾ

ਗੁਰੂ ਸਿਮਰਣਾ ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭੁਭੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਾਨ ੧੯

ਭਾਕਿ ਰਖਾਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭੁਟੈ ਨਾ ਜਿ ਸੁਖ ਭੁਗਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਹੀ

ਦੁਖਾਨਾ ਤੁਜ ਪਤ ਨਾਨੀ ਤੇ ਵਤ ਸੁਖਾ ਚਿਤ ਜਾਇ ਮਿ

ਟੈ ਅਰੰਕਾਰਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚ ਨਹ ਭਾਗਿ

ਉ ਪਾਰਿਠਾ ਦੁਹਰ ਸੁਗਾਨਾ ਨ ਕਤਾ ਕੇ ਕਰ ਜਪੁ ਰਾ

ਗਾ ਮਾਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਕੀ ਦਿਸਾਇ ਦਹਾਨੁ ਪੈ

ਉਧਰਿ ਸਿਸਾਟਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੇ ਨੁਪੁਰਾਨ

ਦਰਸਨੁ ਦਰਹਰਿ ਰੂਪਾ ਪੰਨੁ ਸੇਵ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵ

ਨੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਜਿਸੁ ਸਨਕ ਸੰਸ

ਰੇਤ ਨਿਪਤੁ ਤਾ ਕੇ ਨਿਵਾਟਿ ਨਾਨਕੁ ਵੈਤੁ ਗਾਮ ਸੰਗ

ਏਸ ਸਭਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧੀ ਗਿਨਾਨਕ ਗਰਿਧਿ

ਅਨਹਿ ਸਾ ॥ ੮ ॥ ੨੨ ॥ ਸਭੇ ਕੁ ਗਿਅਨ ਅੰਜਨੁ

ਗੁਰਦੀ ਅਗਾਹਿ ਅਨੁਸੰਧੈ ਵਿਨਸੁ ਗਰਿਹਿ ਪਤ੍ਰੇ

ਸੋਇ ਬੋਲਿਅਨ ਨਾਨਕ ਸਨਪਰਗਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ

॥ ਸਤਿਗੁਰੀ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਗੀਠਾ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾਲਗਾਮੁ ॥ ੨੧ ॥

ਠਾ ਸਗਲ ਸਮਗਰੀ ਏਕੁ ਘਟ ਆਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨ

ਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਦੇਹ

ਆਹਿ ਏਸ ਕਾ ਬਿਸਾਖਾ ॥ ਸੁਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਰਨ ਦ

॥ ਕਹਨੁ ਨਾਨਕੀ ਅਚਰ ਜਾ ਬਿਸਾਖਾ ॥ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ ॥

ਜਿਸੁ ਅਧਿ ਪਾਇਖਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨਿ ਸੋ ਤੀ ਪਾਇ ॥

॥ ੨ ॥ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਕਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥ ਪਾਇ ਪਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਪਿਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਤਾਪਸ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਅਕਾਸ ਪਾਇ

੩

ਅਕਾਸ ਸਰਬ ਕ ਕ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਤਾ ਬਨਤਿ ਨਿ

ਪਰ ਬਤਿ ਤੇ ਪਾਰ ਕ੍ਰਮ ਰੂਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ

ਰੂਪ ਪਉਟ ਪਾਟੀ ਕੇ ਸਤ ਰਸ ਰਹਿ। ਨਾਹਿ ਕੁੰਦ

ਦੁਇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਬਿਨ ਨਹੀ ਕਰ ਉਤਰ ਪ੍ਰਸ

ਦਿਸ ਨਕਸ਼ ਪਾਉ। ਵਾ ਕੇ ਦੁਪੁਰਨ ਸਿਰਿ ਹਿ।

ਰਿਦੇ ਰੂਪ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਰਹਿ ਕਰਨਾ ਰਿਦੇ ਰੂਪ ਸਾਹਿ

ਪਰੁਕੀ ਸਤੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ॥ ਅਸੀ ਪਾਅਰੈ ਤੁਨ ਕ ਕਹੁ ਨੈ ॥

ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਾਰਿ ਖੋਲੈ ਖੋਲੁ ॥ ਸੋਇ ਨ ਪਾਈ ਅੰਗੁ ਦਰ ॥

ਅਸੇ ਲੁਗਾ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤ ਸਾਰਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥ ਧਾਰਿ ਰਹਿ

ਦੁਆਸੀ ਭਉ ਪੋਤਿ ॥ ਗੁਰ ਪਾਸਾ ਦਿਗੁਰ ਮਕਾਨਾ ਸੁਆਨ

ਕਤਿਨ ਮਾਰਿ ਏਹੁ ਕਿਸਾਨੁ ॥ ਤੁ ॥ ਅੰਤ ਜਨ ਕਾ ਪੇਖੁ ਸਤੁ

ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਅੰਤ ਜਨ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਸਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨ

ਤੁਨ ਹਿਉ ਰੁ ਕਚਨ ॥ ਸਰਬ ਕਿਸਾ ਪੀਰਿ ਸਮੇਂ ਕਿਰਦ

ਨਮਾਜਿ ਨਜਾਤਿ ਮਿਲੀ ॥ ਦਿਖਾਇਤੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸਾਧੂ

ਨਤੁ ਕਰਤੀ ॥ ਜਾਨੀ ॥ ੫੫੫ ॥ ਸੇਵੀ ॥ ਤੁਧੁ ॥ ਮਨ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾ

ਦਨ ॥ ਹੁ ॥ ਮੁਖੁ ॥ ਜਨੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ॥ ਖਮੈ ॥ ਬਾਹਿਰਿ ॥ ਹਰਿ ॥

ਸਨ ॥ ਕਰ ॥ ਦਰ ॥ ਸਨੁ ॥ ਦੇਖਿ ॥ ਸਤੁ ॥ ਮੇਰੀ ॥ ॥ ੫੫੫ ॥ ਸਾਧੂ ॥ ਸਤਿਗੁਰ

ਸਾਧੂ ॥ ਸਾਧੂ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ॥

ਲਹੇ ਮਿਲਾਏ ॥ ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਰੀ ਮੇ ਦੁਹਾਏ ॥

੩੨੭

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪੁਰ ਪੁਰਾ ਮੰਤਰਿ ਗਾਤਿ ਜਿਉ
ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ
ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ੫ ॥ ਸਰਬ ਬੁਝੁ ਆਪਿ ਵਰਤੁਗਾ ॥

ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੋਖਨਹਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਜਕਾ ॥

ਤਨਾ ਆਪਨਾ ਭੁਝਾਪਹੀ ਭੁਨਾ ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਭੁਟਿ

ਕਥੇ ਬੁਝਨਾਏ ॥ ਆਗਿਆ ਕਾਹੀ ਕੀ ਨੀ ਮਾਏ ॥

ਆਸ ਕਰੈ ਅਧ ਅਧਿ ਪਤਰੀ ॥ ਜੇਕਿ ਫੁਕਰਦਾ ॥

ਤੁਸਾਪੇ ਕਰੈ ॥ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਵੈ ॥ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਜਾਇ ॥ ਨ

ਨ ਕ ਜਾਗੁ ॥ ਵੈ ॥ ਤਾਲਟੇ ਸਮਾਇ ॥ ਵੈ ॥ ਇਸ ਤੇ ॥ ਤੇ ॥ ਇ ॥ ਤੁ

ਹੀ ॥ ਤੁ ॥ ਗਾ ॥ ਚ ॥ ਰ ॥ ਕ ॥ ਹ ॥ ਤੁ ॥ ਵਿ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਫੁ ॥ ਕ ॥ ਗ ॥ ਅ ॥ ਪ ॥ ਭੁ ॥ ਤ ॥ ਕ ॥ ਰ

ਤੁ ॥ ਤਿ ॥ ਅ ॥ ਤਿ ॥ ਨ ॥ ਭੀ ॥ ਅ ॥ ਪ ॥ ਜ ॥ ਨ ॥ ਅ ॥ ਪ ॥ ਨ ॥ ਜੀ ॥ ਅ ॥ ਕੀ ॥ ਅ ॥

ਪ ॥ ਜ ॥ ਭੁ ॥ ਪ ॥ ਹੀ ॥ ਸ ॥ ਭੁ ॥ ਸ ॥ ਚੁ ॥ ਚਿ ॥ ਤਿ ॥ ਪੋ ॥ ਤਿ ॥ ਅ ॥ ਪ ॥ ਨ ॥ ਸੰ ॥ ਹਿ

ਚ ॥ ਚੁ ॥ ਭੁ ॥ ਕੀ ॥ ਗ ॥ ਤਿ ॥ ਮਿ ॥ ਤਿ ॥ ਕ ॥ ਹੀ ॥ ਨ ॥ ਜ ॥ ਚਿ ॥ ਵ ॥ ਸ ॥ ਰ ॥ ਹੀ ॥

ਤੁ ॥ ਸੇ ॥ ਭੀ ॥ ਪ ॥ ਚਿ ॥ ਚਿ ॥ ਤਿ ॥ ਸ ॥ ਕ ॥ ਕੀ ॥ ਅ ॥ ਸ ॥ ਭੁ ॥ ਪ ॥ ਹ ॥ ਵ ॥ ਭੁ ॥ ਚੁ ॥ ਰ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕਾਇ ਪੁਜਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖੁ ਤੇ
 ਹਿਮਮਾਪਿ ਮਿਲਤਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਭੰਧੁ ਧਨ ਵੰਤੁ
 ਲਵੰਤੁ ਪਤ ਵੰਤੁ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿ ਸੁਹਿ ਦੇ ਭੁਗਵੰਤੁ ॥
 ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਮਾਇਆ ਜਿਨੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖੁ ॥
 ਤੁਤਰਾਇਆ ਜਨਾਨਾ ਵਨ ਕਾਇ ਤੇ ਸੁਆਉ ਜਾਨੈ ॥
 ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ਆਪੁ ਪੁਕਤੁ ਪੁਕਤੁ ਕਰੈ ॥
 ਹਾਨਾਨ ਕਾਤੇ ਸੁਜਾਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਾਨਕਾਉ ॥ ੮ ॥ ੨੩ ॥

ਸਲੋਕਾ ਪੁਰ ਪੁਰੁ ਮਹਾ ਸਿਆ ਪੁਰਾਜ ਕਾਨੁ ਭੀ

ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਪਾਇਆ ਪੁਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦ

ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਤਾਨਿ ਉਪ ਦੇਸਾ ਪਾਰ ਕ੍ਰਹ ਮੁਨਿ ਕਇ

ਰਿਪੇ ਦੁਆਸਾ ਸਿਸਾ ਸਿਸਿ ਮਹਾ ਗੋਬਿੰਦਾ ਮਨ ਅੰਤਾਰਿ

ਕੀਉ ਤਰੀ ਚਿਦਾ ਅਸਾ ਅੰਤ ਤਿਆਗੁ ਤਰੀ ਗਾ ਸੀਤਲ

ਨਾ ਕੀਯੁ ਰਿਸਨ ਮੰਗਾ ਅਪੁਛੇ ਨਿਥੇ ਨਤੀ ਕਰਹਾ ਸਾਧਸੀ

ਗਾ ਅਗੀਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹਾ ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਕੁਰ ਲੇਹੁ ਕੁੰਡਰਾ

ਨਨਕ ਗੁਰਪੁਰੇਨ ਮਸਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਅ ੨੨੩

ਨੰਦਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰੁਪ ਰਮਾ ਨੰਦਾ॥ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧ

ਰੁਜੀਉ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਪੀਉ॥ ਚਿਤ ਚਿ

ਤ ਵਹੁ ਨ ਗਾਇਣ ਏਕਾ ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੈ ਰੰਗ ਅਨੇਕਾ॥ ਗੋ

ਪਾਲ ਦਾਸ ਦਰਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੁਰਨ

ਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਬਹੁ ਬਾਰ॥ ਨਨਕ

ਜੀਅ ਕਾਇ ਤੇ ਅਧਾਰ॥ ੨॥ ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚ

ਨਾਅਮੁਲੀਕਲਾਯੋਹਰਤਨਾਸੁਨ੍ਹਿਕਮਾਵੁਤਿ

ਤਿਉਧਾਰਾਅਪਤਰੇਲੋਕਾਨਿਸੁਨ੍ਹਾਸਫਲੁਜੀ

ਵਨੁਸਫਲੁਤਾਕਾਨਿਗੁਜਾਕੈਅਨਿਲਾਗਾਹਰਿਰੰਗੁ

ਜੀਜੀਸਕਦੁਅਨਾਹਦੁਵਜੀ। ਸੁਨਿਸੁਨਿਆਨਦਕਰੇ

ਪੁਰਗਾਜੀ। ਪੁਗਟੇਗੁਪਾਲਮਾਹੰਤਕੈਮਾਥੇਨਨ

ਕਉਧਰੀਤਿਨਕੈਸੁਥੇ॥ ੩॥ ਸਰਨਿਜੋਗੁਸੁਨਿਸਰਨ

ਮਾਏ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰੁਆਪਮਿਲਾਏ॥ ਮਿਟਗ

ਏਥੈ ਹਰੁ ਏਸ ਰੂਹੇ ਨਾਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਥੈ ਨਾ

੬੨੦

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਪੁਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

ਆਲਜੀ ਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇਰਹ ਤੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤੁਨ ਹਸ

ਨਾ ਕਹਤੇ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪੁਰੁਧਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ

ਨਿਬਹੀ ਥੇ ਪਹਮਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰੁਕੀ ਉਸਤਾਤਿ ਕਰੁ

ਸੰਤ ਮੀਤਾ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤਾ ॥ ਸੁਖਾਸੀ

ਸਹਜੁ ਹੋ ਬਿੰਦ ਗਨ ਨਾਮਾ ॥ ਜਿਹੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਹੋ

ਨਿਯੰਤਾ ਸਰਬਾਦਿ ਛਾਤ ਵਾਤੁਰਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਧਾਨਤ

ਰਾਮ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਤੁ ਹੋਇ ਆਤੁ ਤੇਉ ਚਪਾਟੇ ਅਸਥਾ

ਨਾ ਵਹੁ ਰਿਨ ਹੋਇ ਅਵਨ ਜਾਤੁ ਗਾਰਿ ਪਨੁ ਖਾਟਚ

ਲੈ ਜਾਤੁ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਰਿਪ ਰਾਖੀ ਤੇਉ ਹੋਇ ॥੫॥

ਤੇਸੇ ਸੰਤ ਰਿਪ ਨਵਨਿ ਪਾਬੁ ਮਿਗਿ ਮਾਨ ਸਰਬਤ

ਰਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ਮਾਤੁ ਪੁਨੇ ਗੁਪਤੁ ਮਿ ਮਾਨਾ ਹੋ

ਮਾਨਾ ਰੇਸਟਿ ਉਤਾ ਹੋਇ ਜਨਾਨੁ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ

੨੮

ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਰੂ ਕੈ ਸਾਧਿ ਸਗ ਤੇ ਉਦਾਸਾ ਸੁ

੨੨੫

ਦਰਚਤੁਰਤਤਕਾ ਬੇਤਾ ਸਮ ਦਸੀ ਏਕਾਦ੍ਰਿਸਟੇਤ

ਇਹ ਫਲ ਤੇ ਸੁਜਨ ਕੈ ਮੁਖ ਰੁਨੇ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ

ਬਚਨ ਸਨ ਸੁਨੇ ॥ ਵੀ ਗਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜੰਮ ਮਸਿ ਕੋਇ ਨਾ

ਬੁਝੁਗ ਮਹਿਤਾ ਕੀ ਗਾਤਿ ਰੋਇ ਗਾ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾ ॥ ੨ ॥

ਨਿਬਾਣੀ ॥ ਸਿੱਖਿ ਤਿਸਾ ਸਤਿ ਕੇ ਦਥਖਾਣੀ ॥ ਸਗ

ਲਸਾਤਾ ਤਕੇ ਵਲਹਿ ਨਾਸਾ ਗੋਬਿੰਦ ਕੁਗਾ ਬਿੰਦੀ

ਨਿਬਿਸ਼ਾਮਾਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਸਾਧਸੀਗਿਮਿਟੋਸਿਤ

ਕਿਹਪਾਤੇਜਮਤੇਛੁਟੋਜਾਕੈਅਸਤੁਕਿਕਰਮਪ੍ਰ

ਰੁਪਾਏਸਾਧਸਰਨਨਕਤੇਆਏ॥੧॥ਜਿਸੁਮਿ

ਬਸੈਸੁਨੈਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿ॥ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭ

ਦੀਤਿ॥ਜਨਮਮਰਨਤਾਕਾਦੁਖਨਿਵਾਰੈ॥ਦੂਲਭ

ਦੇਹਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈ॥ਨਿਰਮਲਜੇਭੁਮੀਮਿਤਤ

ਕੀਝਾਨੀ॥ਏਕਨਾਮਮਨਮਾਹਿਜਮਾਨੀ॥ਦੁਖਰੋ

ਗਾਥਿਨਸੇਭੇਰੁਰਸਾਸਾਪਨਾਸਾਨਿਰਸਾਭਤਾਕੇਕਰਾਰਚਰਿ

ਸਾਸਰੁਤੇਉਚਤਾਕੀਸੇਰੁਖਨੀ॥ਨਾਨਕਇਹਹੁ

ਨਾਨਾਨੁਖਸਨੀ॥੮॥੨੦॥੧॥ ੫॥ ॥ ॥

ਭਿਤੀਗਾਉ ਤੀਮਪਲਾ 4

ਸਲੋਕਾ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਲਿਥਾਇਸੀਸਾਇਧੁਰਿਗਾਸੁਆਮੀ

ਸਿਰਸਾਪਾਗੁਆਨਿਕਰੁਗੰਤਿਤੇਇਪਾਸ

ਵਿਸਾਖਾਪਦਕੰਧਾਰੁ॥੧॥ ੫ਉਤੀ॥

ਇਕਸਾਇਕਰੁਪੁਰੁਕਰੁਤੀਦਨਾਧਿਕਾ

ਇਹੁ ਲਗੋ ਬਿਦਗੁਪਾਲ ਪ੍ਰਬੁ ਸਗਲਿ

ਹਉ ਹਰਿਗੁਣਿ ਤਾ ਕੀ ਸਾਜਕੁ ਲਿਖਾ ਦ

ਸੁਖ ਜਾਤੇ ਸਤੁ ਕਰੁ ਹਉਣਿ ਚਾਹੀ ਕੀਤੁ

ਹਉਣਿ ਸਿਧੀ ਭੀਤਿ ਸੁਖਿ ਨਾ ਵਹਨੈ

ਇਹੁ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿਰਿ ਤਿਸੁ ਨ ਬਹੁ ਬਿ

ਧਿ ਕਰੁ ਬੀਚਾਰੁ ਪਾਤਿ ਤਉ ਪਾਖਨ ਭੈ

ਹਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰਿ ਕੀ ਗਾਵਤਾ ਹਰਿ

ਤਾ ਦੇ ਨਹਾਗੁਤਿ ਸੁਵਿਨੁ ਮਵਰੁ ਨਜਾਇ
ਜੇ ਚਾਹਿਓ ਜੇਈ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕਹ ਰਿਹੁ
ਨਗਾਇ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਾਤੁਗਾਈ ਮੇਰ
ਰਿ ਨੀਤਾ ਮਿਲਿਤੁ ਜੀਅ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੇ
ਮੀਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਕਰਉ
ਬੰਦਨਾ ਮਨਿ ਕਵਰਾਸਰਨਿ ਪਰਉਪਰਿ
ਗਾਇ॥ ਕੁਮੁਕਟੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ

ਤੀਸਾ ਭਾਉ ਨਿਵਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਦੁਤੀਸਾ ਭਗ ॥ ਤਿਉ ਚਿਕ ਚਿਕੁ ਰਾਮੇ ਦੇ ॥

ਚਿਨੀਤਾ ਚਾਮਰ ਤਨੁ ॥ ਨਿਵਾਇ ਸੇ ਤਾ ਜੀ ॥

ਤੁਝੁ ਪੁਲਕੁ ਮੀਤਾ ॥ ਰਹੀ ਟੀਜੀ ਦੁ ॥

ਮਿਲੈ ਬਿਨਸਾਹਿ ॥ ਰਾਮ ਦੇ ਰਾਮ ॥

ਜਪੁਗੀ ਬਿਦ ਭੁਜਪੁ ॥ ਭਿਭੁ ਭਿਭੁ ॥

ਸਾਲਾ ਕਾ ਮਿਲੈ ਤੇਟਾ ॥ ਚਿੰਨ੍ਹ ਰਹਿ ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਆਸੋਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥

ਆਤਿਤੀਅੰ ੧੧

ਏਗੁਣਾਬਿਖੈਫਲਕਥਉਤਮਕਥਨੀਹੁ

ਅਨਰਕਸੁਰਗਾਕੁ॥੩॥ਉਘੋਟੇਜਦਾਸੰਘਾ

ਰੈਮੀਚੁ॥ਹਰਖਸੋਗਾਸਹਸਾਸੀਸਾਦੁਹਉਹ

ਉਕਰਤਾਬਿਹਾਇ॥ਜੀਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿ

ਨਜਾਣਨੀ॥ਚੇਤਵਹਿਅਨਿਕਉਪਾਇ॥

ਆਧੀਬਿਆਧੀਉਪਾਧੀਰਸਕਥਹੁਨਤੁ

ਫਤਿਹਾ ਪਾਰਬਰਾ ਮੁਰਨ ਧਰੀ ਨ ਪੁਰੁ ਹੈ

ਪਰਤ ਪਾਸੇ ਪੁਰਾ ਮੁਰਤ ਪਾਵੇ ॥

ਪਨ ਰਕਾਸਿ ਵਿਵਾਸ ॥ ਕਰਿਗਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰੁ

ਗਾਇਲੇ ਤਨ ਨ ਕਤੇਰੀ ॥ ३ ॥

॥ ਸੋਲੇ ਕੁ ॥ ॥ ਚਤੁਰਗਿ ਸਿਮਾਵਾ ਕੁਪ

ਤੁਜੀ ਇਨੀ ਨਿਤਾ ਜਿਸਾਸਾ ਭਿਸਾਨੁ ॥

ਚਰਪਾਵ ਰਖਸਾਸਾ ਸਿਪੀਉ ਤੁਨ ਨ

ਕਹਾਇਨਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥

॥ ਚੜ੍ਹ ॥

ਗਵਿਚਾਰੇ ਕੇ ਦੁਸਾਇ ਜਿਉ ਚੜ੍ਹਤੀ

ਚਰਾਸ ਕਥਾ ਕੇ ਮਕਾਇ ਮਾਨਿ ਪਿਰ

ਮਨੁ ਜਾਪਿ ਸਗਾਨ ਕਰਨਿ ਵਰੈ ਚੜ੍ਹਤੀ

ਹਰੈ ਚੜ੍ਹਤੀ ਮਨਿ ਕਰ ਕਰੈ ਸਾਗੀ ਰੁਹ

ਟੈ ਜਾਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨ ਪਰ ਵੇਸ

॥ ਭੁਇਸਿਨ ਮੈ ਮੀਸਿ ਤੁਹ ਮੈ ਰੀਰਿ ਰਤੇ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰਾਤੁਖਦਾਰਿਦਮਾਪਾਵਿਭੁਤੰ

ਨਾਸਤਿਨਾਸਮਾਪਾਰਾਤੁਚਿਨਚਤੁਨਿਜ

ਨਖੰਜਤੇਤੁਖਮਚਾਰਗੋਟਾਕਾਗਾਨੁਨਿ

ਗਮਤੁਤੁਤੁਤੁਨਾਨਾਹਿਨਾਨਕਸਾਧਰ

ਵਾਕਾਮਾਸਲੇਕੁ ॥ ॥ ॥ ਧੰਚਾਵਿਕਾ

ਰਸਨਮਾਚਿਖਲੇਰਾਚੇਸਾਇਸਾਸੀਚੀ

ਸਾਧਸਾਗੋਹਿਨਿਰਸਾਨਾਨਕਸਾਧ

ਕੇਰੀਗੀ॥੫॥੫ਉੜੀ॥

॥੫੫ਚਿਮਿ॥੨੨੨॥

ਪੰਚਪ੍ਰਧਾਨਤੋਜਿਹਜਾਨਿਓਧਾਧੰਦੁ॥

ਕੁਸਮਥਾਸਥਪੁਰੰਗੁਪਟਿਸਤੁ॥੫੫॥

ਆਬਲਥੀਚਾਨਹਜਾਪੇਨਹਬੁਟੀ॥

ਨਹਕਛਕਰਤਥੀਚਰਾਸੁਅਦੋ॥

ਹਰਸਥੀਧਿਓਸਾਰੀਆਨਿਰਾਚਿਓਸੈਨ॥੦॥

ਹਾਜਨਮਮਰਦਥਪੁਜੋਨਿਕੁਮਟਕੀ॥

ਨੇਕਰਾਮਾਨੇਕਾਰਚਨਹਰਨਪਾਸਿਮਰਿ

ਓਮਾਨੀਨਬੀਚਾਰਿਬੇਬੇਕਾਭੁਓਭੁਕ

ਤਿਭੁਕਾਵਨਸੀਗੀਆਇਆਲਿਪਤੁ

ਨਰਿਚਾਨਾਨਕਾਬਿਰਲੇਪਾਣੀਆਹਿਜੇ

ਨਰਚਹਿਪਰਧੀਚਾ॥੫॥ਜਲੇਕੁ॥

॥ਕਟਸਾਸਤੁਉਚੇਕਹਹਿਅੰਤੁਨ

ਪਾਰਵਾਰਾਭੁਕਾਤਿਜੇਹਹਿਗੁਣਰਾ

ਵਤੇਨਾਨਕਪੁਤ੍ਰਕੰਤੁਆਗਾਵੰ॥

੨੨

॥ਪਉੜੀ॥

॥ਪਾਸਟਮਿਧਟਾਸਾ

ਤਕਹਾਗਿਸਿਸਿਤਿਕਥਹਿਨਕਾ॥

ਉਤਪੁਉਚੈਪਾਰਕਪੁਉਤੁਕਮੰਤੁਨ

ਜਾਣਹਿਸੇਧਾਨਚਦਮੁਨਿ॥ ਜਨ

ਸੁਕਥਿਨਾਸਜਸੁਪਾਵਤਰਗੋਬਿੰਦਾ॥

ਚਸਗੀਧਹਰਿਸਿਉਕੀਯੇਕੁਆਤਰਚ

ਉਸਦੇ ਦੁਆਰੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬਿਨਸਿਓ

ਮੁਖੀ ਸਿਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੁਆਰੇ ਚਰਨ ਕ

ਮੁਖੀ ਸਿਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੁਆਰੇ ਦੇਖਿ

ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੁਆਰੇ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ

ਮੁਖੀ ਸਿਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੁਆਰੇ ਦੇਖਿ

ਮੁਖੀ ਸਿਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੁਆਰੇ ਦੇਖਿ

ਮੁਖੀ ਸਿਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੁਆਰੇ ਦੇਖਿ

੨੮

ਸਿਤਾਮੰਦੁਕ ਪਾਰਿਜਾਤੁ ਕਥਾ ਪਿੰਡ ਤਾਰਿ

ਤਿਸੁਤਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਿਤਾਮੰਦੁਕ

ਸੁਸਿਤਾਇ ਵਲਾਇ ॥ ਆਪ ਉਤੀ ॥

ਜਪਤਮਿਸੰਚਰਨਾ ਮਧਨੁ ਤੁਟਿਨਾ

ਨਿਭੰਗਾਗਾ ਸਿਤਾਮੰਦੁਕ ਮਰਿਪਾਣੀ

ਮੇਮੰਤੁਨ ਪਥਾਵਾਗਾ ਮਾਤੁਤਾ ਪੁਰਾ

ਵਿਦੁਤਾਗਾ ਜਗਨਿ ਪਰਗੁਰਿਗਾਇ ॥

ਦੁਖਪਰ ਉਵੇ ਜਲੁ ਤਰੈ ਅਨਾਚੈ ਦਿਆ ਫਲੁ

ਪਾਇਆ ਠਪਹਰਾਨ ਹਰਿ ਜਪੈ ਸਫਲੁ

ਜਨੁ ਪਰਵਾਹੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ

ਸਿਰੀ ਕਰਨੈ ਹਰ ਪਛਾਣੁ ਜੋ ਸਾਜਨੁ ਸੇਸ

ਥਾਮੀ ਤੁਜੈ ਹਰਿ ਕੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਨਾਨਕ ਰਿ

ਸੁਖ ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਇ॥

॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥

॥ ਠਪਹਰਗੁਨ

ਗਾਈਗਾਰੀਤੁਜੀਅਹਿਅਵਚਿਜੇਜਾਨ ੨੨੦

ਜਨਕਕਰਜੇਹਿਨਸਕਟੀਨਨਕਪੁਰੁਦੀ

ਮਾਲਾ॥੮॥ਪਉਰੀ॥ ਅਮਰਟਾ

ਅਮਰਟਾਸਿਪਿਨਵਾਨੀਧੀਸਗਲਪਦੰ

ਰਬਪੁਰਨਬੁਧੀਕਵਦਲਪੁਰਾਸਸ

ਦਾਸਾਨੀਦਾਨਿਗਮਲਗੀਤਨਿਰਧਰਮੰ

ਤਾਸਗਲਪਰਮਧਾਵਿਤ੍ਰਾਸਿਸਨਾਨ॥

ਸਤੁ ਮਾਹੰਤੁ ਬਿਨੋਬਾਰੀ ਅਨੁਗਾਰਿ ਹਾਰਿ

ਤਸਾਨੁ ਪੁਰੇਗੁ ਸਾਚਾ ਜਪਿ ਭਗੀ ਮੇਨਾ

ਨਕਨਾ ਅਹਰਿ ਚੀਰੀ ॥ ੮ ॥ ਅਲੇਖੁ ॥

॥ ਨਾਗਾਇਕੁ ਨ ਹਸਿ ਸਾਹਿਬ ਸੋਹਿਬ

ਸੁਆਦਾ ਬਿਕਾਰਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬਿਸ

ਰਿ ਮੇਨ ਰਕੁ ਪੁਰਗਾ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੯ ॥

॥ ਪਉੜੀ ॥

॥ ਨਉ ਮੀਨ ਵੇਡਿ ਦੁ

ਸਾਧਵੀਤਿ ਚਰਿਨ ਤੁਨ ਜਪਾਹਿ ਕਰਤ ॥੨॥

ਅਖਿ ਪੁਰੀ ਤਾਪਗਤਿ ਮਰਾਹਿ ਕਰਹਿ

ਸਾਧਨਿ ਦਾ ਕਰਨ ਨ ਤੁਨ ਹੀ ਚਰਿ ਜਾਇ

ਬਿਦਾਹਿ ਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬੁ ਉਦਰ ਕੈਤ ॥੩॥

ਈਸਾ ਮਗਨਿ ਨ ਨਿਵਰੇ ਤਿਸ ਨ ਤੁਦਾ

ਈਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਕਿਨੁ ਟੋਹ ਫਲ ਲਾਗੇ

ਨਾਨਕ ਪੁਰੀ ਸਰਤੁ ਮਾਰਿ ਜਮਾਹਿ ਮਾਤਾ ॥੪॥

ਸਾਧਦਾਇਕਾ ਲਾਗਸਨਾ ਕੁਨਹਾ ਵੇਖ

ਅੰਤੁ॥ ਸਨਸਾਰੀ ਚਿਤ ਵੇਖੁ ਕੁੰਤਹਾ ਵੇ

ਤਾ॥ ਹਸਤ ਚਰਨ ਸੰਤ ਟਹਲਕਾ ਆਈ

ਮੈ॥ ਨਾਨਕਾਇਹੁ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭਾ ਕਿਰਪਾ

ਪਾਈ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਏਕੇ ਏਕੇ

ਬਖਸੀ ਮੈ॥ ਬਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਆਦੁ॥ ਗੁ

ਣੀ॥ ਬਿੰਦਨ ਜਾਣੈ ਮੈ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ

॥ साधु १११ ॥ १५ ॥

॥ इति चण्डिका विद्यासुतः ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ਸੁਆਮੀ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਜੀਅ ਦਇਕਾ ॥

ਸਾਹਿਬਾਬੀ ਸਿਖਰਤੁ ਸਿਖਰਤੁ ਸਿਖਰਤੁ ਸਿਖਰਤੁ ਸਿਖਰਤੁ

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ਸੁਖਮਤਿ ਪਦਾਰਿਨਾਇਕਾ ਸਤਿਗੁਰਿ

ਭਗਤਾਂ ਦੀਆਂ ਧਿਆਨਾਂ ਧੁਨਾਂ ਤੇ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ

ਪਾਤਿਤ ਉਪਰ ਭਾਗੀ ਬੈਠਨਾ ਚਾਹੀ

ਨਾਮ ॥ ੧੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ੧੩ ॥

ਸੀ ਤੀਨਿ ਤਾਪਸਿ ਜਗਾਨਾ ਵਤਨਾ

ਤਨਰਕਾ ਵਤਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਨੁ

ਨਾਮ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਭੁਨਿ ਮਨਗਾਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਦੁਖ ਰਿਖਾਇਓ ॥ ਦੀਹ ਪ੍ਰਦਿਉ ਮਾਟ

ਮਾਮਾ ਸਾਧਿਓ ॥ ਦਿਨ ਰਿਖਿਓ ਚਰ

ਬਾਧਾਇਓ ॥ ਨੈਨੀ ਨੀਦੁ ਪਨ ਕਰਤ

ਰਿਖਾਇਓ ॥ ਰਤਰੇ ਦਤਰੇ ਹਰਾਟਾ ॥

ਰਾਨੀ ਨਨਕ ਪੁਰੁ ਪੁਰੁ ਕਹਿਓ ॥

॥ ੧੩ ॥ ਸਤਗੁਰੂ ॥

॥ ਚਾਰਿਉ ॥

ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ॥ ਸਗਲੁ ਵਿਆਪ

ਕਰਮਾਨਾਮਾ ਦਿਨ ਦੇਖੀ ਮਿਲਿ ਪਾਇ

ਕੇਸਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਉ

ਦਰਿਚਾਰਿ ਭਉ ਭਯ ਭਯਾਨ ਭਯਾਨ

ਦਨ ਧੁਨ ਪਰਤ ਪਾਇ ਦਿਨ ਦਿਨ

ਪਉੜੀ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਭਉ ਭਯ ਭਯਾਨ ਭਯਾਨ ਭਯਾਨ

॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਗਰ ਤਹਾ ਵਾਨਾਨ

ਨਗੁਰ ਪੁਸ਼ਿਕਰ ਮਾਧਵ ਨਾਮ ੧੦੧

॥ ਸਤਿਗੁਰ ॥

॥ ਸਾਤਗੁਰ ਜੀ ॥

ਤਹਾਗੁਰ ਮਤਿਗੁਰ ਟਹਾਟੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਮਤਿ

ਪ੍ਰਸਾਦੀਓ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨਸੀ ਚੰਦਾ

॥ ੧੫॥ ਪਾਉਨੀ ॥

॥ ਸਾਗਰ ॥

ਵਾਸਾਤਾਗੁਰ ਪੀਠਟੇ ਮੋਹਿਦੁ ਦੀਸਾ

ਗੁਰਦੇਵਾਸਾਨੁਤੁਸੀਤੁਸਾਤਿਸਾਨੁ

ਜਲਗਾਪੁਤੁਕੀਸੇਵਾ/ਤੁਦੇਵਪੁਨਬੁ

ਬਿਕਸਾਨੁਤੁਪੁਰਨਤਕਕਾਸਾ/ਤੁਰਾਸ

ਤਿਸੀਟੀਹਉਮੇ/ਤੁਟੀਸਿਸਤਚਰਿਕੋਨ

ਸਾਸਗਨਿਗੀਪਾਹਬੁਰਾਸਕੀਸਿਟੀ

ਸਾਸਾਵਗਵਨਾਸਾਸੀਤੁਰਿਸਾ/ਤੁ

ਟੇਸਾਸਿਉਗੁਟਗੀਬਿਦਪੁਤੁਰਵਨ॥

ਗੰਗਾ ਦੇ ਪਾਣੀ ਵਾਲੀ ਜਧੀ ਮੇ ਪ੍ਰਤ

ਨਾਨਾ ਸਾਹਿਬ ਪੁਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖ

ਸਿਖ ਪੁਰ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਪੁਰ

ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਨ ਲੜ ਪੁਰਾਣੀ ਸਾ ਪੁਰਾਣ

ਸਿਖਾ ਦਿਖਾ ਦਿਹੁ ਨੈ ਸਦਾ ਦਿਸਾਨ

ਨਾਨਕ ਪੁਰ ॥ ੧੬ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਪੁਰਾਣੀ ਸਾ ਪੁਰ ਪੁਰ ਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਨਾਨਕ ॥ ੩ ॥

ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ

ਨਿਪਾਨ ਕੀ ਬਿੰਦੁ ਗੁਰੂ ਕੀ

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਜੀਵਨ ਦਾ ਗੁਰੂ

ਪਰਮੇਸਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਸਦਾ ਹੀ ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ

ਕੇਤੁਟੇਕਟੀਕਰੇਖੀਚਗਾਕੇਉਪਦੇਸਿ
ਕਾਇਵੈਤਿਸਕਾਰੇਇਉਪਗਾਕੇਲ
ਬਿਖਕਾਟੇਗੇਇਨਿਗਮਲਾਜਨਮ
ਮਮਲੁਜਾਇਗਲਤਿਪਲਤਿਉਤੁ
ਉਜਲਨਹਯੇਗੇਤਿਉਪਗਾਇਸੇਉ
ਤਾਸੇਖਸੇਸੇਗੀਨਾਨਾਪਨਵੇਤੁ
ਸੇਉਰਕਲਵੇਤੁਸੇਇਨਿਨਿਉਜਿ

ਮਾਤੁਗਵੰਤਾ ॥ ਬੀਰਾਮ ਮਤੁਤੁਤੁਵੈਤੁਤੁ

ਮੁੰਮੀਮਾਰਿਚੇਨਾਟਾ ॥ ਜੀਨਿਜਾਨਿਓ

ਪੁਤੁਮਾਪਾਨਿਕਾਤਿਸਹਿਰਵਾਟਾ ॥
ਨ

॥੧੭॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਪਟਾ ॥

ਬਿਤੀਪਰੀ ॥ ਜਤਿ ॥

॥ ੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਥਾਦਿਸਾਹਲੁਪੁਰਦੀਸੈ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਤੁਜੈਉ॥ਇਲਹੋਪੁਛਤਾਣੇ॥

ਜਾਮਦਰਿਥਾਧੇਸਾਵੁਛਜਾਣੇ॥ਗਕਿਅ

ਏਸਾਵਹਿਗਕਿਅਏਜਾਹਿਗਸਿਰ

ਜਾਮਕਲਾਸਿਚੇਟਪਾਹਿਗਕਿਨੁਰੁਰ

ਸਥਾਦਿਨਛੁਟਾਸਿਕੋਇਗਪਾਖੀਰਿਕ

ਨੋਕੁਕਾਤਿਨਹੋਇ॥ਰਾਮਾਧੇਸਚੁਕੀ

ਸਾਕਰਿ ਜੋ ਨਿਸਾਮ ਰ ਜੋ ਫੇਰਿ ਜੋ ਨਿਸਾਮ

ਵਿਛੋੜਿ ਧਰਤਿ ਮਕਾਸੁ ਕੀ ਏਕੈ ਸਦ

ਕਉ ਬਾਉਰਾਤਿ ਦਿਨਿ ਤੁਕੀ ਏਕਉ ਕੁਓ

ਜਾਨਿ ਨਿਕੀ ਏਕਰਿ ਵੇਖ ਲਗਾਹਾ ਮਾਵ

ਰਨ ਦੁਜਾ ਸਿਰ ਜਾਣਹਾਰਾ ਤਾਨਿ ਤੀ

ਮਾਥੁਰਾ ਮਾਥੁਰਾ ਮੇਲੇ ਸਾਦੇ ਵੀ ਦੇਵ

ਉਪਾਏ ਵੇਸਾ ਜੋ ਤੀਜਾ ਤੀਰਾ ਏਤ

ਨਮਾਵੈ ॥ ਜੀਸਾ ਜੀਸੀ ਸੋਕੀ ਮਾਤਿਯਾ
ਵੈਗਰੀ ਮਾਤਿਯਾ ਏਹਿ ਰਿਮਾ ਕੁਰਤੁਰਿ
ਗਾਕੁਨੇ ਕੋਕੁਆ ਕਾਤੁਰਿ ॥ ੪ ॥
ਚਉਥੀ ਯਿਓਯਾਣੇ ਚਰੇ ਬੰਦਾ ਖਾਣੀਚੰ
ਕੋਥਾਣੀ ਕੁੰਦਾ ॥ ਸਟਦਸਾ ਖਡ
ਤਾਨਿਓਯਾਣੇ ਜੇਕੁਣੈ ਜਿਉਸਾਇ
ਕੁਣੈ ॥ ਤੀਨਿ ਸਾਵੈ ਚਉ

ਕੈਵਲਾਸਾਪ੍ਰਣਵਤਿਨਨਕਹਾਤਾਕੇਦੰ ॥ ੨੦੮ ॥

ਜਾਪਾਪੰਚਾਮੀਪੰਚਤੁਤਕੇਤਾਕਾਮ ॥

ਪਿਅਰੋਚਰਤੁਤਕੁਨਿਰਾਕਾਮਾਇਕਿ

ਕੁਮਿਤੁਕੇਸੋਹਪਿਆਸੋਮਾਇਕਿਚੁਚ

ਪਿਆਸਾਦਿਤਪਤਾਸੋਮਾਇਕਿਰੋਤਿਰਾ

ਤੇਇਕਿਸਰਿਧੁਰਿਗਾਇਕਿਦਰਿਪਾਰਿਜ ॥

ਚੈਦੇਖਿਪਦੁਰਿਗਾਇਕਿਤੁਠਕਉਨਾਹੀ

ਪਾਤਿਨੁ ਭੀ ਸੁਖ ਪੁਨਰੁ ਚਾਖਾ ਲਾਖਾ ਭੀ
ਜਾਇ ਪੀਥੀ ਥੀ ਥੀ ਥੀ ਥੀ ਥੀ ਥੀ ਥੀ
ਪੁਕਾਤਿਨੁ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ
ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ ਭੀ

ਪਾਤਿਪਾਵੈ ਆਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਵੇਸੁ ਪਾਹਿ ਜਾ ॥ ੨੪੬ ॥

ਲਿਜਾਵਹਿ ਆਸਾ ਚੈਸਾ ਚੈਸਾ ਚੈਸਾ ਚੈਸਾ ॥

ਹਿ ॥ ੨੪੭ ॥ ਸਪਤਮੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਿ ॥

ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਭਰੇ ਨਿਗਮ ਲਨੀ ਪਿਰਾਮਨ ॥

ਨਮੀ ਭੁਸੁ ਰਿਦੈ ਵੀਚਾਰਿ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬ ॥

ਦਿਪਾਵੈ ਸਾਭਿ ਪਾਹਿ ਆਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ॥

ਸਾਚ ਉਤ੍ਰਾਇਆ ਸਚਨੀ ਸਾਏ ਠਾਕਨ ਪਾ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧਿਓ ਭਾਖਿ

ਸਾਧੋ ਸਚੁ ਨਿਪ ਕੇਵਲੁ ਕਰੀ ਅਸੁ ਰਾਖੋ ॥

ਪਉਤੁ ਪਾਦੀ ਅਗਨੀ ਬਿਸਰਾ ਤੀਤਹੀ

ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਚੈ ਨਾਉ ਤਿਉ ਮਹਿ ਮਨੁ ਆ

ਰਹਿ ਮਾਲਿ ਵਲਾਇ ਪੁਟਵਾ ਤਿਨ ਨ ਭੁ

ਕਾ ਲੁਨਖਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਨਾਉ ਨ ਉਸੀ ਨ ਵੇ

ਨ ਥਨ ਵਖੀਰਾ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਨ ਭੁ ਮਹਾ

ਬਲਵੰਤਾਗਾਈਪੁਤਾਇਪੁਤਾਸਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥

ਪੁਤਾਗਾਦੇਸੁਆਦਿਰਖਵਾਰਾਗਾਦਿ

ਜੁਗਾਦੀਰੋਭੀਰੋਗੁਆਭਿਰਾਮਪਰਿਪੁਰਕ

ਚਟੈਜੋਗੁ॥੧੧॥ਦਸਮੀਨਾਪੁਦਗੁਇ

ਸਨਗੁਆਨਾਦਿਗੁਮਨਗੁਮਚਗੁਟਾਰੀ

ਮਾਨੁਸਾਚਿਮੈਲੁਨਲਾਰੋਗੁਪੁਤੁਦਿਭ

ਚੋ॥ਗਾਥਿਲਸਨਤੁਟਾਸਿਓਚੋੜਾਚੋ॥

ਜੀਉਤ ਰਾਜਾ ਜਗੁਟੇਵੈ ਜਾਣਹੁ ਮਾਸਾਵੈ

ਚੁਚੀਤਾਸਾ ਚਿਰੀਗੁਮਾਣਹੁ ॥ ੧੨ ॥ ਏਕਾ

ਦਸੀ ॥ ਇਕੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥ ਰੀਸਾਸਾਸਾਤਾ

ਸੇਹੁਦੁਖਾਵੈ ॥ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਕੁਤੁਮਾਤਾ

ਸਾਚੀਨੈ ॥ ਪਾਖੀ ਫਿਰਾ ਚਿਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨੈ

ਮਨਿਰਸਾ ਲੁਨਿਰਾ ਹਰਨਿ ਪਏ ਵਲੁ ॥ ਭੁਭੈ

ਜਾਚੈ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਮਲੁ ॥ ੧੩ ॥ ਜਾਹਦੇ ਕਉ

ਤਰੁ ਏਕੇ ਏਕਾਗੇ ਰਿਜੀਅ ਉਪਾਏ ਵੇਖੇ ਨਿਰੰ
ਵੇਕਾਗੁ ਫਲੇ ਪਰਕੀਟੇ ਫਲੁ ਜਾਇਗਾ
ਸਕਸਕਾਏ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇਗਾ ਫੁਕੈ ਲਾਲ
ਚਿਲ ਪਟੈ ਲਪਟਾਇਗਾ ਫੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਦੁ ਕਮਾਇਗਾ ॥੧੪॥ ਦੁਆ ਦਾਸਿ ਮੁਦਾ
ਸਨੁ ਮੁਏ ਭੁਤਾਗਾ ਮਹਿ ਨਿਸਿ ਜਾਗਾ ਰਿਕ
ਬਹਿਨੁ ਭੁਤਾਗਾ ਜਾਗਾ ਭੁਜਾਗੀ ਰਹੈ ਲਿਵੁ

ਲਾਇਆ ਭੁਭਧਰ ਚੈ ਤਿਸੁ ਖੁਸ਼ ਭੁਨ ਧਾਇ॥

ਸਭੀ ਭੁਭਧਰ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ

ਨਕ ਭੁਭਧਰ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ

ਜੀ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ

ਜੀ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ

ਜੀ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ

ਜੀ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ ਚੈ

ਸਾਭਿ ਸੁਚਿਸੰਜਮਾਸੁ ਚੁਪ ਛਾਣੈ॥੧੬॥ ਰੰਗ
ਤੇਗਸਿਤਰ ਵਰਸਾਤੁ ਦਕਸ਼ਿਣੈ॥੧੭॥ ਰੰਗ
ਪੁਲਾਸਿ ਖਰਿਲਿ ਵਤਾਰੈ॥੧੮॥ ਰੰਗ
ਰਨਬੁਝੈ ਕੋਇ॥੧੯॥ ਰੰਗ
ਧੀਰਾ ਰੰਗਾਸਿ ਪਦੁਪਾਸਾਹਿ ਰੰਗ
ਜਾਣੈ॥੨੦॥ ਰੰਗ
ਏ॥੨੧॥ ਰੰਗ

ਸਿਖਾਵੈ॥੧॥ਰਾਜਾਸਤਾਸਤਕਲਾਸ
ਸਾਵੈ॥ਸਾਸੀਅਰਕੈਪ੍ਰਭਿਰੁਰੁਸਾਸਾਵੈ॥
ਜਿਹਾਨੁਰਾਤਿਕੀਕੀਸਾਤਿਪਾਵੈ॥ਚਉ
ਦਾਸਿਰੁਵਦਪਾਤਲਾਸਾਟੇ॥ਧੰਰਕ੍
ਰਾਮ੍ਰਗਰਿਸਾਇਵਲਾਟੇ॥੧੮॥ਸਾਸਾ
ਦਾਸਿਸਾਚੰਦਗੁਪਤੁਰੈਦਾਰਿ॥ਬੁਟ
ਦਾਰਿਸਾਨੀ॥ਕੁਟੁਕੀਚਾਰਿਸਾਸੀਸ

ਗੁਰਗਾਨਿ ਜੋ ਤਿਤਿ ਹੁਲੇ ਈ ਗਕਰਿ ਕਰਿ ੨੫੦

ਵੇਖੈ ਕਰਤਾ ਸੇ ਈ ਗੁਰ ਤੇ ਦਾ ਸੋ ਸੋ ਤਿਸ

ਗੀਆ ਗਿਅਨੁ ਖਿਰੁ ਥੇ ਆਵਹਿ ਜਾ

ਗਿ॥੧॥ ਧਰੁ ਦਰੁ ਥਾ ਧਾ ਬਿਰੁ ਥਾ ਨਿਰੁ

ਗਵੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ

ਜਾਪਾ ਸਾਤੁ ਹਥਿ ਨਾ ਸਿ ਬਿਨਾ ਸਾ ਗੁਰੁ

ਟੈ ਥਪੁਰੁ ਭੁਬਿਧਾ ਮਨ ਸਾ ਮਾਤਾ ਜਾ

ਭਗਵੰਤ ਪੈਰਿ ਦਾਸਾ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨ ਨਕਹ ਮ

ਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥੨੦॥ ੧॥ ॥ ॥

੧੩ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭ

ਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਮਾਕਾ ਲਖੁ ਰਹਿਤਾ ਜੁਨੀ ਮੈਭ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ਵਾਗਮਲੋਕਾਨਲਿਸਲੋਕਭੀਮਪਦੇ
ਰਿਲੋਕਲਿਖੇਫੰਡੇਗਮਸਰਾਜੇਭੀਤੁਨੀ
॥ ਜਲੋਕਮਃ १ ॥ ਬਲਿਤਾਰੀਗੁਰਮ
ਪਦੇਦਿਉਗਾਜੀਮਦਦਗਾਜਿਨਿਮ
ਦਸਰੇਦੇਵਤੇਭੀਪਦਤਨਲਗਾਦੇ
ਗਾ॥ ੧ ॥ ਮਦਦਗਾ ॥ ਜੇਸਉਚੇਦਾਉਚੇ
ਦਿਉਗਾਜੀਚੁਗਾਜੀਗਾਦੇਦੇਦਾ

ਸਾਜੇ ਚੰਨਾਪੀ ਨਰਿ ਚੰਨਾ ਉਦਯੋਗੁ ਦ

ਰਹਿ ਸਾਜੀ ਅੰਕੁਰਿ ਨਾਸਟੁ ਰਿਠ ਚਾਉ ਦ

ਤਾਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੁੰਤੁ ਸਿਦੇ ਵਹਿ ਕਹਰਿ

ਪਸਾਉ ਤੁਜਾ ਟੇਈ ਸਕੁ ਸਦੇ ਲਾਸ ਰਿਹਾਇ

ਦੁਖਵਾਉ ਕਰਿ ਨਾਸਟੁ ਰਿਠ ਚਾਉ ॥

ਸੋਲ ਕੁਝ ॥ ੧ ॥ ਸਦੇ ਤਰੇ ਰੇ ਰਾਗੇ ॥

ਗਾਸਚ ਤੇਰੇ ਲਾਸ ਦੇ ਸਾਕਾ ਕਾ ਕਾ ॥

ਦੇਸ ਰਬਕੀ ਚਾਗਾ ਸਚਾ ਤੇਗਾ ਮਾਰੁਸ
ਚਾ ਦੀ ਬਾਹੁ ਸਚਾ ਤੇਗਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾ
ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਤੇਗਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਨੀ ਸਾਹੁ ਸਚੇ
ਤੁਧੁ ਮਾਖਰਿ ਲਖ ਕਰੋ ਨੀ ਸਚੇ ਸਾਹਿਤ
ਦੇਸ ਸਚੇ ਸਾਹਿਤ ਨੀ ਸਚੀ ਤੇਗੀ ਸਿਫੀ ਤੇ
ਦੇਸ ਸਚਾ ਤੇਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ
ਦੇਸ ਸਚਾ ਤੇਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ

ਜੋ ਮਾਰਿ ਜੀ ਮੇ ਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥ ੧ ॥ १੭੦੧ ॥

੧੭੦੧

॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਮਾਈ ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥ ਵਡੀ
ਵਡੀ ਮਾਈ ਜਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵ
ਡੀ ਮਾਈ ਜਾ ਨੰਦ ਚਲੁ ਖਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ
ਮਾਈ ਜਾ ਦੇ ਮਾਲਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਮਾ
ਈ ਕੁਝੈ ਸਰਿ ਕਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਮਾਈ ਜਾ
ਪੁਛਿਨ ਦਾਤਾ ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਮਾਈ ਜਾ ॥

ਪੇਸਾਇਆਨਾ ਨਕ ਕਾਰਨ ਕਬੀ ਜਾਇ ॥

ਕੀਤਾ ਕਰ ਲਾਸ ਰਬ ਰਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਤ

ਲਾਜਾਇ ਉਜਗੁਸ ਚੇ ਕੀਤ ਕਰ ਤੀਸ

ਚੇ ਕੀਤ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥ ਇਕ ਨਾਨੁ ਕੀ ਮਾਸ ॥

ਇਲਾਇ ਇਕ ਨਾਨੁ ਕੀ ਕਰ ਵਿਲਾਸੁ ॥

ਇਕ ਨਾਨੁ ਕੀ ਕਰ ਵਿਲਾਇ ਇਕ ਨਾਨੁ

ਇਕ ਨਾਨੁ ਕੀ ਕਰ ਵਿਲਾਇ ਇਕ ਨਾਨੁ

ਨਜਾਪਈਜੇਕਿਸੈਆਲੇਗਾਸਿਆਨਾਨਕ

੨੫੭

ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀ॥ਮੇਜਾਕਉਆਪਿਕਰੇ

ਪਰਗਾਸੁ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਕ

ਅਉਪਾਇਕੈਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਡਾ

ਲਿਆਆਓਖੈਸਚੇਤੀ॥ਸਾਚਿਨਿਬੜੈਚੁਟਿ

ਵਖਿਕਢੇਜਜਮਾ॥ਲਿਆਆਥਾਉਨਪਾ

ਇਨਿਕੁਨਿਆਰਮੁਹਕਾਲੈਦੇਜਾਕਿ

ਚਾਲਿਆਨਾ ਤੇਰੇ ਨਾਇਠ ਤੇ ਸੇਜੇ ਦਿਗਏ

ਤਾਰਿਗਏ ਸਿਠਗਾ ਲਵਾ ਲਿਆਨਾ ਲਿਖਿ

ਨਾਵੈ ਪਰਮੁਖਗਾ ਲਿਆਨਾ ॥ ਜੋ ਲੋਕ

੫੦੯ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਦਾ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵੇਦ

॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਕੁੰਦਾ ॥ ਵਿ

ਸਮਾਦੁ ਰੂਪਾ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੰਗਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ

ਨਾਨਾ ਫਿਰਿ ਜੰਤਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਉਦੁ

ਵਿਸਮਾਦੁਪਾਟੀਆਵਿਸਮਾਦੁਅੰਗਨੀਖੇ

੨੫

ਕੂਹਿਵਿਕੂਟੀਆਵਿਸਮਾਦੁਪਰਤੀਵਿਸ

ਮਾਦੁਪਾਟੀਆਵਿਸਮਾਦੁਸਾਦਿਲਗਾਹਿ

ਪਰਾਟੀਆਵਿਸਮਾਦੁਸੰਜੋਗੁਵਿਸਮਾਦੁ

ਵਿਜੋਗਾਵਿਸਮਾਦੁਰੁਖਵਿਸਮਾਦੁ

ਰੁਗਾਵਿਸਮਾਦੁਮਿਠਤਿਵਿਸਮਾਦੁ

ਸਾਲਾਪਾਵਿਸਮਾਦੁਦਿਵਿਸਮਾਦੁ

ਗੁਰਗਿਆਨਾ ਵਿਸਾਖਾ ਭੁਨੇਕਾ ਵਿਸਾਖਾ ਭੁਨੇਕਾ
ਵਿਸਾਖਾ ਭੁਨੇਕਾ ਭੁਨੇਕਾ ਭੁਨੇਕਾ ਭੁਨੇਕਾ
ਗੁਰਗਿਆਨਾ ਵਿਸਾਖਾ ਭੁਨੇਕਾ ਭੁਨੇਕਾ
ਭੁਨੇਕਾ ਭੁਨੇਕਾ ॥ ੧ ॥ ੫੦ ॥ ਭੁਨੇਕਾ ਭੁਨੇਕਾ
ਭੁਨੇਕਾ ਭੁਨੇਕਾ ਭੁਨੇਕਾ ਭੁਨੇਕਾ ਭੁਨੇਕਾ
ਗੁਰਗਿਆਨਾ ਵਿਸਾਖਾ ਭੁਨੇਕਾ ਭੁਨੇਕਾ
ਭੁਨੇਕਾ ਭੁਨੇਕਾ ਭੁਨੇਕਾ ਭੁਨੇਕਾ ਭੁਨੇਕਾ

ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁ ਦਰਗਤਿ ਸਰਬਈ ਚ ੦੭ ਪਦਿ

ਗੁਰੁ ਦਰਗਤਿ ਖਾਲਾ ਪੀਲਾ ਪੈ ਨ ਲੁਰੁ

ਦਰਗਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਗੁ ਗੁਰੁ ਦਰਗਤਿ ਜਾਤਿ

ਜਿਨ ਸੀਰੰਗੀ ਕੁ ਦਰਗਤਿ ਜੀਆ ਜਤਨਾ

ਕੁ ਦਰਗਤਿ ਨੇਕੀਆ ਗੁਰੁ ਦਰਗਤਿ ਕਦੀਆ ੦

ਕੁ ਦਰਗਤਿ ਮਾਨੁ ਮਾਭਿ ਮਾਨੁ ਕੁ ਦਰਗਤਿ

ਪਉਲ ਪਾਟੀ ਬੈਸੰ ਤਲੁ ਕੁ ਦਰਗਤਿ ਪਰ

ਤੀਖਾਨੁ ਸਤੁ ਬਰੀਕੁ ਦਰਿ ਤੂੰ ਕਾ ਦ
ਰੁ ਕਰਤਾ ਪਾਕਿ ਨਾਈ ਪਾਕੁ ਨਾਨਕ ਕੁ
ਕਮੀ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ਵਰਤੈ ਤਾ ਕੇ ਤਾ ਕੁ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅਪੀਨੈ ਕੁਰਗੁ ਰੀਕ
ਤੇ ਇਕੁ ਸਾਜਿ ਕੁ ਉਰੁ ਸਿਧਾਇ ॥
ਵਰਗੁ ਤੇ ਸਾਦੁ ਨੀਦਾ ਕੁਰਗੁ ਲਿਖਿ ਰਾਖੁ
ਪਾਤਿ ਚਲਾਇ ਸਾਗਰੀ ਕਰ ਦਰੀ ॥

੨੨

ਮਤਿ ਵਾਚੀ ਮੇਰੀ ਲੇਖਾ ਕਰਿਸਾ ਮੁਖ
ਇਸਾਨਾ ਬਾਹਿਰ ਨੇਰੀ ਪਉਚੀ ਟੀਕੁਇ
ਸੁਣੀ ਮੇਰੀ ਕੀਸਾ ਗੁਰੀ ਟੀਸਾ ਮਸਿਮ
ਪੰਜਨ ਸੁਗਵਾ ਟੀਸਾ ਤਾ ਸਿਲਕ ਮੰਦ
ਗਾਉਣੀ ਚਿਪ ਵਲੁ ਵਲੁ ਸਦਵਾਉਣੀ
ਵੇਚਿ ਚਲਾ ਰਿਲਖ ਦਰੀਆ ਉਮਰੁ
ਵੇਚਿ ਮਗਰੀ ਕਢੇ ਵਗਾਉਣੀ ਰੁਣੀ

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
पञ्चतन्त्रादिगणितविद्यादि

सिद्धिगणितविद्यादिगणितविद्यादि

गणितविद्यादिगणितविद्यादिगणितविद्यादि

गणितविद्यादिगणितविद्यादिगणितविद्यादि

गणितविद्यादिगणितविद्यादिगणितविद्यादि

गणितविद्यादिगणितविद्यादिगणितविद्यादि

गणितविद्यादिगणितविद्यादिगणितविद्यादि

ਉਤਿਤਿਅਸਾਸਿਰਿਏਦੁਆਨਨਗਿਗੁ

ਉਤਿਰਿਕੁਗੁਦੁਦੁਗੁ ੧॥ H॥ ੧॥

ਨਿਰਭਉਤਿਅਸਾਸਿਰਿਏਦੁਆਨਨਗਿਗੁ

ਕੇਤੀਅਸਾਸਿਰਿਏਦੁਆਨਨਗਿਗੁ

ਚਾਰਾਕੇਤੀਅਸਾਸਿਰਿਏਦੁਆਨਨਗਿਗੁ

ਪੁਰਤਿਤਾਤਾਅਸਾਸਿਰਿਏਦੁਆਨਨਗਿਗੁ

ਇਕਦੁਤਿਅਸਾਸਿਰਿਏਦੁਆਨਨਗਿਗੁ

ਸਾਬੰਦਾ ਤਿਆਲਾ ਤਾਲਾ ਲਾਟਕੇ ਸਾ

ਕੇਰੁੰਦੇ ਲਾਟਕੇ ਸਾ ਕੇਰੁੰਦੇ ਸਾ ਜੇ ਤੁਤ

ਜਿਧਾਈ ਸਾ ਤਿਨ ਕਰਮੇ ਤਿਨੇ ਤੇ ਵਰਿ

ਕਰਮੇ ਸਾ ਤੁਨ ਕਰਮੇ ਤੁਨੀ ਮੇ ਕਰ

ਕਰਮੇ ਸਾ ਕਰਮੇ ਸਾ ਕਰਮੇ ਤਪਾਈ

ਮੇ ਕਰਮੇ ਸਾ ਕਰਮੇ ਸਾ ਕਰਮੇ ਰ

ਮੇ ਕਰਮੇ ਸਾ ਕਰਮੇ ਸਾ ਕਰਮੇ

ਦੀਤਨਦਰੀਸਤਿਰੁਪੁਪਾਇਆਇਤੁ

ਉਥੁਤੋਜਨਾਕੁਰੀਮਿਆਤਾਸਤਿਰੁਰਿ

ਸਬਾਦਿਸੁਲਾਇਆਸਤਿਰੁਰਜੇਵਰੁ

ਦਾਤੋਕੋਨਤੀਸਤਿਸੁਲਾਇਆਰੁਲੋਕਸਬਾਇ

ਆਸਤਿਰੁਰਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆ

ਜਿਹੀਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਇਆਜਿਨਿਸ

ਚੋਸਚੁਪੁਤਾਇਆ ॥ ६ ॥ ਸੋਤੋਕਲ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਫਰਮਾਇਸਿ ਉਚਰੇ ਚੁਗਵਾਏ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥
ਵੇਖਿ ਕੇ ਰੁਕ ਸੇ ਪਾਤਿ ਜਾਇ ਰੇ ਟੀਸਾ ਕੁ
ਗਇ ਪੁਰ ਰਿਤ ਲਾਗਾ ਪੁਪਕਾ ਜਾਇ ਪੁਰ
ਤੀਨਾ ਲਿਖਾ ਗਾਵ ਨਿਰੋਪੀ ਮਾਗਾ ਵੇਖ
ਕਾਨਾ ਲਾਗਾ ਵਾਨਿ ਸੀਤ ਪੁਰੇ ਲਾਗਾ ॥
ਨਿਰਤੁ ਉਨਿਰੇ ਕਾਗਾ ਪੁਰ ਕਾਗਾ ਜਾਗਾ
ਕੀਨਾ ਲਾਗਾ ਵਾਨਿ ਸੀਤ ਪੁਰੇ ਲਾਗਾ ॥

ਗੁਰਗੀਸਚ ਤਾਉ ਗੁਰਗੀਸਚ ਤਾਉ

ਗੁਰਗੀਸਚ ਤਾਉ ਗੁਰਗੀਸਚ ਤਾਉ

ਗੁਰਗੀਸਚ ਤਾਉ ਗੁਰਗੀਸਚ ਤਾਉ

ਗੁਰਗੀਸਚ ਤਾਉ ਗੁਰਗੀਸਚ ਤਾਉ

ਗੁਰਗੀਸਚ ਤਾਉ ਗੁਰਗੀਸਚ ਤਾਉ

ਗੁਰਗੀਸਚ ਤਾਉ ਗੁਰਗੀਸਚ ਤਾਉ

ਗੁਰਗੀਸਚ ਤਾਉ ਗੁਰਗੀਸਚ ਤਾਉ

ਤਾਨਾਨਕੁਤੁਦਿਗਾਗਲਤਨ
 ਅੰਤੁਅਬੰਧਨਥੀਪਿਰੁਦਾਏਜੋਇਅ
 ਧਾਇਅਕਿਰਤਿਨਚੇਸੁਰੁਕੋਇਅ
 ਨਾਚਿਨਾਚਿਤਸਾਤਿਚਦਾਤਿਸੇਰੋਇਅ
 ਉਤਿਨਜਾਤਿਜਿਧਨਤੋਗਿਨਚਦੁ
 ਰੁਦਦੁਅਨਕਾਚਾਉਨਾਨਕਾਜਿਨ
 ਮਨਿਰੁਓਤਿਨਾਮਨਿਕਾਉਨਾ॥

॥५॥ ॥१॥ ॥२॥ ॥३॥ ॥४॥ ॥५॥ ॥६॥ ॥७॥ ॥८॥ ॥९॥ ॥१०॥
॥११॥ ॥१२॥ ॥१३॥ ॥१४॥ ॥१५॥ ॥१६॥ ॥१७॥ ॥१८॥ ॥१९॥ ॥२०॥
॥२१॥ ॥२२॥ ॥२३॥ ॥२४॥ ॥२५॥ ॥२६॥ ॥२७॥ ॥२८॥ ॥२९॥ ॥३०॥
॥३१॥ ॥३२॥ ॥३३॥ ॥३४॥ ॥३५॥ ॥३६॥ ॥३७॥ ॥३८॥ ॥३९॥ ॥४०॥
॥४१॥ ॥४२॥ ॥४३॥ ॥४४॥ ॥४५॥ ॥४६॥ ॥४७॥ ॥४८॥ ॥४९॥ ॥५०॥
॥५१॥ ॥५२॥ ॥५३॥ ॥५४॥ ॥५५॥ ॥५६॥ ॥५७॥ ॥५८॥ ॥५९॥ ॥६०॥
॥६१॥ ॥६२॥ ॥६३॥ ॥६४॥ ॥६५॥ ॥६६॥ ॥६७॥ ॥६८॥ ॥६९॥ ॥७०॥
॥७१॥ ॥७२॥ ॥७३॥ ॥७४॥ ॥७५॥ ॥७६॥ ॥७७॥ ॥७८॥ ॥७९॥ ॥८०॥
॥८१॥ ॥८२॥ ॥८३॥ ॥८४॥ ॥८५॥ ॥८६॥ ॥८७॥ ॥८८॥ ॥८९॥ ॥९०॥
॥९१॥ ॥९२॥ ॥९३॥ ॥९४॥ ॥९५॥ ॥९६॥ ॥९७॥ ॥९८॥ ॥९९॥ ॥१००॥

ਸਲੋਕ ਮ ੪੯ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਸਿੰ

ਤਿਸਰੀਆਂ ਤਿਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਕਰੀ ਚੰਦੀ

ਗੁਬੰਦੇ ਸੇਜ ਪਾਵਤਿ ॥ ਦਿਖਿ ਕੀ ਦੀ ਦੇ

ਟਕਰੀ ਦੀ ਦਗੁ ॥ ਤਿਸਰੀਆਂ ਤਿਪਾਤਿ

ਲਾਗੀ ਨੇ ਦਗੁ ॥ ਤਿਸਰੀਆਂ ਤਿਪਾਤਿ

ਧਿਨਾਵਤਿ ॥ ਤਿਸਰੀਆਂ ਤਿਪਾਤਿ

ਮੁਖ ॥ ਤਿਸਰੀਆਂ ਤਿਪਾਤਿ

ਈ ਕਾਗਾਜਾ ਲਿਖ ਲਿਖੀਆ ਪੁਰ
ਮਾਲਿ ਤਿਆਗਾ ਕਾਗਾਜਾ ਰਾਗੀ
ਜਿਸਾਖਾ ਤਿਸੁ ਫੁਟੈ ਜਾਣੀ ਤਿਨਾ
ਤੇਰੀ ਸਾਗਾ ਨਾਨਕ ਭਰਾ ਬਾਬੁ
ਸਾਲਾ
ਤੁਸੁ ਸਦਨਾ ਮੁਖਾ ਪਾਗੁ ਸਦਾ
ਨੀਦ
ਰਹਿੰਦੇ ਨੁਰਾਤੀ ਗੁਲ ਵੇਤੀ
ਮਾਪਾ
ਛਾਗਾ ੧॥ ੪੦੯ ॥ ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾ

ਨਕਸ਼ੇ ਪੈ ਪਈ ਕੁਮਿਆਰਾ ਧਾਨੈ ਭਾਂ
ਗੁਣਿ ਟਕੀਆ ਜਲੁ ਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾ
ਗਾਜਾ ਲਿਖਾ ਲਿਖੇ ਵੇਖੁ ਕੀ ਟੁਕਿ
ਹੁਣਿ ਪਵਹਿ ਆਗਿਆ ਗਾਨਾ ਨਕ
ਜਿਨਿ ਕਰਤੇ ਕਾਰੁ ਕੁਰੀਆ ਸੇ ਜਾ
ਲੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਨਾਮਾਇ ਚਾਖੈ

ਗੁਸਤਿਗੁਰੂਕਿਨੈਨਪਾਇਆਸਾਤਿਰੁ

ਗਦਿਚਿਆਪੁਰਖਿਭੰਨੁਕਰਿਪਦਮਾਦ

ਸਾਖਿਸੁਣਾਇਆਸਾਤਿਗੁਰੂਮਲਿ

ਸਾਜਦਾਸੁਕਤੁਤੈਸਿਨਿਦਿਖੈ

ਦੁਖਾਇਆਉਤਸੁਖੈ

ਦੁਖੈਨਿਸਚੈਸਿਉਚਿਤੁ

ਸਾਜਦਾਸੁਕਤੁਤੈਸਿਨਿਦਿਖੈ

ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਨਉ ਦਿ ਚਿਸਾ

ਦਿਸਾ ਨਉ ਦਿ ਚਿਸਾ ਦਿਸਾ ਨਉ ਦਿ

ਚਿਸੀ ਸਾਨੁ ਨਉ ਦਿ ਚਿਸਾ ਸਾਨੁ

ਦਿਸਿ ਚਿਸਿ ਤਾਨੁ ਨਉ ਦਿ ਚਿਸਾ ਤਾਨੁ ॥

ਨਉ ਦਿ ਚਿਸਾ ਨਉ ਦਿ ਚਿਸਾ

ਸਾਨੁ ਸਾਨੁ ਨਉ ਦਿ ਚਿਸਾ ਸਾਨੁ

ਦਿਸਿ ਦਿਸਿ ਨਉ ਦਿ ਚਿਸਾ ਦਿਸਿ ॥ ੩੩

ਨਵੀਚਾਰੁਗੁਰੂਦਿਵਾਚਨਗਰਿਸੁਰਗਿ
ਗਵਤਾਰੁਗੁਰੂਦਿਵਾਚਨਸੰਤੁਦਿਵਾਚਨ
ਵੈਰੁਦਿਵਾਚਨਗੁਰੂਮੇਰੁਦਿਵਾਚਨਧੰਵੰ
ਤੁਦਿਵਾਚਨਜਾਤੀਜਨਜੀਘੋਵੰਤੁਦਿਵ
ਚਿਮੁਰਖੁਤੁਦਿਵਾਚਨਸਿਮਾਲਗਮੋਖਮੁਕ
ਤਿਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨਾਤੁਦਿਵਾਚਨਮਾਏ
ਮਾਤੁਦਿਵਾਚਨਛਾਇਆਤੁਦਿਵਾਚਨ

ਰਿਸੇਤੁ ਉਪਾਇਆ ਸਾਰ ਉਮ੍ਰਿ ਕੁਹੰਤਾ ਦੁਹੁ
ਏ ਗੋਸਾਨਾ ਦੁਹੁ ਲਾਕਾ ਬਿਕਾ ਬਿਕੁ ਏਕਾ
ਨਾਨਕੁ ਕਾਸੀ ਲਿਖੀਆਂ ਏਕੁ ਜੇਤਾ ਵੇ
ਖਰਿਤੰਤਾ ਵੇਕੁ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾਨਾਨਕੁ ਉ
ਮ੍ਰਿਕੁ ਜਾਤਿ ਤੇਤੁ ਉਮ੍ਰਿ ਕਰਾਮ ਕਾਸੀ ਕਾਨ
ਉਮ੍ਰਿ ਏਕੁ ਪਨਾਫਿ ਰਿਫਿ ਰਿਜੇਨੀ ਪਾਤਿ ॥
ਤਉਮ੍ਰਿ ਕਵਉ ਉਪਾਇ ਕਉ ਸੀਜੀ ਮਾਇਤ

ਜਾਇ॥ ਤਉ ਮੇਏ ਤਉ ਕਸੂ ਤੈ ਪਾਇ॥ ਕਿਰਤ

ਫਿਰਾਤਾ॥ ਤਉ ਮੇਦੀ ਰਪ ਰੋਗੁ ਤੈ ਦਾਤੁ॥

ਇਸੁ ਸਾਹਿ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਾਪਾਪਣੀ॥ ਤਉ

ਰਕਾਸ ਬਦੁ ਕਸਾਤਿ॥ ਨਾਨਕੁ ਤੈ ਸੁਣੁ॥ ਜਨੁ

ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਨਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥

॥ ਸੇਵਕੀ ਤੀਸੰਤੋ ਖੀਣੀ॥ ਜੇ ਨੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਧਿਆ

ਇਸਾ॥ ਭਨੀ॥ ਮੈਂ ਪਰਨ ਰਖਿ ਓਕਾਰਿ॥ ਸੁਭਿ ਤੁ

ਪਰਮੁਕਾਮਾਇਆਰਨੀਦੁਨੀਸਾਤੋਰੇਬੰਧਨਾ
ਅਨੁਪਾਲੀਬੋਜਾਖਾਇਆਤੁੰਬਖਸੀਜੀਅ
ਗਲਾਨੀਤਦੇਵਾਤਿਚੜਾਤਿਸਵਾਇਆਵ
ਗਿਆਈਵਰੁਪਾਇਆ)।।ਸਲੋਕਮੰ१॥ਪੁ
ਰਖਾਂਦੋਰਖਾਂਤੀਰਖਾਂਤਟਾਂਸੇਘਾਂਖੇਤਾਂਗਾਦੀ
ਪਾਲੋਆਂਮੰਗੁਲਾਂਖੰਗੁਵਰੋਗੁਗਾਂਗਾਮੰਗੁਜਜੇ
ਰਜਉਤਗੁਜਾਂਖਾਲੀਸੇਤਜਾਂਗਾਸੇਮਿਤਿਜਾ

ਏਨਾਨਕਾਸਰਾਂਮੇਭੁਜੰਤਾਤਾਨਾਨਕਜੰਤਉਪਾਇਨ

ਸੰਮਾਦੇਸਭਨਾਹਾਜਿਨਿਕਰਤੇਕਰਦਾਕੀਆ

ਚਿਤਾਰਿਕਰਦੇਤਾਹਾਸੇਕਰਤਾਚਤਾਕਰਮਿ

ਨਿਉਪਾਇਆਜਗ੍ਹਾਤਿਉਜਤਾਰੰਗਾਗਤਿਉ

ਸੁਤਿਸੁਦੀਬਾਉਮਾਉਗੁਨਿਕਕਾਚਨਾਸਾਇ

ਨੁਕਿਆਟਿਕਰਿਆਚਰੁਗਾ॥੧॥੩੩

ਖਨੇਕੀਆਜੰਗਿਆਈਆਇਤਖਪ੍ਰੰਗੁਰੁ

ਦੁਆਲਖਤਪਉਪਰਿਤੀਰਥਾਂਸਤਜਜੇਗਥੇਬਾਣ

ਲਖਸੁਰਤਲਸੰਗਰਾਮਰਣਮਹਿਛੁਟਤਿਪ

ਗਣਾਲਖਸੁਰਤੀਲਖਤਿਆਨਧਿਆਨਪ

ਤੀਸਾਤੋਪਾਠਪੁਗਣਾਜਿਨਿਕਰਤੋਕਰਣਕ

ਮਲਿਖਿਆਮਾਵਣਜਾਣਨਾਨਕਮਤ

ਮਿਥਿਆਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਟੋਕਤੀਜਿਨਿਸਚੇਸਚੁਵ

ਰਤਾਇਆ ਜਿਸੁ ਤੇ ਦੇ ਤਿਤਿ ਸੁਮਿਲੇ ਸਦੁ ਜ ਵੇ

ਤਾਤਿ ਨੀ ਸਦੁ ਕਾਮਾਇਆ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮਿ

ਇਨੇ ਸਦੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਕੀ ਤਿਰਦੇ ਸ

ਦੁਵਸਾਇਆ ਮੁਰਖ ਸਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨ

ਮੁਖੀ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ਵਿਚਿ ਦੁਨ ਆਕਾਸੇ

ਆਇਆ ਦਾਸ ਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਪਾੜੇ ਪਾ

ਤਿਰੀ ਲਈਆ ਨਿਪਾੜੇ ਪਾੜੇ ਕਹੀਆ

ਹਿਸਾਥਾ ਪਾਤਿਪਾਤਿ ਬੰਨ੍ਹੀ ਪਾਈ ਮੇ ਪਾਤਿਪ
ਨਿਗਾਹੀ ਮਾਤਿ ਪਾਤਿਪਾਤਿ ਪਾਤਿਪਾਤਿ ਜੇ ਤੇ ਬਰ
ਸਬਰਾਸ ਪਾਤਿਪਾਤਿ ਜੇ ਤੇ ਮਾਤਿ ਪਾਤਿਪਾਤਿ
ਜੇਤੀ ਮਾਰਜਾ ਪਾਤਿਪਾਤਿ ਜੇ ਤੇ ਮਾਤਿ ਪਾਤਿਪਾਤਿ
ਨਕਲੇ ਪਾਤਿਪਾਤਿ ਜੇ ਤੇ ਮਾਤਿ ਪਾਤਿਪਾਤਿ
ਪਾਤਿਪਾਤਿ ਮਾਤਿਪਾਤਿ ਪਾਤਿਪਾਤਿ ਪਾਤਿਪਾਤਿ
ਪਾਤਿਪਾਤਿ ਮਾਤਿਪਾਤਿ ਪਾਤਿਪਾਤਿ ਪਾਤਿਪਾਤਿ

ਲਾਵਿ। ਮਾ। ਬ। ਰੇ। ਖ। ਕੀ। ਮਾ। ਦੇ। ਤੀ। ਦੁ। ਖੁ। ਦੀ। ਮਾ।
ਮ। ਸ। ਰੇ। ਵੇ। ਜੀ। ਮਾ। ਮ। ਪ। ਦਾ। ਕੀ। ਮਾ। ਮ। ਨ। ਨੁ। ਨ। ਖ। ਏ।
ਮਾ। ਸ। ਦੁ। ਰ। ਵ। ਏ। ਮਾ। ਬ। ਰੇ। ਦੁ। ਖੁ। ਪ। ਏ। ਮਾ।
ਦੁ। ਜ। ਰੁ। ਏ। ਮਾ। ਬ। ਸ। ਤਿ। ਨ। ਪ। ਤਿ। ਰੇ। ਮ। ਤਿ। ਨ।
ਸਿ। ਕ। ਰੇ। ਮ। ਨਿ। ਵਿ। ਗੁ। ਤ। ਰਿ। ਉ। ਜ। ਰੇ। ਗੁ। ਰ। ਏ।
ਨੁ। ਸੁ। ਰ। ਪ। ਗ। ਉ। ਪੇ। ਤ। ਦ। ਕੀ। ਮਾ। ਕ। ਮ। ਦ।
ਮ। ਲੁ। ਮ। ਲ। ਖ। ਏ। ਸਿ। ਨਿ। ਦ। ਏ। ਪ। ਏ। ਮ। ਲ।

ਮੀਧੋਪਤਿਗਵਾਈਗਵਿਲੁਨਵੈਕਿਛੁਥ
ਇਨਪਾਈਗਰੈਬੇਬਾਟੀਮਜੀਮਸਟੀ
ਮੀਧੁਨਜਾਟੀਠਿਰਿਪਛੁਤਾਟੀਮਸਤਿਰੁ
ਚੁਕੇਟੇਜੇਸੁਖੁਪਾਏਹਚਿਕਨਮੁਮੀਨਿਵਸ
ਏਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੋਧਾਏਮਸਮੀਦੇ
ਸੇਭੇਨਿਹਕੇਵਲਹਉਮੀਸਬਦਿਜਲਾਏ)
੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਗੁਰਤਤਤਰੈਮਨਿਗੁਵਦੇ

ਦਾ ਰਿਸੋਹਾ ਨਿਕੀ ਗਤਿ ਗਾਵਦੇ ਨਾਨਕ
ਗਾਥਾ ਬਾਤਰੇ ਦਰਿ ਛੇ ਨਾਨਕ ਲੁਤ ਨੀ ਪਾਵਦੇ
ਇਕਿ ਮੁਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿ ਨਾਪਟਾ ਨਾਟ
ਤੇ ਦਾਨਾ ਪੁਗਾ ਲਾਇ ਦੋਹਰੇ ਛੇ ਛੇ
ਨੀ ਚਜਾਤਿ ਤੇਰੇ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇ
ਦੇਹਾਤਿ ਨ ਮਗਾਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇ ਦੇਹਾ
ਦਾ ਜਲ ਕਮਲ ॥ ੧ ॥ ਭੁਜਰਾ ॥

ਰੂਪਰਾਜਾਉਰੂਸਰੂਸੰਸਾਰਾਉਰੂਮੰਡਪਰੂ
ਰੂਮਾਜੀਉਰੂਬੀਸਟਹਾਰਾਉਰੂਰੂ
ਨਾਉਰੂਰੂਪਾਉਰੂਪੈਨਟੁਹਾਰਾਉਰੂਕਾਇ
ਮਾਉਰੂਕਪਰੂਉਰੂਉਪੁਮਾਪਾਰਾਉ
ਰੂਮੀਮਾਉਰੂਬੀਬੀਖਪਿਤੋਏਖਾਰਾਉ
ਰਿਉਰੇਨੇਦੁਲਗਾਵਿਸਾਰਿਆਕਰਤਾ
ਹਾਰਿਸੁਨਾਨਿਕੀਚੈਦੋਜਤੀਸਰੂਜਰਾ

ਚਲਦਾਰੁ ਭੁਕੁ ਮਿਠਾ ਭੁਕੁ ਮਾਖਿਉ
ਭੁਕੁ ਰੇ ਥੇ ਪੁਰਾਨਾ ਭੁਕੁ ਵਧਾਣੈ ਥੇ ਨਤ
ਭੁਕੁ ਭਾਭੁ ਭੁਕੁ ਜੇ ਭੁਕੁ ॥ ੧ ॥ ਮਠ ੧ ॥ ਸ
ਭੁਤਾ ਪੁਰਾਣੀ ਜਾਹਿ ਵੇਸ ਚਾਤੇਇ
ਭੁਕੁ ਕੀ ਮਨੁ ਉਤਰੇ ਭੁਕੁ ਕਰੈ ਭੁਕੁ
ਇਸ ਦੁਤਾ ਪੁਰਾਣੀ ਜਾਹਿ ਦਿਧ
ਭੁਕੁ ਮਾਭਾਨਾ ਉਸੁ ਮਨੁ ਰੇ ਜੀ ॥

ਤਪਾਟੇ ਮੇਖ ਦਾਗਾ ਹੁਸ ਦੁਤਾ ਪਰੁਜਾ
ਦੀ ਮੇਜਾਗੁਰਾ ਤਿ ਜਾਟੇ ਜੀਉ ਪਰੁ
ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੇ ਵੀਚੇ ਦੇਇ ਕਰਤ
ਬੀਉਤਾ ਸਦੁਤਾ ਪਰੁ ਜਾਟੇ ਮੇਜਾਗਿ
ਕਾਸਚੀ ਲਾਗਿ ਦਇਆ ਜਾਟੇ ਜੀਆ
ਕੀ ਕੇਵੁ ਤੰਤੁ ਦਾਗੁ ਕਰੇ ਦਇਆ ਸਦੁਤਾ
ਪਰੁਜਾ ਦੀ ਮੇਜਾਗੁ ਤਾਤੀ ਰਖਿ ਕਰੇ

ਨਿਵਾਸੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਬਹਿਰੇ

ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ਜਦੁ ਸਗੁਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੁ ਪਾ

ਪਕਦੈ ਧੋਇ ਨਾਨਕੁ ਵਧਾਵੈ ਬਨਤੀ

ਜਿਨ੍ਹ ਸਦੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਅਭਿਜੀ ॥

॥ ਦਾਰੁ ਮਹਿ ਰਾਤ ਲੀ ਪਾਰੁ ਜੀ ਮਲੈ ਤ ॥

ਸਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਟੀਕੇ ॥ ਕੁਜਾ ਲਾਇ ਦੁਖ

ਡੀਕੇ ॥ ਹੋਇ ਇਕ ਨਿਸਲ ਜਾਇ ॥

ਮਾਛੁਰੁ ਚੰਦ੍ਰੋਤਪਾਦੀ ਮ ਜੇਵੇਤੀ ਕਾ
ਮਾਛੁਰੁ ਮ ਜੇਤ੍ਰੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿ
ਮਾਛੁਰੁ ਜਿਉ ਦੀਪਾਦੀ ਮ ਮਾਤਿ
ਕੋਲੀ ਸੇਵਾ ਵਾਦੀ ਮ ॥ ੧੦ ॥ ਸ ਲਿਖੁ
ਸੁਭ ॥ ਮਾਛੁਰੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ
ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ
ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ
ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ

੩੪

ਚਾਲਿ ਜੇਇਕੁਹੋਇਤਉਗਵੈਤੀਤੁਹ

ਤਿਹੋਇਆਨਾਨਕਪਾਏਬਾਹਰਕੋਰੋਰਗੁਨ

ਜੇਇਕੁਵਿਚਿਧੀਬਿਚੜਾਈਅੰਸਰਸੁ

ਪਾਹੁਤਨਿਹੋਇਆਨਾਨਕਕੁਗਤੀਜੇਰਪੇ

ਕੁਜੇਸੇਇਨਕੋਇਆ ੧॥੧੦੦੧॥ ॥੮੮੮੮॥

ਪਾਪੁਦੁਇਰਾਜਾਮਹਤਾਕੁਕੁਹੋਆਸਿ

ਕਦਾਰੁਕਾਮੁਨੇਬਸਾਦਿਪੁਛੀਅੰਬਤਿਬ

ਹਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁਆਂਧੀਰਯਾਠਿਗਿਆਨਾਵੇ
ਤੁਲੀਤਾਰਿਤੁਰੇਸੁਰਦਾਰੁਗਿਆਨੀਨਚ
ਹਿਵਾਜੇਵਾਵਹਿਤੁਪਕਰਹਿਸੀਗਾਰੁਭੁ
ਚੇਤੁਕਰਹਿਵਾਦਾਰੁਗਾਵਹਿਜੇਧਾਕਾਵੇ
ਚਾਰੁਪੁਰਖਖੰਡਿਤਿਕਮਾਤਿਤੁਜਾਤਿ
ਸਿੰਘਕਰਹਿਧਿਆਰੁਜਤੀਸਦਾਵਹਿਜੁ
ਗਾਤਿਨਜਾਣਹਿਛੁਰਿਬਹੁਰਿਧਾਰੁਬਹੁ॥

ਸਭੁ ਕੋ ਪੁਰਾ ਆਪੇ ਤੇ ਵੰਘਾਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੀ ॥
ਰਿਪ ਠਵਾਟਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈ ਮੇਤ ਨਾਨਕ ਤ
ਇਆ ਜਾਪੇ ॥ ੨ ॥ ਮਠ ੧ ॥ ਵਦੀ ਸੁਦਰਸਿ
ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੋ ਸੋਇ ॥ ਸਭੁ ਨੀਛਾ ਲਾਮਾ ॥
ਗਿਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਤੇ ॥ ਇਆ ਗੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜੇ
ਰੁਤਾ ਗੀ ਜਾਤਿ ॥ ਨਵੇ ਜਨ ਕੀ ਲੇਖੀ ਪਾਤਿ ਪ
ਵਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੇਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥

੨੨

ਪ੍ਰੀਤਕਰਤਾ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਤੇ
ਨੀ ਬਸ ਮੁਧਿਆਇਆ ਏ ਨਜਤਾ ਕੇਵ
ਸਿਰਿ ਛੁਨਾ ਤੇ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤ ਉਪਾਇ
ਆਇਕਨਾ ਨੇਤੂ ਮੇਲਿ ਲੈ ਗਇ ਕਿਸਾ
ਪਦੁ ਤੁਧੁ ਕੁਆਇਆ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇਜਾ
ਇਆ ਜਿਵੇ ਤੁਧੁਆ ਪੁਬੁ ਤਾਇਆ ਸਤ
ਜੇਤੀ ਸਦਿ ਸਮਾਇਆ ११॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ१

10

ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ ਕੁਨਾਨ ਕਕ

ਰਤੇ ਕੀਆ ਬਥਾ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰ ਲਾਸੁ ਕਾਰਿ

ਗੀਤਿਆ ॥ ੨੫੦ ॥ ਜੇਗ ਸਬਦੀ ਗਿਆ

ਨ ਸਬਦੀ ਬੇਦ ਸਬਦੀ ਬ੍ਰਹਮਾਣ ॥

ਖੜੀ ਸਬਦੀ ਪੁਰਾਸਬਦੀ ਸੁਦੁ ਸਬਦੀ ਪ੍ਰ

ਕਿਤੁ ਹਾਸਰਬ ਸਬਦੀ ਏਕ ਸਬਦੀ ਜੇ ਕੇ

ਜਾਇ ਤੇਉ ਨਾਨਕੁ ਤਾਕਾ ਦਾਸੁ ॥ ੨੫੦ ॥

ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥ ਮਃ ੨ ॥ ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜ

ਰਖ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤਾਮਾ ਤਾਮਾ ਤਾਮਾ ਤਾਮਾ ॥

ਸੁਦੇਵ ਸਿਜੇ ਕੇ ਜਾਣੈ ਭਉ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕੇ ਦ

ਸੁਖ ਸੇਵਾ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥ ਮਃ ੧ ॥ ਏ

ਕੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲਾ ਬਿਨੁ ਫੰਗੁ ਨ ਰੇ

ਅਗਨਿ ਮਾਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ

ਗਿਆਨੁ ਰਹੈ ਇਹ ਪਾਪ ਉਜੀ ॥

ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਵੰਗੁਰ ਹਰਾ ਹੁਤਾ ਚੀਸਾ ਬੁ

ਨਸਾਗੀ ਮੇਰਾ ਜੇਹਾ ਪਾਣੀ ਪਾਣੀ ਲਾ ਤੇ ਵੇ

ਨਾਉ ਪਚਾਰੀ ਮੇਰੀ ਸੀ ਕਲਾ ਨਖੇਰੀ

ਮੇਰੇ ਜੇਹੇ ਦਰਗ ਹਰਾ ਇਕਾ ਹਾਰੀ ਮੇਰਾ ਪਾ

ਤਿਸਾ ਮੇਰੇ ਚੀਸਾ ਵੀਚ ਗੁਮ ਗੋਵੀਚ

ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਰਿਦ ਲੇ ਸੁਮ ਗੋ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ੧੭

ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ੧੭ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ੧੭

ਕੁਰਬਾਇ ਕੁਰਬਵਾਹੁ ਤੁਰੁਤੁਰੁ ਫੇਰਿਵ
ਟਾਈਆਹਿਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿਤਾਰਿਤਾ
ਸਤਿਗੁਰੀਰਬੁਸੰਤੋਖਕਾਧਰਮੁਆਗੈਰ
ਥਵਾਹੁ ਤੇਤੋਰਬੁਜਤੋਕਾਜੇਗੁਆਗੈਰਥ
ਵਾਹੁਦ ਆਪੁਰਿਰਬੁਤਪੇਕਾਸਤੁਆ
ਗੈਰਥਵਾਹੁਕ ਲਚੁਗੀਰਬੁਆਗੈਰਿਕ
ਉਰੁਆਗੈਰਥਵਾਹੁ॥੧॥੫੦੧॥ਸਾਅਕ

ਤਸੇ ਤੇ ਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਚ ਮਾਤਿ ਆਗਾਛਾ
ਚਿਰੇ ਆਸ ਕੁਕਸਾ ਚਿਸਾ ਵੈਰਿ ਕੁਕਰ
ਤਿਆ ਕੁਰਪੁਰਿ ਗਾਮ ਨਾਮ ਦੇਵਾ ਮਾਤਿ
ਸੁਗਾ ਨਾਇਲਾਇ ਮੇਧ ਗਾਛ ਤਜਾਤਿ॥
ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੇਧੰਤ ਕੁਪਾਤਿ ਆਸੁ ਜਾਮਾਤਿ
ਜੇਰਿ ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾ ਵਲਿ ਕਾਨ੍ਹ ਕ੍ਰਿਸਨੁ
ਜਾਦੁ ਸੁਗਾਇਆ ਪਾਰਜਾਤੁ ਰੋਪਿ

ਲੈਆਇਆਬੰਦੁਬਨਾਮਤਿਰੰਗੁਕੀ

੨੭੮

ਆਕਾਇਆਹਿਬੰਦੁਆਸਰਬਲੁਪੁ

ਆਨਾਉਖੁਦਾਈਆਲਤੁਕੁਇਆ)

ਨੀਲਬਸਵਲੇਕਪਜੇਪਾਹਿਰੇਤੁਰਕ

ਪਠਾਣੀਆਮਲੁਕੀਆਆਚਾਰੇਵੇਦ

ਤੇਏਸਾਚਿਆਰਾਪੜਹਿਗੁਣਹਿਤਿ

ਨਚਾਰਵੀਚਾਰਾਭਉਭਰਗਾਤਿਕਰਿ

ਨੀਚੋਜਦਾਏ॥ ਤਉਨਾਨਕਸੰਖੰਤਰੁਪਾਵੇ॥
॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਜਾਤਿਗੁਰਵਿਟੁਵਾਰਿ॥
ਜਜੇਤੁਮਿਲਿ॥ ਮੇਖਸਮੁਸਮਾਇ॥ ਜਾਜਿਨਿ
ਕਰਿਉਪਦਸੁਗਿ॥ ਜਾਨੁਮੰਜਨੁਦੀ॥ ਜਾਏ
ਨੀਨੇਦੀਜਗਤੁਨਿ॥ ਲਿਖਾਖਸਮੁਛੇ
ਰਿਦੁਜੇਲਗਰੁਬੇਸੇਵਣਜਾਰਿ॥ ਜਾਜ
ਤਿਗੁਰੁ॥ ਤੇਰੁਵਿਰਲੇਕਿਨੇਵੀਚਾਰਿ

ਮਾਮਾ ਕਰਿ ਕਰ ਪਾਪਾ ਰਿਉ ਤਾਰਿ ਮਾਮਾ ॥੧॥

੩॥ ਸਦੇ ਕੁਮਾਰ ॥ ਸਿਮਲ ਹੁਕੁ ਸਗਾਇ

ਗਾਮਾ ਤਿਦੀ ਰਾਪਾ ਮਾਤਿ ਮੁਦਾ ਚਾਇ ਜਿਮਾ

ਵਹਿ ਮਾਮਾ ਕਰਿ ਜਾਤਿ ਨਿਰਾ ਸੇਕੇ ਤੁਰਿ

ਲਾਫਿ ਕੇ ਫੁਲਾ ਬਕ ਬਕ ਕੀ ਮਿਲ ਮਾਵਾ ਤੇ

ਪਤਾ ਮਿਠ ਤੁਨੀ ਵੀਨ ਨ ਕਾਗੁਟ ਚੀਰੀ

ਮਾਈ ਮਾਤੁ ਤੁਮਾ ਸਕੁ ਕਾਨਿ ਮਾਪ ਕਰੇ

ਪਰਕਰਿਨਿਵਨਕੋਇਯਪਰਿਤਾਰਾਹੁਤ
ਲੀਮਨਿਵੇਸੁਗਉਰਾਤੋਇਯਮਪਰਧੀ
ਤੁਟਾਨਿਵੇਜਤੰਤਮਿਰਗਾਹਿਸੀਸਿ
ਨਿਵਾਇਮਕਿਸਾਬੀਮੇਜਾਰਦੇਫੁਲੁ
ਪੇਜਹਿ॥੧॥ਮੰ१॥ਪਾਤ੍ਰਿਪੁਸਤਕਸੀਧ
ਮਾਥਾਦੀਸਿਲਪੁਜਸਿਥਗੁਲਸਮ
ਦੀਪੁਪਤੁਭਿਰੁਪਲਸਾਰੀਝੈਪਾਲ

ਤਿਤਾਲਾਬਿਚਾਰੰਗਾਗਾਇਆਲਾਤਿਲਤ

੨੮

ਕੁਲਿਲਾਟੀਦੁਇਧੰਤੀਬਸਤਕਪ

੦

ਟੀਜੇਜਾਟਸਿਬ੍ਰਹਮੰਕਰਮੀਸਭੁਕ

ਕਟਨਿਸਚਰੁਕਰਮੀਕੁਨਕਰਕਨਿ

ਤਚਰੁਕੁਪਿਯਾਵੈਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰੁ

ਵਾਟਨਪਾਵੈਨਾਪਉਤੀਗ

ਅਕੁਪ

ਕੁਰੁਪੁਸੁਤਾਵਟਾਛਨਿਦੁਨੀਮੀਅੰਦ

ਰਿਸਾਵਟਾਸੰਦਾਚੰਗਾਆਪਣਾਅਪੇ
ਹੀਕੀਤਾਪਾਵਟਾਉਕਸੁਕੀਏਮਨਿਕੁ
ਵਦੇਗਹਿਉਨੇਅਗੀਜਾਵਟਾਨੰਗਾ
ਦੋਜਕਚਾਇਆਤਾਦਿਸੈਖਰਾਰਾਵਟ
ਦਾਕਾਰਿਅਉਗਾਪਛਤਾਵਟਾ॥
ੴ ਸਤਨਾਨੁਮੰ१ ॥ ਦਇਆਕਪਾ
ਰਸਿਤੁਸੁਤੁਜਤੁਰੀਢੀਸਤੁਵਟਾ॥

ਏਹੁ ਜਨੇਉ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤਪਾਨੇ ਘੁਤਾ ਨਾਇ ॥ ੨੮ ॥
ਹੁਤਾ ਨਾਮ ਲੁਲਗੇ ਨਾਇਹੁ ਜਲੇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਧੀ
ਨੁਸੁ ਮਾਣਸ ਨ ਕਾਜੇ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥ ਚ
ਉਕਾ ਤਿਸੁ ਲਿਖਾਇ ਮਾਥਾ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਸਿਖ ਕੀ ਨਿਚੜਾਈ ॥ ਮਾਗੁ ਰੁਬੁ ਹਮਲੁ
ਬਿਆ ॥ ਓਹੁ ਮਾਥਾ ਓਹੁ ਬੁਝਿ ਪਾਇ ॥ ਵੇਤ ਗਾ
ਗਾਇ ॥ ਮ ॥ ੪ ॥ ॥ ਲਖ ਚੋਰੀ ॥ ਲਖ ਜਾਰੀ

ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥

ਪਾਤਿਨਾਮੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥

ਗੁਰਪਾਤਿਸਤੁ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥

ਤਿਸਰਗਗੰਗਰੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥

ਤੋਇਪੁਰਾਣਾਸੁਟੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥

ਨਾਨਕਤਗੁਰਤੁਟਟੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥

ਮ॥੧॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥ ਮਾਲਖਰੂੜੀ॥

ਸਦੁਸੁਤੁ॥ ਦਰਗਾਹਾਂ ਦਰਿਆਈ॥ ਤਰੁਨਤੁ॥

ਟਸਿਪੁਤੁ॥ ੩॥ ੪੯੧॥ ਤਰੁਨਇਦੀਤਰੁਨ

ਨਾਰੀ॥ ਕੁਲਕੈਬੁਕਪਵੈਨਿਤਦਾਜੀ॥ ਤਰੁਨ

ਪੈਰੀਤਰੁਨਹਥੀ॥ ਤਰੁਨਜਿਹਵਾਤਰੁਨਾਮੀ॥

॥ ਵੇਤਰਾ॥ ਆਪੇਵਤੈ॥ ਵਟਿਧਾਨੇ॥ ਵਰਾ॥ ਜਿ

॥ ਲੈਗਾਜ਼ਿਕਰੇਵੀ॥ ਆਹੁ॥ ਕਦਿਕਾਗਾਦੁਦਾ॥

ਗਾ॥ ਸੁਟਿਵੇਖਰੁਲੋਕਾਟੇ॥ ਵੇਗਾਦੁਆਮਨਿ

ਸਾਧਨਾਂ ਉਸੁ ਜਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਧਿ

ਕੁੰਦਾਇਆ ਲੁਕਿ ਰਖਾ ਕਰਤਾ ਸੁਈ ਕਰ

ਕਰਾਇ ਸੀ ॥ ਜੇ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਜਿਨ ਨੇਕ

ਸਾਧਨਾਂ ਇਸੀ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮੀਨਿ ਨਿਰੋੜੈ ਪਰਵਾ

ਉਤਾਖਸਮੀ ਕਾਸਰ ਲੁਪਾਇ ਜੀ ॥ ਖਸਮੇ

ਗੁਣੇ ਸੇ ਕਰੇ ਸਨ ਹੁਚੈ ਦਿਆ ਜੇ ਫਲੁ ਪਾਇ

ਸੀ ॥ ਤਾਦਰਗਾ ॥ ਪੰਧਾ ਜਾਇ ਸੀ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥

॥ ਜਲੇ ਕਮਃ ॥ १ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਰਾਗ ਮਾਟ ਕਉ ਕਰੁਣ

ਵਹੁਗੋ ਬਰਿਤ ਰਹੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ਤੀਰਿ ਕਾ ਤੇਜ

ਪਮਾਣੀ ਪਾਨੁ ਮਲੇ ਛਾਪਾਈਐ ॥ ਅੰਤਿ ਰਿਪੁ ਜਾ

ਪਜ਼ਰਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈਐ ਛੇਰੁ

ਲੇਪਾ ਖੰਡਾ ਨਾਮ ਲਾਇਐ ॥ ਜੇ ਜਾਹਿ ਤੇਤ ਪੰਥਾ

॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਲਾ ਜਖਾਟੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ

ਛੁਰੀ ਵਗਾਇ ਨਿਤਿ ਨ ਗਲਤਾ ਗਾਇ ਨ

ਆਰੰਭੁ ਮਲਪੁਰੀ ਨਾਦਾ ਉਨਾਉ ਮਾਵ
ਹਿਰਣੀ ਸਾਦਾ ਕੁਜੀਰੀ ਸਿਕੁ ਜਾਵਾ ਪਾਰਾ
ਕੁਰੁ ਬੀਲਿ ਕਰੀਆ ਪਰਾ ਸਰ ਮਧਰਾ ਮਕ
ਰੰ ਦੁਰੀ ਨਾਨ ਕਰੁ ਕੁਰੀਆ ਕੁਰੁ ਪੁਰੀ
ਮਖੀਟਿ ਕਾਤੋ ਜੋਧੇ ਭੀ ਕਖਾਈ ਗਾਥੇ ਛੁਰ
ਜਗੀਤ ਕਾ ਸਾਈ ਸੀਲ ਬਾਸਤ ਪਹਿਰੰਤ
ਵਿਰਿ ਪਰਵਾਨਾ ਮਲੇ ਛਪਾਨੁ ਲੇਖੁ ਜਾਨਿ

ਪੁਰਾਣਾ ਮਾਭਾਖਿਆ ਕੁਰਾਬ ਕਰਾਖਾ

ਟਾਕਾ ਚਉਕੇ ਚੁਪਾਰੀ ਕੇ ਸੇ ਨ ਜਾਣਾਵੇ

ਕੇ ਚਉਕਾ ਕਦੇ ਕਾਰਾ ਏ ਪਰਿਗਾਟਿ

ਬੈਠੇ ਕੁੜੀਆਂ ਮਾਭਾ ਚਉਕੇ ਵੇਖੇ ਚਉਕੇ

ਏਨਾ ਏਨਾ ਸਾਗਰਾ ਫਿਰੈ ਤਨਿ ਫਿ

ਏਨੇ ਨ ਕਰੇ ਨਿਮਨਿ ਸੁਰ ਦੁਲੀ ਚਉਕੇ ਨਿ

ਕੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਸਚਾ ਸਾਗਰਾ ਏਨਾ ਸਾਗਰਾ ੦

ਨਦੁਪਾਈਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਚਿਤੰਗੀਦੀਰੰਗੁ

ਕੇਵੇਖਿਨਦਰੀਰੰਗਿਚਲਾਇਦਾ ॥ ਆਪੇਦੇਵ

ਗੁਆਈਆਆਪੇਤੀਕਰਾਕਰਗਇਦਾ ॥ ਵ

ਰੰਗੁਵਰੰਗੁਵਰੰਗੁਦਰੀਸਿਰੰਗਿਰਿਪੰਧੰਲਾਇਦਾ ॥

ਨਦਰਿਰਿਪਠੀਜੇਕਰੇਸੁਲਤਾਨਾਪਾਦੁਕ

ਗਇਦਾ ॥ ਦਰਿਗੰਗਾਨਿਰੁਖਨਪਾਇਦਾ ॥

੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ॥ ਜੇਸੁਹਾਕਾਪਗੁਰੈਪ

ਉਸੁ ਤਾਂ ਪਤਰੀ ਦੇਇਆ ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਵਲੀ

ਅਪਤਰੀ ਚੋਕਰੇਇਆ ਵਢੀਆ ਹਿਯ ਖਦਲੁ

ਲਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇਆ ਨਾਨਕਾ ਮਰੀ

ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਖਟੇ ਪਾਲੇ ਦੇਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥

ਜਿਉ ਜੇਹੁ ਸਿਰ ਨਾ ਵਲੀਆ ਵੈ ਵਾਰੇ ਵਾਰਾ ਜੁ

ਠੇ ਜੁਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰਾ ॥

ਸੁਚੇ ਏਹ ਨਾ ਆਖੀਆ ਹਿਯ ਹਨਿ ਜੀ ਪਿਤਾ

ਪਾਇਆ ਸੁਖ ਸੰਤੀ ਨਾ ਕਰਾ ਸਿਰ ਮਾਨਵਾਸ
ਮਾਸਾਇਆ ਰਾਪਤਿ ਜੀ ॥ ३ ॥ ਪਲਾਟੇ
ਪਉਟ ਵੇਰਾ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਾਸ ਵਾਰਿਗਾ
ਕੋਠੇ ਸੰਤ ਪਾਸਾ ਜੀ ਸਾਣਾਇ ਕੋਠ ਕਰਿ ਪਾ
ਸਾਰਿਗਾ ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਗੁਣ ਦੇਤ ਰਿ
ਬੁਧਾਨਿ ਨਾਤੀ ਹਰਿਗਾ ਕਰਿ ਫੁਰਸਾਇ
ਸਿਖਾਇਆ ਵੇਖਿ ਮਤਲਾਤਿ ਮਹਲਾ ਵਿਸਾ

ਗਿਆਨਾ ਜਗੁਆਈ ਜੋ ਬਾਨਿ ਤਾ ਗਿਆਨ ॥ ੫ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜੇਕਰਿ ਸੁਤ ਕੁ ਮੰਨੀ ਅਸਤੁ

ਤੈਸੁ ਕਤੁ ਤੈਸਿ ਗੋਰੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਮੰਦ

ਰਿਕੀ ਜਾਤੈ ਇਸੇ ਤੇ ਦਾਣੇ ਮੰਨ ਕੇ ਜੀਆ

ਬਾਹੁ ਨ ਕੋਇ ਪਾਇ ਲਾਪਾਲੀ ਜੀਉ ਤੈ ਜੇਤੁ

ਤਹਿ ਆਸ ਕਰੇਇ ਸੁਤ ਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ

ਠਖੀ ਮੈ ਸੁਤ ਕੁ ਪਵੈ ਰਸੇਇ ਨਾਨਕ ਸੁਤ ਕੁ ਏਵੈ

ਨਤੁਤਰਗੀਆਨੁਉਤਰੈਧੋਇ॥੧॥ਮਃ੫॥ਮ

ਨਕਾਸੁਤਕੁਏਕੁਰੈਜਿਤਵਾਸੁਤਕੁਕੁਕੁ॥

ਮਾਖੀਸੁਤਕੁਵੇਖਣਾਪਗੜਿਆਪਰਧਨਕੁਪਾ॥

ਕੰਨੀਸੁਤਕੁਕੰਨਿਪੀਲਾਇਤਬਾਰੀਖਾਤਿ॥੮॥

ਨਕਤਸਾਸਾਦਾਮੀਬਧੇਜਮਪੁਰੰਜਾਤਿ॥੯॥

ਮਃ੧॥ਜਿਉਸੁਤਕੁਕੁਕੁਰੁਪੈਦੁਜਲਲੀਜਾਇ

ਜੀਸਦੁਮਲਦੁਕੁਕੁਪੈਗੁਟੀਆਵੀਜਾਇ॥

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਾਵਿਤ੍ਰੁ ॥ ਦੇਤੇ ਰੁਰਿ ਜ ਕੁ ਸ ਬ
ਤਿ ॥ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨੀ ਗੁਰਸੂਖਿ ਬੁਝਿਐ ॥ ਆਤੇ ਨ
ਸੁਤ ਕੁਨਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਗੁਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਆਜਿ ਸੁਵਿਚਿ ਵਡੀ ॥ ਆਵ
ਡਿ ਆਈ ॥ ਆਸਹ ਮੇਲੇ ਤਾਨ ਦਰੀ ॥ ਆਈ
ਆਜਾਤਿ ਸੁਰਾਣਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆ
ਕਰਿ ਤੁਕੁ ਮੁਖ ਸਤਿਕਿ ॥ ਸੁਖਿ ਰਿਵਿਚੁ ॥

ਰਕਛਾ॥ ਕਾਕੁਰਿ॥ ਸਾਈ॥ ਸਾਸਾ॥ ਸਿਤੁ॥ ਠੈ॥ ਨਉ॥

ਨਿਧਿ॥ ਪਾਈ॥ ਸਾਸਾ॥ ੧੮॥ ਸਾਸਾ॥ ਕੁਮ॥ ੪੧॥ ੧੫॥ ਨਿ

ਲਾ॥ ਸੁਚਾ॥ ਸਾਇ॥ ਹੋ॥ ਏ॥ ਸੁਚੇ॥ ਬੰ॥ ਸਾਇ॥

ਸੁਚੇ॥ ਸਾਗੀ॥ ਗਖਿ॥ ਚਤੁ॥ ਕੋ॥ ਏ॥ ਨ॥ ਰਿ॥ ਟਿ॥ ਚ॥ ਜਾ॥ ਏ॥

ਸੁਚਾ॥ ਤੇ॥ ਏ॥ ਕੋ॥ ਜੇ॥ ਵਿ॥ ਸਾ॥ ਲ॥ ਗਾ॥ ਪ॥ ਜਾ॥ ਲਿ॥ ਸ॥ ਲੋ॥

ਕੁ॥ ਕੁ॥ ਥੀ॥ ਜਾ॥ ਏ॥ ਸਾ॥ ਟਿ॥ ਸਾ॥ ਕੇ॥ ਸੁ॥ ਏ॥ ਤੁ॥ ਲ॥

ਗੇ॥ ਦੇ॥ ਧੁ॥ ਸਾ॥ ਤੁ॥ ਦੇ॥ ਵ॥ ਤਾ॥ ਪਾ॥ ਟੀ॥ ਦੇ॥ ਵ॥ ਤਾ॥ ਬੇ॥

ਸੰਤਰੁਦਵਤਾਤੁਪੀਜਿਵਾਪਾਇਆ

ਪਿਰਤੁਤਾਤਾਹਿਆਪਾਕੁਪਾਵਿਤੁਪਾਪਾ

ਸਿਉਤਤੁਗਾਹਿਆਥੁਕਾਪਾਈਆਤਿਤੁ

ਜਿਤੁਪੁਖਿਨਾਮੁਨਉਚਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈ

ਸਖਾਹਿਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਮੇਤਿਤੁਪੁ

ਪਿਥੁਕਾਪਾਹਿ॥੧॥ਮੰ॥ ॥ਤੁੰਚੀਮੀਨ

ਰੀਨਿਨੀਮੇਰੀਨਿਸੰਗਲਵੀਆਰੁ॥੨॥

ਰੂਪ ਰੰਗ ਦੇ ਸਤੀ ਕੰਨ ਰੂਪ ਚਲੇ ਗਏ ਰੂਪ ਰੂਪਾ ॥
ਕੰਨ ਰੂਪਾ ॥ ਕੰਨ ਰੂਪ ਰੰਗ ਰੂਪਾ ॥ ਕੰਨ ਰੂਪ
ਸੰਦਾਸਾਖੀ ॥ ਜੇ ਤੁਜੇ ਮਾਤਿ ਗਜਾਨਾ ਕੰਨ
ਦੁਹੀ ਕੰਨ ਰੂਪ ਪਾਜੇ ਕੰਨ ਰੂਪਾ ॥ ਨ ਕੋਇ ਨਾਨਕ
ਕੰਨ ਰੂਪਾ ॥ ਕੰਨ ਰੂਪਾ ॥ ਜੇ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਮੁਖਿ
ਸਦਾਸਦਾ ॥ ਕੰਨ ਰੂਪਾ ॥ ਕੰਨ ਰੂਪਾ ॥
ਕੰਨ ਰੂਪਾ ॥ ਕੰਨ ਰੂਪਾ ॥ ॥੩੬

॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਸਤੁ ਕੇ ਸਾਖੀ ਸਾਪਨ ॥ ੧ ॥

ਜਿਸੁ ਸੀਸੇ ਚੁਟਿ ਢੀਯੋ ॥ ਕੇਤਾ ਸਾਖੀ ਸਾਪਨ

ਲਾਸਾਪੇ ਤੀਲੇ ਖਾਸੀ ਢੀਯੋ ॥ ਜਾਹਤ ਲਾਨਾ

ਤੀਯੋ ਤੁਜਰੀ ਤਾਕਾਇ ਤੁਗਾਠ ਬਿੰਦ ਢੀਯੋ

॥ ਅੰਦਾਕਿ ਸੇਨ ਸਾਖੀਯੋ ਪਾਜਿ ਸਾਖੀ ॥

ਬੁਝੀਯੋ ਸੁਰਖੇਨਾਇ ਤੁਝੀਯੋ ॥ ੧ ॥

॥ ਸਤੁ ਕੇ ॥ ੧੦੧ ॥ ਨਾਨਕ ਫਿਰੇ ਬੋਲਿ

ਮਾਂਤੁਮੁਤੁਫਿਕਾਇਐਫਿਕਾਫਿਕਾਸਦੀਮੇ

ਫਿਕਾਫਿਕੀਐਐਫਿਕਾਦਰਗਾਤੀਮੇ

ਮੁਤਿਭੁਕਾਫਿਕੇਪਾਐਐਫਿਕਾਮੁਰਭੁਮਖੀਮੇ

ਪਾਲਾਏਸਜਾਐਐ॥੧॥ਮੰ॥੧॥ ਮਾਂਦਰਗੁਫੁ

ਲੇਪੰਜਕਾਗਰਿਦਨੀਮਾਂਦਰਿਫੇਲੁਮਾਂਠ

ਸਠਿਤੀਗਥਿਜੇਨਾਵਹਿਉਤਰਨਾਰੀਮੇਲੁਮਾਂ

ਜਿਨਪਦਮਾਂਦਰਿਥਾਗਰਿਗੁਦਰੁਤੇਤੁਲੇਸੰਸ

ਗਿਆਤਿ ਨਨੇਤੁ ਲਗਾ ਰਬਾਸੇਤੀ ਦੇਖਨ ਵਾ

ਗਿਰੰਗਿ ਰਸਾਤਿ ਗੰਗੇ ਰਵਤਿ ਚੁਪਭੀ ਕਹਿ

ਜਾਤਿ ਪਰਵਾਨ ਨਾਤੀ ਕਿਸੇ ਕੇ ਗੰਗਾ ਦੁਸਾਰੇ

ਨਾਨਾ ਦਰਿ ਵਾਟਿ ਪਰਿਖਰ ਚੁਸੰਗਾ ਜਬੈ ਦੇ

ਇਤਖਾਤਿ ਆਦੀ ਬਾਹੁ ਦੇ ਕੇ ਕਲਮ ਦੇ ਕਾਹਮਾ

ਤੁਮਾਮੇਲੁ ਆਦਿ ਲਏ ਲੇਖਾ ਪੀਤੁ ਛੁਟੈ ਨਾਨਕ

ਜਿਉ ਤੇਲੁ ਆਦਿ ਚਿਨੀ ॥ ॥ ਆਪੇ ॥

ਕਰੋ ਕਰਕੇ ਲਾਘਾਪੇ ਤੀਤੈ ਧਾਰੀ ਮੇ ਦੇਖਾਤਿ

ਕਰਤਾ ਆਪਣਾ ਧਾਰਿਕ ਚੀਪਕੀ ਸਾਗੀ ਮੇ॥

ਜੇ ਸਾਇਆ ਸੋ ਚਲਾ ਸੀ ਸਭੁ ਕਈਆਈ ਵਾਰੀ

ਮੇ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀ ਆਪਗਾਟਾ ਹਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ

ਮਨ ਹੁਇ ਸਾਗੀ ਮੇ ਆਪਣਾ ਧਾਰੀ ਆਪਣਾ

ਆਪੇ ਤੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੀ ਮੇ॥ ੨੦॥ ਸਲੋ ਕੁਮਾਰ

ਫਲਾ ਵਾਏ ਹਿ ਨੇ ਤੀ ਆਸ ਕੀ ਦੁਜੈ ਲਗੀ ਜਾ

ਇਹ ਨਾਨਕਾਸਾਸਕੁ ਕਾਂਢੀ ਮੇਸਦਤੀ ਰਹੈ ਸ
ਮਾਇਆ ਚੰਗੇ ਚੰਗਾ ਕਹਿ ਸੰਨੇ ਮਦੇ ਮਦਾਤੋ ਇਹ
ਸਾਸਕੁ ਏਤੁ ਨਾਸਾਖੀ ਮੇਜਿ ਲੇਖੇ ਵਰਤ
ਸੋਇ ॥ ੧॥ ਮਤਲਾਹ ਸਾਸਕੁ ਜਬਾ ਕੁਦਵੇ
ਕਰੇ ਮੁੰਢੁ ਪੁਥਾਜਾ ਇਹ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕੁ
ਸਾਥਾਇ ਨਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਤ ਸੇਵਿ ਮੇਸੁ ਖਪਾਈ ਮੇਸੇ ਸਾਹਿਬੁ ਸ

ਦੁਸਾਰੀਆਂ ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਆਂ ਆਪ
ਦੁਸਾਰੀਆਂ ਕੁਹੀ ਕਉ ਪਾਈਆਂ ਮੰਦ
ਤੁਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇਲੀ ਮੀਨ ਦਰਿ ਨਿਤਾਈ
ਮੇਰੀ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾ ਲਿਖਤਾ ਗੀਆਂ ਭੇਵੇ
ਤਾਪਾਸਾ ਛਾਈਆਂ ਕਉ ਕਾਤੇ ਉਪਰਿ ਪਾ
ਈਆਂ ੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ੨੨॥ ਚਾਕਰੁ
ਲਗੀ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਹੁ ਗਾਲਾ

ਕਰੇ ਪਾਟੇ ਹੀ ਆਖ ਸੁਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ਆਪੁ ॥ ੨੮ ॥
ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕ
ਜਿਸਨੇ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੇ ਲਗਾ ਸੇ ਪਰਵਰੁ
॥੧॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੋ ਜੀਏ ਤੇ ਇਸੁ ਉਗਵੈ ਸੁ
ਤਕਾ ਕਹਿ ਆਵਾਉ ॥ ਥੀ ਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੀ ਮਾਂ
ਮਿਭਵੇ ਖਹੁਏ ਹੁਨਿ ਆਉ ॥ ੨ ॥ ਮਹਲਾ ੧
॥ ਨਾਨਕਿ ਆਲੇ ਨੇ ਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ॥

ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਵੇਖੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ॥
ਵਸਤੁ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਾਹੈ ਦੂਜੀ ਤੇ ਵੇਖਾ
ਸਿਆਸਾ ਤਿਥ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਤੀ ਬਣੇ
ਰਦਾਸਿ॥ ਕੁੜਿ ਕਾਮਾਣੈ ਕੁੜੈ ਤੇ ਵੇਨ ਨ ਕ
ਸਿਫ ਤਿਵੇਗਾਸਿ॥ ੨॥ ਮਾਹ ਲਾ ੨॥ ਨ
ਇਤਿ॥ ਮਾਣੈ ਦਸਤੀ ਵਰ੍ਹਾਹੁ ਸਿਉ ਨੇਹੁ॥
ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾ

ਉਨਥੇਤੁ॥੧॥ਅਤਲਾ੨॥ਤੇਇਇਆਲਾ ੧੮੩

ਕਰੇਕੰਮੁਆਲਿਨਸਕੈਗਾਜਿ॥ਜੇਇਕਾਮਧਰੇ

ਗੀਕਰੇਦੁਜੀਗੀਵੇ॥ਗਾਜਿ॥ਪਾਪਚਿਤੀ॥

॥ਚਾਕਰੁਕਰੀ॥ਚਾਕਰੀਜੇਚਲੇਖਾਸੇ॥

ਗਾਇ॥ਗਾਇ॥ਤਿ॥ਤਿ॥ਸਨੇ॥ਅਗਲੀ॥ਥੇ॥ਦੁ॥

ਉਰਿਦੁ॥ਦੁ॥ਲਾਖਾਇ॥ਖਾਸੇ॥ਕਰੇ॥ਬਰ॥ਕਰੀ॥ਫਿ

ਰਿ॥ਗੀ॥ਗੀ॥ਤਿ॥ਮੰਦਰਿ॥ਪਾਇ॥ਫਜਰ॥ਗਵਾਇ॥

ਗਲਾਮੁ ਤੇ ਮੁਰਤਿ ਪਾਟਾ ਖਾਇਗਾ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤ ।

ਖਾਵੇ ਲਾਤਿ ਸੁਕਤੀ ਮੇਸਾ ਬਾਗਿ ਨਾਨਕ ਕਤ

ਕਮੁ ਨ ਚਲਣੀ ਨਾ ਲਿਖਸਾ ਚਣੈ ॥ ਸਭਾ ਸਿ

॥ ੧ ॥ ਸੋ ਲਿਖੁ ਮਾਤ ਲਾ ੨ ॥ ਏਤ ਕਿਨੇ ਤੀ

ਚਾਤਿ ॥ ਪਾਸ ਤੋ ਜੋ ਪਾਈ ਮੇਸਾ ਨਾਨਕ ਸਾਕ

ਚਾਤਿ ॥ ਤਸਾਤਿ ਬੁਝੁ ਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥ ੧ ॥ ਮਾਤ ਲਾ

੨ ॥ ਏਤ ਕਿਨੇ ਤੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿ ਤਕੁ ਚਿਖਸਾ ਮਨ

ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਕਾਂਢੀ॥ ਜਿਸ ਤੀਕ

ਸਮਾਜਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਨਾਨਕ

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪਹੀ॥ ਤਰਿਤਾ ਕੇ ਪਾਗ ਵਾਰ॥

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ॥ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾ

ਏ॥ ਮਾਗਾਇ ਕਾਗਾਣੀ॥ ਜੀ ਜੀ ਰੀ॥ ਆਇ ਕ

ਤੁਰੀ॥ ਚਰਨ ਹਿ ਬਿਸੀ॥ ਮਾਗਾ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ

ਕਰੇ॥ ਆਪਿ॥ ਤੁਰੇ॥ ਸਿਉ ਕਰੀ॥ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਨਾ

ਨਕਕਰਦਾਜਿਨਿਕੀਆਛਿਰਿਤਿਸਤੀਕ
ਰਈਸਾਗਾਰ੩॥ਸਲਤਕੁਮਃ੧॥ਆਪੇ
ਭਾਂਡੇਸਾਜਿਮਨੁਆਪੇਪੁਰਦੁਦਇਏਕ
ਰੀਦੁਸਾਮਾਈਮੇਏਕਿਚੁਕੈਰਹਨਿਚੜੇ
ਇਕਿਨਿਤਾਈਪੰਜਵਾਨੁਇਕਹੁਪਾਰਿਠ
ਗਤਿਖੜੇਗਤਿਨੁਸਵਾਰਨਾਨਕਾਜਿਨੁਕਹੁ
ਨਦੀਰਕਰੇ॥੧॥ਸਹਲਾ੨॥ਆਪੇਸਾਜੇ

ਕਰੇਆਪਿਜਾਈਰਿਰਖੇਆਪਿਪਾਤੋਸੁਦ
 ਚਿਜੀਤਉਪਾਇਕੇਦੇਖੇਥਾਪਿਉਥਾਪਿਕਿਸ
 ਨੇਕਤੀਅਨਨਕਾਜਤੁਰਿਛੁਆਪੇਆਪਿ
 ੨ ਆਪਉਜੀ॥ ॥ਵਡੇਕੀਆਵਡਿਯਾਈ
 ਆਰਿਛੁਕਤਟਾਕਤਟੁਨਜਾਈ॥ਸੋਕਰਤ
 ਕਾਦਰਕਰੀਪੁਦੇਜੀਆਰਿਜਕੁਮੀਥਾਤਿ॥
 ਸਾਈਕਾਰਕਆਵਟੀਪੁਰਿਛੋਡੀਤਿਨੇਪਾਇ॥

ਨਕਟਕੀਕਾਤੀਤਰਦੁਜੀਨਾਤੀਜਾਇ॥
ਸੋਕਰੇਜੀਤੀਸੋਰਜਾਇ॥ ੨੦॥੧॥ਸੁਦੁ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਸਿਰੀਰਗੁਮਾਹਲਾਪਰਿਕਾ੧੫੨॥
ਸੋਤੀਤਮੰਦਰਉਸਰਹਿਰਤਨੀ॥

ਤੋਹਿਜ ਨਾਉਗਾਸਤੁਹਿਕੁੰਗੁਸਗਾਰਿ
ਚੰਦਨਿਲੀਪਿਆਵੈਚਾਉਗਾਸਤੁਦੇਖਿਗੁ
ਲਾਵੀਸਰ ਤੇਰਾਚਿਤਿਨਾਆਵੈਨਾਉ॥੧॥
ਤਿਥਿਕੁੰਗੁਜੀਉਜਲਿਖਾਇਜਾਉ॥੨॥
ਆਪਣਾਗੁਰੁਪੁਛਿਦੇਖਿਆਮਦਰਨਾਹਿ
ਥਾਉ॥੧॥ਗੁਰਾਉਪਰਤੀਤੀਰੇਲਾਲ
ਜਤਤੀਲਾਲਲਾਲਜਤਾਉ॥੩॥

ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਟੀ ਸੋ ਤੇ ਕਰੇ ਗੰਗੀ ਪਸਾਉ ਗਮ
ਤੁਦੇ ਖਿਰੂਲਾ ਵੀ ਸਰੋ ਤੇ ਗਾਚਿ ਤਿਨਾ ਗਾਵੈ
ਨਾਉ॥ ਤਾ ਸਿਧੂ ਤੇ ਵਾਸਿ ਧਿਲਾਈ ਰਿ
ਧੀ ਸਾਖਾ ਨਾਉ ਗੁਪਤ ਪਰ ਗਟੁ ਤੇ ਇਥੈ ਸਾ
ਕਿ ਕੁਰਾਖੇ ਭਾਉ ਗਮ ਤੁਦੇ ਖਿਰੂਲਾ ਵੀ ਸਰੋ
ਤੇ ਗਾਚਿ ਤਿਨਾ ਗਾਵੈ ਨਾਉ॥ ਤਾ ਸੁਲਤਾਨੁ
ਤੇ ਵਾਸੇ ਲਿਲਾ ਸਕਰਤਖ ਤਿਨਾ ਖਾਪਾਉ॥

ਤੁਕਸਤਾਜਲਕਰੀਬੈਠਾਨਾਨਕਾਸਰੁਵਾਉਗਾ॥ ੨੮॥

ਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਠਾਚਿਤਿਨਾਨਾਵੈਨਉ

॥ ੨੯॥ ੧॥ ਸਿਰੀਰਗੁਮਤਲਾ॥ ਕੋਟਿਕੋਟਿ

ਮੇਰੀਆਰਜਾਪਵਣੁਪੀਆਣੁਅਪਿਆਉ॥

ਚੰਦੁਸੁਰੰਦੁਦੁਇਗੁਫੈਨਵੇਖਾਸੁਪਨੈਸਉਦੁ

ਨਥਾਉ॥ ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈ॥ ਉਕੇਵ

ਰੁਆਖਾਨਾਉ॥ ੧॥ ਸਾਚਾਨਿਰੰਕਾਰਨਿਜਾ

ਇਹ ਸੁਹਾਇ ਸੁਹਾਇਆ ਖਟੁਆ ਖਟਾ ਜੇ ਭਾਵੈ

ਕਰੈ ਤਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਕੁਸਾ ਕਟੀਆ

ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾ ਪਾਇਆ ਮਰੀ

ਜੇਤੀ ਜਾਣੀਆ ਕੁਸਮ ਜੇਤੀ ਰਹਿ ਜਾਉ

ਭੀਤੇ ਰੀਕੀ ਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਰੁ ਆਖਾ

ਨਾਉ ਪੰਖੀ ਤੇ ਇਕੈ ਜੇ ਕੁਵਾਸੈ ਸਮਾਨੀ

ਜਾਉ ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨਾ ਆਵਉ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪ

ਆਨਖਾਉ॥ ਭੀਤੇਰੀਕੀ॥ ਤਿਨਪਵੈ॥ ਤਉ॥

ਕੇਵਰੁ॥ ਆਖਾਨਾਉ॥ ਤ॥ ਨਾਨਕਕੀ॥ ਰਾ॥

ਲਖਮਲਾਪਾਨਿ॥ ਪਾਨਿਕੀ॥ ਚੰਭਾਉ॥ ਮ॥

ਸੁਭੇ॥ ਤਿਨਾ॥ ਆਵਈ॥ ਲੇਖਾ॥ ਦਿਪਉ॥ ਚੰਭਾਉ॥

॥ ਭੀਤੇਰੀਕੀ॥ ਤਿਨਪਵੈ॥ ਤਉ॥ ਕੇਵਰੁ॥ ਆਖਾ॥

ਨਾਉ॥ ੬॥ ੨॥ ਸਿਰੀ॥ ਰਾਗੁ॥ ਮ॥ ਲਾ॥ ਗੁਪਤਿ॥

॥ ਪੁਰੋਜਬਨ॥ ਮ॥ ਫਲ॥ ਜਾਨਾ॥ ਠੀ॥ ਮ॥

ਦਿਨ ਚਾਗਿ ਪਾਥਾ ਦਿਕੇ ਕੇ ਪਤ ਜਿਉਂ ਚ
ਲਿਖੁ ਲਿਖੁ ਜੁ ਮਨ ਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ
ਲੈ ਪਿਆਸਾ ਗਿਆ ਜਾਜੇ ਕਰੁ ਨ ਉਦੁ ਲਾ ॥
ਦਿਨ ਥੇ ਜੇ ਥੇ ਥੇ ਕੇ ਭਾਟਿ ਮਾਧੁਰਾ ਦੇ ਚੋਲ
॥੧॥ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ਮੇਰੇ ਰੰਗੁ ਲੇ ਜਾਇ ਸੁ
ਰੇ ਜੀ ਗਾਇ ॥ ਭੀ ਵੇ ਵਾਹੁ ਮਾਣਿ ਰੇ ਵਾਹੁ
ਦੀ ਥਾਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਨਸੁ ਦੇ ਤੀਰੀ ਰੀਏ

ਆਪਣ ਕੰਨੀ ਸੋਇ ਲਗੀਆ ਵਹਿਸਾ ਰਣ
ਦੁਰੈ ਨਿਤ ਨ ਪੇਈਆ ਆਇਓਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ
ਸੁਤੀ ਪੇਈਐ ਜਾਣੁ ਵਹੁਤੀ ਸੰਨਿਆਹੁ
ਲਗਵਾਈ ਗੰਠ ਜੰਮਵਗਾਣ ਚਲੀ
ਨਿ॥੧॥੩॥ ॥ ਸਿਰੀਗਗੁਮ ॥੨੮੯॥
ਪਰੁ ਰ ਵੁਜਾ ॥ ਆਪੋਰਸੀਆ
ਆਪੋਰਸੁਆਪੋਰਾ ਵਟਹਾਰਾ ਆਪੋਰੇ

ਚੇਲ ਨਾ ਆਪੇ ਜੇ ਜਭੁ ਤਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਹੀ ਹੀ ਹੀ
ਤਾ ਮੇਗਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗਵਿਰਾ ਆਕੁ ਰੂਪੁ ਰਿ
॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਆਪੇ ਮਾਛੀ ਮਛੁਲੀ ॥
ਪੈਪਾਟੀ ਜਾਨੁ ਆਪੇ ਜਾਣਾ ਮਟ ਕਰ
ਆਪੇ ਮੰਦਿਰਿ ਲਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਬਹੁ ਕਿ
ਪੈਰਿ ਬੁਲਾ ਸਖੀ ਏ ਮੇਗਾ ਲਾਨੁ ॥ ਨਿਤ ਰੰਦ
ਜੇਗਾ ਲੀਦੇ ਕੁਰ ਮਾਗਾ ਗਾਨੁ ॥ ੩ ॥

॥ ਪ੍ਰਦਵੈ ਨਾਨਕੁ ਬੇਨਤੀ ਤੁਸਰ ਵਰਤੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ॥

॥ ਕਉ ਲੁਭੈ ਕਵੀਆ ਤੂੰ ਆਪੇ ਵੀਖਿ

ਵਿਗਸੁ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਤਲਾ

੫ ਪਉੜ ॥ ਗੋਇਲਿ ਆਇ ਮੋਗਿ

ਇਲੀਕਿ ਆਤਿ ਸੁਰੰਦੁ ਪਸਰੁ ਮੁਤਲਾ

ਤਿਪੁਨੀ ਚਲਾਣਾ ਤੂੰ ਮਲੁ ਪਰਬਾਰਾ

ਤਰਿਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨਾਸ ਤਿਗੁਣ ਸੋਇ ॥

ਮਾਧੋਗਿਆਥੋਨ੍ਹਰੀਬਾਤਗੁਮਾਨੁ॥੧॥

ਚਾਹੀਐਸੇਰੋਇਪਗੁਲੇਉਠਿਚਲ

ਸੰਪਰਕੁਤਾਗਿਆਤੁਰਤਾਰੀਰਸਤ

ਜਿਉਸਤੁਲਾਕੀਖਾਗਾਤਿ॥੨॥

ਜਿਸੇਰੀਕਿਆਕਰਹਿਜਿਨਿਦੀਆਸੇ

ਪੁਤੁਲਾਜੇਪਾਸਪਰਉਠਿਚਲਲਾਠ

ਜਿਸੀਲਖਕੋਰੇਜੇ॥੩॥

ਸੀ ੨੩ ਮਤਿ ਮਾਦੁ ਲਭ ਜਨ ਮੁਖਾਇ

ਭੀ ਭੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ਤੂੰ ਸੇਇ ਨੁਨੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ੧ ॥ ਪਾਸਿ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ

੫ ॥ ਚਿਰ ਬੁਝ ਸਾਹਿਬੁ ਲੇਖੀ ॥ ਜਿਚਰੁ

ਜਾਖੀ ਨਾਇ ॥ ਜਾਖੀ ਭੀ ਭੀ ਚਾਇਆ ਤਾ

ਧਨ ਧਾਨੁ ਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭੁਟਿ ਮਾ

ਦਗੁ ॥ ਦੁਖ ਲੈ ਕਾਚੁ ਤੀਰੰਗੁ ਸੁਰਗੁ ਬਾਨੁ ॥

॥१॥ ਰਤਾ ਭੀਆ ਜਿ ਚਰੁ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਪਾਰਿ
ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਾਭਿ ਕਾ ਭੀਆ ਜੀਉ ਠੀ ਚਲ
ਸੀ ਕੰਤੁ ਨਾ ਤਾ ਕੋ ਇਨ ਪੁਛੈ ਤੇ ਠੀ ਬਾਤਾ ॥੨॥
ਪੇਈਆ ਨੈ ਸਦੁ ਸੇਵਿ ਤੂੰ ਸਾਦੁ ਰਨੈ ਸੁਖਿ ਵਸੁ
ਦੁਰੀਸਾ ਲਿਚ ਜੁਗ ਚਾਰਾ ਸਿਖੁ ਤੁਧੁ ਕਦੇ ਨ
ਲਗੈ ਦੁਖੁ ॥੩॥ ਸਭੁ ਨਾ ਸਾਦੁ ਰਵੈ ਵਲਾਸ
ਭੀਖੁ ਕਲਾ ਵਲਾਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੰਨੁ ਜੇ

ਤਾਰਾ ਲੀ ਜੇ ਨ ਸਤ ਨਾ ਲੀ ਪਿਆਰੁ ॥੬॥

੨੦

॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮਤ ਲਾਪ ॥ ਜਾ ਕਉ ਮੁਸਕਲੁ

ਆਤਿ ਬਲੈ ਢੇਈ ਕੋਇ ਨ ਦੇਇ ॥ ਲਾਗੁ ਹੋ

ਏ ਦੁਸਮਨਾ ਸਾਕਾ ਭਿਭਾ ਜਿਖ ਲੇਖਾ ਜੋ ਕੁਭ

ਜੇ ਸਾਸਰਾ ਦਕੈ ਸਗੁ ॥ ਸਰਾ ਚਿਹਾ ਚਿਤਿ ॥

ਵੈ ਚੰਦੁ ਪਾਰ ਕੁਲੁ ਲਰੀ ਨਤ ਤੀਵਾ ਤੀ ॥

॥ ਸਾਤਿ ਬੁਨਿਤਾਇਆ ਕਾਤਾਲਾ ॥ ਇਨ

ਜਾਈ ਬਿਰੁਸ ਦਾਗੁ ਰਸ ਬ-ਟੀ ਸਦੁ ਜਾ ਲੁ॥੧॥

ਰਹਾਉ ਜੇ ਕੋ ਦੇਵੁ ਪਲਾਨੰਗੁ ਕੁਖ ਕੀ ਪ

ਗਾਦ ਮਜਾ ਪਲੇ ਨਾ ਕੇ ਦੇਵੇ ਪੀਗਾ ਸੁਆਗਾਰ ਬੁਝੁ

ਗਾਉ ^{ਪਦੇਨ} ਨ ਕੋ ਕੋ ਨਾ ਕੇ ਛੁੜੇ ਦੇ ਕਾ ਜੁਆਚਿ ਤਿ

ਆਵੈ ਚੰਦੁ ਪਾਰ ਬੁਝੁ ਤਾ ਨਿਭ ਚ ਛੁੜੇ ਦੇ

ਗਾ ਜੁਆ ਜਾ ਕਾਉ ਚਿਤਾ ਬੁਝੁ ਬੁਝੁ ਬੁਝੁ ਦੇ

ਤੀ ਛਿਨਾਟੀ ਰੋਗਾ ਗਿਸ ਤਿਕੁ ਟੀ ਬਿਪਲੇ

ਟਿਸਾ ਕਦੇ ੨ ਰਬੁ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ਗਉ ਦੁ ਕਰੈ
ਚਤੁਰੰਟ ਕਾ ਪਤੀ ਨ ਖੈ ਸਲੂ ੨ ਟਿਸਾ ਚਿਤਿ
ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰ ਬਹੁ ਮੁਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੂ ੨
ਟਿਸਾ ੩ ੥ ਕਾਗੀ ਮ ਕਰ ਪਿਸਾ ੨ ਵਸਿ ਕੀਆ
ਕਿਰਪਨ ਲੇ ਬਿਪਾਸਾ ਗੁਚਾਰੇ ਕਿਲਾਵੇ
ਖਉ ਨਿਸਾ ਪਕਿ ੨ ਟਿਸਾ ਸੁਰਸੀ ਪਗੁ ੥
ਪੋਖੀ ਗੀਤ ਕਾਵਿ ਤੀ ਕਛ ਕਦੇ ਨ ਕਰਨਿ

ਧਰਿ ਮਾਗਾ ਚਿ ਤਿਆਵੈ ਚੰਦੁ ਪਾਰਬਤੁ
ਤਾਨਿ ਮਖਸਿ ਮਰਤ ਤਰਿਆਨਾ ਯਸਾਸਤ
ਸਿ ਮੁਤਿ ਬੇਦ ਚਾਰਿਆ ਮੁਖਾ ਗਰਬਿ ਚਰੇ
ਤਪੇਤੁ ਪੀਸਰ ਜੋਗਿਆ ਤੀਰ ਬਿਗਵਤੁ
ਕਰੇ ਖਟ ਕਰਮਾ ਤੇ ਦੁਗੁਣੇ ਪੁਜਾ ਕਰ
ਤਾਨਾ ਟਿਕੈ ਗੁਨ ਲਗੀ ਪਾਰਬਤਾ
ਜਰਪਰ ਨ ਕਰੇ ਜਾਇ ਪਾਰਾਜ ਮਿਲ ਕ

ਸਿਕਦਾਗੀਆਰਜੋਰੋਗਲਵਿਸਥਾਤੁ॥

੨੦

ਬਾਗਤੁਗਾਵੇਸੋਲੇਚਲੈਤੁਕਮੁਆਫ॥

ਗਾਰੰਗਤਮਾਸੇਬਦੁਬਿਧੀਚਾਇਏਤਰਿ

ਗਹਿਅੰਗਚਿਤਿਨਾਮਾਇਓਪਾਰਥੁਤੁ

ਤਾਸਰਪਕੀਤੁਨਿਗਾਇਆ॥ ਓ॥ ਬਦੁ

ਤੁਪਨਾਢਿਆਚਾਰਵੰਤੁਜੋਗੁਨਿਗਾਏਤਰਿ

ਤਿਆਮਾਨਪਿਤਾਸਰਬਕਾਮੀਆਮਾਨਤਰਿ

ਗਿਪਰੀਤਿਆਲਸਕਰਤਰੁ ਕਸਬੰਦਬੰ
ਦਜੀ।ਉਜੀਉਸਗਲੀਕੇ ਤਾਰੀਤਨ
ਸਾਇਓਪਾਰਕੁਤਾਖਨਿਰਸਾਤਲਿ
ਦੀਤਾ।।ਕਾਇਸਾਰਗੁਨਛਿਦੁਕਿਛੁ
ਨਾਕੇਛੁਕਾਜਸੇਗੁ।।ਪਿਰਤਨਾਨਾਵੀਚੇ
ਭਿਤਿਸੁਸਾਹਿਨਿਸਿਭੋਗੀਭੋਗੁਸਕੁਕਿ
ਛੁਕੇਛੁਗਾਪਟਾਜੀਇਨਸੰਕਧਰਿਸਾ।।੩੮

ਚਿਤਿਨਾਨਾਇ ਚਪਾਰਬੂਤਸੁ ਜਮਕੰਕਰ
ਵਸਿਪਾਰਿਅਸਾ ॥ ੮ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪਾਦ
ਬੂਤਸੁ ਦੇਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਿਤੁ ਵ
ਧਾਈ ॥ ਮੇਰਿਉ ਤਿਉ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥ ਦੁਹਾ
ਸਿਰਿਅਕਾ ਕਸਾਸੁ ਮਾਪਿਅਾ ਵਰੁਨ ਦੁਜਾ ॥
ਉਸਤਿਰੁ ਰਤੁ ਠੈਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਚਾ
ਨਾਉ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਮਾਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ॥

ਚਉਪਦੇ॥ ਪਪਰੁ ੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੇਚੈ ਗੁਰ

ਦਰਸਨ ਤਾਈ॥ ਬਿਲਪ ਕਰੇ ਚਾਹੈ ਕ ਕੀਨ

ਆਈ॥ ਡਿਖਾਨ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦ

ਰਸ ਸੇਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਚਉਪੈ ਲੀਜੀ

ਉਪੈ ਲੇਪੁ ਆਈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੇਤ ਪਿਆਰੇ

ਰੇ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰਾ ਸੁਖੁ ਸੁਗਾਵਾ ਜੀ

ਉ॥ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਲੀ॥ ਚਿਰੈ ਤੇਰਾ ਆਦੇਖ ਸਾ

ਗਿੰਗਪਾਣੀਆਂ ਤੁਸੁਦੇਸੁ ਜਤਾਤੁੰ ਵਸਿ ਆਸੇ ॥ ੩੬ ॥

ਰਸਜਣਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਪੋਲੀ

ਤਉ ਪੋਲੀ ਪੁਆਈ ਰੁਗ ਜਣਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ

ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਤਉ ਆਏ ਰਾਪ ਜੀਨੀ ਮਾਲ ਤੇਰਾ

ਲਿਖੁ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ਲਿਖਿ ਕਾਇ ਮਾਲੀ ਮੇਰੀ

ਆਤੁ ਪੁਰਗਵੈ ਤਾਗੇ ਰਿਕੀ ਦੇ ਨਾਵੈ ਤਵੈ ਨ

ਦਨਾ ਆਵੈ ਬਿਰਦੇਖੇ ਕਰਦਰਬਾਤੇ ਜੀਤੀ ਤੀ ॥

ਦੁਇਯੋਲੀ ਜੀਉਧੋਲਿ ਪੁਆਈ ਤਿਸੁ ਜਚੇ

ਗੁਰਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਭੁਭੁਤਾਨਾ

ਗੁਰਸੰਤੁ ਮਿਲਤਾਇਆਨਾ ॥ ਭੁਭੁਤਾਨਾ ਬਿਨਾਸੀ ਪਾ

ਰਸਾਇਆਇਆਨਾ ਸੇਵਕਰੀ ਪਦੁਚਸਾਨਾ ਵਿਛੁਨ

ਜਨਨ ਨਕਦਾਸ ਭੁਭੁਤਾਨੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਰਤਾਉਧੋਲੀ

ਜੀਉਧੋਲਿ ਪੁਆਈ ਜਨਨ ਨਕਦਾਸ ਭੁਭੁਤਾਨੇ

ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ੧ ॥

砂

U

ਤੂੰ ਹੁੰਦਾ ਸਾਜੁ ਸਾਜੀ ਵਾਲਾ ਜਦਾ ਇਨ੍ਹੀ ਤੂ ਕਿ

ਸੈਨਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਤਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜ

ਨ ਮਿਥਾਵਾਇਤਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਬਾਲਿਗ

ਰੋਸੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਦਸਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਮਾਣੁ ਮਾਣ ਲਾਪ ॥ ਪੰਨ੍ਹ ਸੁਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੇਲਾ ਤਿਗੁਰੁ

ਮਿਲਿਆ ਮਾਸ ਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਨੇੜ ਪੇਖਤੁ ਤਹਿ

ਮਾਮਾਪੰਨੁਪੁਰਤਚਸੇਪਲਘਜੀਆਪੀਨਿਸੁਰੰ

ਇਸਿਜੋਗਾਜੀਉ॥੧॥ਉਦਮੁਕਰਤਮਨੁਨਿਰਮਲੁ

ਗੋਮਾਤਰਿਮਾਠਗਚਲਤਭੂਮਸਗਲਾਧੋਇ

ਮਾਮਾਨਾਨੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਲਾਇਮਾਮਿਟਿ

ਗਏਸਗਲੇਰੋਗਾਜੀਉ॥੨॥ਮੀਤਰਿਬਾਰਹਿ

ਤੇਰੀਬਾਲੀ॥ਤੁਧੁਮਾਪਿਕਖੀਤੇਮਾਪਿਵ

ਮਾਲੀ॥ਗੁਰਿਕਤਿਮਾਸਭਏਕੋਏਕੋਮਾਵਲੁ

ਨਕਲੀ ਤੇ ਫਿਰਾ ਜੀਉ। ੩॥ ਮਸਿ ਤੁਰਤੁ
ਰਿਤੁ ਰਤੇ ਪਿਆਰਾ ਤਰਿ ਪੀਨ ਲੁਨਾਉ ਭੇਜਿ
ਆਨਾ ਮਰੰਗ ਨਾਮਿ ਚੋ ਨਤ ਮਾਜੇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ
ਨੇਤੁ ਗਾ ਜੀਉ। ੪॥ ੧੦

ਬਾਹੀ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਰਗੁ ॥ ੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇਵੀ ਭੁਜੇ ਕੀਰਤਿ ਕੀਰਮ

ਮੋਲਤੁ ਗਾਯਾ ਚਾਰੀ ਨੂੰ ਟਟਹਦਿ ਸਗੁਮ

ਕਿਸਾਖੇ ਪੁਤਰ ਕੀਸਾਖੀ ਘੇਰੁ ਧੁਪੈ ਤੇ ਬਾਹਰ

ਕਿਤੇ ਨਾਸਾ ਦੇਵਾਨਾ ਜਲਦਿ ਤੁਸੀ ਧਰਮ

ਜੁਤੀ ਤਿਪਸਾਤਿ ਨੀਤੀ ਦਾਸਾ ਕੀਰਤਨ

ਮਿਲੀਆ ਜਾਨ ਕਤ ਪਾਈਆ ਕਿਸ ਰਾਸਾ

ਜਿਉ ਪਾਇ ਰਿਹੈ ਤੁਨ ਪਰਾਟੈ ਤਨ ਰਾ

ਗੋਰਾ ਮਾਸੁ ਬਸੀ ਗਾਰ ਤੇ ਬਲ ਰਸਾ ਲੂ

ਦੇਹੀ ਸਤੁ ਪਾਸਾ ਪੁਤੁ ਪਾਸੀ ਕੰ ਤਾਵਿ

ਦੀਆ ਸੀਤਲ ਜਲਸਾ ਉਜਾਸਾ ਨਾਨਕ

ਬੇਨਤੀ ਮਾਕਿਰਿ ਰਪਾਈ ਜੇ ਨਾਹੁ ਤਰਿ

ਮੇਲੁ ਤੁਸੀ ਸੀਰਿ ਪੁਤੁ ਜਿਸ ਕਾ ਨਿ

ਚਲਾਯਾ ॥ ੧ ॥ ਚੰਦ੍ਰੋਤਰੋਤ੍ਰਿਤੁਸਕਧੀਸ਼ ॥ ੩੧ ॥

ਤੇਵੇਅਨੁਪੁਲਾਸਿਤਜਨਮਿਲਿਪ ॥

ਈਅੰਗਸਨਾਨੁਤੁਲਾਜਨਿਪੁਰਇਆ ॥

ਪ੍ਰਤੁਸਾਪਦਾਸਾਏਤਿਸਤਿਗਲਾਇਤੁ ॥

ਖਿਤੁਤਿਸੁਖਿਤੁਸੀਦੁਲਾਖਿਰਥਜਨਮੁਖ ॥

ਲਾਜਨਿਲਾਇਤਿਸੀਸਾਨਿਪੁਰਿਸਾ ॥

ਗਦਿਸਾਇਤਿਦਲਾਸੇਪਕਾਚਿਤਿ ॥

ਸਾਵਈ ਕੰਤ ਜਾ ਦੁਖੁ ਗਲਾ ਜਿਨਿਰੰ॥

ਦਿਆ ਸੇ ਪੁਰਾਤਿ ਨਾਗੁ ਗੁਮਟਾ ਗਰਿਦ

ਰਸਨ ਕੰਠਿ ਗੁਣਿ ਚਦਾਨਾਨ ਕਪਿਅਾ

ਸਮਨਾ ਚੇਤਿ ਮਿਠਾਏ ਸੇ ਪੁਰਾਤਿ ਸਕੈ

ਪਾਇ ਲਗਾਨਾ ॥ ਦੇਸੀ ਖਪੀ ਗਨਿਰੰ

ਉਦਾਦੀ ਮਾਜਿਨਾ ਪ੍ਰਮਦਿਛੇ ਝਾਗਰਿ

ਸਾਜਨ ਪੁਰਖਾ ਦਿਸਾਰਿ ਕੈ ਲਗੀ ਮਾਇਆ

ਧੋਤਾ ਪੁਤ ਕਲਤ ਨਸੀਓ ਪਨਾ ਤੀਰਾ ਵਿ

ਨਾਸੀਓ ਪਾਪਾ ਚਿਪਲਾ ਚਿਸਰਾ ਲੀਖੁ

ਦੀਤੁ ਨੇ ਪੈਸੇ ਤੁਹਾਇ ਕਸੁ ਤੀਰੇ ਨਾਸੀਓ

ਨੁਮਾਰੀ ਲਾਈਆ ਤੀਖੀ ਤੀਅਦੁ ਗੁਦਿਆ

ਚਿਵਿਗੁਚ ਲਾਪਾ ਪੁਰ ਬਿਨੁ ਗਾਵੁ ਕੁਝੇ ਏ

ਪੀਤਾ ਚਰਲੀ ਜੇਲਾ ਹੀ ਤਿਨ ਕੀ ਨਰਾ

ਲਾਜੇ ਇਸ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪੁਤ ਬੇਨਤੀ ਪਾ

ਗੁਰੀਸਤੁ ਪਾਗਾ ਪਾਤਿ ਤੇ ਭੀ ਫੈਸਾ ਖੁਰੂ ॥ ੦

ਫਾਤਾ ਲਗੀ ਜਾ ਸਿਤੁ ਭੇਟੇ ਤਰਿ ਸੋਇ ਭਾਗੁ ॥

ਅਰਿਸਤੁ ਭੇਟੇ ਭੀ ਸੋਇ ਭਾਗੁ ॥

ਨਿਭੀ ਨਿਭੀ ਭੀ ਸੋਇ ਭਾਗੁ ॥ ੦

ਕਿਸੇ ਨਦੀ ਭੀ ਨਿਭੀ ਭਾਗੁ ॥

ਪੁਤੁ ਭੀ ਨਦੀ ਨਿਭੀ ਭਾਗੁ ॥ ੦

ਗੁਰੀਸਤੁ ਪਾਗਾ ਪਾਤਿ ਤੇ ਭੀ ਫੈਸਾ ਖੁਰੂ ॥

ਕੇਸੇ ਸੇ ਕਰੇ ਸੇਈ ਜੀਸ ਕਰੇ ਨਿਸਾ ਪੁਰ

ਕੀਤੇ ਸਾਪਣੇ ਸੇਈ ਕਰੀ ਸਾ ਤਿਧੰਤਿ ਸਾ

ਪਦਲੀ ਸਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਵੇਹੁ ਜਿ ਕਉਤਿ

ਵੀਨਾ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕ ਕੀ

ਸਾਦੀ ਨਿਸਾ ਤਿਸੇ ਕੁਰੰਗੀ ਦੁਆਰਿ ਸਾ

ਵੀਜੇ ਸਕੈ ਕੁਰੰਗੁ ਸਥੀ ਨਿਸਾ ਰੰਗ ਸਾ

ਕੁਤ ਪੰਚਾਤਿ ਸਦਾ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਗੁਰਮਤਿ ਜਗ ਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਤਿਆਰੀ

ਕੋ ਗੁਣ ਸੋਇ ਜਾਸਾ ਦੁਖੈ ਗੁਇ ਵਿ

ਗੁਰਮਤਿ ਪਈ ਜਾਸੁ ਜਾ ਕੇ ਫਾਸ

ਜਾ ਕੀ ਜੋ ਸੋ ਦੁਖੈ ਸੋਇ ਵਿਖਿਆ ਜਾ

ਜਾ ਕੇ ਵਿਖਾਈ ਪਾਕੁ ਤਾਈ ਉਠਿ

ਜਾ ਕੀ ਕਾਈ ਨ ਰਾਸਾ ਜਿ ਕੇ ਸਾਪੁ ਕੇਟੇ

ਜਿ ਕੇ ਰਾਸਾ ਕੇਟੇ ਪਾਸਾ ਗਾਇ ਕੇ

ਭਟਕੇ

附錄

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਨੁ ਸਚ ਦੀਗੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ

ਕਰੁ ਬਿਖਾਸਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸਿਰਿ

ਚਰਿਤ੍ਰ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਬੁਧਿ ਮਨੁ ਭਲਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਦੁ ਪਾਤਕੁ ਭਲਾ ਬੁਧਿ ਮਨੁ ਭਲਾ ॥

ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਸੁਖ ਪੁਰਖਾ ਅਪਾਰਾਧਿ ਮਨੁ ਭਲਾ ॥

ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਸੁਖ ਪੁਰਖਾ ਅਪਾਰਾਧਿ ਮਨੁ ਭਲਾ ॥

ਅਖੀਏ ਪੁਰਖੁ ਪਾਤਕੁ ਭਲਾ ਬੁਧਿ ਮਨੁ ਭਲਾ ॥

ਇਤਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਾਏ ਮਾਏ ॥

१
ਬਾਇਸਰਾਹਦੁਰਗਾਸਾਫੁਤੁਰਿਨਾਨੁ-ਰਾ

ਟੀਜਿਨਰਾਮਨਾਨੁਤੁਰਿਨਾਨੁ-ਰਾ

ਗੀਤੁਲਾਟੀਆਤੁਰਿਨਾਨੁ-ਰਾ

ਸੀਗਾਰਖਦਾਟੀਆਤੁਰਿਨਾਨੁ-ਰਾ

ਤੁਰਿਨਾਨੁ-ਰਾਤੁਰਿਨਾਨੁ-ਰਾ

ਨਿਪੁਤੁਰਾਪਾਯਾਨੁ-ਰਾਤੁਰਿਨਾਨੁ-ਰਾ

ਸੇਨਦਨੀਤੁਰਾਤੁਰਿਨਾਨੁ-ਰਾ

ਜੇਨਾਸਿਉਲਰਾਤੋਤੁਆਖਮੋਰਜੋਤੁਕਪੇ
ਸਿਆਰਤੋਤੁਆਸੇਤੁਆਜੋਤੁਬੀਜੋਜੋਤੁਲੈ
ਕਰਮਾਸਿਦਜਾਖੇਤੁਆਨਾਨਕਪੁਰਸਰਲ
ਗਤੀਚਰਦੇਬੋਰਿਥਪੁਰਦੇਤੁਸੇਗਾਤੁਇ
ਨਗਕਿਨਪਾਣੀਆਰਿਗੁਰੁਖਦਵਾਤਾਤੋਤੁ
ਮਾਸਾਸੁਨਿਪ੍ਰਮਾਉਆਰਜਾਕਿਉਮਿਲੀ
ਮੇਰਿਜਾਣਿਆਸਨਿਤਨਿਪਿਆਸਦਰਸਨ

ਪਟੀ ਕੋਈਆ ਟੀਮ ਲਾਵੈ ਆਈ ਸੰਤਾ ॥ ੩੧ ॥

ਤਾਈ ਪੋ ਮ ਕੇਹ ਉਤਿ ਨ ਕੋ ਲਾ ਰਾ ਪਾਇ ॥ ਦਿ

ਦੁਪੁਰਾ ਕੇ ਉਸੁ ਪੁਪਾਈ ॥ ਦੁਜੀ ਨਾਹੀ ॥

ਇਹ ਜਿਨ੍ਹੀ ਚਾਖਿਆ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਸੁਸੰਦ੍ਰਿਪਾ ਤੇ

ਰੇਤਾ ਪਾਇਆ ਆਤਮਾ ਰਿਸਾ ਰਿਸਿ ਰਿਸਿ

ਕਰਿ ਲੇਖੁ ਪੁਰੁ ਲਾਜਿ ਲਾਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ

ਕੀਰਤੀ ਲਾਈਆ ॥ ਦਿਖੈ ਫਿਰਿ ਕਰਿ ਮਨ

ਜਾਗਿਆ ਪ੍ਰਭਾਤ ਵਿਦੁ ਜਾਗੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਜਗਦੀਸਾਸੁ ਸੁਖੀ ਵਸੈ ਦੀਸਾ ਜਿਨਾਸੁ ਇਸੁ ॥
ਤਰਿ ਰਾਇ ॥ ੮ ॥ ਕਾਤਿ ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਟੇ
ਦੇਤੁ ਨ ਕਾਤੁ ਜਗਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ਭੂਲਿਆ ਸਾਂਦਿ
ਜਾ ਪਾਨਿ ਸਰੋਵਰ ਗਾਵੈ ਸੁਖੈ ਏਕਾਮ ਤੇਲ
ਗਾਨਿ ਜਾਨਾ ਵਿਚੈ ਗਾਇ ਨਾਮਿ ਕਉਨੈ
ਗਇ ਗਾਇ ਜਿਉਨੈ ਮਾਇਆ ਰੁਗਾਵਿਚ

ਨਕੋਈ ਕਰਿਸਕੈ ਕੋਸਥੈ ਰਵਤਿ ਰਜਾਕੈ
ਤਾਕਿ ਛੁ ਨ ਕੋਈ ਲਿਖਿਆ ਪੂਰਿ ਸੰਜੋ
ਵਡਕਾ ਗੀਸੇ ਪ੍ਰਗੀ ਮਲੈ ਤਾਂ ਉਤਰਿ
ਭਉ ਭੈ ਚੰਗਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਗਧਿ ਲੇਤਿ
ਮੇਰੇ ਸਾਰਿ ਬੁਝ ਦੀਸੈ ਚਾਕਰਿ ਕੋਰੇ
ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਬਿਨ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰੇ ਚਾਹੀ
ਪ੍ਰਿਥਿ ਮਾਰਿ ਰੇਤੀਸਾ, ਨਹਿ ਪ੍ਰਿਥਿ

ਬੈਠ ਜੀਆਗਾ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗੁ ਕੀਆਗ
ਇਹ ਜੀਆਗਿ ਬਿਸੇਲ ਜੀਆਗਾ ਤੁਰੁ
ਮਰੁ ਮਰੁ ਤਿਨ ਜੀਆਗਾ ਸਿਉ ਸੀਰਿ ਸਾਧ ਸਰ
ਲ ਜੀਆਗਾ ਸਾਧ ਜਨ ਤੇਰਾ ਹਰੀ ਸੇਰੁ ਤਨਿ
ਇਕੇ ਲ ਜੀਆਗਾ ਤਿਨ ਤੁਰੁ ਨ ਕਰੁ ਬੁਝਿ
ਤਰੇ ਸੇਜ ਮ ਕੈ ਦਸਿ ਪ ਜੀਆਗਾ ਜੀਧੀ ਗ
ਦਿਸਾ ਪੁਰੁ ਮਾਪੁ ਦਸਿ ਮ ਨਿਨਿ ਤਪੁ ਜੀ

ਆਤਮਾ ਰਤਨ ਜਵੇਰ ਹਰ ਲਾਲ ਤਰਿ ਕੀ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਜ ਜੀਆ ਹਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਛੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤਿਨ ਪੁਤ੍ਰ ਸ
ਰਣੀ ਦਰਿ ਪਤੀਆ ਹਾ ਮੀਧਾਨ ਪੁਰੁਸਾ ਰਾਧ
ਦਾ ਬਹੁ ਤੇ ਨ ਜਨਮ ਜੀਆ ਹਾ ੧੦ ॥ ਧੋਇ ਭਿਝੁ
ਰੁਨ ਵਿਆਪਈ ਕੀ ਠੀਕੀ ਮਾਲਿ ਆਤਮਿ ਨਾਹੁ ॥ ਸੁ
ਖੇ ਪਿਆ ਚਰਣ ਗਵੰਦ ਦਰਸਨਿ ਲਗ ਜਾਹੁ
॥ ਓਟਹੋ ਫਿਦਹੋ ਪਾਲ ਗਇਸੇ ਵਾਸਾ ਮਾਲਿ

ਪੁੰਨਿ ਬਿਖਾਨਾ ਪੋਤਿ ਨ ਸਕਈ ਮਿਲਿ ਜਾਧੁ ਗੁਣ

ਭਾਉ ਜਾਤ ਤੇਉ ਪਾਜੀ ਭਰਮਿ ਲੀਜਾ ਚੰਪੀ ਤਿਸ

ਮਾਹੁ ਕਰੁ ਗਾਇ ਲੀਨੀ ਪਾਰਬਹੀ ਮਥੁ ਜੋ ਨਾਵਿ

ਭੁਜੀ ਮਾਹੁ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਵੇਰੀ ਮਾਤਰਿ ਸ ਜੁ

ਦੁਆਰਾ ਮਾਹੁ ਸਰਮ ਪਈ ਨਾਗਾਇਏ ਨਾਨ

ਕੰਦਰਿ ਪਈ ਮਾਹੁ ਪੋਖੁ ਸੁੰਦਰਾ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਜਿ

ਸੁਖ ਖਾਸੇ ਦੇਖ ਰਵਾਉ ॥੧੧॥ ਮਾਧਿ ਮਜ ਨੁਸੀ ਗਿਸ

ਪੁਆਪੁਨੀ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਤਰਿ ਕਾਨੁ ਮੁਖਿ ॥

ਇਸੁ ਇਸਨਾਨ ਕਰਿ ਦਾਨੁ ਜਨਮ ਕਰਮ ॥

ਉਤਰੈ ਮਨ ਤੇਜਾ ਇਸੁ ਮਾਨੁ ਕਾਮ ਕਰਿ ਪਿਨ ਮੋਹੀ ॥

ਮੇਥਿਨ ਸੈਲੋ ਰੁਪੁਆਨੁ ਸਦੈ ਮਾਗਿ ਗਿਦਲ ॥

ਦਿਆਉ ਸਤ ਤਿਕਰੇ ਜਤਾਨੁ ਮਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ॥

ਸਗਲ ਪੁੰਨ ਜੀਅ ਦਇਆ ਪਰਵਾਨੁ ਜੀਅ ॥

ਦੇਵੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਸੇਈ ਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਜਿਨ ॥

ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ

ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ

ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ

ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ

ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ

ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ ਸਾਪੁਸੁ

ਵਰੁਪਾਇਆਤਰਿਗਾਇਆਮਿਲਿਸਖੀਆਮਰਗਤੁ

ਗਾਵਤੀਗੀਤਗਾਵੈਦਾਅਲਾਇਆਤਰਿਜੇਤਾਮੀ

ਵਰੁਨਾਦਿਸਈਕੋਈਦੁਜਾਲਵੈਨਲਾਇਆਤਲ

ਤੁਪਲਤੁਸਵਰਿਓਨੁਨਿਤਚਲਾਇਤੀਆਤੁਜਾਇ

ਅਜੀਸਾਰਸਾਰਤੇਰਖਿਆਨੁਕਤੁਨਿਨਜਨਮੇਧਾਇ

ਅਜਿਤਵਾਏਕਾਮਨੇਕਗੁਲਤਰਨਨਕਚਲਾਇ

ਪਾਇਫਲਗੁਇਨਿਤਸਲਾਤੀਮੇਧਾਇ

ਬੁਨਤਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ

ਇਨਕਾਰ ਜਾਨੇ ॥ ਗਰਿਬੁ ਹੁਪੁਰਾਸਾ ਰਾਇਆ ਦ

ਰਾ ॥ ਤਸ ਚਿਖੇ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਚਰਣੁ

ਗਿਰੁ ॥ ਦਿਸੁ ਬਿਖਾਸੁ ਤਰੇ ॥ ਭੁਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਇ

ਸਾ ॥ ਕਿਖਿਆ ਨਾਤਿ ਜਾਨੇ ॥ ਭੁਜਗ ਏਵੁ ਬਿਖਾਨੀ

ਸਾ ॥ ਨਾਚੇ ਭੁਗੇ ॥ ਸਰਬੁ ਪੁਰੁ ਮੇਵੁ ਦੇਸਨਾ

ਸਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਕਉਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸੰਗੈ ਦਰਸਦੁ ਭੁਕਿ ਜੇ ॥

ਭਧਾ ਕਰਦੁ ਤੇ ॥ ੧੪ ॥ ੧ ॥

ਕਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਤਲਾ ॥

ਕਤਕੀ ਮਾਈ ਕਾ ਪੁਕਤ ਕੇਰਾ ਕਿਉ ਥਾਵਦੁ ਤੇ ॥

ਏਕਾਗਨਿ ਬਿਥਜ ਲਕੀ ਤਹਿ ਨਿਪਜ ਕੇਰੇ ॥

ਏਕਾਗਨਿ ਬਿਥਜ ਲਕੀ ਤਹਿ ਨਿਪਜ ਕੇਰੇ ॥

ਨਿਸਾਨਾ ਤਿਹਾ ਦਸੀਏ ॥ ੧ ॥ ਠਹੁ ਤ੍ਰਿ ਕਤੇਰੁ ਧਾਰਿ

ਭਖਗਾ ਚੀਨ ਕਤੇਰੁ ਪਾਉ ਪਾਏ ॥ ਕਤੇਰਾ ਗਭੁਰੁ

ਨਿਸਾਨਾ ਏ ਕਤੇਰੁ ਪੀਥੁ ਤ੍ਰਿ ਰਾਏ ॥ ੨ ॥ ਠਹੁ ਪਟਲ

ਬਿਜਾ ਦਰਗੁਨ ਕਰਿ ਰਹਿ ਪਾਗਿ ਧਾਰਿ ॥ ਗਗਨ

ਦੇਖੀ ॥ ਛਤ ਦੇਖੀ ਛਤ ਕਤੇਰਾ ਛਪਾਏ ॥ ੩ ॥

ਚੜ੍ਹੀ ਰਹਿ ਗਗਨ ਦੇਖੀ ਰੁਦੇਖੀ ਠਹੁ ਪਟਲ ਬਾਜਾ

ਨਿਸਾਨਾ ॥ ਕਤੇਰੁ ਜੀਤਿ ਲਗਾਇ ਲਗਾ ਪਟਲੀ ॥

ਤਿਵਣਜਾਗਾ॥੧॥ਜੇਤਾਸਾਹੁੰਤੁਸਾਗਦੁਨੀਚਿਕੁ

ਗਿਆਤੇਤੇਅਉਗਣਤਮਾਰਾਦਇਮਾਕਰਤੁ

ਕਿਛੁਮਿਤਰਉਪਾਵਦੁਰੁਥਦੇਪਥਰਤਾਰੇ॥੫॥

ਜੀਅਜਾਗਾਨਿਥਰਾਥਰਿਤਪੇਰੁਤਿਤਿਵਰੇ

ਕਾਤੀ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਤਕਸੁਪਛਾਟੇਸੁਖੁ

ਤੇਵੈਦਿਨੁਗਤੀ॥੬॥੧॥

ਗਰਿਜੀਥੇਰਾਗਇਮਤਣਾ੧॥੬॥੬॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਜਨਮੁ ਪੈ ਕਉ ਹਿੰਦੀ ਬਦਲੇ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾ

ਨਿਸਾਗਾਸਕਾਤੁਜੇਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛਤਾਰਿਕੇ॥

॥१॥ ~~ਕਾ~~ਤਿਅੰਗਨਤਾਪਨੁਪਰਟੀਧਰੰਗਨਤਨ

ਚਾਹੀਆ ਜਾਇਆਨ ਤਕ ਉਚਾ ੨ ਨਜ ਗਏ

ਸੋਮਾਏਮਨਤਗਵਾਇੰ ॥ ੨॥ ਗਾਪਲਲੀਗਾ

ਜੇਮਲੈਤਾਸਕੁਕੇਭਾਗਨੁਹੋਇਕਰਮਾਉਪਾਰਿ

ਨਿਬੜੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਰੂ ਕੋਇ ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਕਰਦਾ ॥ ੩੨ ॥

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਸਾਹ ਕਰੀ ॥ ਦੁਕਾਨੁ ਨ ਜਾਪਿ ॥

ਖਸਮ ਕਾਰਿ ਸੇਵਹੁ ਏਇ ॥ ੪॥ ੨॥

॥ ਗਉੜੀ ਬੈਗਾਹਿ ॥ ਗਲਾ ੫ ॥

ਗਲੀ ਤਵਾ ਕਨਿ ਬਾਸ ਕੰਦੁ ਤੁਤੁ ਚੁ ॥

ਖਾਉ ॥ ਰੁਪਰਾ ਦੀ ਮੇਰਾ ਮੁਮਿ ਲੈਵਾ ਰਿਦੀ ॥

ਰਹਿ ॥ ਭੀਉ ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਜਾਨਿਗਾ ਕੀ ॥

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪਾਉ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਕੋ ਕੋਇ

ਨਿਦਾਨੀ ਬਿਦਾਨ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸ ਬਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਸਤ

ਜਿਸੁ ਗੁਰੂ ਏਸੇ ਗੁਰੂ ਮੇਲੈ ਦਰਸਨਿ ਹੁ ਪਿਆ ਪਾਉ ॥

੧ ॥ ਮੁਖਿ ਤੇ ਹੋਵਾ ਜਾਇ ਬਾਜੀ ॥ ਜੀਤਿ ਤਸਾਉ

ਜਾਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਿਪਾਇ ਮੇਰਾ ਸੁਖ ਸੇ ਤਉ ਮਿ

ਲੈ ॥ ਹੀਰਾ ਪਾਸ ਰਹਿ ॥ ਨਾਨਕਾਨਿ ਤੇ ਵਾਪਰੈ

੧ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਮੇਰੇ ਦਿਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੇ ਤਾਗ

ੴ ਸਿਰਜਤ ਜੋ ਤਿਸਾ ਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਾਕੀ ਮਈ ਕੋ ਕੋਥਾ ਪਾਸਾ ਮਧਾ ਠੀ ਕਹੁ ਠੀ ਸਾਰਿ

ਸਾਕਾ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮੁਖ ਪਰੁ ਪਾਠਾਇ ਸਾਕਾ ॥

ਮਿਠਿ ਮੇਰੇ ਗਿਰੁ ਕਮਿ ਭੂਮਾਇ ਸਾਕਾ ॥ ੧ ॥ ॥

ਤਉ ਏਕਾ ਮਾਟੀ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ॥ ਏਕੁ ਦੁਰੁ ਕ

ਤਉ ਦਿਸੈ ਸਿਰਾ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਿਲਾਸ ॥

ਸਰਲ ਹਰਿ ਦੁਜੀ ਸਰਨਾ ਤੀ॥ ਭਾਕੁਨਾ

ਨਕਰੁ ਰਿਖੇ ਲੇਕ ਪਾਟਾ ਮੁਕ ਦੁਕੁ ਏ ਬਿਨ ਸੇਭੁ

ਸਥਾਟਾ ॥ ੧॥ ੧॥

ਗੁਰੁ ਗੁਰਿ ਜੀ ਸਰਨਾ ਹਲਾ ॥ ੫॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰੁ ਮੁਖਾ ਦਿ॥

ਸੁਖੇ ਸੇਰਾ ਬਹੁ ਸਾਦਕ ਰਤੇ ਤੂੰ ਸੇਰਾ ਬਹੁ ਸਾਦੁ॥

ਜੀ ਰਿਗੁ ਸਾਰੇ ਸੁਖਿ ਦਸਾਸ ਤੁਮ ਬਹੁ ਤੀ ਸਾਦੁ॥

॥ १॥ ਠਤਾਉ ਸਭੇ ਗਲਾ ਜਾਤੀ ॥ ਆਸੁ ਲਿਖੇ ਚੁਪਕੇ ॥ ੩੨ ॥

ਆਕਦਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਲਧੀ ॥ ਆਸਾਇਆ ਸੋ ਤਜਿ

ਆ ॥ ੧ ॥ ਦੇਇ ਬੁਝਾ ਰਤਾ ਸਾ ਰਤਾ ਸੇ ॥ ਅਖੀ ਵਿਠਾ ਜਿ

ਆ ॥ ਕੋਈ ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਲਿਖੀ ॥ ਆਸੁ ਲਿਖਿ ਨ ਸੁਣੀ ॥

ਤਿਆ ॥ ੨ ॥ ਇਕ ਸੁਦੁਤ ਚਤੁਰਿਆ ਗਈ ॥ ਨਹ

ਇਕੁ ਸਾਦਿ ਸੁਠੀ ॥ ਇਕੁ ਸਾਸੁ ਨ ਇਕ ਸੀ ॥

ਜਾਕਾ ਵਿਠਲੀ ਜਾਇ ਵਰੀ ॥ ਤਾ ਲਗਾਤ ਸ

ਚੇਦਰਿਸੋਏਸਨਦਕਗਤਿਦਿਨਗਤਿਅੰਗਿ

ਰਤੇਪਗੋਸਰੰਜਨਨਾਨਕਤਿਨਥਾਲਿਜਾਤਾ॥੬

॥੫॥

॥ਗਉੜੀਆਸੁਸਹਲਾ੫॥

ਦੁਖਭੰਜਨੁਤੇਗਨਾਮੁਜੀਦੁਖਭੰਜਨੁਤੇਗਨਾਮੁ॥

ਸਾਫਪਹਗਆਸੁਪੀਅੰਪੁਰਨਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁ

॥੧॥ਗਉੜੀਜਿਉਪਟਿਵਸੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜੇਈਸੁ

ਗੁਰਪਾਉ॥ਜਸਕੀਕਹੁਨੇਜੇਨਾਮਾਵਈਰਸਨਾ

ਤਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣੀਆਨਾ ॥੨॥

ਜਾਪੇਆਗਾਧੀ॥ਓਟਤੋਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾਮੇਰਾ

ਠਾਰੁਗਾਮਾਮਾਗਾਧੀ॥੨॥ਕੁਏਕੁਪਾਲਗੁਸਾਈ

ਆਨਠੇਜੋਗਸੰਤਾਪਾਤਤੀਵਉਨਲਗਾਈਸਤਿ

ਗੁਰਿਰਖੇਆਧੀ॥੩॥ਗੁਰੁਨਾਰਾਇਲੁਦਭੁਰੁ

ਭੁਰੁਭੁਸਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੁਗੁਰਿਤੁਠੇਸਕੁਕਿ

ਦੁਪਾਇਆਜਤਨਾਨਕਸ ਦਬਲਿਤਹਾਰ॥੪॥੧੧

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

१६ साडिगुणसादि॥

ਦੇ ਅਤਿਮਾ ਦਰਸਨ ਕੋਤਾਈ ਰੂਪ ਰੂਪ ਤੀਰਥ ਕੀਏ

ਜੇਹੀਸਤੀ ਦੁਗਤਿਮਾਹਿਰਤੇਕਠਿਕਠਿਗੁਰਾਵੇਰੁਖ

३५॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥

ਸਨੇਕਾਉਪਾਨਿਤਾਕਰੁਨਾਗੀਤਰਹੁਦਕਤੇ॥

ਗੁਰਗਾਥਿ ਦਰਪਗਸਤਾਗਸਤੀਘੋਰਕੋਰੀ

ਵਿਲਾਇਤਿ ਦੇਸਗਏ ਯਾ ਪੀਰਪੀ ਕੁੰਬਰਸਾਇਕ

੨੨੬

ਸਾਦਿਕ ਛੇਰੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪੁੰਨਾ ਜਾਸਾ ਦਸਤ

ਸੁਖਸਕਸਤ ਜੀਅ ਲੇਕਾ ਪਰਛੇ ਰੇਚਾ ਜਲਤੀ ਏ

ਤੁਖੀ ਏਦਰਦ ਵੀਦਦ ਰਿਤੇ ਹੈ ਨਾ ਮਰਤੇ ਦਰਦ ਸਤ

ਏ ੩ ॥ ਖਲਾ ਜੀ ਖਪਗੀ ਲਕ ਜੀ ਚਮੜੀ ਸਿਖਾ ਸੁ

ਤੋਧੀ ਕੀਨੀ ॥ ਤੁਸਾਨਿ ਬੁਝਿ ਸਾਂਗੀ ਤੇਰਾ ਪੁਲ

ਵੈ ਨਾਨਕੁ ਜਾਤਿ ਕੇਸੀ ॥ ੧ ॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਸਾਮਤਲਾ ੧੫੨

ਦੁਆਸਨੁ ਮੋਤੀ ਜਗਤ ਲਾਗੈ ਵੈਧਿ ਉਲੂਕੈ ਸੁਤਧਾ

ਗੀਤ ਮਾਸੀ ਗੁਰਕਾਮਾਦਿ ਤਨਿ ਪਾਰਿ ਰੰਗਾ ਵੈਲਾ

ਲੁਧਿ ਮਾਰੀ॥੧॥ ਲਾਲਾ ਬਤੁ ਗੁਣਿ ਕਾਮਾਦਿ ਮੋਤੀ

ਮੋਤੀ ਗੁਣੈ ਤਿਨ ਅਵਗੀ॥੧॥ ਰਹਤੀ॥ ਤਹਿ

ਰਿਹਤੁ ਕੀ ਠੇਲੈ ਪਾਰਿ ਰੰਗਾ ਮਦੁ ਦੇ ਭੁਲੈ ਈ॥ ਕ

ਰਕਾਰਿ ਕਰਤ ਕੰਗ ਨ ਪਾਰਿ ਰੰਗੈ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਚਿਤ

ਧਰੇਈ॥੨॥ਅਤੁਸੁਦੁਕਰਸੁਦਰੀਪਾਤਿਰੈਪਰ ੩੨॥

ਮੇਸਰੁਪਟੁਲੇਈ॥ਪੀਰਚੁਪੜੀਬੰਧਾਵੈਕਾਅਟਿ

ਸੀਰੰਗੁਸੁਰਮਾਦੇਈ॥੩॥ਅਨਮੰਦਰਿਜੇਦੀਪਕੁ

ਜਾਣੇਕਾਇਆਸੇਜਕਰੇਈ॥ਗਿਆਨਗਾਇਜਬ

ਸੇਜੇ॥ਵੈਤਨਾਨਕਕੁਗੁਕਰੇਈ॥੪॥੨॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਅਰਜਾਵੈਬੇਲਲਾਵੈਨਿ

ਦਕਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਬਿਸਰਿਆਮ

ਪਦਾ ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ ਨਿਦਰੁ ॥੧॥ ਠਹੁ ਉਜੇ ਕੋਈ
ਉਸ ਕਾ ਸੰਗੀ ਹੋਵੈ ਨਾਲੇ ਲਈ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਅਦੁਤ
ਦਾ ॥ ਜਗੁ ਉਤਾਰਿ ਉਹਾ ਏਨਿ ਦਰੁ ॥ ਗਾਨੀ ਮਾਨ
ਜਲਾਵੈ ॥੧॥ ਪਰਮੇ ਸਰਕੇ ਦੁਆਰੈ ਜੋਤਿ ॥ ਇ
ਥਿ ਤੀ ਤੈ ਸੁਨਾਨੁ ॥ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਭਗਤਾ
ਨਾ ॥ ਉਸ ਦਾ ॥ ਨਿਦੁ ਤੈ ॥ ਰਿਕੀਰਤ ਨੁਗਾ ॥ ਇ
ਥਿ ॥ ਸਾਵੈ ॥੨॥੧॥ ॥ ਅਸਾ ਮਤਲਾ ॥੫

॥ दुख पति ज बर ते दुखि ॥ १ ॥ अथ मसल ति मर
 मिलाति दुखि ॥ १ ॥ दुखानि ते रस धी सउर
 ॥ दुख मुखा टिका दुखि पिठ जगि मेरि ॥ १ ॥
 ॥ रउ दुखि नि कटिका नि धू ॥ १ ॥ सित वरि
 ॥ ॥ मी दारि मेर सख दिनु जग ॥ १ ॥ न द
 ॥ बिन दी पस मुता मर ॥ १ ॥ मसल कि कुतु
 ॥ मेरि दुख पति मर ॥ १ ॥ अथ मसल ति मर

॥ १ ॥
 ॥ १ ॥
 ॥ १ ॥
 ॥ १ ॥
 ॥ १ ॥
 ॥ १ ॥
 ॥ १ ॥

ਪਾਇਸਾ ੧੦੦੨ ॥ ਸਾਸਮਤਲਾ ੫੧ ॥

ਗੁਰਪੁਰੋਗੀਖਮਾਦੇਤਾਸਾਪਰਾਫੁਭਇਆਜਨਕਾ

ਪਰਤਾਪੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਪੁਰਪੀਗੁਰਪੁਰਪੀਗਾਟੀ ॥

ਜੀਸਕੀਸਾਨਦਾਗਿ ਗੁਰਪਾਤਿਪਾਟੀ ॥ ੨ ॥ ਰਤਾਉ ॥

ਸਗਲਪਰੇਸਚੇਗੁਰਦੇਵਾਪੁਰਨੋਤੀਸੇਵਕਸੇਵਾ ॥

੨ ॥ ਜੀਉਪੀਰੁਜੇਬਨੁਰਾਖੇਪ੍ਰਾਨਾਕਤਨਕਗੁਰਕ

ਉਰੁਬਨਾ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਸਾਸਮਤਲਾ ੫੧ ॥

ਕਿਸਾਨ ਸਦਾ ਹਿ ਨਾਮੁ ਦੇਸਾ ਰੇਗਾ ਫਲਗਾਤ ੨੨੬

ਇਸਾਨਾ ਕਿਤੀ ਇਤੁ ਦਰੀਆਇ ਵੇਦੁਨਿ

ਵਤਾਇਆ ੧॥ ਬੋਹਿਥ ਜਾਤਿ ਚਰਦਾ

ਨਚਕਿਲੀ ਪੀਲੀਆ ਠਪਾਰਗੁ ਲਗਾਇ

ਸਾਧੂ ਸੰਗੀਆ ੧॥ ਠਹਾਉ ਰੋਗਾ ਹਿ ਰੋਗਾ

ਨੇਕਾਵਿਲੁ ਨਾਵੈ ਸੁੰਦਿਆ ੨॥ ਰਿਕੀ ਕੁਰਾ

ਤਿਥਿ ਨਾਮ ਰਿਸਿ ਹੁਨਿ ਆ ੨॥ ਕਾਪੁ ਜ

ਭੁਗਤੁਰੀਧਤਾਨਿਸਰਦਨਸਾਲਦਾਭਿਨੁ

ਸਿਸਰਨਤਨੁਛਾਰਸਰਪਰਚਾਲਦਾ॥੩॥

ਮਹਾਭਿਖਸੁਸੰਸਾਰਾਵਰਲੇਪੇਖਿਆਭੁ

ਟਨੁਰਿਕੀਸਰਦਿਲੇਖੁਨਾਨਕਲੇਖਿਆ

॥੪॥੪॥

ਆਸਾਨਤਲਾ੫॥

ਸੰਤਾਕੀਤੋਇਦਾਸਰੀਏਹੁਮਚਾਰਾਸਿਖੁਰੀ

ਸਗਲਤੁਲਾਤੁਲਤੁਤਾਭਰਤਾਤੁਰਿਨ

ਪਿਥੁਰੀ॥੧॥ਇਹੁਮਨੁਸੁੰਦਰੀਆਪਣਾਹਰਿਨਾ ੨੨੨

ਮਿਅਜੀਠਰੀਗਿਰੀ॥ਤਿਆਗੀਜਿਅਣ

ਪਚਾਤੁਰੀਤੂਜਾਨੁਪਾਣਾਤਿਸੀਗਿਰੀ॥੧

ਮਰਹਾਉਭਰਤਾਕਰੇਸੁਮਾਨੀ॥ਏਹੁਜੀਗ

ਰੁਬਣਾਇਰੀ॥ਤੂਜਾਭਾਉਵਿਸਾਗੀ॥ਏਹੁ

ਤੰਬੋਲਾਖਾਇਰੀ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸਥਤੁਕ

ਰੀਦੀਪੌਰੇਇਹਸਤਕੀ॥ਸੇਜਾਬਿਛੁਇਰੀ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਪਾਰਨ ਪਰਨਾ ਏਕੇ ਏਕੇ ਜਿ ॥ ੩੩੫ ॥

ਤਿਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤਨ ਪਰਸਨ ਬਾਇਤਾਰੀ

ਦਰਸਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਜਿਨਾ ॥ ੩ ॥ ਏਕੇ ॥ ੨ ॥

ਗੁਰਗਾਸਾਪਲਾ ॥

ਪਟੀਲਿਖੀ ॥

१ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਮੇਸੇ ਇਸਿਸਟਿ ਜਿਨਿਸਾ ਜੀਸਤਨਾਸਾ

ਤਿਉ ਏਕੁ ਕੁਇਆ ਜੇ ਵਤਰੇ ਚਿਤ੍ਰਾ ਜਿਨ

ਕਾ ਲਾਗਾ ਏਕਾ ਤੇਨ ਕਾਸ ਫੁਲੁ ਗੁਇਆ
ਗਾ

॥ ੧ ॥ ਮਨ ਕਾਰੇ ਕੁਲੁ ਪੁਜਾਨਾ ਜਥੁ ਲਖਾ

ਦੇਵਤਿ ਬੀਰਤ ਤੇ ਪਾਜੀਆ ॥ ੧ ॥ ਠਹਾਉ

ਈ ਵਜੀਆ ਦੇ ਪੁਰਖੁ ਰੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਸਚਾ

ਸੋਈ ਏਨਾ ਮਾਧਗਾ ਤਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ

ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਏਕਾ ॥ ੨ ॥ ਉਨ੍ਹੇ ਉਪਾਤ ॥

ਕੀਕੀਜੇਜਾਕਾਨੰਤੁਨਧਾਇਆਸੇਵਾਕ ੩੩੨

ਹਿਸੇਈਫਲੁਪਾਵਹਿਜਿਨੀਸਚੁਕਮਾ

ਇਆ॥ ੩॥ ਫੁੱਫੁਫੁਆਨੁਬੁਫੁਜੇ ਕੋਈ

ਪਾਜ਼ਿਆਪੀਡਿਤੁਸੇਈਸਰਬਜੀਆਮ

ਹਿਏਕੋਜਾਟੇਤਾਤਉਮੇਕਤੇਨਕੋਈ॥ ੪॥

ਕਕੋਕੋਸਪੁਰਜਬਤੁਟੇਵਿਲੁਸਾਬੁਟੇ

ਉਜਾਇਆਜਮਰਾਜੇਕੇਤੇਬੁਆਏਆ

ਇਸਾ ਕੇ ਨਿਗਾ ਲਿਖੀਏ ਲਾਇਸਾ ॥ ੫॥

ਖੇਖੇਖੁ ਦਕਾਉ ਸਾ ॥ ਲਾਉ ਕਰਿਖੀ ॥ ਦਿ

ਜਿਨਿਖਰਦੁ ਦੀਸਾ ॥ ਬੰਧਾ ਨਿਜਾ ਕੇ ਸ

ਉਜਰੁ ਬਾਧਿਸਾ ॥ ਫਰੀਕਾ ਨ ਪੈਦ

ਕਸੁਪਾਇਸਾ ॥ ਫੁਲਗੀਗੋਇਗਾ ॥ ਇ

ਨਿਛਰੀਕਾ ॥ ਲੀਗੋ ॥ ਬਿਦੁਗਾਰਬਿਛਇ

ਸਾਪਾ ॥ ਤੇਰੀ ॥ ਜਿਨਿਸਾ ॥ ਫੀਸਾ ॥ ਜ

ਚਾਨ ਲਵਾ ਹੈ ਤਈ ਕੀਆ ॥ ੧੫੫ ॥ ੩੩੩

ਪੋਪਾ ਲਾਸੇ ਵਰੁ ਜੇ ਪਾਲੇ ਸਬਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਕੇ ਲਾਗੇ ਰਹੈ ਸੁਰਤੁ ਲਾਜੇ ਸਮ

ਕਾਰਿ ਜਾਲੇ ਇਨ ਬਿਪਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਾਤੁ

ਰਹੈ ॥ ੮੫ ॥ ਚਚੇ ਚਾਰਿ ਵੇਦਾ ਜਿ ਨਿਸਾਜੇ

ਚਾਰੇ ਪਾਲੇ ਚਾਰਿ ਰੁਗਾ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ

ਪਾਟੀ ਕੁਰੀ ਪਾੜੀਆ ਪੀਰੇ ਤੁਆਇ

ਸ੍ਰੀ
ਮਤਿ
ਮਹਿ

ਬੀਆ॥੮॥ਛਛਛਛਾਇਆਵਰਤੀ
ਭਾਤਰਿਤੇਹਾਕੀਆਭੁਗੁਉਪਾਇਕੁ
ਲਾਈਅਨੁਆਪੇਤੇਹਾਕਰਗੁਰੋਆਤਿ
ਨਗੁਗੁਮਿਤਿਆ॥੧੦॥ਜਜਾਨੁਮੰਗ
ਤਸਤੁਜਾਚੈਲਖਚਉਗਸੀਚਭੀਖਭ
ਦਿਆਏਕੇਲੇਕੇਕੇਦੇਵੀਅਵਰੁਨਦੁ
ਜਮੇਸੁਦਿਆ॥੧੧॥ਤੁਣੇਤੁਰਿਮਹਦੁ

੩੩੦

ਸੋਸਾਪੁਟੀਜੋਕੋਕੁਦੇਟਾਸੁਦੇਗਹਿ
ਸਾਦੇਦੇਵੇਖੋਕੁਸੁਚਲਾਏਜਿਉ
ਜੀਸਾਕਾਰਿਜਕੁਪਾਇਸਾ॥੧੩॥ਵੇਵੇ
ਨਦਰਿਕਰੇਜਾਦੇਖਾਭੁਜਾਕੋਟੀਨਾਰੀ॥
ਏਕੋਗਵਿਗਹਿਸਾਸਤੁਖਾਈਏਕੁਵਾਸਿ
ਸਾਸਨਮਾਤੀ॥੧੩॥ਟਟੇਟਚੁਕਰਹੁਕਿ
ਪਾਟੀਘੜੀਕਿਸੁਹਾਤਿਕੋਉਠਿਚਲ

ਭਾਗੁ ਮਨੁ ਨਹਾਹੁ ਪਾਟਾ ਭਾਗਿ

ਪੜ੍ਹ ਭਾਗੁ ਹਰਿ ਸਰਲਾ ॥ ੧ ॥ ਠਠਠਾ

ਫਿ ਵਰਤੀ ਤਿਨਾ ਮੰਤਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ

ਹਰਿ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ

ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਤਉ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ

ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪਾਠੁ ਰੰਗ ਰੰਗੁ ਕਰਹੁ ਕਿ

ਆਪੁ ਟੀਜੋ ਕਉ ਤੋਹਾ ਸੁਖੁ ਚਲ

॥ ਤੇਜ ਸਰੋਵਰ ਤਾਸੁ ਕੁਪਾਵਹੁ ਸਰਸ ॥ ੩੩੫ ॥
ਨਿਰੰਤਰਿ ਗਵਿਗਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ਛਛਛ ॥
ਤਿਉ ਸਾਹਿਬਾਪੇ ਜਿਉ ਤਿਉ ਕਾਵੈ ਤਿਉ ਕ
ਕਾਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਤਿਉ
ਨਿਸਤਾਰੈ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੈ ॥ ੧ ॥ ਛ
ਏਰਵ ਤੁਰੈ ਪਦਮੰਤਰਿ ਗਰਿਹੁ ਲਗਾ ॥
ਵੈਸੇਈ ਸਾਪੇਸਾ ਪਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ॥

ਗੰਧ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਟਾਤ ਤੇ ਤਹੁ ਭਵ

ਜਲੁ ਹੋਆ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਨ ਤਰ

ਨਾ ਤੁਲਹਾ ਹਮ ਬੁਝਿ ਤਾਰਿ ਲੇ ਰਿਤਾ ਰਲੁ ॥

ਇਆ ॥ ੧ ॥ ਟਾਬ ਬੋਧਾ ਨਿਥਾਨੇ ਤਰਿ ਸੋਈ ਜਾਕਾ

ਕੀਆ ਸੁਭੁ ਹੋਆ ਕੀਆ ਕੁਰੁ ਕੀਆ ਮਾ

ਇਆ ਕੀਆ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ॥

੨੦ ॥ ਦ ਦੇ ਦੁਨ ਦੇ ਓਕਿ ਸੋ ਦੁ ਕਰੰ ਮਾਅ ॥

ਪਇਆਯੋਜੋਸਕੀਆਸਮਪਾਏਆਦਿਸੁਨਦੀ ॥੨੨॥

ਜੇਅਵਰਜਨਾ ॥੨੫॥ਧਧੈਧਾਰੇਕਲਾਜੀਨਿ

ਛਡੀਹਰਿਚੀਜੀ ॥ਜਿਨਿਰੰਗਕੇਆਯਾਤਿਸਦ ॥

ਦੀਆਸਭੁਨੀਲਾਆਕੰਗੀਤਕਸੁਪਾਇਆ ॥

॥੨੨॥ਨਨੈਨਾਤਕੁਗਾਨਿਤਕੁਗੀਨਾਡੀਠਾਨਾ
ਕਗਮੀ

ਸੰਮੁਲਿਆਗਲੀਹਤਿਸੇਤਾਗਾਇਓਲੇ

ਕੰਤੁਨਕਥਤੁਮੇਸਿਲਿਤਿਆ ॥੨੩॥੫

ਪੰਪਾਤੀਸਾਹੁਟਗਮੇਸਰੁਵੇਖਣਕਉਪਰਪੰਥੁਕ
ਸਾਨਾਦੇਖੇਕੁਣੈਸਭਾਕਿਛੁਜਾਣੈਸਾਤਰਿਕ
ਰਿਗਵਿਗਹਿਸਾਨਾਨਯਫਫਫੇਫਾਹੀਸਰੁ
ਸਗੁਛਾਸਾਜਸਕੈਸੰਗਲਿਖੀਧੋਲਾਇਸਾ
ਸੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਨਠਉਖਰੇਜਿਹਰਿਸਰਣ
ਗਤਿਭਾਜਿਧਾਇਸਾਨਾਨਪਾਕਖੇਖਾਜੀਖੇ
ਲਲਾਗਾਗਾਚਉਪਾਜੁਕੀਤੇਚਾਰਿਗੁਗਾਨ ੪੨

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸਾਗੀ ਕੀ ਭੇਧਾਸਾ ਛਾਲਾਇਆ ਪਿ ੨੨

ਲਗਾ ਵਈ ਭੁਭੈ ਭਾਲਾ ਹਿਸੇ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਰੁ

ਰਪਗਸਾ ਦੀ ਜਿਨ ਕਉ ਭੁਇਆਨਾ ਮਨ ਸੁਖਾ ਫਿਰ

ਹਿ ਨ ਚੇਤਾ ਹਿ ਸੁਜੇ ਲਖ ਚਉਗਲੀ ਹਫੇਰੁ ਪਾਇਸ ੦

ਅਵਾ ਮਮੋ ਮੋਹੁ ਮਰ ਲੁ ਮੁਸੁ ਦੁਨੁ ਮਰ ਲੁ ਭਾਇਆ ੦

ਤਬ ਚੇਤਾ ਵਿਆ ਕਾਇਆ ਭੀਤਾਰੀ ਵੇਰੁ ਪਾਇ

ਆਸੀ ਮਾਮੁ ਕਵੀ ਸਾਰਿਆ ੨੮ ॥ ਯਹੀ ਜਨ

ਮੁਨੋਤਵੀਕਦਹੀਜੇਕਰਿਸਚਪਛਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਖੈਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣੈ॥੨੮॥
ਰਹੈਰਹਿਹਿਆਸਕੁਆਤਿਰਿਜੇਤੋਕੀਏਜੰਤਾ॥
ਜੰਤਉਪਾਇਧੰਧੈਸਭਲਾਏਕਰਮੁਹੋਆਤਿਨ
ਨਾਮੁਲਾਇਆ॥੩॥ਲਲਲਲਾਇਧੰਧੈਜਿਨਛ
ਡੀਮੀਠਾਮਾਇਆਮੋਹੁਕੀਆਖਾਦਾਪਿ
ਦਾਸਮਕਰਿਸਚਲਾਕੁਣੈਤਾਕੈਹੁਕਮੁਪਇ

ਮਾਯ ੩੧॥ ਵੇਵੇ ਵਾਸੁ ਦੇ ਉਪਰ ਮੇਸਰੁ ਵੇਖਣ ਕਉ ॥ ੨॥
ਜਿਨੇ ਵੇਸੁ ਕੀ ਮਾਯ ਵੇਖੇ ਚਾਖੇ ਸਰੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੇ ਅੰ
ਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗਵਿਰਹਿ ਮਾਯ ੩੨॥ ਜਾਨੈ ਹਰਿ
ਕਰਹਿ ਕਿ ਮਾਯ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿ
ਮਾਸੁ ਹੋ ਮਾਯ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਚਿ ਸਾਵ
ਹੁ ਚਉਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੀ ਮਾਯ ੩੩॥ ਹਰਿ
ਉਪਰ ਮੇਸਰੁ ਵੇਖਣ ਕਉ ॥ ੩॥

ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ॥ ਤਰਿਯੀਆ ਵਰੁ ਤਰਿਨੀਆ ਸਾਵ
ਨਮੁ

ਤੁਆਨਾਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਤਰਿਨਾਮੁ ਲੀਆ ॥ ੩੦ ॥

ਆਇਜੈਆਪਿ ਕਰੇਜਿਨਿ ਛੋਰੀਜਿ ਕੇਵੁ ਕਰਦਾ

ਸੁਕਰਿਗਤਿਆ ਕਰੇਕਰਾਏ ਸਭਾਕਿ ਛੁਜਾਣੈ

ਨਾਨਕਸਾਇਗਇਵਕਤਿਆ ॥ ੩੧ ॥ ੧ ॥

ਗੁਆਸਾਮਤਲਾ ੩

ਪਟੀ ॥

੧ ਭਜਤਿਗੁਪਸਾਦਿ ॥

ਅਯੋਮੰ ਪ੍ਰਸਤੁਤੁਆਇਆ ਕਾਖੇਘੰ ਪ੍ਰਕਾਤੁ ॥੨॥

ਭਇਆ ਗੀਗੀਲਲੀਪਾਪਕਮਾਦੇਪਨਿਅਵ ॥੩॥

ਗੁਣਵੀਸਾਰਿਆ ॥੧॥ ਮਨਮਸਾਲੇਖਾਭੁਕੀਪ ॥੪॥

ਨਿਆਲੇਖਾਦੇਵਾ ਤੇਰੀ ਸਿਰਿਗਤਿਆ ॥੫॥ ਚਤੁਰ ॥੫॥

॥ ਸਿਧੀਭਾਇਅੰ ਸਿਮਰਤਿ ਨਾਤਿ ਨੈਨਾ ਤੁਧੁਨਾਪੁਲ ॥੬॥

ਇਆ ਛਛਛੀ ਜਾਤਿਅਤਿਨਿਸਿਧੁਜੋਕਿਉ ॥੭॥

ਤੁਧੁਨਾ ਤੁਧੁਨਾ ਤੁਧੁਨਾ ॥੮॥ ਬਕਕੁਟਤਿਨਾ ॥੮॥

ਪੁਨੇ ਕੁਰੀ ਕੁਲੇ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ਮਲੇ ਦਾ
ਨਾਉ ਪਗਾਇਓ ਪਾਪਾਮ ਵਰਾ ਕਾ ਕੁਰਤੁ ਪੁਲ
ਇਆਮ ਦੇ ਜਾ ਜੇ ਜੇ ਤੇਰੇ ਰਿਲਈ ਤੇਰੇ ਪੁਨੇ ਮਾਂ
ਭਿਗਾਇਆ ਪੁਤਾ ਵਰਿਗਾਮ ਏਸ ਬਢੁ ਤੂੰ
ਚੀਨ੍ਹ ਨੀ ਨੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੁਨੀਆ ਵਰਿਗਾ
ਮੁਕੁਤੁ ਪੁਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੇਧ ਕੁਪੀ ਚਿਤ ਮਾਵ
ਗੋਨ ਸਿਖਾ ਲਿਖਿ ਖਿਆ ਪਾਪਾ ਮਾਪਾ

ਇਸਾਧਾਧੋਪਿਛੇ ਦੇ ਗਲਿ ਚ ਦਾ ਤਿਸਾ ॥ ਪਾਸਾ ॥ ੩੦੦
ਸੀਜ ਮੁਗਾਇ ਚਿਤੁ ਜੇ ਏਕੁ ਦਸੁ ਤੁਧੁ ਕੁਧੁ ॥ ਏਲ
ਇਸਾ ਜਾਈ ਪੁੜੀ ਜਜਮਾਨ ਕੀ ਜਾ ਤੇਰੀ ਏ
ਤੁਧਾਨਿ ਖਾਧੈ ਤੇਰਾ ਜਨ ਮੁਗਾਇਸਾ ॥ ੬੧ ॥ ਮੰ
ਮੇਲਾ ਤਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਪੁਨ੍ਹੇ ॥ ਉਮੇ ਵਰ ॥
ਰੋਗੁ ਪਾਇਸਾ ॥ ਅੰਤਰਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮੁਨ ਦੀ
ਰਿਸਾ ॥ ਕਾਸੁ ॥ ਤਾਜੁ ॥ ਤਿਸਾ ॥ ੭੧ ॥

ਕੰਕਾਮਿਕ੍ਰਿਤਿ ਕੁਗਮਿਕ੍ਰਿਤਿ ਪੁਨ੍ਰਮਾਮਤਾਦਰਾ
ਤੁਪੁਤਰਿਕਿਵਸਾਰਿਗਾਮਪ੍ਰਜਾਤਿਕੁਲਤਿਕੁਬ
ਤੁਪੁਕਾਰਿਕਿਵਿਲੁਕੁਵੇਵੇਕੁਬਿਸੁਮਾਮਾਤ
ਤੰਤਾਮਿਜਨਿਕ੍ਰਿਤਿ ਪੁਨ੍ਰਸਥਾਨਗਰਿਸਟੁ
ਮਾਮਪੁਪੁਪੁਰਿਪੁਰਿਫਿਗਿਤਿਤੁਪੁਨ੍ਰਦਵੇ
ਦੁਨੁਤੁਪੁਨੁਤਾਮਾਮਪੁਪੁਪੁਰਿਨਪਵੀ
ਪੁਨ੍ਰਪੁਨ੍ਰਤਿਤਿਤੁਪੁਨੁਤਿਰਿ

ਪਿਥੁਆਸਾਣਿ ਓਹੁ ਪੁਜੈ ਏਹੁ ਸਿਰਿ ਤਰੰਗੁ ਪੁ
ਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਭੁਭੁਭੁ ਵਜਾ ਲਿਖੁ ਕੋਹੁ ਪੁਜੈ ॥ ੦
ਇਆ ਵੀਚਿਗਲਾਤੁ ਭੁਭੁ ਏਆ ਭੁਰਪਰਸਾ
ਦੀ ਏਕਾ ਲੇ ਏਕ ਪਾਜੈ ਸਾਹਿ ਪਾਰਪਾਇਆ
॥ ੧੧ ॥ ਵੇਵੇਵਾਰੀਆ ਏਆ ਪੁਜੈ ਵਸੁ ਦੇਉ
ਭੁਭੁ ਵੀਸਰੀਆ ਏਤਵੇਲਾ ਨਲਾ ਹਜਾਤਿ ਪੁ
ਏ ਏਕਾ ਲੇ ਵਸਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥

ਫੁਲੈ ਕਦੇ ਨ ਫੁਲੈ ਗਹਿ ਖੁਜੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇ

ਭੁਭਾਲੇ ਭੁਭਾਲੇ ਪਾਸਿ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੁ ਭੁਭਾਲੇ

ਨੀਕੋ ਆਸਿ ਗੁਰ ਕਾ ਤੇ ਨਾਉ ਕੁਰਾ ॥੫੩॥

ਧਧਾਧਾ ਵਭ ਵਧਾਧਿ ਖੁਭੁ ਜੇ ਅੰਤਰਿ ਰਿਤੇ

ਗੰਧਾਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਭਾਖਿ ਤੇ ਵਰਿਤ ॥੦॥

ਤਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ਜੁਗ ਜੁਗੰਤ ਰਖਾਹਿ

ਪਾਇਆ ॥੧੦॥ ਗਾਯਾ ॥੧॥

ਰਿਪੁਜੇਗਲੀਕਿਨਪਾਇਆਗੁਰਗਦਾਸ
ਰਿਠਦੈਵਸਾਇਪੁਜੇਪਿਛਲੇਗੁਨਹਸਤੁਕ
ਖਸਿਲਾਇਆ)੧੫।ਤਾਤੈਰਿਕਥਾਬੁਝੁਝੁ
ਪੁਜੇਤਾਸਦਾਤੁਝੁਤੈਆਮਨਮੁਖਿਪੜਾਪਟਿ
ਤਾਤੁਝੁਲਾਗੀਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨੇਤੈ
੧੬।ਤਾਤੈਗਾਚੇਤੈਰਿਪੁਜੇਰਿਠਦੈਜਿਨੁਕ
ਨਾਨਕਾਦੀਜਿਨੀਗਾਮ

ਮਛਾਤਾਨਿਰਗੁਣਗੁਣਿਨੀਬੁਝਿਲ

ਮਛਾਤਾਨਿਰਗੁਣਗੁਣਿਨੀਬੁਝਿਲ

ਮਛਾਤਾਨਿਰਗੁਣਗੁਣਿਨੀਬੁਝਿਲ

ਮਛਾਤਾਨਿਰਗੁਣਗੁਣਿਨੀਬੁਝਿਲ

ਮਛਾਤਾਨਿਰਗੁਣਗੁਣਿਨੀਬੁਝਿਲ

ਮਛਾਤਾਨਿਰਗੁਣਗੁਣਿਨੀਬੁਝਿਲ

ਮਛਾਤਾਨਿਰਗੁਣਗੁਣਿਨੀਬੁਝਿਲ

ਮਛਾਤਾਨਿਰਗੁਣਗੁਣਿਨੀਬੁਝਿਲ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

78/10